

Olexa Horbatsch (Hrsg.)

Adelphotos

Die erste gedruckte griechisch-
kirchenslavische Grammatik
L'viv-Lemberg 1591

Verlag Otto Sagner München · Berlin · Washington D.C.

Digitalisiert im Rahmen der Kooperation mit dem DFG-Projekt „Digi20“
der Bayerischen Staatsbibliothek, München. OCR-Bearbeitung und Erstellung des
eBooks durch den Verlag Otto Sagner:

<http://verlag.kubon-sagner.de>

© bei Verlag Otto Sagner. Eine Verwertung oder Weitergabe der Texte und
Abbildungen, insbesondere durch Vervielfältigung, ist ohne vorherige schriftliche
Genehmigung des Verlages unzulässig.

«Verlag Otto Sagner» ist ein Imprint der Kubon & Sagner GmbH

SPECIMINA PHILOGIAE SLAVICAE

Herausgegeben von
Olexa Horbatsch und Gerd Freidhof

Band 2

ADELPHOTES

Die erste gedruckte griechisch-kirchenslavische
Grammatik
L'viv-Lemberg 1591

Herausgegeben und eingeleitet
von
Olexa Horbatsch

FRANKFURT AM MAIN
1973

Auslieferung:
KUBON & SAGNER, München

**Bayerische
Staatsbibliothek
München**

Die erste gedruckte griechisch-kirchenslavische Grammatik aus
dem J. 1591

Datiert mit dem Jahr 1591 erschien in der Druckerei der orthodoxen Stauropegion-Bruderschaft in L'viv (Lemberg) die erste griechisch-kirchenslavische Grammatik "Adelphotos" als eine Leistung der Studenten der Lemberger Bruderschaftsschule (darüber sagt der Buchtitel aus), gewiß unter der Anleitung des zeitweiligen (1586-88) Griechisch-Lehrers dieser Schule Arsenios, des Metropoliten von Blasson (über seine Tätigkeit als Griechisch-Lehrer spricht das Vorwort zur Grammatik, S.4, über sein Ansehen - die Schlußzeichnung in der Grammatik mit seinem Namen, S. 212).

Von weiteren eventuellen Mitarbeitern am Grammatiktext weiß man gar nichts; man kann nur aufgrund des Grammatikteiles über die Schwierigkeiten der griechischen Verba (S. 152) vermuten, daß noch weitere Griechisch-Lehrer daran mitgearbeitet hatten. Vielleicht war es der Nachfolger von Arsenios im Griechisch-Unterricht (bis 1592) Kyrylo Trankvilion Stavrovečkyj¹⁾ bzw. ein anderer Lehrer derselben Bruderschaftsschule (bis 1592) Lavrentij Zyzanij, der Verfasser der ersten gedruckten kirchenslavischen Grammatik²⁾, in welcher sich viele Gemeinsamkeiten mit "Adelphotos" befinden³⁾.

Der Grammatiktext von "Adelphotos" ist im Wesentlichen so aufgebaut, daß einer jeden griechischen Textseite (grundsätzlich auf der Kehrseite des Blattes - bei uns jeweils als o vermerkt und zur Hervorhebung des griechischen Textes mit eingezogenem Rand wiedergegeben) eine wörtliche kirchenslavische Übersetzung - grundsätzlich auf den Vorderseiten der Blätter beigefügt wurde. Bei gewissen Grammatikteilen fehlt eine solche griechische Vorlage (S. 140-68,- abgesehen von manchen außergrammatischen, z.B. S.2-3, 6). Der kirchenslavische Text stellt meistens eine sklavische Übersetzung der griechischen Formulierungen, Konstruktionen und Termini dar, die ohne ihre griechischen Vorlagen manchmal fast unverständlich wären. Man darf vermuten, daß der griechische Text unter Anleitung von Arsenios (oder direkt von ihm selbst) aus anderen griechischen

Grammatiken (darüber weiter unten) kompiliert wurde. Die kirchenslavische Sprache des Grammatikteiles ohne die griechische Vorlage ist relativ frei von solchen Lehnübersetzungen, wodurch sie sich von sonstigen Stellen unterscheidet.

Noch ein weiteres Merkmal der kirchenslavischen Spalte des Grammatiktextes ist hervorzuheben: Er setzt einen Mitarbeiter voraus, der sich im ukrainischen mundartlichen und paläographischen Formengebrauch gut auskannte und in der kirchenslavischen Übersetzung "adäquate" slavische Parallelbeispiele zu den behandelten griechischen mundartlichen Formen bot. Ein solcher Mitarbeiter wäre nur unter den damaligen Lemberger Philologen zu suchen.

Aufgrund eines Briefes der Wilnaer Bruderschaft an die Lemberger vom 28.5.1588, in welchem der Empfang des Anfangs einer übersandten griechisch-slavischen Grammatik bestätigt wird, nahm K.Studynskýj⁴⁾ ursprünglich an, daß sich das Drucken der "Adelphotes"-Grammatik einige Jahre (1588-91) hinzog und also noch zur Zeit der Anwesenheit von Arsenios in Lemberg begann. Diesem Gedanken stimmten sowohl V.Jagić⁵⁾ als auch M.Wein-gart⁶⁾ zu. Aufgrund aber des späteren Vergleiches der beiden ihm zugänglichen Exemplaren von "Adelphotes" (des nicht näher bestimmten "Kiewer" und eines Exemplars der Bibliothek des Lemberger Stauropegeion-Instituts) hat K.Studynskýj⁷⁾ z w e i Ausgaben von "Adelphotes" zugegeben: Im "Kiewer" Exemplar werden auf der Seite 14 (in unserem Abdruck S.16) die Formen des Gen. und Dat.Pl. дн'овъ. дн'омъ (welche laut Studynskýj auf Erstausgabe hinweisen würden), im Lemberger Exemplar dagegen днёвъ, днёмъ geführt (laut Studynskýj - die Zweitausgabe). Diese Auffassung Studynskýjs wurde von V.Jagić⁵⁾ in der Besprechung der Abhandlung Studynskýjs abgelehnt und die besagten Unterschiede angesichts des sonst identischen Drucks nur als korrigierte Bögen derselben Ausgabe erklärt.

Die erhaltenen bis dahin bekannten Exemplare der "Adelphotes"-Grammatik werden bei I.P.Karataev⁸⁾ angeführt: in Petersburg in der Öffentlichen Bibliothek, in der Bibliothek der Akademie der Wissenschaften (von V.Jagić eingesehen und für identisch mit Studynskýjs "Zweitausgabe" erklärt) und in der Bibliothek der Theologischen Akademie, in Koskau in der Bib-

liothek der Synodalen Typographie, in der Öffentlichen Bibliothek - Rumjancev-Museum und in der Bibliothek Šćapovs sowie in Lemberg in der Bibliothek des Basilianer Onufrij-Klosters. Die Beschreibung der Altdrucke der Kiewer Öffentlichen Staatsbibliothek von S.O.Petrov⁹⁾ führt drei Kiewer Exemplare von "Adelphotos" an, von denen jedoch nur eins komplett ist, in den beiden anderen jeweils die ersten 4 Blätter fehlen. Vermutlich dieses komplette Exemplar benutzte K.Studynskýj - im Gegensatz zum unkompletten des Lemberger Stauropigion-Instituts⁴⁾. Es war uns nicht möglich, die Texte aller erhaltenen Exemplare zu vergleichen. Die beiden Exemplare, die uns in Mikrofilmen zur Verfügung standen - 1) das des ehem. Moskauer Rumjancev-Museums, Nr.57 (heute in der Lenin-Bibliothek)¹⁰⁾ und 2) das der Bibliothek von "Narodnyj dim" zu Lemberg (aus der Sammlung von A.Petruševyč),¹¹⁾ - gehören zu demselben Typ (Studynskýjs "Zweitausgabe"), was die Formen днѣвъ, днѣмъ (S. 16) anbetrifft. Der Unterschied zwischen unseren beiden Exemplaren besteht jedoch darin, daß das von uns benutzte Lemberger Exemplar auf Blatt 1826 (S. 211) im kirchenslavischen Zweizeiler das Wort ничтѣ же mit einem Druckfehler (ohne den Buchstaben -ѣ-!) aufführt, das Moskauer Exemplar aber diesen Druckfehler bereits behoben hat. Das spricht also dafür, daß es weitere Varianten dieses Buches (was die Kombination einzelner Druckbögen anbetrifft) gegeben hat.

Einzelne Forscher interessierten sich vor allem für den Einfluß der grammatischen Terminologie der "Adelphotos" auf die Grammatiken von L.Zyzanij und M.Smotryčkyj; so vor allem S.Bulič¹²⁾, M.Voznjak³⁾, M.Weingart⁶⁾ (der auf den Zusammenhang der "Adelphotos" mit der Terminologie früherer handschriftlicher Traktate hinwies) und zuletzt N.Moskalenko¹³⁾ (im Rahmen der Entwicklung der ukrainischen grammatischen Terminologie). Der Verdienst, die Quellen von "Adelphotos" eingehend untersucht zu haben, fällt K.Studynskýj⁴⁾ zu. Auf diese Untersuchung verweist auch V.Jagić¹⁴⁾.

Im Wesentlichen folgte "Adelphotos" der griechischen Grammatik von C.Lascaris¹⁵⁾, insbesondere bei der Einteilung der "Buchstaben", d.h. Laute, bei Definitionen der Sprache, der Redeteile und ihrer Einteilung, bei der Einteilung der Sub-

stantiva in 5 Grund- und 5 kontrahierte Deklinationen, bei Deklinationen der Numeralia und Adjektiva, bei der nominalen Derivation, bei der Einteilung der Pronomina (in primäre, composita, constructiva, demonstrativa, anaphorica) und Verba (in 3 Gruppen: a) Barytona mit 5 Konjugationen je nach dem Laut vor $-\omega$ der 1.Sg.Präs. und der Bildungsart Fut.I und Perf., b) Perispomena mit kontrahierten Endungen ihrer 3 Konjugationen auf $-\acute{\alpha}\omega$, $-\acute{\epsilon}\omega$, $-\acute{\omicron}\omega$, c) auf $-\mu\iota$ mit 4 Konjugationen $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$, $\acute{\iota}\sigma\tau\eta\mu\iota$, $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$, $\zeta\acute{\epsilon}\acute{\upsilon}\gamma\nu\upsilon\mu\iota$), der Tempora (Präs., Impf., Perf., Plpf., Aor.I, II, Fut.I, II, III), Modi (Ind., Imper., Opt., Subjunc., Inf.), Numeri (Sg., Du., Pl.), 3 Personen, 3 Genera (Act., Pass., Med.), beim Augment, bei der Bildungsart des Impf. der Verba auf $-\mu\iota$ (einschließlich ihre Part.Pass.), des Plpf., des Mediums, Infinitivs und Partizips, bei Verba anomala, bei Präpositionen (18 ein- und zweisilbige), Konjunktionen sowie bei der Prosodie (Akzent, Quantität, Spiritus, Interpunktion). Diese Abhängigkeit von Lascaris war der Grund, warum manche Forscher früher die "Adelphotes" nur eine Umarbeitung aus Lascaris nannten¹⁶⁾.

Viel seltener wurden Formulierungen der griechischen Grammatik von M.Crusius¹⁷⁾ übernommen: so über die Bildungsarten der Zeitformen (Impf. bei den Verben mit vokalischem Wortanlaut, Aor. II, Fut.I, II, Perf.), Modi (Imper., Opt., Subjunc., Inf.) und Partizipien sowie der Genera (Pass., Med.).

Ähnlich wurden aus der griechischen Grammatik von Ph. Melanchthon¹⁸⁾ die Regeln über die Bildungsart des Imperfekts (bei Verben auf $\acute{\rho}-$), des passiven Imperfekts, des Aorists I und II sowie der Verben auf $-\mu\iota$ und deren Aorists I und des passiven Aorists übernommen.

Der griechischen Grammatik von N.Clenardus¹⁹⁾ wurde der Absatz über die Deklination der nominalen Heteroklitika (Ζεϋς , μέγας , πολύς , $-\rho$) entnommen.

Vermutlich originelle Formulierungen, für die Studynskýj keine Vorlagen in den zeitgenössischen griechischen Grammatiken gefunden hat, betreffen z.T. Erläuterungen über die Bildungsart der Substantiva denominalia, der Nomina deverbalia sowie einzelner verbaler Formen (Perf., Fut.II, Aor. der 1. und 5.Konjugation, des pass. Imper. und Inf., des medialen Perf., Opt., Subj. und Inf. sowie der aktiven Partizipien der

Verben auf -μι). Dazu gehören auch die aufmunternden Worte an die Lernenden, die übrigens hier - wie auch in den sonstigen originellen Partien - ohne den üblichen griechischen Text erscheinen.

Studynskýj versuchte die sprachlichen Merkmale des kirchenslavischen "Adelphotos"-Textes bzw. der dort angeführten kirchenslavischen Entsprechungen zu den griechischen Formen zu erfassen und sie, dem damaligen Wissensstand entsprechend, in ein Verhältnis zu der ukrainischen und weißrussischen historischen Dialektologie und Sprachgeschichte zu bringen. Dieser Teil seiner Untersuchung erfordert heute weitgehende Korrekturen.

Die kirchenslavische Rechtschreibung der "Adelphotos" weist noch gewisse Spuren des mittelbulgarischen Einflusses auf (sporadischer Gebrauch von ж: мѣхъ 27, sowie die Schreibweise пресовръшѣ/нное/ 706, обоаго I36), der übrigens noch in P. Beryndas Lexikon (1627) durchschlägt.

An markanteren ukrainischen sprachlichen Zügen, die gleichzeitig auf den westukrainischen (etwa südwestwolhynischen?) mundartlichen Hintergrund der Mitarbeiter hinweisen könnten, wäre anzuführen: 1) Zusammenfall von и і ѡ (Gen.Sg. мѣри 23, тѣсачнаго 3, изимѣютса I296), 2) Übergang von ѣ zu и (видѣхъ // оувѣдаю I63), 3) Entpalatalisierung von ѣ (борѣса 60), 4) Übergang von -ѣк- zu -ік- (дурнейкіѣ 48), 5) möglicherweise Übergang von С'а zu С'і (одѣгѣса I59), 6) verbale Formen vom Typ буде 26, совѣтуемо I36, бѣжѣ I65, течѣ I73, кленѣса и клинѣса I71, старѣлемса I66, und das Pronomen сесѣ сесе 56, 7) Lexik (богомѣ I54, зѣразѣ I53, колѣнна 25, нѣнѣка I56; darunter auch Polonismen бѣрѣе I54, знѣгла I54, пазнѣкти I36).

Es braucht nicht betont zu werden, daß in der Rechtschreibung des griechischen Textes häufige Spuren der mittelgriechischen Phonetik anzutreffen sind (β = v, αυ = af, αι = ε, η, ει, οι, υ = ι, ω = o; Weglassen von Spiritus-Zeichen und Jota subscripta; Vertauschen von Akzentzeichen).

Man muß insbesondere zwischen der Sprache der kirchenslavischen Parallelen zu den griechischen Beispielen und den Sprachmerkmalen des sonstigen Textes in der "Adelphotos" un-

terscheiden.

Im Falle der kirchenslavischen Entsprechungen zu den griechischen Formen, - die öfters griechische Dialektunterschiede hervorheben (attische, ionische, äolische, syrakusische Regionalismen), - bemühte sich der Übersetzer nach Möglichkeit immer ähnliche kirchenslavisch-ukrainische Parallelen anzuführen, auch wenn es sich nur um orthographische Differenzen handelte. Dasselbe betrifft die angeführten kirchenslavischen "Entsprechungen" zu griechischen Varianten aus dem Bereich der Wortbildung. Um dem griechischen verbalen Formenreichtum mit kirchenslavischen "Entsprechungen" gleichzukommen, verwendete er mehrmals die ihm bekannten kirchenslavischen (und sogar mittelbulgarischen) Allomorphen ohne Rücksicht darauf, daß sie andere Bedeutungen hatten. Auch verschiedene Schreibweisen verschmähte er dabei nicht. Somit nehmen bei ihm auch die damaligen zuweilen in der "Adelphotes" auftretenden ukrainischen Dialektismen (im Falle der Beispiele, die als kirchenslavische Parallelen die griechischen Dialektzustände veranschaulichen sollten) eine ganz andere Bedeutung an. Manchmal kommt es vor, daß dieselben kirchenslavischen orthographischen Unterschiede an einer anderen Stelle gerade in einer umgekehrten Funktion auftreten.

Im Sinne deutlicher kirchenslavischer Entsprechungen zu den Begriffen der griechischen Grammatiklehre und des griechischen Formensystems wurde vom "Adelphotes"-Übersetzer besonders das slavische Verbsystem den griechischen Vorbildern künstlich angeglichen. Dies war der originellste Griff dieser Grammatik; ihre Ansätze wurden von Zyzanij und Smotryćkyj übernommen und weiter ausgebaut. So trat in der "Adelphotes", - zum ersten Mal wohl - die nichtkontrahierte kirchenslavische Imperfektform auf -аахъ als die Entsprechung des griechischen Plusquamperfekts (ὑπερσυντέλικος = пресъвершен'ное) auf: ἐτετύφειν βιάαх 68, 71, ἐλεποίηκειν твораах 84, ἐβεβοήκειν вопіаах 93, ἐμεχρυσώκειν позлащаах 101, ἐτεθειέκειν полагаах 110, ἐστάκειν ставлаах 119, ἐδεδώκειν дааах 128. Diesen Einfall wiederholte Zyzanij bei пресовер'шен'ное (57): ѡавлаах 57, ѡавлаахса 60, спасаахса 65, глашаах 69, биаахъ 73 (irrtümlich als протажен'ное = Perfekt bezeichnet, denn im Opt.Perf. heißt es да бы биаах und im Opt.Plperf. да бы биаахъ 73; ebenfalls im

Ind.Plperf.Pass. бiаахса 74) und Smotryćkyj als мимомедшее учащательнаго вида (345:ω мимомедшемъ): читаах 241, 355, читаахса 269, твораахъ 291, 355, твораахъса 302, бiаахъ 350, дѣйствоваахъ 355, требоваахъ 345, вѣдаахъ 327, бываахъ' 322, ѣдаахъ' 333, ѣмѣаахъ 340, подобааше 315, случаашеса 316, достоааше 317, мнааашеса 318 (mit weiteren davon abgeleiteten Formen).

Keine besonderen Komplikationen ergaben sich - bei den beiden indogermanischen Sprachen - aus der Gleichstellung der wortbildungsmäßigen griechischen und kirchenslavischen Begriffen εἶδος - видъ 'forma' (ἐ.πρωτότυπον 'primäres Verb' ἄρδω напааю und ἐ.παράγωγον 'suffixiertes Verb' ἀρδεύω напаваю) sowie σχῆμα - начертание 'figura' (σ.ἀπλοῦν 'verbum simplex' φέρω несý; σ.σύνδετον 'verbum praefixum' ἐπιφέρω наносý; σ.παρασύνδετον 'verbum superpraefixum' προσεπιφέρω произносý) und aus den grammatischen Kategorien der Person (πρόσωπον лицé) und der Zahl (ἀριθμός - число: Sg., Du., Pl.), - wohl aber beim Suchen nach kirchenslavischen Entsprechungen zu den griechischen Kategorien, die das slavische Verb nicht kannte. Es waren:

1) die griechischen Genera: neben Aktiv und Passiv noch Neutrum bzw. Medium (γένος/διάθεσις - родъ/злогъ: οὐδέτερον средній - ὑγιαίνω здравствýю, κοινόν/μέσον ὄβσιЙ/посредствéнный βιάζομαι понуждаюса, ἀποθετικόν шложный μάχομαι борýса), mit welchen entsprechend der damaligen Grammatiklehre verbale Gruppen vermischt wurden;

2) die griechischen Modi (ἐγκλίσις ѣзложéние): Indikativ, Imperativ, Optativ, Subjunktiv und Infinitiv, - wobei den griechischen Imperativen und Infinitiven mit deren Zeitformenhypertrophie grundsätzlich nur jeweils eine slavische Form von einem perfektiven oder imperfektiven Verb gegenübergestellt wurde; gegenüber dem griechischen Optativ bediente sich der "Adelphotes"-Übersetzer der Umschreibung mit да (Präs./Impf. Akt. да бiю, Pass. да бiюса, Med. да бiюса, Perf./Plperf. Akt. дабы бiах, Pass./да/биен бых, Med. да бых бiал, Aor. I Akt. дабы бiах, Pass. да бых билса, Med. да бых бил, Aor. II Akt. дабы бих, Pass. дабы бихса, Med. да бых бил, Fut. I Akt. да бiю, Pass. да оубiюса, Med. да оубiю, Fut. II Akt. да бию, Pass. да оубиюса, Med. да оубию, 72-82), gegenüber dem Subjunktiv der mit аще (Präs./Impf. Akt./Med. аще бiю, Pass. аще бiюса, Perf./Plperf.

Akt. аще бѣах, Pass./Med. аще бѣен бѣх, Aor.I,II Akt. аще бѣю, Aor.I Pass./Med. аще оубѣюса, Aor.II Pass./Med. аще оубѣюса);

3) die griechischen Tempora, insbesondere die präteritalen Formen, welche dazu nicht immer konsequent übersetzt werden (Präs.Akt. бѣю 67,68,71, твору 84, Pass. бѣюса, творюса 67,87, Med. бѣюса 79, творюса 90; Impf.- παρατατικός - мимоедшее: Akt. оубихъ 68, бих 71, творих 84, Pass./Med. бихса 75,79, творихса 87,90; Perf.- παρακείμενος - протаженное: Akt. бѣахъ 68, бѣах 71, творах 84, Pass./Med. бѣахса 75,80, творахса 87,90; Plperf. ὑπερσυντέλικος - пресъвершенное: Akt./Med. бѣаах 68,71,80, твораах 84, Pass. бѣаахса 75, твораах/са/ 87; Aor. - ἀόριστος - непредѣльное - I,II Akt./Med. бихъ 68,71,80, сотворих 84,90, Pass. бихса 75, сотворен бѣх 87; Fut. - μέλλων - будущее - I Akt./Med. оубѣю 68, бити има 71,80, сътвору 84,91, Pass. оубѣюса 75, сотворуса 87, - II Akt./Med. бити хочу 71,80, Pass. битис(а) хочу 75, - III Pass. битиса има 75, творитиса има 87). Das durch die "Adelphotes" geschaffene Zeitformensystem, das von Zyzanij übernommen wurde,²⁰⁾ hat Smotryćkyj in seiner Darstellung des kirchenslavischen Verbs (S. 233-377) modifiziert und künstlich ausgebaut.²¹⁾ Die von Zyzanij²²⁾ und Smotryćkyj²³⁾ sanktionierten kirchenslavischen Formen der 2.Sg. Perf. Akt. in der Funktion der 2.Sg.Aor.Akt. treten bereits beim "Adelphotes"-Übersetzer (wenn auch nicht so konsequent) auf: Aor.II Akt. ἔγνων познахъ, ἔγνως позналъ еси, ἔγνω позна 182, ἤλων молотихъ, ἤλωσ молотилъ еси, ἤλω молотилъ καὶ ἑάλων ἀπτικῶς и змолотилъ аттически 201. Sie sind in die kirchenslavischen liturgischen Texte zur Wiedergabe der griechischen 2. Sg.Aor. (wegen ihrer Homonymie mit der 3.Sg.Aor.) bereits im 14.-15.Jh. eingeführt worden.²⁴⁾ Auf die Ansätze dieses Prozesses in der alten altkirchenslavischen Evangeliumübersetzung wies V.Pogorelov²⁵⁾ hin. Das zögernde Ersetzen der kirchenslavischen Formen der 2.Sg. Imperf. und Aor. durch die 2.Sg.Perf bei Zyzanij hat ganz konsequent und überall Smotryćkyj durchgeführt.

4) die griechischen Infinitive (Präs./Impf.Akt. бити 74, творити 86, Pass./Med. битиса 78,82, творитиса 89,92; Perf./Plperf. Akt./Med. бивати 74,82, творити 86, Pass. биватиса 78, творатиса 89; Aor.I, II Akt. бити 74. сстворити 86, Pass. би-

тиса 78, 82, сстваратиса 89, Med. сотворитиса 92; Fut.I Akt. бити хотѣти 74, сотворити 86, Pass. битиса хотѣти 78, 82, сотворитиса 89, Med. оубити имамъ 82, сотворитиса 92; Fut.II Akt. выбити 74, Pass. убитиса 78, Med. оубити хотѣти 82; Fut.III Pass. битиса имамъ 78, сотворитиса имам 89) und Partizipien in Bezug auf ihr Verhältniß zu Tempora und Genera (Präs./Impf. біаѣ 74, твораѣ 86, Pass./Med. біемый 78,82, творимый 90, 92; Perf./Plperf. Akt./Med. бив'са 74,83, творивый 86, Pass. біен'ный 79, твореный 90; Aor. I Akt. бивый 75, сотворь 86, Pass. бивыйса 79, сотворивыйса 90, Med. бивый 83, сотвсривь 92; Aor. II Akt./Med. бивь 75, 83, Pass. бивыйса 79; Fut. I Akt. бити имѣаѣ 75, сотвсривый 87, Pass. оубиваемый 79, сьтвараемый 90, Med. бити имѣый 83, сотворивый 92; Fut. II Akt./Med. біти хотѣаѣ 75, 83, Pass. оубиваемый 79; Fut III Pass. оубіенъ бити имамъ 79, творащій 90).

Auch die von Smotryckyj²⁶⁾ für das Kirchenslavisch sanktionierte Entsprechung des lateinischen Verbum participiale in -ndum (griechisches нарѣчіе знаменованіа положительнаго на -τέον глѣ причáстенъ нѣжду бѣдущаго дѣйства знаменующій, also etwa conjugatio periphrastica passiva, - scribendum, legendum, γραπτέον, λεκτέον писáтелно, читáтелно) zu dem kirchenslavischen причастодѣтіе hat ihren Ursprung in der "Adelphotes", wo solche Formen als ἐπιρρήματα θετικá - нарѣчіа полáгáтелнаа (ίστέον, ἀναγνωστέον, γραπτέον, σπουδαστέον - извѣстнo, читáтелно, писáтелно, тщáтелно I77-78) geführt wurden. Im handschriftlichen Wörterbuch von Slavyněckyj und Korečkyj-Satanovskyj wurden solche Formen auf -телный z.T. als die slavische Entsprechung zu den lateinischen Adjektiva auf -bilis benutzt.²⁷⁾

Verschiedene kirchenslavische sowie ukrainische Formen nutzte die "Adelphotes" aus:

1) um den Akk.Pl. црѣ vom Nom.-Vok.Pl. црїе (41) bzw. den Nom.Pl. смїи vom Akk.-Vok.Pl. смїеѣ (39) der Maskulina - den griechischen Verhältnissen entsprechend - auseinanderzuhalten;

2) um die griechische Dativ- und Akkusativreaktion bei ὑπό zu verdeutlichen: ὑπό δένδρω под дрéвом, ὑπό δένδρον под дрéвомъ (I75);

3) ein Simplex und ein Derivatum beim griechischen Adverb

vūv - vuví zu verdeutlichen (न्हँ - нынѣка, I78-79, südwestukr. ма. н'у́н(i)ка 'heute');

4) um für eine primäre und eine abgeleitete griechische verbale Form (εἶδος πρωτότυπον - ἐπαράγωγον) kirchenslavische Entsprechungen zu schaffen (ἄρδω - ἀρδεύω : нападѣю - напавѣю);

5) um griechischen verbalen Suffixvarianten slavische Entsprechungen entgegenzustellen (ἀμφιέννυμι καὶ ἀμφίημι - одѣвѣюса ѡ́дѣвѣюса, I82, vgl. ukr. Dnister-Ma. во́гнѣ'ајусі 'ziehe mich an'; δύνω κ. δύω, δῦμι - захожду ѡ́ захожѣю, I89; κáινω κ. κάω - вожжигѣю ѡ́ палю, I94; ὀμνύω κ. ὀμνυμι, κ. ὀμῶ, -ω̃ - клѣнуса, ѡ́ кленѣюса, ѡ́ клинѣюса, I98; ῥηγνύω κ. ῥήγνυμι - просадѣюса ѡ́ растерзѣю, 200; στένω, στενάζω - воздыхѣю, стогнѣю, 202; ταννύω κ. τάνω - простираю ѡ́ растагаю, 201; τίνω κ. τίω - чтѣю ѡ́ почи-тѣю, 203; φοινίκω κ. φοινικίζω - червленѣю ѡ́ чирвоню, 204);

6) um griechische Verbsynonyma zu verdeutlichen (τρέχω, δραμοῦμαι - текѣю, бѣжѣю I89-I90);

7) um die synonymen griechischen Aktivum- und Mediumformen zu veranschaulichen (ἐμπάζω κ. ἐμπάζομαι - пекуса ѡ́ старѣюса, Perf. ἐπέπεκα κ. ἐπέπεσμαι - попечѣние ѡ́мѣх ѡ́ старѣлемса, I90);

8) um verschiedene griechische Futurum I-Formen zu veranschaulichen (ῥέω τεку - Fut. ῥεύσω κ. ῥυήσω - потекѣю ѡ́ /по/те-чѣю, 200);

9) um zwei griechische Subjunktivformen - des Aor. I und II Pass./Med. wiederzugeben (Aor. I Pass./Med. ἐάν τυφθῶ, ἐάν τύψωμαι - аще оубѣѣюса 78, 82; Aor. II Pass./Med. ἐάν τυπῶ, ἐάν τύψωμαι - аще оубѣюса 78, 82);

10) um griechische Suffixe zu veranschaulichen (ἀνύττω κ. ἀνύττω - кончѣю ѡ́ ли кончѣю 69);

11) um durch slavische adjektivale Allomorphen die griechischen Genus- und Kasusunterschiede wiederzugeben (-ыхъ: -ѣхъ = -οῖς : -αῖς τыхъ: тѣхъ 57, самыхъ: самѣхъ 59; Dat. und Akk. Pl. м. f. трехъ, тремъ : н. трохъ, тромъ 45; Gen. Pl. м. f. патехъ : н. патихъ 45; Nom. Sg. м. слáдокъ : Vok. Sg. м. ѿ слáдкѣи 27; Nom. Pl. м. слáдкѣи : Vok. Pl. м. ѿ слáдци 27);

12) um verschiedene griechische Adverbsynonyma wiederzugeben (τότε, τὴνικαῦτα, τὴνικάδε - тогда, тогда, тогда I75; τέως, ἕως - аж до, даже до I75; ὀπηνίκα, ἦνίκα - гды, егда

I75; εὐθύς, αὐτίκα - абіе, заразъ I75; ἄμφω, ἐξαίφνης - знаг-ла, внезапно I76);

13) um attische Formen zu veranschaulichen: bei Demonstrativa (сесъ, сесе gegenüber сей, се 62-63) sowie bei der Perfektform ἀκήκουα ἀττικῶς, ἤκουα κοινῶς - слышах аттически, слышах ὄбще 71.

Als kirchenslavische "Entsprechungen" zu griechischen Vokal-kontraktionen werden angeführt:

1) bei Substantiven die maskulinen Dat.Sg. Allomorphen -ови/-у (δημοσθένει, -ει - димостѣнови ѥ /димосте/ну 36);

2) bei maskulinen und neutralen Adjektiven die Lang- und Kurzformendungen im Dat.Sg. (τῷ ἀληθεί, -ει - Истин'ному ѥ Истин'ну 37-38);

3) bei Verben vom Typ βοάω - βοῶ, δράω - δρῶ 92 die mittelbulgarischen Formen вопіа, чіна 92 (gegenüber вопію, чиню), dem "Adelphotes"-Übersetzer vermutlich aus Handschriften mittelbulgarischer Provenienz - in der Südwestukraine durch die bukovinisch-nordmoldauischen Klöster verbreitet - bekannt: dort stand anstelle von іа ein іа, а infolge des bulgarisch-makedonischen Zusammenfalls der Gruppen шя, жя, чя, ія und шя, жа, ча, ія. Solche Formen (вопіа, чіна) traten für den "Adelphotes"-Übersetzer vermutlich als "Archaismen" (entsprechend also den griechischen nicht kontrahierten -αω-Endungen) gegenüber den "üblichen" вопію, чиню auf, welche dann als "Entsprechungen" zu den griechischen kontrahierten -ῶ-Endungen aufgefaßt wurden. Dasselbe wiederholte sich bei den weiteren griechischen Verbaaren: τιθέω, -ῶ - τίθημι I09 als полагаа, полагаю - кладу I10; ἵσταώ, -ῶ - ἵστημι als стоа, стою I18 (im Paradigma aber ставлю I18, damit die Parallelität zum Passiv ἵσταμαι ставлюса I22 und Medium ставляюса I25 erhalten bleibt), διδῶω, -ῶ - δίδωμι als даа, даю - давааю I27 (weiterhin im Paradigma als даю I27), ζευγνύω - ζεύγνυμι I35 als спрагаа - спрагаю I36. Beim Verb πετάω, -ῶ - πεταννύω I98 wird das Verhältnis mit Hilfe von verschiedenen slavischen verbalen Suffixen - der Iterativa (äußerlich "länger"!) und Durativa - als лѣтаю ѥ лечу I99 (aber Fut. πετάσω - полѣду I98-99) ausgedrückt. Analog sieht es aus auch bei: ῥωννύω, κ' ῥώννυμι оу-крѣпляю, крѣплю 200, σβεννύω, κ' σβέννυμι гашу ѥ погашаю 200-I,

στάζω κ' σταλάζω κάπλυ ή κάπαυ 201.

Um der griechischen Vokalelision "gleichwertige" kirchenslavische Entsprechungen bei gleichbleibenden Wörtern und Formen entgegenzustellen, führte der "Adelphotes"-Übersetzer an:

1) zu ἐπ'αὐτόν ἀντί ἐπί αὐτόν 209 - на нь во мѣсто на не-
рѣ 210 - also eine enklitische pronominale Form des Akk.Sg. m.
neben einer neueren Form des Akk.-Gen.Sg. m., wobei sich die
beiden Formen äußerlich als "kürzer" und "länger" abheben;

2) zu τοῦτ' ἐμόν ἀντί τοῦτο ἐμόν 209 - сѣ моѣ во мѣсто
сѣ моѣ 210,- also eine ältere ("kürzere"!) und eine jüngere
("längere"!) Form des Nom.Sg. n. des kirchenslavischen Demon-
strativums;

3) zu φέρ' εἶπέ ἀντί φέρε εἶπέ 209 - неси рци во мѣсто
принеси рци 210,- also: a) Imperativformen von einem kirchen-
slavischen einfachen und einem präfixierten Verb (неси - при-
неси), b) eine ältere Form mit der Reduktion (und Ausfall) des
Wurzelvokals sowie eine neue, von der Präsenswurzel gebildete
Imperativform (рци - рци); allerdings geht es bei φέρ(ε) -
неси, принеси bereits um eine slavische Lehnübersetzung aus
dem Griechischen (anstatt etwa einer slavischen Aufforderungs-
Interjektion). Äußerlich erscheinen die kirchenslavischen Bei-
spiele jeweils als "kürzer" und "länger".

Um gleichlautende kirchenslavische Formen auseinanderzu-
halten, wenn ihnen verschiedene grammatisch-semantische Funk-
tionen aufgetragen wurden, - wie z.B. zwei verschiedene grie-
chische Formen hervorzuheben,- bediente sich der "Adelphotes"-
Übersetzer sogar verschiedener kirchenslavischer Schreibwei-
sen, wie z.B.:

1) mit -ки- (сладкихъ Gen.Pl. m.) und -кы- (сладкихъ Akk.
Pl. m.),

2) mit -и- und -і- (-и-: бий, бийса, выбий, бию, оубию,
бити - Imper. Pf./Plpf. und Aor. I Akt., Imper. Pf./Plpf. u.
Aor. I Med., Imper. Pf./Plpf. u. Aor. I Pass., Opt. Fut.II
Med. u. Akt., Ind.Fut. II Med., Partiz. Fut. II Akt., Inf.
Präs./Impf., Aor. I u. II, Fut. I u. II Akt., Inf. Präs./Impf.,
Aor. I u. II, Fut. I, II, u. III Pass., Inf. Präs./Impf., Aor.
I u. II, Fut. II Med., Partiz. Fut. I Med.; -і-: биі, биіса,
побиі, оубиіса, бію, оубію, біти - Imper. Präs./Impf., Aor.II

Акτ., Med. u. Pass., Opt.Fut. I Akt. u. Med., Ind.Fut. I Med., Inf. Fut. I Med., Partiz. Fut. II Akt.; ähnlich sieht es aus bei вопиати, вопити, вопиющий, вопиемый bzw. вопіати, вопіти, вопіючий, вопіємый 93-100),

3) durch die Schreibweise unter der Tilde bzw. mit einem anderen Akzentzeichen können identische kirchenslavische Entsprechungen zu verschiedenen griechischen Formen auseinandergehalten werden (Ind.Aor. I Akt. положѣхъ I10, Opt.Aor. I Akt. да положѣхъ III, Ind.Aor. I Pass. положѣхса I13, Ind.Impf./Aor. II Akt. положи^x I10, Ind.Impf. Pass. положи^xса I13),

4) orthographisch-phonetischen Charakter tragen solche kirchenslavische Varianten für verschiedene griechische mundartliche Lautungen der Präpositionen (εἰς ἥτις ἀττικῶς ἐς λέγεται I69-во ѣже аттически в' глаголетса I70; σύν ἥτις καί ξύν ἀττικῶς - съ со, ѣже ѣ зъ аттически глаголетса I70).

All diese künstlichen orthographischen Mittel wurden später von Smotrycky²⁸⁾ nur noch systematischer und konsequenter angewandt.

Beim Abdruck sind griechische Tilden belassen worden; sonst werden bei den aufgelösten griechischen Abkürzungen die von mir in solchen Fällen eingeführten Buchstaben in runde Klammern gesetzt.

Die aufgelösten griechischen Ligaturen sind im Abdruck ohne besonderen Vermerk geblieben.

Die fehlerhaft im "Adelphotes"-Text ausgelassenen Buchstaben bzw. Silben werden ohne Vermerk in schrägen Klammern hinzugefügt.

Da eine Pagnation (ausgenommen die Druckbogenzählung am unteren Rand) im Original fehlt, ist sie im Abdruck nach Blättern jeweils in schrägen Klammern am rechten Rand hinzugefügt worden.

Olexa Horbatsch

A n m e r k u n g e n

- 1) В о з н я к, М.: Історія української літератури, т.ІІ, ч.І, Львів 1921, S.77-78.
- 2) Ebdort, S. 98; vgl. Lavrentij Z i z a n i j, Grammatika slovenska, Wilna 1596, Herausgegeben und eingeleitet von G. Freidhof, Specimina Philologiae Slavicae, Bd.1, Frankfurt a.M. 1972.
- 3) Sie sind ausführlich dargelegt in der Abhandlung В о з н я к, М.: Граматика Лаврентія Зизанія з 1596 р., Записки Наукового Товариства ім.Шевченка у Львові, т.101, с.5-38, т.102, с.11-87, Львів 1911.
- 4) С т у д и н с ь к и й, К.: "Адельфотес", граматика видана у Львові в р. 1591, Записки Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, т. 7, с.1-42, Львів 1895; insbesondere S. 4, 28.
- 5) V.J./a g i ć/: Besprechung von С т у д и н с ь к и й, К.: Адельфотес, граматика видана у Львові в р.1591, студія літературно-язикова, Львів 1895, 42 с. In: Archiv für slavische Philologie, Bd.18, S. 279-80,
- 6) W e i n g a r t, M.: Dobrovského Institutiones, na vděčnou pamet jejich stoletého jubilea, I. Církevněslovanské mluvnické před Dobrovským, Sborník Filosofické fakulty Univerzity Komenského v Bratislavě, r.1, с. 16, Bratislava 1923, S. 16-22.
- 7) С т у д и н с ь к и й, К., a.a.O., S. 28, Anmerkung 2.
- 8) К а р а т а е в, И.П.: Описание славяно-русских книг напечатанных кирилловскими буквами, ч.1. с 1491 по 1652 г., Сборник Отделения Русского Языка и Словесности ИАН, т.34, в.2, СПб. 1883 (1884), S. 245-46, Nr. 125: 8°, 182 nicht nummerierte Blätter, 45,5 Bögen je 4 Bl.
- 9) П е т р о в, С.О. и др.: Славянские книги кирилловской печати 15-18 вв., Описание книг, хранящихся в Государственной Публичной Библиотеке УССР, Киев 1958, S. 25, Nr. 29.
- 10) Das Exemplar gehörte im 18.Jh. dem Basilianerkloster in Žyrovický bei Slonim, wie darüber die Randeintragung auf den Blättern 20-32 spricht (20 сіа, 21 книга, 22 есть, /23 монастыря ?/, 25 жировицкаго, 26 чина, 27 стаго, 28 Василиа, 29 Великаго, 30 1758, 31 Anno, 32 подписан...). Das Exemplar ist defekt (es fehlt das Bl. 23 = S.23-236), was nicht vermerkt ist. Der Mikrofilm wurde mir von Herrn Doz.Dr.G.Freidhof zur Verfügung gestellt.
- 11) Auf dem Titelblatt steht die Eintragung "ex libris jeromonahi (!) joanni bej (?)" und auf dem Vorblatt der Vermerk: "Въ бібліотеку народнаго дома во Львовѣ въ память посѣденія славянами Москвы въ маѣ 1867 г. /о/тъ Московскаго Публичнаго/ Музея чрез Я.Є.Головацкаго 25 мая 1867 г. Директоръ Музея (Unterschrift unleserlich), Хранитель рукописей Музея (Unterschrift unleserlich).
- 12) Б у л и ч, С.К.: Очерк истории языкознания в России. т.І, Записки Историко-филологического Факультета Имп.СПб. Университета, т.75, СПб. 1904, S.170-78, - schrieb dem Werk

hauptsächlich den Verdienst zu, die grammatische Terminologie der nachfolgenden Grammatiken der kirchenslavischen Sprache von Zyzanij und Smotryćkyj beeinflusst zu haben.

- 13) М о с к а л е н к о, Н.А.: Нарис історії української гра-
матичної термінології, Київ 1954.
- 14) Я г и ч, И.В.: История славянской филологии. СПб.1910¹,
Leipzig 1967 (Nachdruck), S. 27.
- 15) L a s s a r i s, Constantini: De octo partibus orationis.
Grammatica Graeca, Venetiis 1512 (Erstausgabe: Mediolani
1476). Exemplar der UB Ffm. Sign. W 428.
- 16) С т у д и н с ь к и й, К., а.а.О., S. 3.
- 17) C r u s i i, Martini: Grammaticae Graecae cum Latina con-
gruentis pars I-II, Basileae 1566. Exemplar der UB Ffm.
Sign. 642.
- 18) M e l a n c h t h o n i s, Philippi: Grammatica Graeca,
Francofurti 1544. Exemplar der UB Ffm. Sign. Ffm 2/339.
- 19) Institutiones ac meditationes in Graecam linguam Nicolao
C l e n a r d o authore cum scholiis et praxi Petri Ante-
signani Rapistagnensis, editio postrema, Genevae 1580.
Exemplar der UB Ffm. Sign. 15/360.
- 20) Dem Sinn der angeführten Beispiele nach bedeutet bei Zyza-
nij мимощедшее (іавих 57, спасохъ 62, вьстах 66, гласих
68, бихъ 72) den kirchenslavischen Aorist, протяженное и
пресовер'шенное (іавлах, іавлаах 57, гласах 68, глашаах
69, біаахъ 72) das kirchenslavische Imperfekt; der Aorist
непредѣлнос (59, 61, 71, 72, 74) wird - außer in Partizi-
pien, Infinitiven und z.T. Optativen von быти (77) - nur
bei възгласихъ 69 und быхъ 76 angeführt.
- 21) Smotryćkyjs Modifikation bezog sich auf eine nicht zu En-
de durchdachte Berücksichtigung der slavischen verbalen
Aspekte: Er führte nämlich zwei Präsentia ein (von perfek-
tiven und imperfektiv-iterativen bzw.-durativen Verben),
was ihn weiterhin gezwungen hatte, schematisch jeweils
zwei Präterita-Imperfekta (преходѣщее von Perfektiva und
прешедшее von Imperfektiva-iterativa) einzuführen, wobei
er in diese Zeitformen entsprechende kirchenslavische Ao-
ristformen von nicht präfixierten Verben (чтохъ - читахъ,
твориохъ - творахъ) hineingezwängt hat. Als kirchensla-
vische "Aoristform" erklärte er die präfixierten Aorist- bzw.
auch die kirchenslavischen Perfektformen (прочтохъ, про-
чель есмь /251/, сотвориохъ); als kirchenslavische "Plus-
quamperfektformen" erklärte er die nicht kontrahierten
kirchenslavischen Imperfekt- und Perfektformen (читаахъ,
читаааль есмь /252/, твораахъ) - nach dem Vorbild von "A-
delphotes" und Zyzanij.
- 22) Bei Zyzanij (S. 57-65) allerdings noch parallel mit der
ursprünglichen Form der 2. Person Imperf./Aor. (іавиль еси
и іави, іавлаал' еси, іавлааше, 57).
- 23) Bei Smotryćkyj konsequent nur чтохъ, чель/чла/чло, че
/249/, читахъ, читаль/-ла/-ло, читаше /259/, читаахъ, чита-
аль/-ла/-ло, читааше, прочтохъ, прочель/-ла/-ло, прочте
/251/; allerdings räumte er ein: переходѣщее (чель есмь,

чель еси/чла/чло, чель есть), прешѣдшее (читаль есмь и проч.), мимошѣдшее (читааль есмь и проч.) и непредѣльное (прсчель есмь и проч.) ... Руска ѡногда ѡзьяка навькомъ дѣйстви́тельнѣ и страдательнѣ произно́сима быти шбрѣтаем' сице существительнымъ гл(а)го́ломъ раство́раема ... /252/ - d.h. Smotryckyj hielt diese alten Perfektformen nicht für "kirchenslavisch", sondern für ukrainisch bzw. ostslavisch.

- 24) Г о р б а ч, О.: Три церковнослов'янські літургічні рукописні тексти Ватиканської бібліотеки, Праці Філософічно-Гуманістичного Факультету Українського Католицького Університету ім.св.Климентія папи, т.І, Ромає 1966, S. 25-26.
- 25) П о г о р е л о в, В.: Из наблюдений в области древне-славянской переводной литературы, II. Употребление форм прошедшего сложного в тексте Евангелия, Sborník Filosofické Fakulty University Komenského v Bratislavě, r.III, č. 32 (6), Bratislava 1925, S. 218, 221, 224.
- 26) Грамматіки славѣнскіа прѣвилное сѣнтагма, потщаніемъ многогрѣшнаго мніа Мелѣтіа С м о т р і с к о г о, ... (1619) в' З-вю, S./284-85/. Die Pagination stammt von mir.
- 27) Г о р б а ч, О.: Перший рукописний українсько-латинський словник Арсенія Корецького-Сатановського та Єпіфанія Славинецького, Праці Філософічно-Гуманістичного Факультету Українського Католицького Університету ім. св. Климентія папи, т. III-IV, Ромає 1968, S. 322; vgl. сътворителный creabilis, S.247.
- 28) Н о r b a t s c h, O.: Die vier Ausgaben der kirchenslavischen Grammatik von M.Smotryckyj, Frankfurter Abhandlungen zur Slavistik, Bd. 7, Wiesbaden 1964, S. 15-16.

Α Δ Ε Λ Φ Ο Τ Η Σ.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ ΔΟΒΡΟΓΛΑГОЛИВАГО ЕЛЛИНОСЛОВЕНСКОГО ЯзыКА.

Совершеннаго йскуства ђсми частей слѡва.

Ко наказанію многоименітому Ρο^σсійскому рѡду.

ВО ЛВОВѢ

В друкáрни Братско́й. Рѡку

а ф ч а.

Π Ι Σ Μ Ε Ν Α Γ Ρ Ε Ц К Ι Ι

Α	α	ἄλφα,	Алфа	а.
Β	β β	βῆτα,	Вѣта	в.
Γ	γ γ	γάμμα,	Гáмма	г.
Δ	δ δ	δέλτα,	Дéлта	д.
Ε	ε	έ φιλόνη,	Ефíлѡнъ	е.
Ζ	ζ ζ	ζῆτα,	Ζíта	з з.
Η	η	ἦτα,	Ηта.	и.
Θ	θ θ θ	θῆτα,	Θíта	θ.
Ι	ι	ἰῶτα,	Ιῶта	й.
Κ	κ	κάππα,	Кáп'па	к.
Λ	λ	λάμβδα,	Лáмвда	л.
Μ	μ	μῦ,	Μῦ	м.
Ν	ν	νῦ,	Νῦ	н.
Ξ	ξ	ξῖ	Ξí	ξ.
Ο	ο	ὀ μικρόνη	Омикрѡнъ	о.
Π	π π	πῖ,	Πí	п.
Ρ	ρ ρ	ρῶ,	Ρῶ	р.

Σ	σ	ς	σῖγμα,	Σῖγμα	с.
Τ	τ	τ	ταῦ,	Ταῦφ	т т.
Υ	υ		ὕ ψιλόν	ὕψιλὸνъ	υ.
Φ	φ		φῖ,	Фῖ	ф.
Χ	χ		χῖ,	Χῖ	х.
Ψ	ψ		ψῖ,	Ψῖ	ψ.
Ω	ω		ω μέγα,	ὦμέγα	ω.

/2/

Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ι Κ Η

ΣΥΝΤΕΘΕΒΙΣΑ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ, ΔΙΑ ΣΠΟΥΔΑΙΩΝ, ΟΙ ΕΝ Τῷ
τῆς λεοπόλεως παιδοτριβίῳ.

Γραμματικὰ слѡжен'на ω^т различныхъ грамматикъ, спудэйми йже
въ лвѡв'ской шкѡлѣ.

* * *

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ κύριος καὶ ἀπελεῖσθε ἐξ
ὁδοῦ δικαίας.

Пріймѣте наказаніе, да не когдὰ прогнѣвае^тсѧ гь и погѣбнете
ω^т путѣ праведнаго.

/26/

Λ Ε Ω Π Ο Α Ι Σ

Знаменіе тезоименитаго князѧ лва гра^д сѣй мае^т.

Егоже ѧмѧ по всѣй ѣврѡпѣи россійскій ро^д знаѣтъ.

В митрополѣи Киевогалицкой славно пребывѣтъ.

Егоже всѧ ѡкрестнаѧ страна ѡбогачѣтъ.

Лѣвъ царствуетъ безсловѣсны^М въвремь в началѣ.
 Словѣсны^М жѣ образъ, хѣво царство на^М сѣ показало.
 Мужайса многоплемѣнный ро^Сскій народе.
 Дѣ христось началѣ крѣпости в тебѣ буде.

/ 3 /

П Р А В О В ъ Р Н Ы М ъ

Оучѣнїѣ любїтеле^М. єдинїѣ, сѣтѣ, ка^Соли^Тскїѣ, и ѣпл^Скїѣ цркви.
 многоименїтому рос'сїйскому рѣду, братїи нашей ѣ господѣ ра-
 доватисѣ.

Бѣга всесїлнаго блгостїю, иобразїхомъ вамъ ѣ любоучащїйсѣ
 христоименїтїй рѣде рѣскїй. сѣ всѣкимъ ѣпаствомъ, єллиносло-
 вѣнъски^М ѣзыко^М зложѣную грамматику. юже издае^М въ ѣбщюу ва^М
 пѣлзу. и в началѣ оубо сїю начинающе, четырма же єѣ ча^Сми
 предѣбучае^Мсѣ. ѣже сѣуть, ѣрфографїѣ, просодїѣ, єтимологїѣ,
 и сїнтагисѣ. сїрѣчь, правописанїе, припѣванїе, правослѣвїе, и
 сѣчинѣнїе. предѣрѣченное же єѣ ѣпаство и^Скусна тѣворитъ бѣти
 тшатела, во словесѣхъ и разслѣвїѣхъ тѣворцевъ, и ѣже вѣтїй
 неудобнѣйшаѣ. сїѣ бо є^С пѣрваѣ ключъ ѣ^Тверзѣѣѣ оумъ разумѣти
 писанїѣ. ѣ^Т неѣ же ѣако по степѣнехъ всѣѣ лѣствицу, по чїну
 оучѣнїй трудолюбївїй достизѣютъ. дїѣлектїки, риторїки, мусї-
 ки, ѣрїѣметїки, геомѣтрїи, и астрономїи. и сїми же седмї, ѣа-
 ко же и^Скїимъ сѣсѣудо^М разсуждѣнїѣ почерпае^М и^Сточникъ фило-

софїи. разумѣвающе же и́ врачевства, ко бл҃гои́скуству превос-
ходимъ всё совершеннаго б҃гослѡвїа. И понѣже прѣжде в рссїй-
скомъ родѣ мало си^х обрѣсти, да не чудїши^{с̃}; Ибѡ ко концу тї-
сачнаго лѣта х^{с̃}ва воплощенїа. вновосажденнїи вѣрою процвѣтши,
непло^дно и́зсыхающе завистїю непрїазнѣною и́стерзаѣми сѹде.

Изволѣнїе^м

/36/

Изволѣнїе^м же бжїа чл҃колюбїа, прїйде ст҃ѣйшїй патриархъ вели-
кїа а́нтиохїа бжїа града, кїрь Иоакї^м, во б҃гохранїмый градъ
лвѡвъ. року ^маѣ^{с̃} мѣца генуарїа. оувидѣ же нераденїе ѡ и́с-
правленїи в ро^{с̃}ско^м родѣ. совѣтовà сїа и́зраднѣ полезнѣйша бы-
ти. бра^тство, шкѡла, и́ друкáрна. и́ ко вселѣнскому патриарху
ѡ си^х возвѣсти. В то́ же лѣто, мѣца и́юнїа, ѡ^т вселѣнскаго па-
триарха еѣзаршески прїйде, митрополїтъ димони^тскїй и́ еласон-
скїи кїрь Арсенїе. и́же шкѡльное оучѣнїе начѣнше пребысть здѣ
во градъ лвѡвъ оучà двѣ лѣтѣ. Всѣстѣйшїи же вселѣнскїй пат-
риархъ кїрь Іеремїа привилѣйнымъ писанїемъ своимъ ѡ^т костан-
тинопола всà сїа оукрѣпї. та́ же и́ са^м здѣ во страны ро^{с̃}сїй/с/-
кїа прише^дши року аѣ^{с̃} мѣца маа, совершеннѣ неразрушнѣ и́ не-
подвижно во всà рѡды сїмъ тако быти повелѣ. шкѣлу и́ кнїгы
всàкаго наказанїа по православію друковати братс/т/ву оувѣрї.
та́ же и́ архїеп^{с̃}кѡпъ всеа ро^{с̃}сїи. митрополи^т кїевскїй и́ гáлиц-
кїй кїрь Михаи^л (его́ же во пришѣствїе свое вселѣнскїй патрї-
архъ кїрь Іеремїа рукоположенїе^м свои^м совершї.) собѡрне сїа
оукрѣпї. и́ пришѣствїемъ своимъ посѣтївшѣ здѣ, року аѣ^{с̃}а. ге-
нуарїа зї. и́ по всеїй епáрхїи своеїй распространїтиса семѹ
бл҃гочѣстно оустрой. Сего́ радї прїйдѣте всї и́же ѡ сїхъ гдàщѣй-
са. и́ со усѣрдїемъ наказанїе прїймѣте, да не к томѹ прѡчее
свои^х лишáетеса. и́ йже ннѣ нами и́зображенна радостнѣ сїа

πρίημίѣте. ѡ во малѣ бѡлшихъ бѡлгодѣтнѡ бѡжіеѡ сподобитѣса. Нѣше оубо ѣже успѣшествовѣти. Вѣше же оуспѣшне πρίημάти.

/4/

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ, ΦΙΛΕΛΛΗΣΙ οπουδαίοις πάσης ῥωσσίας, τῆς ἐυσεβοῦς πίστεως καθολικῆς ἐκκῆσιας ὀρθοδόξοις ἐν κῆ χέρειν.(!)
 θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ χρηστοτητι, ἐτυπώσαμεν ὑμῖν ὧ φιλομαθέστατοι νέοι φιλέλληνες ἐλληνοσλοβαϊκή γλώττη συντεθημένην γραμματικὴν. πάση ἀκρηβία ἐπανόρθοθέντα τὰ οκτῶ μέρη τοῦ λόγου. ἦν ἐκδίδομεν εἰς τὴν ὑμετέραν κοινοφελείαν. ἀλλ' ὅτι μὲν τοῦ πρωτέρου εἰς τὴν γεννεάν τῆς ρωσοίας ὀλίγον ἐστὶν ὑπο τούτων ἐυρεῖν, μὴ θαυμάζης; καὶ γὰρ χιλία ἔτη ἀπὸ χριστοῦ σαρκόσεως, νεοπεφυτευμένοι εἰς τὴν ἐυσέβειαν τῆ πίστει ἐπανθοῦντες, οὔπω εἰς ἀκμὴν καρποφορούμενοι, ξηρανθόντες διαφθόνου τῆς πονηρίας συλλεξάμενοι. Τῆ δὲ ἐυσπλαγχνία φιλανθίας θῦ, ἦλθεν ἀγιότατος πατηρά/ρ/χης τῆς μεγάλης ἀντιοχείας Ἰωακείμ, ἐπισκέψαι πάσαν ρωσσίαν, ἔφθασεν εἰς θεωφύλακτον λεώπολιν, ἔτη θῦ γονίας ἀφῆς, γενουαρίου. ὅς ἔιδεν ὑστερούμενους ἑαυτῶν κοινοφελείαν, ἔυσυμπάθη ξυνεβούλευσε τὰ τῶν δεόντων βέλτιστα εἶναι, καὶ ἄ ξυνοίσειν ἐλλομένοις πεπίστευκε. ἀδελφότης, χαλκογραφιον,

καὶ παιδοτρίβιον.

/46/

καὶ παιδοτρίβιον. περὶ ὧν ἐγνώρισεν οἰκουμενικῶ πατρ/ι/άρχῃ. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἐξαρχικῶς ἦλθεν ἀπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ πῆριάρχου, ὁ πανιερότατος μητροπολίτης δημονίκου καὶ ἐλασσῶνος κῆρ Αρσένιος. ὅς ἤρξατο σπουδῆν, ἔμεινε δύο χρόνους ἐν λεωπόλει διδάσκων τοὺς νέους. ὁ δὲ παναγιότατος οἰκουμενικός Πατριάρχης κῆρ Ἰερεμίας, τῆ αὐτοῦ γραφῆ ἀπὸ κωνσταντίνουπόλεως τᾶυτα πάντα ἐστερέωσεν. μετ' οὐ πολὺν τε

καὶ αὐτὸς ἔφθασεν εἰς τὰς χώρας τῆς ρωσσίας, τελίως καὶ ἀπα-
 ρασάλευτως εἰς πάντα γένη ὅυτω γενέσθαι ἐκελεύσατο. καὶ ὁ
 ἀρχιεπίσκοπος πάσης ρωσσίας μητροπολίτης κιοβίας καὶ γαλιτί-
 ας κϋρ Μιχαήλ, συνοδικῶς ταῦτα προστάζων εἰς πάσαν τὴν ἑαυ-
 τοῦ ἐπαρχίαν πληθήνεσθαι καὶ ἀυξάνειν. διὰ γὰρ τοῦτο οὐ μέ-
 νωμεν ἀργῶς τῇ αὐτῇ χάριτι περιεχόμενοι. ἀλλ' ἐκ φιλεταίρου
 καρδίας ταῦτα ὑμῖν προσφέρωμεν. καὶ ὅπερ ἐν τῷ παρόντι ἐτυ-
 πόθη χαριέστερον δέχεσθε. ἡμῖν γὰρ σπουδάζεσθαι, ὑμῖν δέ
 σπουδεότερον δέξασθαι. μετ' οὐ πολὺν δέ χρόνον καὶ μεγάλων
 καταξιωθήσεσθε τοῦ χάριτι δίδοντος. Εὐτυχεῖτε νέοι φ/ι/λομα-
 θέστατοι.

/5/

Т И Т Л Ы

Четверопрестόλныа е́диница, с̃тѣѣши^х Патрі́арховъ вселѣнныа Пас-
 тѣрей, с̃тыа, б̃жїа, Каθολи^тскїа, и апл^{с̃}кїа Цр̃кве.

Іеремїа мл^{с̃}тїю б̃жїею Архіепископъ костантїноπόла новаго рїма
 ѿ вселѣнскїѣ Патрі́архъ.

Мелѣнтїе мл^{с̃}тїю б̃жїею Пάππα ѿ πατριάρхъ, великаго б̃жїа града
 Αλεξανδρίа И судїа вселѣнскїѣ.

Іоакїмъ мл^{с̃}тїю б̃жїею Патрі́архъ, великїа Антиохїа б̃жїа града,
 киликїа, ѿверїа, сирїа. ѿ всего востόка.

Сѣφρόνїе мл^{с̃}тїю б̃жїею Патрі́архъ, с̃того града Іерусалима, си-
 рїа, аравїа, ὀβόνъполь іордана, канагалилѣа, ѿ всеа палестїны.

/56/

ΠΕΡΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ.

Γραμματικὴ ἐστὶ, τέχνη διδάσκουσα ἡμᾶς τὰ νοούμενα γράφειν.
 καὶ τὰ ὡς πρὸς τινα ἐμμέτρως ἢ ἐυρύθμως πραγματευθέντα, με-
 τὰ διακρίσεως διηγουμένη.

Η" Γραμματικὴ ἐστὶ, τέχνη θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ. τὸ εὖ λέ-

γειν και εὔ γραφειν διδάσκουσα ἡμᾶς.

Οὐ γάρ πᾶς ὁ γράφων ἢ ἀναγινώσκων, λέγεται γραμματικός.
ἀλλ' ὁ τὸν κανόνα και τὸν ὄρον ἀποδιδοῦς. τὸν μὲν κανόνα,
εἰς τὸ κανονίσαι. τὸν δὲ ὄρον, εἰς τὸ ὀρίσαι.

Ἡ" Γραμματικὴ ἐστίν, ἐμπειρία τῶν παρά ποιηταῖς τε και
συγγραφεῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λεγομένων γράμμα, ὃ δηλοῖ τὸ
ποίημα και τὸ σύγγραμμα.

Γίνεται δὲ γραμματικός και γραμματικὴ. ὡς παρά τὸ πρᾶγμα
πραγματικός, και πραγματικὴ.

ὦ γραματίцъ

/6/

ὦ ГРАММАТИЦЪ

Грамматика ἔσть, художествò οὐχάшее насъ οὔмна писáти. ἢ ἕα-
κο къ кому мѣрѣтелно, ἢли числѣтелно веществѣнна, съ расуждѣ-
нїемъ повѣдающа.

Или грамматика ἔσть, художествò зрѣтелное ἢ дѣлáтелное ἔже
блго глѣти ἢ блго писáти учáшее на^с./.

Не всáкъ бò пишáй ἢли чтáй глаголѣтса грамматикъ, нò ἢже пра-
вѣло ἢ предѣль ω^тдáвый. правѣло οὔбо въ ἔже οὔправити. пре-
дѣл же въ ἔже предѣлѣти.

Или грамматика ἔσть, ἰскуство при творцехъ же ἢ ἰсписáтелехъ
ἕако на мнóсѣ глаголѣмыхъ писмò, ἔже ἰавлáеть творѣнїе ἢ ἰс-
писáнїе.

Бывáеть же грамматикъ ἢ грамматика ἕако ω^т вѣщи веществѣнъ
ἢ веществò.

Περὶ διαίρεσεως

/66/

ΠΕΡΙ ΔΙΑΙΡΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ.

Γράμμα ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον, φωνῆς ἀδιαίρετον. εἰσὶ δὲ

γράμματα ἕικοσι τέσσαρα.

α.β.γ.δ.ε.ζ.η.θ.ι.κ.λ.μ.ν.ξ.ο.π.ρ.σ.τ.υ.φ.χ.ψ.ω.

Διαιροῦνται μὲν ταῦτα, εἰς δύο. εἰς φωνήεντα καὶ εἰς σύμφω-
να.

Φωνήεντα μὲν ἑπτὰ. α, ε, η, ι, ο, υ, καὶ ω.

Διαιροῦνται μὲν γὰρ καὶ τὰ ἑπτὰ φωνήεντα εἰς τρία. εἰς μακ-
ρά. εἰς βραχέα καὶ εἰς δίχρονα.

Μακρὰ μὲν δύο. ἦ. καὶ ῶ.

Βραχέα δὲ δύο. ἔ. καὶ ὄ.

Δίχρονα δὲ τρία. α.ι.υ.

Ἐκ τούτων δὲ ἑπτὰ φωνηέντων, κυρίως δίφθογγοι ἔξ γίνονται.

αι αυ ει ευ οι ου.

Κατάχρηστικῶς δὲ ἔξ φ η ψ υ ι η υ ω υ.

Σύμφωνα δὲ δέκα ἑπτὰ. β.γ.δ.ζ.θ.κ.λ.μ.ν.ξ.π.ρ.σ.τ.φ.χ.ψ.

Ταῦτα δὲ διαιροῦνται εἰς δύο. εἰς ἡμίφωνα. καὶ ἄφωνα.

ὦ раздѣленіи

/7/

ὦ РАЗДѢЛЕНІИ писмѣнь.

Писмò есть часть малѣа, гласа нераздѣлна. сѹть же писменѣ
двѣдесатѣчетѣри.

α.β.γ.δ.ε.ζ.η.θ.ι.κ.λ.μ.ν.ξ.ο.π.ρ.σ.τ.υ.φ.χ.ψ.ω.

Раздѣлѣютсѣ оубо сѣа нѣ двѣ. на гласныѣ и нѣ сѣгласныѣ.

Гласныѣ^х оубо сѣдмѣ α.ε.η.ι.ο.υ. и ω.

Раздѣлѣютсѣ оубо и сѣдмѣ гласныѣ нѣ три. нѣ дѣлгїѣ, нѣ кра^т-
кїѣ, и нѣ двовременныѣ.

Дѣлгїѣ оубо двѣ, ἦ. и ῶ.

Краткїѣ же двѣ, ἔ. и ὄ.

Двовременныѣ же трїѣ, α.ι.υ.

ω^т сїх же седмї гласныхъ, господствѣн'но двогласныѣ ше^{ст} бы-

важ^τ αι αυ ει ευ οι ου.

Потребователно жè шe^{σ̄τ̄}, φ η ψ υι ηυ ωυ.

Согласныя жè седмьнадеся^τ, β γ δ ζ θ κ.λ.μ.ν.ξ.π.ρ.σ.τ.φ.χ.ψ.

Сїа же раздѣлѣются на двѣ, на полъгласныя, и безгласныя.

ᾱβ̄

ήμίφωνα

/76/

Ημίφωνα μὲν ὀκτώ. ζ ξ ψ λ μ ν ρ σ.

Διαίρουνται μὲν τὰ ἡμίφωνα, εἰς τρία εἰς διπλᾶ. εἰς ἀμετάβολα. καὶ εἰς τὸ ἄσημον σ.

Διπλᾶ μὲν τρία. ζ.ξ.ψ.

Αμετάβολα δὲ τέσσαρα. λ.μ.ν.ρ.

Αφωνα δὲ ἑννέα. β γ δ κ π τ θ φ χ.

Τὰ δὲ ἄφωνα διαίρουνται εἰς τρία. εἰς ψιλὰ, εἰς δασεα, καὶ εἰς μέσα.

Ψιλὰ μὲν τρία. κ.π.τ.

Δασεα δὲ τρία. θ.φ.χ.

Μέσα δὲ τρία. β.γ.δ.

Ἐκ τῶν διηρημένων δὲ τῶν δε γραμμάτων αἱ συλλαβαὶ γίνονται.

οἶον, πε. ὅθεν αἱ λέξεις. οἶον, πέτρος. ἐξ ὧν ὁ λόγος, οἶον, ὁ πέτρος ἀναγινώσκει.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Συλλαβὴ ἐστὶ σύλληψις τοῦλάχιστον δύο γραμμάτων, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ φωνηέντα συλλαβαὶ λέγονται. οἶον α.ε.

Διαιρεῖται δὲ ἡ συλλαβὴ εἰς τρία.

Εἰς μακράν, οἶον, κῶθῶν.

Εἰς βραχεῖαν, οἶον, λῶγῶς.

Εἰς κοινήν, οἶον, μῶθῶν.

полъгласны^х

/8/

Полъгласны^х оубо ѻсмь ζ ξ ψ λ μ ν ρ σ.

Раздѣлѣются оубо пслгласныя на три. на сугубыя, на неω^τмѣн'-

ныа, ѝ нà незнаменáтелную σ.

Сугубыа оўбо тры, ζ.ξ.φ.

Неш^тмѣныа жè четыри, λ μ ν ρ.

Безгласны^х жè дѣва^т, β γ δ κ π τ θ φ χ.

Безгласныа же раздѣлáются нá три. нà тонкíа, нà сиплívыа, ѝ нà среднаа.

Тонкíа оўбо тры, κ.π.τ.

Сиплívыа жè тры, θ.φ.χ.

Среднаа жè тры, β.γ.δ.

ω^т раздѣлѣнныхъ жè сѣхъ писмѣнъ слóги бывáютъ, ꙗко пе. ω^тнó-
ду жè речѣнiа, ꙗко пѣтръ. ω^т нѣхъ же слóво. ꙗко, пѣтръ чита-
еть.

ὦ ΣΛΟΖΪ.

Слóгъ ёсть сложенiе малѣхъ двѣхъ писмѣнъ, потребовáтелно жè ѝ
гласныа слóги глаголѣтса. ꙗко, α. ε.

Раздѣлáет же са слóгъ нá три.

нà дóлгiй, ꙗко сосудъ.

нà краткiй, ꙗко слóво.

нà общiй, ꙗко ѡбременѣн'ный.

αῖ

περί λέξεως.

/86/

ΠΕΡΙ ΛΕΞΕΩΣ.

Λέξις ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον, τοῦ συντακτικοῦ λόγου διαιρετι-
κόν.

ΠΕΡΙ ΛΟΓΟΥ.

Λόγος ἐστὶ λέξεων σύνθεσις. διάνοιαν αὐτοτελεῆ δηλοῦσα.

Τούτου δὲ μέρη ὀκτώ.

Ἀρθρον.

Μετοχή.

Ὀνομα.

Πρόθεσις.

Ἀντωνυμία.

Ἐπίρρημα.

Ῥῆμα.

Σύνδεσμος.

Τούτων κλιτά μὲν πέντε.
 Ἄρθρον. ῥημα.
 Ὄνομα. Μετοχή.
 Ἀντωνυμία.

Ἄλλιστα δὲ τρία.
 Πρόθεσις.
 Ἐπίρρημα.
 Σύνδεσμος.

ὦ ρеченіи.

/9/

ὦ РЕЧЕНИИ.

Реченіе ἔσται часть малѣа съчинител'наго слѡва раздѣлительнаѣ.

ὦ СЛОВѢ.

Слѡво ἔσται реченій сложеніе, мѣсль самосовершену ѡавлѡющее.

Сегό же частіи ѡсмъ.

Разлічіе.	Причастіе.
Имѣ.	Предлогъ.
Мѣстоимѣ.	Нарѣчіе.
Глаголь.	Съюзъ.

Сіхъ скланѣемыя оубо пѣть.

Разлічіе.	Глаголь.
Имѣ.	Причастіе.
Мѣстоимѣ.	

Нескланѣемыя же три.

Предлогъ.
 Нарѣчіе.
 Съюзъ.

Περὶ ἄρθρου

/96/

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΟΥ.

Ἄρθρον ἔσται μέρος λόγου κλιτόν, προτασσόμενον τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων, καὶ ὑποτασσόμενον.

Τούτου δὲ τὰ μὲν προτακτικά, οἷον ὁ ἢ τὸ
 Τὰ δὲ ὑποτακτικά, οἷον ὅς ἢ ὄ.

Παρέπεται δὲ αὐτῷ τρία. (Γένος.
 (Ἀριθμός.
 (Πτώσις.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΟΥΣ.

Γένη μὲν τοῦ ἄρθρου εἰσὶ τρία. (Ἀρσενικόν, ὄιον ὁ.
 { Ἐθλυκόν, ὄιον ἡ
 { Οὐδέτερον, οἶον τό

ΠΕΡΙ ΑΡΙΘΜΟΥ.

Ἀριθμοὶ δὲ τρεῖς. (Ἐνικός. ὄιον, ὁ.
 { Δυικός, ὄιον, τῶ.
 { Πληθυντικός ὄιον, οἰ.

ΠΕΡΙ ΠΤΩΣΕΩΣ.

Πτώσεις δὲ τέσσαρες. (Ονομαστική. Γενική. Δοτική.
 { Αἰτιατική.

Κλητική δὲ οὐδὲ μία ἄρθρον ἔχει, τὸ γὰρ ὦ, ἐπίρρημα ἐστὶ κλητικόν.

ὦ разлічїи.

·ΙΟ/

ω РАЗЛИЧИИ.

Разлічїе ёсть часть слова скланяема, предчиняема скланенїа ѡ-мєнъ, ѡ подчиняема.

Сегό же предчинна оубо, ꙗко о ѡ ή τó.

Подчинна же, ꙗко, оς ή ѳ.

Послѣдуєтъ же сему трїи. (Рóдь.
 { Числò.
 { Падєжъ.

ὦ РОДЪ.

Рóды оубо разлічїа соу^τ трїи. (Мужескїй, ꙗко о. тóй.
 { Жєньскїй, ꙗко ή. тál.
 { Срєднїй, ꙗко τó, тóе.

ὦ ЧИСЛЪ.

Числá же трїи. (Ёдин'ственное ꙗко о. тóй,
 { Двойствен'ное, ꙗко τώ, тà
 { Мно^жственное, ꙗко οἰ, тѣи

ὦ ПАДЕЖИ.

Падєжїй же четѣри. (Именóв'ный. Рóдный. Дáтелный.
 { Вино́в'ный.

Званїе же нїже єдино раз'лічїе ѡма^τ, сїе бò ὦ, нарѣчїе ёсть звательное.

бѣ

Κλισις

ΚΛΙΣΙΣ ΑΡΘΡΩΝ προτακτικῶν.

Ἀρθρα προτακτικά ἀρσενικά δέκα.

Ἐνικά μὲν τέσσαρα.	{	ἡ ὀνομαστική,	ὁ.
	{	ἡ γενική,	τοῦ.
	{	ἡ δοτική	τῶ.
	{	ἡ αἰτιατική,	τόν.

δυικά δέ δύο	{	ἡ ὀνομαστική, καὶ αἰτιατική,	τῶ.
	{	ἡ γενική, καὶ δοτική,	τῶιν.

πληθυντικά δέ τέσσαρα.	{	ἡ ὀνομαστική,	οἱ.
	{	ἡ γενική,	τῶν.
	{	ἡ δοτική,	τοῖς.
	{	ἡ αἰτιατική,	τούς.

Ἀρθρα προτακτικά θηλυκά.

ἐνικά,	{	ἡ	τῆς	τῆ	τῆν.
δυικά,	{			τά	ταῖν.
πληθυν.	{	αἱ	τῶν	ταῖς	τάς.

Ἀρθρα προτακτικά οὐδέτερα.

ἐνικά,	{	τὸ	τοῦ	τῶ	τό.
δυικά,	{			τῶ	τοῖν.
πληθυν.	{	τά	τῶν	τοῖς	τά.

ΩΣΑΥΤΩΣ ΔΕ ΚΛΙΣΙΣ καὶ τῶν ὑποτακτικῶν.

вѣ

скланѣніе

/II/

СКЛАНЕНІЕ РАЗЛИЧІИ предчѣн'ныхъ.

Разлічїа предчѣн'ныхъ мужескіа деса^Т.

ѣдинь/с/твѣн'ныхъ ^Х оубо четыры.	{	Именѡвный,	тоѣ.
	{	Рѡдный,	тогѡ.
	{	Дателный.	тому.
	{	Винѡвный,	тогѡ.

двѡйствен'ныхъ ^Х жѣ двѡе.	{	именѡвный ѡ винѡвный,	та.
	{	рѡдный ѡ дателный,	тѣма.

множествѣн'ныхъ ^Х жѣ четыры.	{	Именѡвный,	тѣи.
	{	Рѡдный,	тѣхъ.
	{	Дателный,	тѣмъ.
	{	Винѡвный,	тѣхъ.

Разлічїа предчѣн'н/ыхъ жѣн'скїа.

ѣдинствѣн'ны	{	таа,	тоа,	тоѣ,	тую.
двѡйствен'ны	{			тѣ,	тѣма.
множествѣн'ны	{	таа,	ты ^Х ,	ты ^М ,	тѣх'.

Разлічїа предчїн'ныхъ сред'наа.

ѣдин'ствѣн'ны.	(	тѣе,	тогѡ,	тому,	тѣе.
двойствѣн'ны.	(			та,	тѣма.
множествѣн'ны	(	тѣа,	тѣх ^х ,	тѣ ^х ,	тѣх'

ТАКОЖЕ СКЛАНЕНІЕ ѣ ПОДЧІН'НЫХЪ.

Λϝθρα
/ΙΙ6/

Αϝθρα ὑποτακτικὰ ἀρσενικὰ.

ἐνικὰ,	(	ὄς	οὔ	ᾧ	ὄν.
δουκὰ,	(			ᾧ	οἶν.
πληθουν,	(	ὄι	ᾧν	οἷς	οὔς

Αϝθρα ὑποτακτικὰ θηλυκὰ.

ἐνικὰ,	(	ἧ	ἧς	ἧ	ἧν.
δουκὰ,	(			ἧ	ἧν.
πληθουν,	(	ἧι	ᾧν	ἧις	ἧς.

Αϝθρα ὑποτακτικὰ οὐδέτερα.

ἐνικὰ,	(	ὄ	δου	ᾧ	ὄ.
δουκὰ,	(			ᾧ	οἶν.
πληθουν,	(	ᾧ	ᾧν	οἷς	ᾧ.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ

Ὀνομα ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν, οὐσίαν ἰδίαν ἢ κοινὴν σημαίνον.

Παρέπεται δὲ αὐτῷ ἕξ.	Γένος,	Εἶδος,
	Σχῆμα,	Ἀριθμὸς,
	Πτῶσις,	Κλίσις.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΟΥΣ.

Γένη μὲν εἰσὶ πέντε.	(	Ἀρσενικόν, διον, ὁ γρηγόριος.
	(	θηλικόν, διον, ἡ ἀρετὴ.
	(	οὐδέτερον, διον, τὸ φθιτὸν.
	(	κοινόν, οἶον, ὁ καὶ ἡ ἄνθος.
	(	ἐπίκοινον, διον. ὁ ἀετός,

Разлічїа.

Разлічїа подчїн'ныхъ мужескїа.

/12/

ѣдин'ствѣн'ны.	(	ѣже,	ѣго ^ж ,	ѣмуже,	ѣгоже.
двойствѣн'ны.	(			та ^ж ,	тѣмаже.
мно ^ж ствѣн'ны.	(	ѣже,	ѣхже,	ѣмже,	ѣхже.

Разлічїа подчїн'ныхъ жен'скїа.

ѣдин'ствѣн'ны.	(	ѣже,	ѣ ^а же,	ѣ ^а же,	ѣже.
двойствен'ны.	(			тѣ ^а же,	тѣмаже.
множествѣн'ны.	(	ѣже,	ѣхже,	ѣмже,	ѣхже.

Разліччя падчын'ных срдннх.

ѣдн'ствѣн'ны.	{	ѣже,	ѣгѣже,	ѣмуже,	ѣже.
двѣйствен'ны.	{			тѣже	тѣмаже.
множествен'ны.	{	ѣже,	ѣхже,	ѣмже,	ѣже.

ω ИМЕНИ:

Имя ѣст' часть слѣва скланѣема, существо свѣйствен'но илѣ ѡб-
щее знаменуема././

Послѣдует же сему шѣсть.	{	Рѡдъ.	Вѣдъ.
	{	Начертѣнѣе.	Число.
	{	Падѣжъ.	Склонѣнѣе

ω РОДЪ.

Рѡды ѡубо сѣтъ пѣт'.	{	мѣжескѣй, ѣако	тѡй григѡрѣй.
	{	жѣн'скѣй, ѣако	тѣа добродѣтель
	{	срднѣй, ѣако	тѡе тлѣнное.
	{	ѡбщѣй, ѣако	члѣкъ
	{	преобщѣй, ѣако	тѡй ѡрѣлъ.

καὶ ἡ Χελιδῶν

/I26/

καὶ ἡ χελιδῶν. ὅπερ μιᾷ φωνῇ καὶ ἐνὶ ἄρθρῳ, ἀρσενικῶ ἢ θη-
λυκῶ δηλοῖ τὰ δύο γένη.

ΠΕΡΙ ΕΙΔΟΥΣ.

Εἶδη δὲ δύο.	{	Πρωτότυπον, διον,	ὄυρανός.
	{	Παράγωγον, διον,	ὄυράνιος.

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Σχήματα δὲ τρία	{	Απλῶν, διον,	γέλαστος.
	{	Σύνθετον, διον	καταγέλαστος
	{	Παρασύνθετον, διον	ὑπερκαταγέλαστος.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΘΜΟΥ.

Αριθμοὶ δὲ τρεῖς.	{	Ἐνικός, διον,	ὁ ἀγαθός.
	{	Δυικός, διον,	τῷ ἀγαθῷ.
	{	Πληθύν, διον,	οἱ ἀγαθοὶ

ΠΕΡΙ ΠΤΩΣΕΩΣ.

Πτώσεις δὲ πέντε.	{	Ὄνομαστικῆ. Γενικῆ.
	{	Δοτικῆ. Αἰτιατικῆ. καὶ
	{	Κλητικῆ. ὧν ὀρθαὶ καὶ ἐυθεταὶ δύο κα- λῶνται, ὀνομαστικῆ καὶ κλητικῆ. ὀρθῶς γὰρ ἰστάμεναι, ὀρθῆν τὴν ὀυσίαν σημαίνουσιν, αἱ ἄλλαι δὲ πλάγλαι././

ΠΕΡΙ ΔΙΑΙΡΕΣΕΩΣ τῶν ὀνομάτων.

Τῶν ὀνομάτων, τὰ μὲν κλίνονται ἴσο-

и Ластовица

/13/

и ластовица, ἢ же ἑдинѣ^М гласомъ и ἑдинѣ^Х различіемъ, мажес-
кимъ или жєн'ски^М явлѣетъ двѣ рѣда.

ὦ ВИДЪ.

Виды же двѣ. (Первообразный, ἴαко нбѡ.
(Производный, ἴαко нбѡ^Сный.

ὦ НАЧЕРТАНІИ.

Начертаніа же трѣ (Прѡстое, ἴαко смѣѣтеленъ.
(Слѡжное, ἴαко посмѣѣтеленъ.
(Преслѡжное, ἴαко пѣче посмѣѣтеленъ.

ὦ ЧИСЛЪ.

Числѣ же трѣ. (Един'ствѣн'ное, ἴαко тѡй блгій.
(Двойствѣн'ное, ἴαко тѡ блга.
(Множествѣн'ное, ἴαко тѣи блгій.

ὦ ПАДЕЖИ.

Падѣжій же пѣть. (Именѡвный, Рѡдный.
(Дѣтелный, Вѣновный.
(и Звѣтелный. и^Х же прѡсты и прѡвы двѣ на-
рыцѣются именѡвный и звѣтелный, прѡво бо стоѣщи, прѡвое су-
ществѡ знамену^Т иныѣ же ω^Тмѣнныѣ.

ὦ РАЗДѢЛЕНІИ и́мєнѣ.

ω^Т и́мєнѣ οὔβο, ὅβα скланѣются равно-

συλλαβως,

в

/136/

συλλάβως, διον, ἀινείας ἀινείου. τὰ δὲ περιττοσύλλαβα,
διον, ἄιας, ἄιαντος. καὶ τὰ μὲν ἰσοσύλλαβα κλίνονται τετρα-
χῶς. τὰ δὲ περιττοσύλλαβα μοναχῶς. Διὸ καὶ πέντε κλίσεις
εἰσίν. ὧν ἡ μὲν πρώτη καλεῖται. ἡ δὲ δευτέρα. ἡ δε τρίτη.
ἡ δὲ τετάρτη. ἡ δὲ πέμπτη, περιττοσύλλαβος.

ΠΕΡΙ Α. ΚΛΙΣΕΩΣ.

Πρώτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων, ἀρσενικῶν ὀνομάτων, λη-
γόντων εἰς ας, καὶ εἰς ης. ἀρσενικῶν καὶ κοινῶν. ὧν ἡ γε-
νική εἰς ου. ἡ δοτική εἰς α. ἢ εἰς η. κατὰ τὸ φωνῆεν τῆς
ὀνομαστικῆς. ἡ αἰτιατική εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνῆεντος τῆς ὀνο-
μαστικῆς.

έν.	Ο ἀινείας, τῶυ ἀινείου τῶ ἀινεία, τόν ἀινείαν. ὦ ἀινεία, κοινῶς, καί ὦ ἀινείας, ἀττικῶς	π.	ὦ ἀινεία, οἱ ἀινεῖαι, τῶν ἀινειῶν, τοῖς ἀινεῖαις, τούς ἀινείας. ὦ ἀινεῖαι.
δ.	τῶ ἀινεία, τοῖν ἀινεῖαιν	έν.	Ο χρύσης, τῶυ χρύσου, σλόζно,

/I4/

σλόζно, ἕακο ἐνῆσας ἐνῆα. пресλόζна же, ἕακο, ἕαςъ ἕаса.
ἡ οὕβο ρавносλόζна скланᾶются четверицею. пресλόζна же ἐдинί-
цею. τῆμ же ἡ πᾶτς κλονένιῃ ἔσть. ἦх же οὕβο πέρвое нарицаέτ-
са. вторόе же, трéтее же, ἡ четвέρтое. пᾶтое же пресλόζное.

ὦ Α. СКЛОНЕНИИ.

Пέρвое κλονένιe ἔсть ρавносλόζныхъ, мᾶжески^х ἰμένъ кончащихса
на аς. ἡ на ης. мᾶжескихъ ἡ ὀбщихъ, ἦх же ρόдный на ου. δάтелный
на α, ἡли на η. по глᾶсному ἰменόвнаго. винόвный на ν. сь глᾶс-
нымъ ἰменόвнаго.

ἐд.	Εἷσαςъ ἐνῆα, ἐνῆю, ἐнῆа. ὦ ἐнῆа, ὀбще, ἡ ἐнῆсαςъ ἀττικески	ὦ ἐнῆа, ἐнῆи, ἐнῆωвъ, ἐнῆамъ, ἐнῆи, ὦ ἐнῆи.	
δво.	ἐнῆа. ἐнῆема,	ἐд.	Χρῦсисъ. χρῦса,

вῆ

τῶ χρύση,

/I46/

τῶ χρύση, τόν χρύσην, ὦ χρύση, κοινῶς, καί ὦ χρύσης, ἀττικῶς.	έν.	Ο καί ἡ ληστής, τοῦ καί τῆς ληστοῦ, τῶ καί τῆ ληστῆ, τόν καί τὴν ληστήν, ὦ ληστά	
δυι.	τῶ χρύσα, τῶιν χρύσαιν, ὦ χρύσα,	δυι.	τῶ καί τᾶ ληστά, τῶιν καί τᾶιν ληστᾶιν, ὦ ληστά,
π.	οἱ χρύσαι, τῶν χρύσῶν, τῶις χρύσαις,	π.	οἱ καί αἱ λησταί, τῶν ληστῶν,

Olexa Horbatsch - 978-3-95479-611-3
Downloaded from PubFactory at 01/11/2019 09:52:29AM
via free access

τούς χρύσας,
ὧ χρύσαι.

τῶις καὶ ταῖς λησταῖς,
τούς καὶ τὰς ληστάς,
ὧ λησταί.

ΠΕΡΙ Β. ΚΛΙΣΕΩΣ.

Δευτέρα κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων θηλυκῶν ὀνομάτων, ληγόντων εἰς α. καὶ εἰς η. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ης. ἡ ὀστικὴ εἰς η. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν. μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

έν. Η μουσα,	δ. τὰ μουσα.
τῆς μούσης,	ταῖν μούσαιν.
τῆ μούση.	ὧ μουσα.
τῆν μουσαν.	π. αἱ μουσαι.
ὧ μουσα.	τῶν μουσῶν.

χρύσυ,

/I5/

χρύσυ,	ἐδ. Разбóйникъ,
χρύσα,	разбóйника,
ὧ χρύσι, ὄβще,	разбóйнику,
ἢ ὧ χρύсисъ,	разбóйника,
аттiчески.	ὧ разбóйниче.
дво. χρύσα,	дво. разбóйника,
χρύсома,	разбóйникома.
ὧ χρῦса,	ὧ разбóйника.
м. χρύсы,	м. разбóйники,
χρύсовъ,	разбóйникъ,
χρύсомъ,	разбóйникωмъ,
χρύсь,	разбóйники,
ὧ χρύсы,	ὧ разбóйники.

ὧ Β. ΣΚΛΟΝΕΝΙИ.

Второе склонѣніе ѣсть равнослóжныхъ жѣн'скихъ ѣмѣнь, кончáщих'са нà α. ἢ нà η. ἢх же рóдный нà ης. дáтелный нà η. ви-нóвный нà ν, съ глáснымъ ѣменóвнаго.

ἐд. Μυσῖκα,	дво. мусῖка,
μусῖки,	μусῖκοма.
μусῖць,	ὧ мусῖка,
μусῖку.	м. мусῖки,
ὧ мусῖко,	μусῖкъ,

ταῖς μούσαις,

/I56/

ταῖς μούσαις.	ὧ τιμαί.
τάς μούσας.	έν. Η ἡμέρα.

	ὦ μοῦσαι.		τῆς ἡμέρας.
έν.	Ἡ τιμή,		τῆς ἡμέρας
	τῆς τιμῆς,		τὴν ἡμέραν.
	τῆς τιμῆς.		ὦ ἡμέρα.
	τὴν τιμὴν.	δυι.	τά ἡμέρα.
	ὦ τιμή.		ταῖν ἡμέραιν
δυι.	τά τιμά.		ὦ ἡμέρα.
	ταῖν τιμαῖν.	π.	αἱ ἡμέραι.
	ὦ τιμά.		τῶν ἡμερῶν.
π.	αἱ τιμαί.		ταῖς ἡμέραις.
	τῶν τιμῶν.		ταῖς ἡμέρας.
	ταῖς τιμαῖς.		ὦ ἡμέραι.
	ταῖς τιμαῖς.		

Σημεῖωσαι ὅτι μόνα τὰ εἰς α μακρόν, καὶ εἰς α καθαρόν. καὶ εἰς ρα. καὶ εἰς δα. καὶ εἰς θα. ληγόντα ὀνόματα θηλυκά φυλάττουσι τὸ α ἐπὶ τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς. τὰ δ' ἄλλα πάντα τρέπουσι τὸ α εἰς η. ὡς ἄνωθεν ἐκ τοῦ κανῶνος δηλοῦται.

ΠΕΡΙ Γ. ΚΛΙΣΕΩΣ.

Τρίτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων, ἄρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν ὀνο-

мусікамъ, /I6/

	мусікамъ.		ὦ χέστι.
	мусіки,	ἐд.	Дѣнь,
	ὦ мусіки,		дѣне,
ἐд.	Чѣсть.		днѣ
	чѣсти,		дѣнь,
	чѣстї,		ὦ дѣнь,
	чѣсть,	дво.	днѣ,
	ὦ чѣсти.		днѣма,
дво.	чѣстѣ,		ὦ днѣ,
	чѣстема,	м.	днѣе,
	ὦ чѣстѣ,		днѣвъ,
м.	чѣсти,		днѣмъ,
	чѣстїѣ,		днѣи,
	чѣстемъ,		ὦ днѣе,
	чѣсти,		

Дѣ знаменѣет же сѣ, ꙗко єдинѣ ѣже нѣ α. долгую, ѣ нѣ α. чѣс-
тую, ѣ нѣ ρα, ѣ нѣ δα, ѣ нѣ θα. кончѣемыѣ ѣменѣ жѣн'скїѣ, хра-

νάτῃ α. οὐ ρόδναγο ἢ δάτελ'ναγο. Ἰνυα πὲρ βσᾶ πρετварιάωτῃ α ἢ ἔ
η. Ἰακο γορῆ ωτῃ κανόνα ἱαβλάετῃσα.

ὦ Γ. ΣΚΛΟΝΕΝΙИ.

Трѣтее σκλονένιε ἔστῃ ρавноσλόжныхъ μάжескихъ и πεν'οки^κ, и ѓб-
щи^κ имένъ,

μάτων,

/I66/

μάτων, ἀττικῶς ληγόντων εἰς ως. καὶ οὐδέτερον εἰς ων. ὦν
ἢ γενική καὶ δοτική εἰς ω. ἢ αἰτιατική εἰς ν. μετὰ τοῦ
φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

έν. Ο μενέλεωσ.	π. ἀι ἄλω,
τῶ μενέλεω,	τῶν ἄλων,
τῶ μενέλεω.	ταῖς ἄλωσ.
τόν μενέλεων,	ταῖς ἄλωσ.
ὦ μενέλεωσ,	ὦ ἄλω.
δ. τῶ μενέλεω.	έν. ὀ καὶ ἢ ἔυγεωσ.
τοῖν μενέλεων.	τοῦ καὶ τῆς ἔυγεω.
ὦ μενέλεω.	τῶ καὶ τῆ ἔυγεω
π. ὀι μενέλεω.	τόν καὶ τήν ἔυγεων
τῶν μενέλεων.	ὦ ἔυγεωσ.
τοῖς μενέλεωσ.	δ. τῶ καὶ τὰ ἔυγεω.
τούς μενέλεωσ.	τῶν καὶ ταῖν ἔυγεων.
ὦ μενέλεω.	ὦ ἔυγεω
έν. Η ἄλωσ.	π. ὀι καὶ ἀι ἔυγεω.
τῆς ἄλω.	τῶν ἔυγεων.
τῆ ἄλω.	τοῖς καὶ ταῖς ἔυγεωσ
τήν ἄλων.	τούσ καὶ τὰσ ἔυγεωσ.
ὦ ἄλωσ.	ὦ ἔυγεω.
δου. τὰ ἄλω.	έν. Τὀ ἴλεων.
ταῖν ἄλων.	τῶ ἴλεω.
ὦ ἄλω.	τῶ ἴλεω.

ἀττίчески

/I7/

ἀττίчески кончάщи^κσα ἢ α ως. ἢ σρέδнихъ ἢ α ων. Ἰκ же ρόδный
ἢ δάτελный ἢ α ω. винóвный на ν. сь глáсны^М Ἰμενóвнaго.

эд. Менéлай,	м. Гумна,
менéлаа	гумéнь,
менéлаω	гумнῶмъ,
менéлаа,	Гумна,
ὦ менéлае,	ὦ Гумна.

дво. менéлаа, менéлаема ѿ менéлаа, м. менéлаи, менéлаѡвъ, менéлаомъ, менéлаи, ѿ менéлаи, ѣд. Гумнò, гумнà, гумнѹ, гумнò, ѿ гумнò, дво. гумнà, гумнóма, ѿ гумнà,	ѣд. Бл̄гозéмлєнъ о̄л̄гозéмнєгаго, о̄л̄гозéмнєму о̄л̄гозéмнєгаго, ѿ о̄л̄гозéмнє дво. о̄л̄гозéмнє, о̄л̄гозéмнємє ѿ о̄л̄гозéмнє, м. о̄л̄гозéмнємє о̄л̄гозéмнє ^х о̄л̄гозéмнє ^м , о̄л̄гозéмнє ^х , ѿ о̄л̄гозé ^м нємє. ѣд. Милосéрдое, милосéрдєгаго, милосéрдєму,
--	--

Г

тò ἴλεων,

/176/

тò ἴλεων, ѿ ἴλεων, δ. τὼ ἴλεω, τῶιν ἴλεων, ѿ ἴλεω,	π. τὰ ἴλεω, τῶν ἴλεων, τῶις ἴλεωσ, τὰ ἴλεω, ѿ ἴλεω.
--	---

ΠΕΡΙ Δ. ΚΛΙΣΕΩΣ.

Τετάρτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων, ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, κοινῶν, καὶ ἐπικρίωνων ὀνομάτων, ληγόντων, εἰς ος. καὶ οὐδετέρων εἰς ον. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου. ἡ δοτικὴ εἰς ω. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν. μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

έν. Ο λόγος, τοῦ λόγου, τῷ λόγῳ, τοῦ λόγον, ѿ λόγε κοινῶς, καὶ ѿ λόγος ἀττικῶς	έν. Η ὁδός, τῆς ὁδοῦ, τῇ ὁδῷ, τὴν ὁδόν, ѿ ὁδέ. καὶ ѿ ὁδός.
δ. τὼ λόγω, τῶιν λόγοιν, ѿ λόγω, π. οἱ λόγοι,	δ. τὰ ὁδῶ,

τῶν λόγων,

ταῦν ὁδοῦν,

милосѣрдое.

/18/

милосѣрдое,
 ѿ милосѣрдое,
 дво. милосѣрда,
 милосѣрдома,
 ѿ милосѣрда,

милосѣрдыа,
 милосѣрдыхъ,
 милосѣрдымъ,
 милосѣрдыа,
 ѿ милосѣрдыа

ѿ Д. СКЛОНЕНИИ.

Четвѣртое склонѣнїе ѣсть равнослѣжны^х мужескихъ, и жѣн'скихъ, ѿбщихъ, и преѿбщихъ именъ, концѣщи^хса (!) на ос, и срѣднихъ на он, их же рѣдныи на оу, дѣтельный, на ѿ. винѣвныи на ѹ.

Съ гласны^м именовнаго././

ѣд. Слово,
 слѣва,
 слѣву.

слово,
 ѿ слѣве, ѿбще.
 и ѿ слѣво, ѣттиче,

дво. слѣва.
 слѣвома.
 ѿ слѣва.

м. словеса̀,
 словѣсь,

словесемъ,
 словеса̀,
 ѿ словеса̀,

ѣд. Пѣть,
 путѣ,
 путѣ,
 пѣть.
 ѿ путѣ,
 и ѿ путѣ,

дво. путѣ,
 путѣма,

гѿ

ѿ ὁδῶ

/186/

	ѿ ὁδῶ,		καὶ ѿ ἀετῶς.
п.	ἀι ὁδοί,	δ.	τῶ ἀετῶ,
	τῶν ὁδῶν,		τοῦν ἀετοῦν,
	ταῖς ὁδοῖς,		ѿ ἀετῶ.
	τάς ὁδούς,	п.	οἱ ἀετοί,
	ѿ ὁδοί,		τῶν ἀετῶν,
ѣн.	Ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος		τοῖς ἀετοῖς,
	τοῦ καὶ τῆς ἀνθρώπου,		τούς ἀετούς,
	τῶ καὶ τῆ ἀνθρώπῳ,		ѿ ἀετοί.
	τόν καὶ τήν ἄνθρωπον,	ѣн.	Τὸ ξύλον,
	ѿ ἄν~ε κοινῶς,		τοῦ ξύλου,
	καὶ ѿ ἄν~ος ἀττικῶς,		τῶ ξύλῳ,

δ.	τὼ καὶ τὰ ἀνθρώπω, τοῖν καὶ ταῖν ἀνθρώπων, ὃ ἀνθρώπω,	τὸ ξύλον, ὃ ξύλον.
π.	οἱ καὶ αἱ ἄνθρωποι, τῶν ἀνθρώπων, τοῖς καὶ ταῖς ἀνθρώποις τούς καὶ τὰς ἀνθρώπους, ὃ ἄνθρωποι,	δ.
έν.	Ο ἀετός, τοῦ ἀετοῦ. τῷ ἀετῷ τόν ἀετόν, ὃ ἀετέ,	τὴν ξύλω, τοῖν ξύλοιν, ὃ ξύλω, πλ. τὰ ξύλα, τῶν ξύλων, τῶν ξύλων, τά ξύλα, ὃ ξύλα.

ὃ πυτᾶ.

/19/

ω πυτᾶ,	и ω ὄрелъ,
м. πυτίε, пυтэй, пυтэмъ, пυтй,	дво. ὄрла, ὄрλόμα, ω ὄрлᾶ, м. ὄрлѣ, ὄрлѡвъ, ὄрлѡмъ, ὄрлѣ, ω ὄрлѣ.
ἐд. Чловѣкъ, чловѣка, чловѣку, члѣкъ, ω чловѣче ὄбще, и члѣкъ ἄттѣчески,	ἐд. Дрѣво, дрѣва, дрѣву, дрѣво, ω дрѣво,
дво. чловѣка, чловѣкома, ω чловѣка,	дво. дрѣва, дрѣвома, ω дрѣва,
м. чловѣкы, чловѣкъ, чловѣкомъ, чловѣки, ω чловѣци,	мно. дрѣвеса̀. дрѣвѣсъ, дрѣвомъ, дрѣвеса̀, ω дрѣвеса̀,
ἐд. Орѣлъ, ὄрлᾶ, ὄрлу, ὄрлᾶ, ω ὄрлѣ,	

σημειῶσαι

Σημείωσαι δέ ὅτι ἐν τοῖς ὀυδετέροισ ὀνόμασι τρεῖς πτώσεις εἰσὶν ὁμοιαὶ ἐν παντὶ ἀριθμῷ. ὀνομαστικῆ, ἀιτιατικῆ, καὶ κλητικῆ.

ΠΕΡΙ Β. ΚΛΙΣΕΩΣ τῶν περιττοσυλλάβων.

Πέμπτη κλίσις ἐστὶ πάντων τῶν περιττοσυλλάβων ὀνομάτων, ἀι-
σενικῶν, καὶ θηληκῶν (!), καὶ ὀυδετέρων, κοινῶν, καὶ ἐπι-
κόινων. διαφόρους καταλήξεις ἔχοντων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ος,
ἡ δοτικὴ εἰς ι, ἡ ἀιτιατικὴ εἰς α.

ἐν. Ο ἄιας,
τοῦ ἄιαντος.
τῷ ἄιαντι,
τόν ἄιαντα,
ὧ ἄιαν, κοινῶς.
ὧ ἄιας, ἀττι,
δ. τῷ ἄιαντε,
τοῦν ἄιάντοιν,
ὧ ἄιαντε,
π. οἱ ἄιαντες,
τῶν ἄιάντων,
τοῖς ἄιασι,
τοῦς ἄιαντας,
ὧ ἄιαντες.

ἐν. Η τρυγῶν.
τῆς τρυγῶνος,
τῇ τρυγῶνι.
την τρυγῶνα,
ὧ τρυγῶν.
δ. τὰ τρυγῶνε,
ταῖν τρυγῶνοιν,
ὧ τρυγῶνε,
π. αἱ τρυγῶνες,
τῶν τρυγῶνων,
ταῖς τρυγῶσι,
τάς τρυγῶνας,
ὧ τρυγῶνες.

дὰ знаме

/20/

Дὰ знаменáет же сá, ἵαко въ срѣднихъ и́менáхъ трѣи паде́жи сѣуть подобны въ всáкомъ числѣ, и́менóвный, винóвный и зва́тельный.

ὧ Β. ΣΚΛΟΝΕΝΙИ преслóжныхъ.

Пáтое склонѣнiе ёсть въсѣхъ преслож'ныхъ и́мєнь, мáжескихъ, и жєн'скихъ, и срѣднихъ, ὀбщкхъ (!), и преὀбщихъ, разлiчныа кончáнiа и́мушихъ, их же рóдный нà ος, δáтельный нà ι, винóв-
ный нà α.

ἐδ. Εαςъ,
ἔασα,
ἔασυ,
ἔασα,
ὧ ἔα, ὀбще,
и ὧ ἔαςъ ἀττί,
δво. ἔаса

ἐд. Γόρлица,
γόρлицѣ,
γόρлицι,
γόρлицу,
ὧ γόρлице,
дв. γόρлица,
γόρлицома,

ἐάσομα,
 ὡ ἕασα,
 м. ἕасы,
 ἕасωвъ,
 ἕасωμъ,
 ἕасы,
 ὡ ἕасы,

ὡ гóрлица,
 м. гóрлицы,
 гóрлицъ
 гóрлицамъ,
 гóрлицы,
 ὡ гóрлицы,

Τό βῆμα,

/206/

ἐνικά. Τό βῆμα,
 τῶ βήματος, πληθυν,
 τῶ βήματι,
 τό βῆμα.
 ὡ βῆμα,

δυσικά. τῶ βήματε,
 τῶ βημάτοιν, ἐνικά.
 ὡ βήματε.

πληθυν. τὰ βήματα,
 τῶν βημάτων,
 τῶ βήμασι,
 τὰ βήματα, δυσικά.
 ὡ βήματα,

ἐνικά, Ὁ καί ἡ φιλόπολις,
 τοῦ καί τῆς φιλοπόλιδος,
 τῶ καί τῆ φιλοπόλιδι,
 τόν καί τήν φιλοπόλιδα,
 ὡ φιλόπολις,

δυσικά. τῶ καί τὰ φιλοπόλιδε.

τῶν καί τῶν φιλοπολίδοιν, ἐνικά. Ὁ καί ἡ βοῦς,

единствѣнно

/21/

един'стве. Престòль,
 престóла,
 престóлу,
 престóль
 ὡ пре^стòле,

двóй. престóла,
 пре^стòлома,
 ὡ пре^стòла,

множе. пре^стòлы,

множе. ὡ градолюбíва,
 градолюбíвы,
 градолюбíвыхъ,
 градолюбíвымъ,
 градолюбíвыхъ,
 ὡ градолюбíвыи,

един'стве. Врàнь.

врàна,

врàну,

	пре ^ѣ тѡль,		врана,
	пре ^ѣ тѡлѡ ^м ,		ѡ вране,
	пре ^ѣ тѡлы,	дво.	врана,
	ѡ пре ^ѣ тѡлы.		вранома,
ѣдин'.	Градолюбѣвъ,		ѡ врана.
	градолюбѣва,	множе.	враны,
	градолюбѣву,		вранѡвъ,
	градолюбѣва,		вранѡмъ,
	ѡ градолюбѣве,		враны.
дво.	градолюбѣва,		ѡ враны,
	градолюбѣвома,	ѣдин'.	Вѡлъ, крава,
		д	τοῦ καὶ τῆς βοῦς,
			/216/
	τοῦ καὶ τῆς βοῦς,		ѡ βότρυες, υς,
	τῶ καὶ τῆ βοῦτ̄,	έν.	Ο ηδυς,
	τόν καὶ τήν βόα, καὶ βοῦν,		τοῦ ἡδέος,
	ѡ βοῦς,		τῶ ἡδέι, εἰ,
δ.	τῶ καὶ τὰ βόε.		τόν ἡδέα, ἡδύν,
	τῶν καὶ τᾶν βόων,		ѡ ἡδύ καὶ ἡδύς,
	ѡ βόε,	δυσικά.	τῶ ἡδέε,
π.	οἱ καὶ αἱ βόες, οὔς,		τῶν ἡδέων,
	τῶν βοῶν,		ѡ ἡδέε,
	τῶν καὶ τᾶν βοῶν,	πληθύν.	οἱ ἡδέες, εἷς,
	τούς καὶ τὰς βόας, οὔς		τῶν ἡδέων,
	ѡ βόες, οὔς,		τῶν ἡδέων,
ένι.	Ο βότρυς,		τούς ἡδέας, εἷς.
	τοῦ βότρυος,		ѡ ἡδέες, εἷς,
	τῶ βότρυι,	έν.	Τὸ ἡδύ,
	τόν βότρυα,		τοῦ ἡδέος,
	ѡ βότρυς,		τῶ ἡδέι, εἷ,
δ.	τῶ βότρυε,		τὸ ἡδύ,
	τῶν βοτρυῶν,		ѡ ἡδύ,
	ѡ βότρυε,	δ.	τῶ ἡδέε,
π.	οἱ βότρυες, υς,		τῶν ἡδέων,
	τῶν βοτρυῶν,		ѡ ἡδέε,
	τῶν βότρυων,	π.	τὰ ἡδέα,
	τούς βότρυας, υς,		вола̀,
			/22/
вола̀,	ѡ грѡзды.		

	волу	ѣд. Сла́докъ,
	вола̀,	сла́дкаго,
	ѡ во́ле, ѡ́ во́лъ,	сла́дкому,
дво.	вола̀,	сла́дкаго,
	воло́ма,	ѡ сла́дкій,
	ѡ вола̀,	двой. сла́дка,
м.	вола̀,	сла́дкама,
	вола̀въ,	ѡ сла́дка,
	вола̀мъ,	множе. сла́дкии,
	вола̀,	сла́дкихъ,
	ѡ вола̀,	сла́дкимъ,
ед.	Гро́здъ,	сла́дки ^х ,
	гро́зда,	ѡ сла́дци,
	гро́зду,	ед. Сла́дкое,
	гро́здъ,	сла́дкаго,
	ѡ гро́зде,	сла́дкому,
дво.	гро́зда,	сла́дкое,
	гро́здома,	ѡ сла́дкое,
	ѡ гро́зда,	дво. сла́дка,
м.	гро́зды,	сла́дкама,
	гро́здовъ,	ѡ сла́дки,
	гро́здомъ.	м. сла́дкама,
	гро́зды,	дѣ των ἡδέων,

/226/

τῶν ἡδέων, τὰ ἡδέα,
 τῶν ἡδέσι, ὡ ἡδέα.

ας.	Ὁ βίας,	τοῦ βίαντος,
ης.	Ὁ πένης,	τοῦ πένηντος,
ις.	Ὁ ἄδωνις,	τοῦ ἀδώνιδος,
εις.	Ὁ τιμήεις.	τοῦ τιμήεντος,
υς.	Ὁ γλυκὺς,	τοῦ γλυκέος,
υς.	Ὁ νέκυς,	τοῦ νέκυος,
ους.	Ὁ χοῦς,	τοῦ χούσ,
ως.	Ὁ χρώς,	τοῦ χρωτός,
ως.	Ὁ ἥρως,	τοῦ ἥρωος,
ρσ.	Ὁ μάκαρσ.	τοῦ μάκαρτος,
νς.	Ὁ ἔλμινς.	τοῦ ἔλμινθος.
αν.	Ὁ πελεκάν,	τοῦ πελεκάνος,

μην. ὁ λιμήν, τοῦ λιμένος,
 λην. ὁ ἔλλην, τῶυ ἔλληνοσ.
 ιν. ὁ δελφίν, τοῦ δελφῖνοσ,
 υν. ὁ μῶσυν, καί μῶσυσ, τοῦ μῶσυνοσ,
 των. ὁ πλάτων, τῶυ πλάτονοσ,
 των. ὁ καί ἡ γείτων, τοῦ καί τῆσ γείτονοσ,
 δων. ὁ ποσειδῶν, τῶυ ποσειδῶνοσ,
 δων. ὁ σαρπηδῶν, τοῦ σαρπηδόνοσ,
 μων. ὁ φιλήμων, τοῦ φιλήμονοσ,
 αξ. ὁ ἄρπαξ, τοῦ ἄρπαγοσ,

сладкихъ,

/23/

сладкихъ,

сладка▲,

сладкимъ,

ѡ сладка▲.

Нуджа, нужды,
 οὐβόγъ, οὐβόга,
 ἀδόниδъ, ἀδόнида,
 чѣстенъ, чѣстнаго,
 сладокъ, сладка,
 смѣртенъ, смѣртнаго,
 мѣри, мѣри,
 тѣло телесѣ,
 пол'бѣжный, пол'бѣжнаго,
 блаженъ, блаженнаго,
 червь, черва,
 неасыть, неасыта,
 пристанище, пристанища,
 ѣллинъ, ѣллина,
 дѣлфинъ, дѣлфина,
 клѣтъ, клѣти,
 платонъ, платона,
 съсѣдъ, съсѣда,
 посидѣнъ, посидѣна,
 сарпидѣнъ, сарпидѣна,
 филімонъ, филімона,
 хищникъ, хищника,

ηξ. ὁ σκῶληξ,

/236/

ηξ. ὁ σκῶληξ,

τῶυ σκῶληκοσ,

ληξ. ὁ παραπληξ,

τοῦ παραπληγοσ,

ιξ. ὁ φῶινιξ,

τῶυ φοίνικοσ,

υξ.	ὁ κῆρυξ,	τοῦ κήρυκος,
ωξ.	ὁ πτωξ,	τῶυ πτωκός,
ωξ.	ὁ ῥώξ,	τοῦ ῥωγός,
αρ.	ὁ μάκαρ,	τῶυ μάκαρος,
ηρ.	ὁ σωτήρ,	τοῦ σωτήρος,
ηρ.	ὁ ἀιθήρ,	τῶυ ἀιθηρος,
υρ.	ὁ καί ἡ μάρτυρ,	τοῦ καί τῆς μάρτυρος,
ειρ.	ὁ φθείρ,	τῶυ φθειρός,
ωρ.	ὁ μνήστωρ,	τοῦ μνήστορος.
ωρ.	ὁ κέλωρ,	τῶυ κέλωρος,
ωρ.	ὁ τέκμωρ,	τοῦ τέκμωρος,
ωρ.	ὁ πραίτωρ,	τῶυ πραίτωρος,
αψ.	ὁ ἄραψ,	τοῦ ἄραβος,
ιψ.	ὁ οἰκότριψ,	τῶυ οἰκότριβος,
οψ.	ὁ ἀιθίοψ,	τοῦ ἀιθίοπος,
υψ.	ὁ γύψ,	τῶυ γυπός,
ωψ.	ὁ μώλωψ,	τοῦ μώλωπος,

ΘΗΛΥΚΑ.

ας.	ἡ ἀκράγας,	τῆσ ἀκραγάντος,
ας.	ἡ λαμπάσ,	τῆσ λαμπάδος,
ην.	ἡ σειρήν,	τῆσ σειρῆνος,

чѣрвь,

/24/

чѣрвь,	чѣрва,
ненаказанъ,	ненаказана,
финикъ,	финика,
проповѣдникъ,	проповѣдника,
зѣлецъ,	зѣлца,
чѣрвь,	чѣрва,
блаженъ,	блаженаго,
спасъ,	спаса,
ѣѣиръ,	ѣѣира,
мученикъ,	мученика,
вѣшь,	вѣши,
вѣжъ, наученъ,	вѣжа,
вспль,	вѣпла,
кончаніе,	кончаніа,
судище,	судища,
арапъ, ѣѣиѣпъ,	арапа,
готѣвъ,	готѣваго,

ἐθιδὸς,	ἐθιδόπα,
γῆπος,	γῆπα,
ράνα,	ράны,

ЖЕНСКА.

ἄκράγασα,	ἄκράγасы,
свѣщὰ,	свѣщà,
σίρινα,	сирíны.

ιν. ἡ ἀκτίν,

/246/

ιν.	ἡ ἀκτίν,	καὶ ἀκτίς,	τῆς ἀκτῖνος,
ις.	ἡ μῆνις,		τῆς μῆνιδος,
υν.	ἡ γόρτυν,		τῆς γόρτυνος,
ων.	ἡ μήκων,		τῆς μήκωνος,
αξ.	ἡ ἄυλαξ,		τῆς ἄυλακος,
ηξ.	ἡ ὕσπληξ,		τῆς ὕσπληγος,
ηξ.	ἡ ἀλώπηξ,		τῆς ἀλώπεκος,
οιξ.	ἡ προίξ,		τῆς προικός,
ιξ.	ἡ ἔλιξ,		τῆς ἔλικος,
ιξ.	ἡ μάστιξ,		τῆς μάστιγος,
ιξ.	ἡ τρίξ,		τῆς τριχός,
ιγξ.	ἡ σάλπιγξ,		τῆς σάλπιγγος,
αρξ.	ἡ σάρξ,		τῆς σαρκός,
υξ.	ἡ πτέρυξ,		τῆς πτέρυγος,
υξ.	ἡ νόξ,		τῆς νυκτός,
αρ.	ἡ δάμαρ,		τῆς δάμαρος,
ειρ.	ἡ χεῖρ,		τῆς χειρός,
νη.	ἡ γυνή,		τῆς γυναικός,
αισ.	ἡ δαῖς,		τῆς δαιτός,
αις.	ἡ καὶ ὁ παῖς,		τῆς καὶ τοῦ παιδός,
ησ.	ἡ ἀγαθότης,		τῆς ἀγαθότητος,
ισ.	ἡ νεᾶνις,		τῆς νεάνιδος,
ισ.	ἡ σφραγίς,		τῆς σφραγίδος,
εισ.	ἡ κλεῖς,		τῆς κλειδός,
ουσ.	ἡ τραπεζοῦς,		τῆς τραπεζοῦντος,

лучà,

/25/

лучà,	лучѣ,
гнѣвъ,	гнѣва,
гортіна,	гортіны,
макъ,	мака,
браздà,	бразды,

ἰάμα, ἰάмы, сѣть вѳлчаа,

лисица,

лисицѣ.

ѳѳно,

ѳѳна,

гѳдь.

гѳда,

бѳичь,

бѳича,

влѳсъ,

влѳса.

труса̀,

трусѣ.

плѳть.

плѳти,

крилѳ,

крила̀,

нѳщъ,

нѳщи,

женѳ.

женѣ,

рукѳ,

рукѝ,

женѳ,

женѣ,

сѳжѳителница,

сѳжѳителницѣ,

ѳ̀трѳкъ, ѳ̀троковица,

ѳ̀трѳка

блѳгость,

блѳгости,

юница,

юницѣ,

печѳть,

печѳти,

кльѳчь,

кльѳча̀,

трапезѳуса,

трапезѳсы,

υς. ἡ κροκῦς,

ε

/256/

υς. ἡ κροκῦς,

τῆς κροκῦδος,

υσ. ἡ ὀφρῦς,

τῆς ὀφρῦος,

υς. ἡ πίτυς,

τῆς πίτυος,

αψ. ἡ λάιλαψ,

τῆς λαίλαπος,

εψ. ἡ φλέψ,

τῆς φλεβός,

οψ. ἡ ὄψ,

τῆς ὀπός,

ΟΥΔΕΤΕΡΑ.

α. Τὸ γράμμα,

τῶυ γράμματος,

λι. τὸ μέλι,

τοῦ μέλιτος,

στυ. τὸ ἄστυ,

τοῦ ἄστεος,

νυ. τὸ γόνυ,

τοῦ γόνυος,

αν. τὸ μέλαν,

τοῦ μέλανος,

εν. τὸ χαρίειν

τοῦ χαρίεντος,

ον. τὸ μῆιζον,

τοῦ μείζονος,

ον. τὸ ἔυδαιμον,

τοῦ ἐυδαίμονος,

αρ. τὸ δέλεαρ,

τοῦ δελέατος,

αρ. τὸ ἔαρ,

τῶυ ἔαρος,

ωρ. τὸ ἔλωρ,	τοῦ ἔλωρος,
ωρ. τὸ ὕδωρ,	τοῦ ὕδατος,
ορ. τὸ ἦτορ,	τῶν ἦτορος,
ος. τὸ τετυφός,	τοῦ τετυφότης,
ως. τὸ φῶς,	τῶν φωτός,
ως. τὸ ὤς,	τῶν ὠτός,

κροκί,

/26/

κροκί, κολόπνα, κροκίδα,	
брѡвъ,	брѡвъ,
сѡсна,	сѡсны.
бурѡ,	бѡръ.
φλέβα, жίλα,	φλέвы.
ѡκο,	ѡка.

СРЕДНѢА.

писмѡ,	писмѡ.
мѡдъ,	мѡда,
градъ,	града,
колѣно,	колѣна,
чѡрное,	чѡрнаго.
блгодатное,	блгодатнаго,
вѡщее,	вѡщаго,
блгоденствѡн'ное,	блгоденствѡн'наго,
лѡстное,	лѡстнаго,
веснѡ,	веснѡ,
кѡтъ,	котѡ,
водѡ,	водѡ,
срдце,	срдца,
бивѡемое,	бивѡεμαго,
сѡѡтъ,	сѡѡта,
ѡχο,	ѡχα,

εѡ

Τὸ ὄφελος,

/266/

ΤΟ ΟΦΕΛΟΣ ΚΑΙ ΕΙΔΟΣ

ἄλικτα.

Σημείωσαι ὅτι ἡ τῶν εἰς ὧν, συγκριτικῶν αἰτιατικῆ πάσχει κρᾶσιν ἀττικῶ ἔθει. ὄιον, τὸν μέιζονα, καὶ μέιζω. τὸν ἐλάττονα, καὶ ἐλάττω. τὸν βελτίονα, καὶ βελτίω. Ὡσαύτως καὶ ἡ εὐθεΐα, καὶ αἰτιατικῆ τῶν πληθυντικῶν. ὄιον, οἱ μέιζονες καὶ μέιζους. τοὺς μέιζονας, καὶ μέιζους.

οἱ ἐλάττινες, καὶ ἐλάττους. τοὺς ἐλάττινας, καὶ ἐλάττους.
 Ἐνῖα δὲ τῶν ὀνομάτων εἰς ἡρ. πάσχει συγκοπὴν. ὄιον, ἀ-
 νήρ ἀνέρος, καὶ ἀνδρός. πατήρ πατέρος, καὶ πατρός. μή-
 τηρ μητέρος, καὶ μντρος. θηγάτηρ, θηγατέρος, καὶ θηγα-
 τρός. δημήτηρ, δημητέρος, καὶ δημητρος. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ
 τῶν λοιπῶν πτώσεων, οὕτως.

έν. Ο ἀνήρ, ὦ ἄνερ, καὶ ὦ ἀνήρ.
 τῶ ἀνέρος, καὶ ἀνδρός, δυικά. τῶ ἀνέρε, καὶ ἄνδρε,
 τῶ ἀνέρι καὶ ἀδρί, (!) τῶν ἀνέρισιν, καὶ
 τὸν ἀνέρα, καὶ ἄδρα, (!) ἀνδροῦν,
 ὦ ἀνέρε, καὶ ἄνδρε.

полза.

/27/

ПОЛЗА И ВИДЪ,
 неокон'чаема.

Дὰ знаменáет же сá ἴακο нà ων. рáзсуждáемы^х винóвный стрáж-
 де^т растворéние áтτίчески^м нрáво^м. ἴακο вáщшаго и вáщша. мé-
 ншаго, мнѣйша. лύшшаго, ἢ лύшша.

Тáкожде ἢ прáва /=-въ, Nom. !/, ἢ винóвный множествен'ныхъ.
 ἴако, вáщшии, ἢ вáщ'ши. вáщшиихъ, ἢ вáщшихъ. мéншии, ἢ мнѣй.
 мéншиихъ, ἢ мнѣйшихъ.

Нѣкаá же ἰмéнь на ἡρ. стрáжде^т οὐсβ́ченіе. ἴако, м̄ужъ, м̄ужа,
 ὄтèць, ὄтцá. м̄ти, мáтере. дщèрь дщèра. двомáтеренъ, двомá-
 терна. Тáкожде ἢ нà прóчїихъ падéжахъ. сїце.

ѣдин'стве. мáжъ, ὦ мáжу,
 м̄жа, двойствé. м̄жа
 мáжу, мажéма,
 м̄жа, ὦ м̄ужа,

πληθουν.

/276/

πληθουν. οἱ ἀνέρες, καὶ ἄνδρες. τοὺς ἀνέρας, καὶ ἄνδρας,
 τῶν ἀνέρων καὶ ἀνδρῶν, ὦ ἀνέρες, καὶ ἄνδρες,
 τῶν ἀνέρασι, καὶ ἀνδράσι.

Τὸ δὲ νοῦσ, καὶ ἀπλουσ, καὶ ὀστοῦν, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐ
 τῆς πέμπτης τῶν περιττοσυλλάβων, ἀλλὰ τῆς τετάρτης κλί-
 σεως ἐστὶ, πάσχει δὲ ταῦτα συγκοπὴν ἐκ συναιρέσεως. ἀπὸ
 γὰρ τῶν νόος, καὶ ἀπλόος, καὶ ὀστέον γίνεται.

ὁ κανὼν τούτων ὅυτος ἐστίν,

έν. Ο νόος, οὔς, ὦ νόω, ὦ,
 τῶν νόου, οὔ, π. οἱ νόοι, οἶ,

τῷ νόῳ ῶ, τῶν νόων, ῶν,
 τὸν νόον, οὖν, τῶις νόοις, οῖς,
 ῶ νόε, ῶ, τοὺς νόους, οῦς,
 δ. τῷ νόῳ, ῶ, ῶ νόοι, οῖ.
 τοῖν νόοιν, οῖν,

Ῥσαυτως καὶ ἀπλόος, οῦς. καὶ διπλόος, οῦς, καὶ τριπλόος,
 οῦς. ῶν καὶ τὰ οὐδέτερα συναϊρῶνται.

ἐνικὰ. Τὸ ἀπλόον, οὖν. τὸ ἀπλόον, οὖν.
 τοῦ ἀπλόου, οῦ. ῶ ἀπλόον, οὖν.
 τῷ ἀπλόῳ, ῶ.

множе.

/28/

множе. мѣжѣе, мѣжѣ.
 мѣжѣѣ ῶ мѣжѣе, ѣ мѣжѣѣ.
 мѣжѣемъ,

Оῦмъ же, ѣ прѡстѣ, ѣ кѡстѣ, ѣ сицевѣѣ, не пѣтаго преслѡж-
 ныхъ. но четвѣртаго склонѣнїѣ ѣсть. стрѣждутъ же сїѣ оῦсѣ-
 чѣнїе ω^T стисненїѣ. ω^T оῦмѣ бѡ, ѣ прѡста, ѣ кѡсти бѣвѣѡтъ.
 Правїло сїихъ сѣ ѣсть.

ед. оῦмъ, ῶ умѣ,
 оῦмѣ, м. оῦмѣ,
 оῦмѣ, оῦмѡвѣ,
 оῦма, оῦмѡмъ,
 ῶ оῦмѣ, оῦмѣ,
 дво. оῦмѣ, ῶ оῦмѣ.
 оῦмѡма,

Тѣко же ѣ прѡстѣ, ѣ сугѡбѣ, ѣ трегубѣ, ѣх же ѣ среднѣѣ стис-
 нѣѡт'са.

ѣдин'стве. прѡстѡе, прѡстѡе.
 прѡстаго, ῶ прѡстѡе.
 прѡстѡму,

πληθυν.

/286/

πληθυν. τὰ ἀπλόα, ᾗ. τὰ ἀπλόα, ᾗ.
 τῶν ἀπλόων, ῶν. ῶ ἀπλόα, ᾗ.
 τῶις ἀπλόοις, οῖς.

Η δέ γραῦς λεχθῆϊσα, νᾶυς δέ, οὔτως κανονίζεσθον.

έν. Η γραῦς, τῆς γραός, καὶ γρηός. τῆ γρατῆ καὶ γρητῆ.
 τῆν γραῦν, καὶ γρηῦν. ῶ γραῦς καὶ γρηῦς.

πληθυντικὰ. ᾗ γραῦς, καὶ γρηῦς. τῶν γραῶν, καὶ γρηῶν,
 καὶ γρεῶν/. / τᾗις γραῦσι, καὶ γρηῦσι, καὶ γρηῆσι.

τάς γρᾶυς, καί γρῆυς. ὤ γρᾶεσ, καί γρῆεσ.

έν. Η νᾶυσ, τῆς ναόσ, καί νηόσ, καί νεώς. τῆ ναῖ, καί νεῖ. τήν νᾶυν, καί νῆυν, καί νῆα. ὤ ναῦσ, καί νῆυσ. πληθυντικά. αἱ νᾶεσ, καί νῆεσ, καί νέεσ. τῶν ναῶν, καί νηῶν, καί νεῶν. τᾶισ ναῦσι, καί νηυσί, καί νῆεσι. τάς νῆασ, καί ναῦς, καί νῆυς, καί νέας. ὤ ναῦσ, καί νῆεσ, καί νέεσ.

ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ ὀνομάτων.

Τινά δέ πάλιν τῶν ὀνομάτων. οὐ τό οἰκῆιον φυλλάσσει καί ὁ μαλλοῦ τῆς κλίσεωσ, ἀλλ' ἐτέρωσ πῶσ κλίνεται, ὅθεν καί

множе.

/29/

множе. прѡстыа, прѡстымъ,
прѡстыхъ, прѡстыа, ὤ прѡстыа,
Бάβα жє глаголаи'наа, кораб'ль жє, сѣце скланѣют'са.
ѣдин'ствѣ. Бάβα множе. бáбы,
бáбы, бáбъ,
бáбъ, бáбамъ,
бáбу, бáбы,
ὤ бáбо. ὤ бáбы.

ѣдин'ствѣ, Корабль, множествѣ. кораблѣи, корáбе,
коравлѣ, (!) кораблѣи,
кораблѣи, кораблѣмъ,
корáбль, кораблѣи,
ὤ корáблю. ὤ кораблѣи.

ὤ ИНОСКЛАНІАЕМЫХЪ ἱμενάχъ.

Нѣкаа жє пáки ἱμένъ, нєсвойствѣн'но сѣхранѣетъ ἱ стропѡтно скланѣнїа, но ἱнако кáко скланѣетса, ωτῆи́ду жє

ἐτερόκλιτα

/296/

ἐτερόκλιτα ὀνομάζεται. ὀιον, Ζέυс, διός. μέγασ, με-
γαλου. πολύс, πολλοῦ. φρέар, φρέατος. ἦпар, ἦπατος,
δέлеар, δελέατος. ὕδωρ, ὕδατος ἐπὶ γάρ τουτοιс οὐκ
ἔστι κανόνα λαβѣιν. ἀλλὰ μόνην παρατηρήττεται τήν χρῆ-
σιν,

Εῖνα δέ πάλιν, ἀκλιτα ἐστί δι' ὄλου. τό σέβασ. ὄφελос.
ὄναρ. δέμαс. σέлас. дѣпас. брѣтас.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ κλίσεων.

Εἰσί καί ἄλλαι πέντε κλίσεις σαηρημένοι/-σιν/ καλούμεναι,
ἀπό τῆς πέμπτης κλίσεωс.κατα συναίρεσιν, καί κрᾶσιν γи-

νόμεναι.

Συναίρεσις μὲν ἐστὶ, δύο φωνήεντων φηλαττομένων, (!), συναλοιφῆ. ὄιον, δημοσθένεϊ, ει. Κραῖσις δέ, δύο φωνήεντων ἀλλοιουμένων συναλοιφῆ. ὄιον, δημοσθένεα, η. ἢ τοῦ ἐνός. ὄιον, δημοσθένεος, ους.

ΠΕΡΙ Α. ΚΛΙΣΕΩΣ τῶν συνηρημένων.

Πρώτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνηρημένων. ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν, ὄνο-

ἢ иноскла.

/30/

ἢ иносκланѣмыя именуо́у^тса. ꙗко, Зѣвсъ, зѣвса. великъ, великаго. кладазь, кладазя. истина, истинны. лѣстное, лѣстнаго. вода, водѣ. ѿ сѣхъ о̀бъ нѣсть правѣла приати, но то́кмо съблюдаѣтсѣ требовѣнїе.

Нѣкаѣ же па́ки, нескланѣмыя су́тъ всѣчески. по́честь. по́лза. со́нь. плóть. свѣтъ. ча́ша. тлѣ.

ѿ СТИСНѢЕМЫХЪ скланѣнїѣхъ.

Соу́т' же и́наѣ па́ть скланѣнїѣ стиснѣмыя нарицаѣмаѣ, ѿ па́таго скланѣнїѣ по стиснѣнїю и́ растворѣнїю бывѣмаѣ. Стиснѣнїе οὒбо ἔсть, дво^х глѣсны^х съхранѣющи^хса, съ лишѣнїемъ. ꙗко, димостѣнови, и́ ну. Растворѣнїе же, дво^х глѣсны^х ѿ^тмѣнѣющи^хса съ лишѣнїемъ. ꙗко димостѣнь димостѣна, и́лї ἑδίнаго тогò димостѣна.

ѿ Α. СΚΛΟΝΕΝΙИ стиснѣемыхъ.

Πέρвое σκλονένιε ἔсть стиснѣемыхъ, μάжески^х, и́ жέν'ски^х, и́ ὄбщи^х и́μένъ.

жѣ

μάτων.

/306/

μάτων. ληγόντων, εἰς ης. καὶ οὐδετέρων εἰς ες. καὶ εἰς ος. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ, εος, οὔσα ἰωνικῶς. εἰς ους, κοινῶς κινρᾶται.

ἐνικά.	Ο δημοσθένης,	τῆ τριήρεϊ, ει,
	τοῦ δημοσθένεος, ους,	τὴν τριήρεα, η,
	τῶ δημοσθένεϊ, ει,	ῶ τριήρεος, ης,
	τὸν δημοσθένεα, η,	δυικά. τὰ τριήρεε, η,
	ῶ δημοσθενεος, καὶ	ταῖν τριηρέοιν,
	ῶ δημοσθένης,	τριηρδιν,

δυικά.	τῶ δημοσθένεε, η,	ῶ τριήρεε, η,
	τοῖν δημοσθενέοιν, οιν,	πληθυν. αἰ τριήρεος, εις,
	ῶ δημοσθένεε, η,	τῶν τριηρέων, ὧν

πληθουν. οἱ δημοσθένεες, εισ, τῶν δημοσθενέων, ὦν, τῶις δημοσθένεσι, μόν. τους δημοσθένεας, εισ, ὧ δημοσθέ/νε/εσ, εισ, ἐνικά. Ο καί ἡ ἀληθής, ἐνικά. Η τριήρηο. τῆς τριήρεος, ουσ,

ταῖς τριήρεσι, μόνωσ. τας τριήρεας, τριήρειο, ὧ τριήρεες, ἡρεις τοῦ καί τῆς ἀληθέος, οὔς τῶ καί τῆ ἀληθεί, εἷ, κοηάσшихса /31/

κοηάσшихса ηὰ ησ. ἡ σρέδнихъ ηὰ ες. ἡ ηὰ ος. ἡх же ρόдный ηὰ εος. сѣй ἰονίски. ηὰ ουσ, ὅσσε ραстварάε^Тса.

ἑдин'стве. Димостѣнь, кораблѣ, димостѣна, кораблѣ, димостѣну, ὧ корабль, димостѣна, двѣйстве. кораблѣ, ὧ димостѣне, кораблѣма, ἡ ὧ димостѣнь, ὧ кораблѣ, двѣйстве. димостѣна, множе. корабѣ, димостѣнома, кораблѣй, ὧ димостѣна, кораблѣмъ, τόκμο. множе. димостѣны, кораблѣ, димостѣновъ, кораблѣй, димостѣномъ, ὧ кораблѣ. димостѣны, ἑдин'стве. Истин'ный, ὧ димостѣны ἡстин'наго, ἡстин'ному, ἑдин'стве. Корабль, кораблѣ,

τόν καί τήν /316/

τόν καί τήν ἀληθεα, ἡ, δυικά. τῶ ἀληθέε, ἡ, ὧ ἀληθεσ, καί ὧ ἀληθήσ. τῶιν ἀληθέοιν, ἀ- δυικά. τῶ καί τὰ ἀληθέε, ἡ, ληθοῖν, τοῖν καί ταῖν ἀληθέοιν, ὧ ἀληθέε, ἡ, ἀληθοῖν, πληθουν. τὰ ἀληθέα, ἡ, ὧ ἀληθέε, ἡ, τῶν ἀληθέων, ὦν, τοῖσ ἀληθέσι, μόνωσ. τὰ ἀληθέα, ἡ, ὧ ἀληθέα, ἡ, πληθουν. οἱ καί αἱ ἀληθέεσ, ἀληθεῖσ, τῶν ἀληθέων, ὦν, τοῖσ καί ταῖς ἀληθέσι, μόνωσ, ἐνικά. Τὸ τεῖχος, τοῦσ καί τὰσ ἀληθέασ, ἀληθεῖσ, τοῦ τεύχεοσ, ουс,

ὡ ἀληθέες, εἶς.
 ἑνικά. Τὸ ἀληθέος, οὖς,
 τοῦ ἀληθέος, οὖς,
 τῷ ἀληθεί, ἀληθεῖ,
 τὸ ἀληθέος,
 ὡ ἀληθέος,

τῷ τέιχεῖ, εἰ,
 τὸ τεῖχος,
 ὡ τεῖχος,
 δ. τῷ τέιχεε, η,
 τοῖν τειχέοιν, οῖν
 ὡ τέιχεε, η.
 π. τὰ τέιχεα, η.
 τῶν τειχέων, ὦν,
 τοῖσ τείχεσι,
 τὰ τείχεα, η,
 ὡ τείχεα, η.
 ἦστιννα.

/32/

ἦστιν'на,	двѡйстве.	ἦστιν'на,
ὡ ἦστιν'ный,		ἦστιν'нома, ἦστιν'ныма,
ἢ ὡ ἦστιν'не		ὡ ἦστιν'на,
двѡйстве. ἦστιν'на	множе.	ἦστιν'ныа,
ἦστιн'нома,		ἦστιн'ны ^х ,
ἦστιн'ныма,		ἦστιн'ны ^м , токмо,
ὡ ἦστιн'на,		ἦστιн'ныа,
множе. ἦστιн'ныи,		ὡ ἦστιн'ныа,
ἢ ἦστιн'ныа,	ѡдин'ствѣ.	Стѣна̀,
ἦστιн'ныхъ,		стѣны̀,
ἦστιн'нымъ, токмо,		стѣнѣ̀,
ἦστιн'ныи,		стѣну̀,
ἢ ἦστιн'ныа,		ὡ стѣно̀,
ὡ ἦστιн'ныи.	дво.	стѣна̀,
ѡдин'ствѣ. Истин'ное,		стѣна̀ма,
ἦστιн'наго,		ὡ стѣна̀.
ἦστιн'ному,	м.	стѣны̀,
и ἦστιн'ну,		стѣнѣ̀,
ἦστιн'ное,		стѣна̀мъ̀,
ὡ ἦστιн'ное,		стѣны̀,
		ὡ стѣны̀.

περί β.

/326/

ΠΕΡΙ Β. ΚΛΙΣΕΩΣ τῶν συνηρημένων.

Δευτέρα κλίσις ἐστὶ τῶν συνηρημένων, ἀρσενικῶν, καὶ θη-
 λυκῶν, καὶ κοινῶν ὀνομάτων, ληγόντων εἰς ισ. καὶ ὀυδε-
 τέρων, εἰς ι. ὡν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ ιος, κοινῶσ. καὶ εσα,

ἰονικῶς. καὶ εἰς, ἀττικῶς γίνεται.

ἐνικά. Ο ὄφις,	πληθυν. οἱ ὄφισ, ις,
τοῦ ὄφιτος κοινῶς,	καὶ ὄφεσσ, εἰς,
καὶ ὄφεσσ, ἰωνικῶς,	τῶν ὀφίων, καὶ ὀφέων,
καὶ ὄφεωσ, ἀττικῶς,	καὶ ὄφεων,
τῷ ὄφιε, ι, καὶ ὄφее, εἰ,	τοῖσ ὄφισι, καὶ ὄφеси,
ῶ ὄφι, κοινῶς,	τοῦσ ὀφιας, ις, καὶ ὀφιας, εἰς,
καὶ ῶ ὄφισ, ἀττικῶς,	ῶ ὄφισ, ις, καὶ ὀφеес,
δυσικά. τῷ ὄφιε, καὶ	ὄφειс.
ὄφее, η,	ἐνικά. Η πόλις,
τοῖν ὀφίοιν, καὶ ὀφέ-	τῆς πόλιος, κοινῶς,
οἰν, καὶ ὀφεων,	καὶ πόλεος,
ῶ ὄφιε, καὶ ὀφее, η.	ἰονικῶς (!)

/33/

ὦ В. СКЛОНЕНИИ стиснѣмыхъ.

Второе склонѣніе ѣсть стиснѣмыхъ, мѣжескихъ ѿ жѣн'скихъ, ѿ ὄбщихъ ѿмѣнъ, кон'чѣщи^хса нѣ ις. ѿ срд'нихъ, нѣ ι. Ἰх' же рѣд'ный нѣ ιος, ὄбще. ѿ εος, ἰонίчески. ѿ εως, ἀττί-чески бѣвае^т.

ѣдин'ствѣ. Зміѣ	множе. зміѣ,
зміѣ,	зміѣвъ,
зміѣ,	зміѣмъ,
змію,	міѣве,
ῶ змію	ῶ зміѣве.

двѣѣстве. зміѣ,	ѣдин'ствѣ. градъ,
зміѣма,	града,
ῶ зміѣ,	

s

ἰωνικῶς,

/336/

ἰ/ω/νικῶς, καὶ	ἐνικά, τὸ σίνηπι,
πόλεως ἀττικῶς,	τοῦ σινῆπιος κοινῶς, καὶ
τῆ πόλιι, ι, καὶ	σινῆπεος ἰωνικῶς, καὶ
πόλει, πόλει,	σινῆπεως ἀττι.
τῆν πόλιν, μόνως,	τῷ σινῆπιι, ι, καὶ σινῆπεῖ, εἰ,
ῶ πόλι κοινῶς, καὶ	τὸ σίνηπι,
ῶ πόλις ἀττικῶς,	ῶ σίνηπι,
δυσικά. τὰ πόλιε, καὶ	δυσικά. τῷ σινῆπιε, καὶ σινῆ-
πόлее, πόλη,	πεε, η,
τᾶιν πολίοιν, καὶ	τῶιν σινηπίοιν, καὶ σινηπέ-
πολέοιν, καὶ πόλεων,	σιν, καὶ σινῆπεων,

ὦ πόλιε, καὶ πόλεε, η. ὦ σινήπιε, καὶ σινήπεε, η.
 πληθουν. αἱ πόλιες, ις, πληθουν. τὰ σινήπια, ι, καὶ σι-
 καὶ πόλεες, εις, νήπεα, η,
 τῶν πολίων, καὶ πολέ- τῶν σινηπίων, καὶ σινηπέων,
 ων, καὶ πόλεων,
 ταῖς πόλισι, καὶ πόλεσι,
 τὰς πόλιας, ις, καὶ πόλεας, εις,
 ὦ πόλιεσ, ις, καὶ πόλεες, πόλεις.

граду,

/34/

граду, един'ствѣ. горчѣца,
 градъ, горчѣцѣ,
 ὦ граде, горчѣци,
 двѣйстве. града, горчѣцу,
 градома, ὦ горчѣце,
 ὦ града, двѣйствѣ. горчѣца,
 множе. грады горчѣцема,
 градоувъ, ὦ горчѣца,
 градо^М, множествѣ. горчѣцы,
 грады, горчѣцѣ,
 ὦ грады.

ѣ

καὶ σινήπεων

/346/

καὶ σινήπεων, τὰ σινήπια, ι, καὶ σινήπεα, η,
 τῶς σινήπισι, καὶ ὦ σινήπια, ι, καὶ ὦ σινήπεα,
 σινήπεσι, σινήπη.

ΠΕΡΙ Γ. ΚΛΙΣΕΩΣ τῶν συνηρημένων.

Τρίτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνηρημένων, ἀρσενικῶν ὀνομάτων,
 ληγόντων εἰς εὐς. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ εος, κοινῶς. καὶ
 ηος, ἰωνικῶς. καὶ εως, ἀττικῶς γίνεται.

ἐνικά. Ο βασιλευς, ὦ βασιλέε, καὶ βασιλῆε, ἦ,
 τοῦ βασιλέος κοινῶς, καὶ πληθουν. οἱ βασιλέες, εἷς, καὶ
 βασιλῆος ἰωνικῶς, καὶ βασιλῆες,
 βασιλέως ἀττικῶς, τῶν βασιλέων, καὶ βασιλῆων,
 τῷ βασιλέϊ, εἷ, καὶ βα- τοῖς βασιλεῦσι, καὶ βασιλῆ-
 σιλῆι, σι,
 τὸν βασιλέα, καὶ βασιλῆα, τοὺς βασιλέας, εἷς, καὶ βα-
 ὦ βασιλεῦ, καὶ ὦ βασι- σιλῆας,
 λέυς. ὦ βασιλέες, εἷς, καὶ βασι-
 δυικά. τὼ βασιλέε, καὶ βα- λῆες,

σιλῆε, ἦ,
τῶν βασιλέων, καὶ βασιλῆων,

горчіцамъ,

/35/

горчѣца^М,
горчѣцы,
ῶ горчѣцы.

ῶ Γ. СΚΛΟΝΕΝΙИ стиснѣемыхъ.

Трѣтее склонѣніе ἔστί стиснѣемы^Χ мужескихъ ἰμὲνъ, кон'ча-
щихъса на εως. Ἰх же рѣднѣй, нὰ εος, ῶще, ἰ ηος. ἰωνή-
ски, ἰ εως, ἀττίчески οὐβάετ.

ἑδίν'стве. Црѣъ, ῶ царѣ,
царѣ, множествѣ. црѣе
цару, црѣй,
црѣ црѣмъ,
ῶ црѣю, црѣъ,
двѣйстве. црѣ, ῶ црѣе,
царѣма,

περί τετάρτης

/356/

ΠΕΡΙ Δ. ΚΛΙΣΕΩΣ τῶν συνηρημένων.

Τετάρτη κλίσις ἔστί τῶν συνηρημένων θηλυκῶν ὀνομάτων,
εἰς ω, καὶ εἰς ως, ληγόντων. ῶν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ οος,
οὔσα εἰς οος, κατὰ κράσιν γίνεται.

ἐνικά. Η λητώ,	ἐνικά. Η αἰδώς,
τῆς λητόος, οὔς,	τῆς αἰδόος. οὔς.
τῆ λητῶι, λητοῖ,	τῆ αἰδῶι /,/ αἰδοῖ,
τὴν λητόα. ῶ.	τὴν αἰδόα. αἰδώ,
ῶ λητῶι.	ῶ αἰδῶι.
οὐικά. τὰ λητώ,	οὐικά. τὰ αἰδώ,
τᾶιν λητῶιν,	τᾶιν αἰδῶιν,
ῶ λητώ.	ῶ αἰδώ.
πληθουν. αἰ λητόι,	πληθουν. αἰ αἰδοῖ,
τῶν λητῶν.	τῶν αἰφῶν,
τᾶις λητῶις,	τᾶις αἰδῶις,
τας λητας,	τας αἰδους,
ῶ λητώ.	ῶ αἰδοῖ.

ῶ четвѣрто^М

/36/

ῶ Δ. СΚΛΟΝΕΝΙИ стиснѣемыхъ.

Четвертое склонѣніе ἔστί сти^Снѣемы^Χ, жѣн'скихъ ἰμὲνъ, нὰ ω,
ἰ на ωс. кон'чащи^Χса. Ἰх же рѣднѣй нὰ οος, сѣй, нὰ οος,

по растворѣнію бываѣтъ.

ѣдин'ствѣ. Литѣ, ѣдин'ствѣ. Сѣудъ,
 литѣ, сѣуда,
 литѣ, стоуду,
 литу, сѣудъ,
 ѿ литѣ. ѿ сѣуде.

двѣйствѣ. литѣ, двѣйствѣ. сѣуда,
 литѣ, стоудома,
 ѿ литѣ, ѿ сѣуда,

множе. литѣ, множе. стоуды,
 литѣ, стоудовъ,
 литѣ^М, /с/тоудѣ^М,
 литѣ, стоуды,
 ѿ литѣ. ѿ стоуды.

περί πέμπτης /366/

ΠΕΡΙ Ε. ΚΛΙΣΕΩΣ τῶν συνηρημένων.

Πέμπτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνηρημένων ὀυδετέρων ὀνομάτων, ληγόντων εἰς ας, καὶ εἰς ρας. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ ατος, κοινῶς. καὶ αος, ἰωνικῶς. καὶ εως, ἀττικῶς γίνεταί.

ἐνικά. Τὸ κρέας, τῶν κρεάτων, καὶ κρεάων,
 τοῦ κρέατος, κοινῶς, καὶ καὶ κρεῶν,
 κρέας, ἰωνικῶς, καὶ τῆς κρέασι μόνως,
 κρέωσ, ἀττικῶς. τὰ κρέατα, καὶ κρέα,
 τῷ κρέατι, καὶ κρεαῖ καὶ κρέα,
 καὶ κρέα, ѿ κρέατα, καὶ κρέαα, καὶ
 τὸ κρέας, κρέα.
 ѿ κρέας. ἐνικά. Τὸ κέρας,

δυσικά. τὸ κρέατε, καὶ τοῦ κέρατος κοινῶς, καὶ
 κρέαε, κέραος ἰωνι. καὶ κέρωσ
 τοῦ κρεάτοιν, καὶ κρε- ἀττικῶς
 αοιν, κρεῶν, τῷ κέρατι, καὶ κεραῖ,
 ѿ κρέατε, καὶ κρέαε καὶ κέρα,
 καὶ κρέα, τὸ κέρας,
 πληθυν. τὰ κρέατα, καὶ ѿ κέρασ.
 κρέαα, καὶ κρέα, ὁμοίως καὶ τὰ λοιπά.

ѿ ΠΑΤΟΜЪ /37/

ѿ Ε. ΣΚΛΟΝΕΝІИ ст/и/снѣмыхъ

Пάτοε σκλονένіе ѣсть стиснѣмыхъ срѣднихъ ἱμένъ, κοη'чѣ-

щи^хса, нà ας. ѝ нà ρας. ѿхъ же ρòднѣй, на ατος, ѿбще. ѝ αος ίωνήчески. ѝ εωσ, αττίчески бывáеть.

ѣдин'ствé. Мâсо, множе. мâса,
 мâса, мâсь,
 мáсу, мáσωмъ,
 мâсо, мâса,
 ѿ мâсо, ѿ мâса,

двóйствé. мâса, ѣдин'ствé. Ρòгъ,
 мáсома, ρòга,
 ѿ мâса ρòгу,

ρòгъ,

ѿ ρòже. тáκοже же ѝ πρòчаα.

з

Σημείωσαι

/376/

Σημείωσαι ὅτι τὰ εἰς ας, οὐδέτ/ε/ρα. εἰ μὲν ἔχουσι τὸ ας, καθαρὸν, ἢ μετὰ τοῦ ρ, κλίνονται. καὶ εἰς τος ποι-οῦσι τὴν γενικὴν κοινῶς, εἰ δὲ πρὸ τοῦ α, ἄλλο σύμφωνον ἔχουσι, ἄκλιτα μὲν εἰσὶν. ὄιον, τὸ σέλας. δέμας. βρέτας. δέπας. Τὸ δὲ ἄλας, κλίνεται τῷ ἄλατος. ἔυ-ρηται δὲ καὶ δεπάεσσι ποιητικῆ ἀδεία.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΩΝ ὀνομάτων.

Εἰδέναί δέξι ὅτι τὰ ἔν σημαίνοντα ἀριθμητικὰ ὀνόματα, ἐνικῶς μόνον κλίνονται. τὰ δὲ δύο, δυικῶς. τὰ δὲ πλείω, πληθυντικῶς, ὡδε.

Ἐνικά.

ἀρσενικά. εἷς, ἐνός, ἐνί, ἔνα.
 θηλυκά. μία, μιᾶς, μιᾶ, μίαν.
 οὐδέτερα. ἔν, ἐνός, ἐνί, ἔν.

Δυικά.

ὁμοιογενῆ. δύο, δυῶν, καὶ δυεῖν.

Καὶ τὸ δύο, οὐ μόνον δυικῶς λέγεται. ἀλλὰ καὶ πληθυντι-κῶς ὅυτως.

Πληθυντικά.

οἱ αἰ τὰ δύο, τῶν δύο, τοῖς καὶ τᾶις δυσί,

Дà знаменáется

/38/

Дà знаменáется α ἵακο нà ας сре^днаα, áще οὔβο ἴмутъ, ας χίс-тоε. ἴли съ ρ, скланáю^тса, ѝ нà, тος, твóратъ ρòднѣй ѿбще, áще же пре^д α ἴное сьгλáсноε ἴмоу^т нескланáема οὔбо сáтъ.

ἴακο, σῶβτῆ, πλὸτῆ, τῆλα, χάσα. Σὸλῆ ἰε σκλανᾶετῆσα σὸλι. ὀβ-
ρῆταε^τ ἰε σα ἰ χάσαμῆ τῆβῆρτῆεσῆκοῦ σῆκοῦδὸστῆῖοῦ,

ὦ ΧῆΣῆΤῆΛῆΝῆΧῆ ἰμενᾶχῆ.

Βῆδᾶτῆ ποδὸβαετῆ ἴακο ἕἰε ἕδῆνὸ ἰνᾶχᾶτῆῖ ἰε σῆετῆλῆνῆλ ἰμενᾶ,
ἕδῆνῆστῆβῆνῆλ τὸκῆμο σκλανᾶῖοῦ^τσα. Τᾶ ἰε δῆβῆ δῆοῖστῆβῆνο. τᾶ ἰε
μῆοḡ μῆοḡεστῆβῆνῆλ, σῆῖε.

Ἐδῆνῆστῆβῆνῆλ.

μῆ^ж. ἕδῆνῆ, ἕδῆνᾶḡο, ἕδῆνὸμῆ, ἕδῆνᾶḡο.

ἰε^н. ἕδῆνᾶ, ἕдῆнᾶ, ἕдῆнᾶῖ, ἕдῆнῆ.

сρε^д. ἕдῆнὸ, ἕдῆнᾶḡο, ἕдῆнὸμῆ, ἕдῆнὸ.

Δῆοῖστῆβῆνῆλ.

ποδὸβὸρὸδῆ, δῆᾶ, δῆῆῆμα.

ἰ τὸ δῆᾶ, ἰε τὸκῆμο δῆοῖστῆβῆνῆλ. ḡῆτῆσα, ἰε ἰ μῆοḡεστῆβῆνῆλ,
τᾶκο.

μῆοḡεστῆβῆνῆλ.

Δῆᾶ, δῆᾶḡῆ, δῆᾶḡῆ δῆᾶ

зѣ

τούς τᾶσ

/386/

τούς τᾶσ καῖ τᾶ δύο.

οῖ καῖ ᾶῖ τρεῖς, τῶν τρεῖῶν, τοῖς καῖ τᾶῖς τρεῖς, τούς
καῖ τᾶσ τρεῖς.

τᾶ τρεῖα, τῶν τρεῖῶν, τοῖς τρεῖς, τᾶ τρεῖα.

οῖ καῖ ᾶῖ τέσσαρες, τῶν τεσσᾶρων, τοῖς καῖ τᾶῖς τέσ-
σαρῆ, τούς καῖ τᾶσ τέσσαρες.

τᾶ τέσσαρα, τῶν τεσσᾶρων, τοῖς τέσσαρῆ, τᾶ τέσσαρα.

Ἀπὸ δῆ τῶν τεσσᾶρων μῆχρῆ καῖ ἕκατόν, πᾶσ ᾶρῆθῆμὸс ᾶκῆ-
τος ἕστῆ.

Ἀπὸ δῆ τῶν ᾶρθῆρων δῆακῆρῆνομεν τᾶ ḡῆνῆ, καῖ τᾶσ πῆῖσεῖс.

δῆον, ᾶρῆεनῆκᾶ. θῆλῆκᾶ. οῦδῆετῆρα.

οῖ πέντε, ᾶῖ πέντε, τᾶ πέντε,

τῶν πέντε, τῶν πέντε, τῶν πέντε,

τοῖς πέντε, τᾶῖς πέντε, τοῖς πέντε,

τούς πέντε. τᾶσ πέντε. τᾶ πέντε.

ὀμοῖωс καῖ ἕξ. καῖ ἕπτᾶ. καῖ ὀκτώ. καῖ ἕνῆεα, καῖ δῆκα.
καῖ τᾶ λοιπᾶ.

Ἀπὸ δῆ τῶν δῆακοσίῶν κῆῖνετῆ πᾶс ᾶρῆθῆμὸс πῆθῆνῆτῆκὸс

τρεῖḡενῶс. δῆον, οῖ δῆακοσίοῖ, τούς δῆακοσίους,

τῶν δῆακοσίῶν, ᾶῖ δῆακοσίαι,

τᾶῖς δῆακοσίοῖς, τῶν δῆακοσίῶν, Τρεῖ,

Трѣи, трѣхъ, трѣмъ, трѣи.

трѣи, трѣхъ, трѣмъ, трѣи.

четѣри, четырѣхъ, четыре^М, четѣри.

четѣри, четырехъ, четыре^М, четѣри.

ω^Т четырѣхъ же да́же ѡ́ до ста́, вса́ко числò нескланя́емо ёсть,

ω^Т разлѣчий же́ рассужда́емъ, ро́ды, ѡ́ паде́жи, ꙗ́ко.

моу́жескїй. же́н'скїй. сре́днїй.

пѣть, пѣть, пѣть,

патѣхъ, патѣхъ, патѣхъ,

патѣмъ, патѣмъ. патѣмъ,

пѣть, пѣть, пѣть,

та́ко^Жде, ѡ́ шесть, ѡ́ се́д^М, ѡ́ ѡ́смь, ѡ́ де́ва^Т, ѡ́ де́сать, ѡ́ про-
чаа.

ω^Т двоухъсо́тъ же скланя́ется вса́ко числò мно́жественное треро́д-
ноу, ꙗ́ко.

двѣстѣ, двѣстѣ.

дво^Хсо́тъ, двѣстѣ,

дво^Мсто́мъ, дво^Хсо́тъ,

ταῖς διακο-

ταῖς διακοσίαις,

τάς διακοσίας.

τά διακόσια,

των διακοσίων, /396/

των διακοσίων,

τοῖς διακοσίοις,

τά διακόσια.

ὁμοίως, καί τριακόσιοι, τετρακόσιοι, πεντακόσιοι, ἑξα-
κόσιοι, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι/, / ἑννεακόσιοι. χίλιοι,
δισχίλιοι, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι,
καί τὰ λοιπά.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΞΕΩΝ τῶν ἐπιθέτων.

Τῶν ἐπιθέτων τὰ μέν, εἰς ας. ης. ην. εις. ις. ος. ους.
υς. ως. ων.

ΑΣ.

Ὁ πᾶς, τοῦ παντός,
ἡ πᾶσα, τῆς πάσης,
τὸ πᾶν, τοῦ παντός.

ΗΝ.

Ὁ καί ἡ τέρην,
τοῦ καί τῆς τέρενος,
τὸ τέρεν.

ΙΣ.

Ὁ καί ἡ φιλόπατρις,

ΗΣ.

Ὁ καί ἡ ἀληθής,
τοῦ καί τῆς ἀληθείος
τὸ ἀληθεές.

ΕΙΣ.

Ὁ χάριεις, χαρίεντος,
ἡ χάριεσσα, χαρίεσσης
τὸ χαρίεν, χαρίεντος.

ΟΣ.

Ὁ ἀνδρεῖτος, ὁ σοφός

τοῦ καὶ τῆς φιλοπά.
τὸ φιλόπατρι.

ἡ ἀνδρεῖτα, ἡ σοφή.
τὸ ἀνδρέιον τὸ σοφόν
дво^Мсто^М

/40/

дво^Мстѡмъ,   двоухъсѡтъ,
дѣѣстѣ.   двомъстѡмъ,
дѣѣстѣ,   дѣѣстѣ.

Τάκοжде, ἢ τρῖστα, τετρηστὰ, πατεςѡтъ, шестъсѡтъ, седмъ-
сѡтъ, осмъсѡтъ, дева^Тсѡтъ, тисаща двѣ тисащи, три тисащи,
четыри тисащи, па^Т тисащій, ἢ прѡчаа.

Ω̄ ΚΟΝΧΑΝΙΑΧ̄ налага́емыхъ.

Налага́емыхъ ѣже оубо на̄ ας. ης. ην. εις. ις. ος. ους. υς.
ως. ων. ΑΣ.   ΗΣ.

всѣкъ, всѣкаго,
всѣка, всѣкоа.
в/с/ѣкое, всѣкаго,

ѣстинный, ѣстиннаго,
ѣстин'наа, ѣстин'ныа,
ѣстинное, ѣтин'наго./=ѣст-/

ΗΝ.

ΕΙΣ.

мѡкрій, мѡкраго.
мѡкраа, мѡкрыа.
мѡкрое, мѡкраго.

благодѣтел'ный, аго.
блѣгодѣтелнаа, ыа.
блѣгодѣтелное, аго.

ΙΣ.

ΟΣ.

ω^Тчелѡбникъ,
ω^Тчелѡбника,
ω^Тчелѡбное.

мужествѣнъ, моудрый,
мужествѣнаа, моудраа
муже^Ствѣн'ное, моудрое. ΟΣ.

/406/

ΟΣ.

Αττικῶς.

ὁ καὶ ἡ φιλόσοφος,
τοῦ καὶ τῆς φιλοσόφου,
τὸ φιλόσοφον.

ὁ καὶ ἡ φιλόκαλος,
τοῦ καὶ τῆς φιλοκάλου,
τὸ φιλόκαλον.

Δεῖ δὲ εἰδέναи ὅτι τὰ εἰς ος, καθαρὸν, ἐπίθετα. ποιоῦ-
σιν θηλυκά εἰς α. διον, ἀνδρεῖος, ἀνδρεῖα. λογίος, ло-
γία πλὴν τοῦ ὄγδοος, ὄγδοη.

Τα δὲ μὴ εἰς ος καθαρὸν, εἰς η, διον, σοφός, σοφή.
ἀγαθός, ἀγαθή. πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ρ. διον, φσεβρός,
φοβερά.

ΟΥΣ.

ΟΥΣ.

ὁ καὶ ἡ πολύπους,
τοῦ καὶ τῆς πολύποδος,
το πολύпουν,

ὁ ἀπλοῦς, τοῦ ἀπλοῦ.
ἡ ἀπλή, τῆς ἀπλῆς.
τὸ ἀπλοῦν, ἀπλοῦ.

ΥΣ.

ὁ ἡδύς, τοῦ ἡδέος.
ἡ ἡδεῖα, τῆς ἡδείας.
το ἡδύ, τοῦ ἡδέος.

ΩΣ.

ὁ καὶ ἡ ἔυγεως,
τῶυ καὶ τῆς ἔυγεω/ς/,
τὸ ἔυγεων.

Μόνον δέ ὁ δεῖνα, τρία ἐπιδέχεται ἄρθρα, ὄιον.

ΟΣ. Αττίчески.

ΟΣ.

Αττίчески.

/41/

любомѣдрь.

любомѣдраго.

любодόбрь,

любодόбраго.

любомудрое,

любомудраго.

Подобáетъ же вѣдати ἴακο ἔже на ος, чѣстое, налага́емъа, твό-
ра^Т жѣн'ское на α. ἴακο, мужествѣнь, мужествѣн'наа, словѣс-
ный, словѣснаа. ὀбáче ὀсмый ὀсмаа.

А ἔжене на ος, чѣстое, на η. ἴακο, мудрый, мудраа. блгѣй, бла-
гаа. ὀбáче ймущи^Х ρ. ἴακο, страшний, страшнаа.

ΟΥΣ.

ΟΥΣ.

многонόж'ный,

прόстый, прόстаго.

многонόж'наго,

прόстаа, прόстыа.

многонόжъное,

прόстое, прόстаго.

ΥΣ.

ΥΣ.

слáдкїй, слáд'каго,

безъслéзный,

слáдкаа, слáдкїа,

безъслéзнаго, (!)

слáдкое, слáд'каго.

безъслéзное.

ΩΝ.

ΩΝ.

благозѣмный,

блгоден'ствѣнь,

благозѣмнаго,

блгоден'ствѣн'наго

благозѣмное.

благоден'ствѣн'ное.

Тόκμο жѣ ὄнсица τρїη приемлѣть различїа. ἴακο,

ι

ὁ δεῖ-

/416/

ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῶ δεῖνι, τόν δεῖνα.

ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος, τῆ δεῖνι, τήν δεῖνα.

τό δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῶ δεῖνι, τό δεῖνα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΕΙΔΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΑΤΡΟΥΣΙΚΩΝ.

Πατρονυμικόν ἐστὶ ὄνομα, τὸ ἀπὸ πατροῦ ἐσχηματισμένον. καὶ σημαίνει υἱὸν πατρός. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐκ προγόνων σχηματίζεται. Διον, Πηλείδης ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ Αἰακίδης ὁ αὐτός.

Τριγενῶς δὲ τούτου κλινομένου.

Τὸ ἀρσενικόν τρεῖς ἔχει καταλήξεις.

δης.   ων.   αδιος.   Διον,

Πηλείδης.   Πηλείων.   ὑρράδιος.

Ὅσα μὲν γὰρ τῶν ὀνομάτων εἰς ὅσους καθαρὸν λήγει. εἰς αὐτὴν σχηματίζει τὸ πατρωνυμικόν. Διον, ἥλιος, ἡλιαδης.

Ὅσα δὲ μὴ εἰς καθαρὸν, εἰς ἰδίον. Διον, Πριάμος, Πριάμίδης.

Ὅσα δὲ εἰς ἑσῶς. εἰς εἶδος. Διον, Πηλλεύς, Πηλείδης.

ἀπὸ γὰρ τοῦ Πηλείδης κατὰ συναίρεσιν ἐγένετο Πη-
ὄνσιца,

/42/

ὄнсица, ὄнсица, ὄнсици, ὄнсицу.

ὄнсица, ὄнсица, ὄнсици, ὄнсицу.

ὄнсица, ὄнсица, ὄнсици, ὄнсицу.

Ὅ СЕДМИ ВИДЪХЪ производныхъ ѿмѣнь.

НАЧЕРТАНІА ОТЕЧЕСКИХЪ.

Отѣческое ѿмѣнь ἔσται ω^τ ω^τца начертáváемо, ѿ значáщее сѣна ω^τ-ча. невлáсно жѣ ѿ ω^τ прародѣтель начертáváется. Ἰάκο, Πηλίδωβιτς Ἀχιλλεύς. ѿ ἑακίδωβιτς τὸй же.

Трерѡдно жѣ сему скланáему.

Мáжескїй трї ѿмáть кон'чáнїа.

δης.   ων.   αδιος.   Ἰάκο,

Πηλίδωβιτς, Πηλίδωβιτς, Ἰρράδιεβιτς.

Елїка οὔβο ѿмѣнь нà ὅσους, чѣстое кон'чáются, на αδης, начертáváется отѣческое. Ἰάκο, сѣнце, сѣнечный.

Елїка же не нà чѣстое, нà ἰδης. Ἰάκο Πριάμъ, Πριάμίδωβιτς.

Елїка жѣ нà ευσ. нà εἶδος, Ἰάκο, Πηλλέβς, Πηλίδωβιτς. ω^τ Πηλείδα δὲ по растворѣнїю бѣсть, Πηλίδωβιτς,

ἰѣ

Ληλίδης,

/426/

Ληλίδης. καὶ Πηλείων, ἰωνικῶς.

Τὰ δὲ θηλυκὰ πατρωνυμικὰ, τρεῖς ἔχει καταλήξεις. ας.

ισ. νη. Διον, ἡλιάς. Πριάμης. Ἀδραστίνη.

Σχηματίζεται δὲ τὰ μὲν εἰς ας. καὶ εἰς ἰς. ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἀρσενικῶς, ἐκβολῆ τοῦ δης. Διον, ἡλιάδης, ἡλιάς.

πριαμίδησ, πριαμίς.

Τά δέ έισ νη. από τῆσ γενικῆσ τδϋ ιδίου πρωτοτύπου.
 Διον, από τδϋ άδράστου, άδραστίνη. καί από τδϋ ήετίω-
 νος, ήετιώνη.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ κτητικδϋ.

Κτιτικόν όνομα έστί, τό κτῆσιν τινός πράγματος δηλοϋν.
 Τριγενῶσ δέ κλινόμενον. δύο καταλήξεισ έχον. Διον, όμη-
 ρικός, καί όμήρειοσ.

Παράγεται δέ, από κυρίων, καί προσηγορικῶν όνομάτων.
 Διον, πλατωνικόν, καί πλατώνειον. όμηρικόν, καί όμήρει-
 ον. άιαντικόν, καί άιάντειον. άνθρωπικόν, καί άνθρώπει-
 ον. ίππικόν, καί ίππειον. βασιλικόν, καί βασίλειον.

и пилидовичъ,

/43/

и пилидовичъ, іонічески.

Жέν'ска жè отéческаа, трѣ ѣматъ кон'чанїа, ас. ις. νη.

ѣако, слнечнаа, приамїдовна, адрáстовна.

Начертавáет же са ѓва оубо на ас, и на ις. ω^τ своéго моу-
 жескаго, ω^τ лагáнїемъ, δη, ѣако слнечный, слнечнаа. приамї-
 довичъ, приамїдовна.

ѓва же на νη, ω^τ рódьнаго своéго первообразнаго, ѣако, ω^τ á-
 дрáста, адрáстовна. и ω^τ іетїона, іетїовна.

НАЧЕРТАНІА зиждїтелнаго.

Зиждїтелное ѣмá єсть, зиждénїе ѣѣкоеа вéщи ѣавлáющее.

Трерóдно же скланáемое. двѣ кон'чанїа ѣмущее. ѣако, ѓмир'-
 скїй, и ѓмир'скїй.

Произвóдит' же са ω^τ господ'ствén'ны^х и оглагдблны^х, ѣако,
 плáтон'ское, и плáтон'ское. ѓмирское, и ѓмирское. έáское,
 и έáское. чловéческое, и чловéческое. кбн'ское, и кбн'ское.
 царское, и царское.

Καί τά μέν

/436/

Καί τά μέν έισ κοσ. τρεῖσ καταλήξεισ. ι. α. υ. Διον,
 μουσικός. κυριακόσ. θηλυκόσ.

Τά δέ έισ ον. δ. ι. ει. αι. ω. Διον, λογίον. πλατώνει-
 ον. ρωμαῖον. πατρῶον.

Τινέσ καί τά είς ωδέσ. μετουσιαστικά προσηγορέυκασιν.

Διον, σαρκῶδεσ. πυρῶδεσ. ύδατῶδεσ. γεῶδεσ. πετρῶδεσ.

πηλῶδεσ. καί τά λοιπά.

Ετι δέ καί τά παρωνύμωσ άπό τόπου λεγόμενα. κτητικά.

οίκειωματικά λέγουσιν. ὄιον, τὸ οὐράνιον, ἐπίγ/ε/ιον, θαλάσιον, ἀέριον.

Ὡστε τριχῶς λέγοιτ' ἂν τὰ κτητικά. ἢ γὰρ συνεκφαντικῶς. ὄιον, ὀμηρικόν, ὀμήρειον. ἢ μετουσιαστικῶς. ὄιον, γεῶ-δεσ, πυρῶδεσ. ἢ οἰκειωματικῶς, ὄιον, οὐράνιον, θαλάσιον.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟῦ καὶ ὑπερθετικοῦ.

Συγκριτικὸν μὲν ὄνομα ἐστί, δι' οὗ ἡ σύγκρισις γίνεται. πρὸς ὁμοφυεῖς ἢ ἑτεροφυεῖς.

Υπερθετικὸν δέ, δι' οὗ τὴν ὑπέρθεσιν δηλοῦμεν.

И еже оубо на кос, три кончаниа. ι. α. υ. Ἰακο, /44/
 мусикійскій, госпѡд'скій, жѣн'скій.
 А еже на он. д. ι. ει. αι. υ. Ἰακο, словѣсное, платон'ское, рим'ское, ω^τчѣское.

Нѣци и на ωδεσ. ὡςуществѣнаа ὡглаголаша. Ἰακο, плѡтъское ὀгнѣн'ное, водное, зѣмное, кáмен'ное, брѣн'ное, и прѡчаа. Еще жѣ и еже ω^τимѣн'но ω^τ мѣста глаголемаа. зиждѣтелнаа свѡйствен'наа глаголѡтъ. Ἰако небѣсное, зѣмное, мѡρское, ѡерное. Тѣм же трерѡдно глаголѡт'са зиждѣтелнаа илѣ оубо Ἰавѣствѣн'но. Ἰако, ὀмирское, и ὀмирское. илѣ ὀсуществѣн'но. Ἰако, зѣм'ное, ὀгнѣное. илѣ свѡйствен'но. Ἰако, небѣсное, мѡρское.

НАЧЕРТАНІА РАЗСОУДИТЕЛНАГО, и превосходнаго.

Разсудѣтелное оубо имá ε̅сть, ἴм' же разсудѣнѣе бывáеть, къ ѣдносаждѣн'нымъ, и ἰновсаждѣн'нымъ.

Превосходное же, ἴм' же превосхождѣнѣе Ἰавлáемъ.

Καταλή-

/446/

Καταλήξεισ δέ τῶυ μὲν συγκριτικοῦ, δύο. εἶσ ερος. κοινή. καὶ εἶσ ων. ἀνώμαλος.

Σχηματίζονται δέ ἀπὸ τῶν ἐπιθέτων τριγενῶν ὀνομάτων. ὅσα τὴν τῶυ μᾶλλον ἐπίτασιν ἀναδέχονται. ὄιον, ἀπὸ τῶν εἶσ ος. ας. εις. ης. ουσ. υς. ων. γίνονται συγκριτικά εἶσ ερος. καὶ ὑπερθετικά εἶσ τατος. ὄιον,

Επίθετα.	Συγκριτικά.	Υπερθετικά.
πρῶτος.	πράοτερος.	πράοτατος.
δίκαιος.	δικαιότερος.	δικαιότατος.
ος. ἀνδρεῖος.	ἀνδρειότερος.	ἀνδρειότατος.
ἅγιος.	ἀγιώτερος.	ἀγιώτατος.
μωρός.	μωρότερος.	μωρότατος.
ας. μέλας.	μελάντερος.	μελάντατος.

εισ. χαρίεις.	χαριέστερος.	χαριέστατος.
ησ. έυσεβής.	έυσεβέστερος.	έυσεβέστατος.
ουσ. άπλοῦς.	άπλούστερος.	άπλούστατος.
έυνους.	έ/υ/νούστερος.	έ/υ/νούστατος.
υσ. όξύς.	όξύτερος.	όξύτατος.
ων. σώφρων.	σωφρωνέστερος.	σωφρωνέστατος.
έλεήμων.	έλεημονέστερος.	έλεημονέστατος.
Τά δε έισ ων. άνώμαλα συγκριτικά.		

Κονχάνια

/45/

Κονχάνια κ̅ε̅ ραζсудίτελναго οὔδο δβ̅β̅. η̅α̅ ε̅ροσ, ὄβ̅σ̅ε, ἡ̅ η̅α̅ ων, στροπ̅τί̅βο̅ε̅.

Начертав̅а̅ю̅т̅ же с̅а̅ ω̅τ̅ н̅а̅л̅а̅γ̅а̅е̅μ̅ы̅х̅ т̅р̅ε̅р̅о̅д̅н̅ы̅х̅ ἡ̅μ̅ε̅ν̅. ἑ̅λ̅ί̅κ̅α̅ η̅ά̅η̅π̅α̅ч̅ε̅ в̅ῶ̅σ̅π̅ρ̅ί̅μ̅ά̅ν̅ί̅ε̅ π̅ρ̅ί̅ε̅μ̅λ̅ῶ̅τ̅ь, ἡ̅α̅κ̅ο, ω̅τ̅ ἡ̅̅̅ η̅α̅ ο̅с, ас, ε̅ι̅σ, η̅с, υ̅с, ω̅ν. б̅ы̅в̅а̅ю̅т̅ ραζсудίτελνα η̅α̅ ε̅ροс, ἡ̅ π̅ρ̅ε̅в̅ο̅с̅χ̅ό̅д̅-
на̅ η̅α̅ т̅а̅т̅ο̅с. ἡ̅α̅κ̅ο,

Налаγ̅а̅ε̅μ̅а̅,	ραζсудίτελνα,	πρ̅ε̅в̅ο̅с̅х̅ό̅д̅на̅.
κρ̅ό̅т̅ο̅κ̅ь,	κρ̅ο̅т̅ч̅а̅й̅ш̅ί̅й,	π̅ρ̅ε̅κ̅ρ̅ο̅ч̅а̅й̅ш̅ί̅й.
π̅ρ̅ά̅в̅ε̅δ̅ε̅ν̅ь,	π̅ρ̅а̅в̅ε̅д̅ί̅̅ш̅ί̅й,	π̅ρ̅ε̅π̅ρ̅а̅в̅ε̅д̅ί̅̅ш̅ί̅й.
μ̅υ̅ж̅ε̅σ̅т̅в̅ε̅н̅ь,	μ̅υ̅ж̅ε̅σ̅т̅в̅ε̅н̅̅ш̅ί̅й	π̅ρ̅ε̅μ̅υ̅ж̅.
с̅т̅ы̅й,	с̅т̅̅ш̅ί̅й,	π̅ρ̅ε̅с̅т̅̅ш̅ί̅й.
б̅у̅й,	б̅е̅з̅υ̅м̅н̅̅ш̅ί̅й,	π̅ρ̅е̅б̅е̅з̅υ̅м̅'н̅̅ш̅.
ч̅ε̅р̅м̅е̅н̅ь,	ч̅е̅р̅м̅е̅н̅̅ш̅ί̅й,	π̅ρ̅е̅ч̅е̅р̅м̅е̅н̅̅ш̅.
б̅л̅γ̅ο̅д̅а̅т̅ε̅л̅е̅н̅ь,	б̅л̅γ̅ο̅д̅а̅т̅ε̅л̅н̅̅ш̅ί̅й,	π̅ρ̅е̅.
б̅л̅γ̅ο̅ч̅ε̅с̅т̅ί̅в̅ь,	б̅л̅γ̅ο̅ч̅ε̅с̅т̅ί̅в̅̅ш̅ί̅й,	π̅ρ̅е̅б̅л̅а̅.
π̅ρ̅ῶ̅с̅т̅ь,	π̅ρ̅ο̅с̅т̅̅ш̅ί̅й,	π̅ρ̅ε̅π̅ρ̅ο̅с̅т̅̅ш̅ί̅й.
б̅л̅γ̅ο̅υ̅μ̅е̅н̅ь,	б̅л̅γ̅ο̅υ̅μ̅н̅̅ш̅ί̅й,	π̅ρ̅е̅б̅л̅γ̅ο̅υ̅.
ὄ̅σ̅т̅р̅ь,	ὄ̅с̅т̅р̅̅ш̅ί̅й,	π̅ρ̅е̅ο̅с̅т̅р̅̅ш̅ί̅й.
ц̅ѳ̅л̅ο̅μ̅υ̅δ̅ρ̅ь,	ц̅ѳ̅л̅ο̅μ̅υ̅δ̅р̅̅ш̅ί̅й,	π̅ρ̅е̅ц̅ѳ̅.
м̅л̅̅т̅ί̅в̅ь,	м̅л̅̅т̅ί̅в̅н̅̅ш̅ί̅й,	π̅ρ̅ε̅μ̅л̅̅т̅ί̅.

Α ἡ̅̅̅ η̅α̅ ων. στροπ̅τί̅βα̅ ραζсудίτελνα̅

и

καί τά

/456/

καί τά έισ σ̅т̅ο̅с.	ὑ̅π̅ε̅ρ̅θ̅ε̅т̅ί̅κ̅а̅.	ά̅π̅ο̅ τ̅ι̅ν̅ῶ̅ν, τ̅ῶ̅ν έ̅ι̅с ο̅с.
καί υ̅с.	καί ас.	έ̅π̅ι̅θ̅έ̅τ̅ω̅ν ὄ̅ν̅ο̅μ̅ά̅τ̅ω̅ν σ̅χ̅η̅μ̅α̅т̅ί̅з̅ο̅ν̅т̅а̅ι. ὄ̅ι̅ο̅ν,
Ε̅π̅ί̅θ̅ε̅т̅а̅.	Σ̅υ̅γ̅κ̅ρ̅ι̅т̅ί̅κ̅а̅.	Υ̅π̅ε̅ρ̅θ̅ε̅т̅ί̅κ̅а̅.
Α̅γ̅α̅θ̅ό̅с.	ά̅ρ̅ε̅ί̅ω̅ν.	ά̅ρ̅ι̅σ̅т̅ο̅с. ά̅γ̅α̅θ̅ό̅т̅а̅т̅ο̅с.
	β̅ε̅λ̅т̅ί̅ω̅ν. λ̅ω̅ί̅ω̅ν.	β̅ε̅λ̅т̅и̅с̅т̅ο̅с. λ̅ῶ̅с̅т̅ο̅с.
κ̅ρ̅а̅т̅ε̅ρ̅ό̅с.	κ̅ρ̅ε̅ί̅т̅т̅ω̅ν.	κ̅ρ̅ά̅т̅и̅с̅т̅ο̅с.
κ̅α̅λ̅ό̅с.	κ̅α̅λ̅λ̅ί̅ω̅ν.	κ̅ά̅λ̅λ̅и̅с̅т̅ο̅с.

ос. κακός.	κακίων. χείρων. μείων. ἥττων.	κάκιστος. χείριστος.
μικρός.	μικρότερος. ἐλάττων.	μικρότατος. ἐλάχιστος.
άισχρός.	άισχίων.	ἄισχιστος.
έχθρός.	έχθρίων.	ἔχθριστος.
ρόδιος.	ρόφων. ἡδύτερος.	ρόστος. ἡδύτατος.
ἡδύς.	ἡδύων. γλυκότερος.	ἡδιστος. γλυκύτατος.
γλυκύς.	γλύσσων. γλυκύων.	γλύκυστος.

ἢ ἡδίστος,

ἢ ἡδίστος. превосхóд'наα ω^т ἡβкихъ, ἕже ἡδίστος. ἢ υς. ἢ ας. /46/
 налагаемыхъ ἡμὲνъ начертавáются. ἴαко,

Налагаемаа.	Ра ^з судителнаа	Прево ^с хо ^д наа.
блгій,	лучшій, лучшій, ἡзраднѣйшій,	ἡзраднѣйшій, преблгій. преизраднѣйшій, преизраднѣ.
крѣпкій, добрый, зълъ,	лучшій, добрѣйшій, злѣйшій, гóршій, мнїй, мѣн'шїй,	крѣпчáйшїй предобрѣйшїй. презлѣйшїй. прегóршїй.
малый,	малѣйшїй, мѣн'шїй,	премалѣйшїй, нáйменшїй.
срамный, врагъ, оудобень,	сра ^м нѣйшїй, враждебный, оудобнѣйшїй, сладоснѣйшїй,	пресрамнѣйшїй. враждебнѣйшїй. преудобнѣй. пресладоснѣ.
сладостень,	сладоснѣйшїй, сладоснѣйшїй,	пресладоснѣ. пресладоснѣй.
сладокъ,	сладчáйшїй, сладчáйшїй,	пресладчáйшїй. пресладчáйшїй.

нѣ

βραχύτερος

/466/

	βραχύτερος.	βραχύτατος.	/466/
βραχύς.	βραχίων.	βράχιστος.	
	ώκύτερος.	ώκύτατος.	
ώκύς.	ώκίων.	ώκιστος.	
	ταχύτερος.	ταχύτατος.	
ταχύς.	θάσων.		
	ταχίων.	τάχιστος.	
	βραδύτερος.	βραδύτατος.	
βραδύς.	βράσων.		
	βραδίων.	βράδιστος.	
	παχύτερος.	παχύτατος.	
παχύς.	πάσων.		
	παχίων.	πάχιστος.	
ας. μέγας.	μείζων.	μέγιστος.	

Σημειώσαι δέ, ὅτι οὐ μόνον ἐξ ὀνομάτων γίνεται συγκριτικά, καὶ ὑπερθετικά ὡς ἔιρηται. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ῥημάτων. Διον, βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος. φέρω, φέρτερος, φέρτιστος, φέριστος, φέρτατος.

καὶ ἀπὸ μετοχῶν. Διον, ἐρρώμενος, ἐρρωμενέστερος, ἐρρωμενέστατος.

καὶ ἀπὸ προθέσεων. Διον, πρό, πρότερος, πρότατος, καὶ πρῶτος. ὑπέρ, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος.

καὶ ἀπὸ ἐπιρρήμάτων. Διον,

кратчайшій,

/47/

	кратчайшій,	прекратчайшій,
краткій,	кратчайшій,	прекратчайшій,
	прудшій,	наипрудшій,
прудкій,	прудчайшій,	препрудчайшій
	скорѣйшій,	прескорѣйшій,
скóрый,	срорѣйшій,/=ско-/	прескорѣйшій,
	скорѣйшій,	прескорѣйшій.
	κόσ'сный,	коснѣйшій,
κόσень,	κόσ'сный,	
	κόσ'сный,	коснѣйшій.
	дебелѣйшій	предебелѣйшій,
дебель,	дебелѣйшій,	
	дебелѣйшій,	предебелѣйшій.
βελίη,	βάψшій,	величайшій.

Да знаменáет' же са, ꙗко не тóкмо ω^Т ииèнь бывáетъ разсудí-
 телнаа и превосхóднаа ꙗко речеса. нò и ω^Т глагòль ꙗко, по-
 лагáю. лучшiй, преизраднiйшiй. несy. крѣпчáишiй, крѣплѣшiй,
 и ω^Т причáстiй. ꙗко, здрав'стѣуемый, здравѣшiй, здрав'стве-
 нiйшiй.

и ω^Т предлóговъ. ꙗко, пре^Д. преднiйшiй, первiйшiй, и пѣр-
 вый, презъ. превыш'шiй, превысочáишiй,
 и ω^Т нарѣчiа. ꙗко,

ἄνω.

/476/

ἄνω, ἀνώτερος, ἀνώτατος. κάτω, κατώτερος, κατώτατος.
 μάλα, μᾶλλον, μάλιστα. πόρρω, πόρρωτερος, πόρρωτατος.
 πέρα, περαιτέρω, περαιτάτον. ἐγγύς, ἐγγύτερος, ἐγγύτα-
 τος. ἢ ἐγγύων, ἔγγιστος. ἔξω, ἐξώτερος, ἐξώτατος.
 Ети дѣ, τὰ διὰ τοῦ οτερος, καὶ οτατος, συγκριτικὰ
 καὶ ὑπερθετικὰ. Еи мѣν ἔχουσι τὴν πρό τδy o, συλλαβὴν
 брахеῖαν. διὰ τδy ω, μεγάλου γράφονται. ὄιον,
 σοφώτερος, σοφώτατος, καθαρώτερος, κασαρώτατος, /-καθα-/
 πλήν τδy στενότερος, καὶ κενότερος.
 Еи дѣ μακρὰν, ἢ φύσει ἢ θέσει, διὰ τοῦ o, μικροῦ. ὄιον,
 πραότερος, πραότατος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΥΠΟКОριστικοῦ.

Υποκοριστικὸν ὄνομα ἐστὶ, τὸ μείωσιν τοῦ πρωτοτύπου, ἄ-
 νευ συγκρίσεως δηλοῦν. Απὸ δὲ κυρίων, καὶ προσηγορικῶν
 ὀνομάτων παραγόμενον. Τριγενῶς κλίνεται.

Καὶ τὸ μὲν ἀρσενικὸν τούτου, κατα-

горѣ,

/48/

горѣ. гóрнiи, горнiйшiй. дóлѣ. дóлнiй, долнiйшiй.
 пáче, вáще, нáпаче, далéче, дáлнiй, далшiй, ђбóн'поль,
 далечáишiй, далечáишее, близъ, близкiй, ближáишiй, и́ли
 бли³шiй, ближáишiй, внѣ, внѣшнiй, внѣшнiйшiй.

Еще же, ἔже нὰ οτερος, и οτατος, разсудíтелнаа и превос-
 хóднаа, ἄще оyбо и́мѣють, пре^Д o, слóгъ кратъкiй ω мѣ ве-
 лiкимъ пишется, ꙗко, мудрѣшiй, премудрѣшiй, чистѣшiй.
 пречистѣшiй, ђбаче, тѣснѣшiй, и тчетнѣшiй,
 Аще^Ж дóлгы, и́ли е^Сство^М, и́ли положéние^М o мѣ малъ^С, ꙗко.
 кротчáишiй, прекротчáишiй, славнѣшiй преславнѣшiй,

НАЧЕРТАНIА ОУМАЛИТелнаго.

Οὐμалителноε и́мá ἔσть, ἔже οὐμалένiε первообразнаго бе³

рас'сужденіа завлѣющее, ω^τ господ'ствѣнны^х же ѿ ὀγλαголάν'ныхъ ѿмѣнь производѣмо. Τρερόδνο же скланѣетса.

И οὕδο μυέескіѣ сегò кон'-

λήξεισ

/486/

λήξεισ ἔχει πέντε. ας, ων, αξ, σκος, λος. ὄιον, μηνᾶσ, μωρίων, μείραξ, λήθαξ, ἀνθρωπίσκος, καλαθίσκος, ναυτίλος.

Τὸ δέ θηλυκόν, δύο ἔχει καταλήξεισ, ις, σκη. ὄιον, θεραπενίς, δουλίς, παιδίσκη.

Τὸ δέ οὐδέτερον, μίαν ἔχει κατάληξιν, ον. ὅπερ ἔχει παραλήξεισ ὀκτώ. νι, κι, ὄρι, λλι, φι, χνι, πι, δι. ὄιον, ὀψώνιον, μειράκιον, λογύδριον, μειρακύλλιον, ζωύφιον, πολύχνιον, ἀνθρώπιον, κρεάδιον,

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΑΡΩΝΥΜΟΥ.

Παρώνυμον ἐστὶν ὄνομα, τὸ ἀπ' ὀνόματος παραγόμενον. ὄιον, θέων, ἀπὸ τοῦ θεός. τρύφων, ἀπὸ τοῦ τρυφή. κλάτων, ἀπὸ τοῦ πλατύς.

Εἴη δ' ἂν ὀνομάζειν καὶ τὰ λοιπὰ τῶν παραγῶγων εἶδη. καταχρηστικῶσ παρώνυμα ὡс ἀπὸ ὀνομάτων παρηγμένα, καὶ σχηματίζειν. Εἰπὶ μὲν τοῦ πατρωνυμικοῦ, εἰς δης, ὡс εἰρηται.

чάνіа /49/

чάνіа ѿмать пѣть, ας, ων, αξ, σκος, λος, ѿако, мѣсачникъ, дурнейкѣѣ, дѣвчѣнка, каменѣць, чловѣчокъ, κόшичокъ, корáбликъ. Жѣн'скѣѣ жѣ дѣвѣ ѿмать кончάνіа, ις, σκη, ѿако, служѣбничка, служѣбница, рабѣна.

Срѣднее жѣ, ἑдинò ѿмать кончάνіе ον. ἔже ѿмать предкончάνіа ὀсмъ, νι, κι, ὄρι, λλι, φι, χνι, πι, δι, ѿако, ὀбрóчокъ, хлóпатко, словочерпáтелное, хлóпаточко, свѣрáтко, многослѣдóвное, чловѣчокъ, масцѣ.

НАЧЕРТАНІА ω^τ ѿмѣннаго.

ω^τ ѿмѣнно ἔсть ѿмà, ἔже ω^τ ѿмѣнѣ производѣмо, ѿако, θέонъ, ω^τ ὀбга. τρύфонъ, ω^τ пѣща, плáтонъ, ω^τ широтѣ.

Буди же ѿменовáти ѿ прóчал производныхъ вѣды. неплáсно ω^τ ѿмѣна, /-неѣла-/ ѿако ω^τ ѿмѣнь производѣма, ѿ начертáвати. Нà ὀтѣческомъ οὕδο ѿмѣнѣ нà δης, ѿако же речѣса.

κ

Εἰπὶ δέ

/496/

Εἰπὶ δέ τοῦ κτητικοῦ, εἰς κοс, сс, ωδες.

Ἐπί δέ τοῦ ὑποκοριστικῶς, εἰς ας, αξ. καί τὰ λοιπὰ ὡς δεδῆλωται. ὄιον, πριαμίδης, νεστορίδης. ὀμηρικὸς, ὀμήρειος. μεῖραξ. παιδίσκη. ζωῦφιον. οὐ μὴν, ἀλλὰ καί εἰς ινος, ρος, ωδες, ἕξεστι σχηματίζειν παρώνυμα. ὄιον, ἀνθρώπινον, γήλινον, πήλινον, γεηρόν, ὑδατηριτόν, ἀνθηρόν, γεῶδες, πηλῶδες, πετρῶδες.

Ἀλλὰ καί ἐφ' ἐκάστου τῶν ὀνομάτων εἶη δ' ἄν παράγειν. ἀρσενιόν μὲν εἰς ων. θηλυκόν δέ εἰς οτης. οὐδέτερον δέ εἰς ιον. ὄιον, φίλος, φίλων, φιλότης, φίλιον.

Χρή μέντοι γινώσκειν, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται τᾶυτα ἐν πᾶσι τριγενῶς κλίνεσθαι. ἀλλ' ἐπ' ἐνίων μὲν καί διγενῶς. ὄιον, ἀγαθός, ἀγαθὸν ἀγαθότης. ἐπ' ἐνίων δ' ἄυ μονογενῶς μόνον. ὄιον, ἅγιος, ἀγιωσύνη. ζωῦφιον, λεβήτιον, μεираκύλλιον, καί τὰ λοιπὰ.

μονογενῆ γὰρ τᾶυτα.

Нὰ зи-

/50/

Нὰ зиждѣтелно^М жѣ, нὰ κος, ος, ωδες.

Нὰ οὐмалѣтелномъ жѣ, нὰ ας, αξ. ἢ πρόчал, ἕακο ἕαβѣса. ἕаκο, приамѣдовичъ, несторѣдовичъ. ὀмир'скѣй ὀмир'скѣй. дѣв'чинка, рабѣна, звѣрѣтко, нѣ нὸ ἢ нὰ ινος, ρος, ωδες, подобаѣтъ начертавати ω^Тимѣнна. ἕаκο, чловѣческое, зѣмное, брѣн'ное, зѣмное, вѣдно, цѣв'тно, зѣмное, брѣнное, κάμεнное.

Нὸ ἢ нὰ κὄждо ἰмѣнь буди же производѣти мужѣскѣй οὐбо нὰ ων. жѣн'скѣй жѣ нὰ οτης. срѣднѣй жѣ нὰ ιον. ἕаκο, другъ, филωνъ, любѣвь, любѣмое.

Подобаѣтъ вѣдати ἕаκο нѣ прѣемлѣтъ сѣа въ всѣхъ трерѣдно скланѣтиса, нὸ нὰ ἢвкихъ οὐбо ἢ дворѣдно. ἕаκο, благѣй, ἀγαθὸнь, блἀгость. нὰ ἢвкѣ^Х жѣ пākы ἕдинорѣдно тѣкмо. ἕаκο, сѣ сватѣна, звѣрѣтко, котѣлокъ, κλόпатко, ἢ πρόчал.

ἕдинорѣдна οὐ сѣа.

кѣ

Περὶ ρη-

/506/

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΙΚΟΥ.

Ῥηματικὸν ἐστὶν ὄνομα, τὸ ἀπὸ ῥήματος παραγόμενον.

Σχηματίζεται δὲ ἀπὸ τοῦ παθητικῶς ὡς ἐπι το πλεῖστον παρκειμένου. ἢ ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου, ἢ τοῦ δευτέρου.

Καί ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου, οὐδέτερα μὲν εἰς μα. ἀρσενικὰ δέ εἰς μος. ὄιον, γέγραμμαι, γράμμα. πεποίημαι, ποίημα πέπραγμα, πρᾶγμα. ἕφαλμαι, φαλμός. λελόγισμαι, λογισμός. πεφώτισμαι, φωτισμός.

Από δὲ τοῦ δευτέρου προσώπου, εἰς ἰς θηλυκά. καὶ εἰς ἰα, σύνθετα. ὄιον, λέλεξα, λέξις. τέτρωσαι, τρώσις. λέλυσαι, λύσις. τέταξαι, ἔταξία. πέπραξαι, ἔπραξία. Από δὲ τοῦ τρίτου. τὰ εἰς στος, τριγενῆ. καὶ τὰ εἰς της, τηρ, ηριον, τρον, πτον, εον. ὄιον, ἤκουσαι, ἀκουστός. πεποίηται, ποιητής. κεχάρακται, χαρακτήρ. πέποται, ποτήριον. δεδίδακται, δίδακτον. γέγραπται, γραπτόν. ἀνεγνωσται, ἀναγνωστέον.

ὦ глаго-

/51/

ὦ ГЛАГОЛНѢМЪ.

Глагольное ѣсть имѧ, ѣже ω^т глагола производимо.

Начертавѧет' же сѧ ω^т страдѧтельного, ѣако же најпаче протѧжен'наго, ѣли ω^т пѣрваго лица, ѣли втѧраго.

И ω^т пѣрваго / =пѣр-/ οὔβο начертавѧет' сѧ среднаѧ οὔβο на ма. мажеска же на мос. ѣако, писѧхъ сѧ, писмѧ. творѧхъ сѧ, творѣнѣ. вествовѧхъ вещь. поѧхъ, пѣнѣ. помытлѧхъ, / =помыш-/ помышлѣнѣ. просвѣща^х сѧ, просвѣщѣнѣ

ω^т втѧраго же лица на ἰς. женска, ѣ на ἰα. слѧжна. ѣако, рѣкл' сѧ ѣсѣ, рѣчѣнѣ. οὔгризѧл' сѧ ѣсѣ, οὔгризѣнѣ. разрѣшѧл' сѧ ѣсѣ, разрѣшѣнѣ. чѣнносѣтварѧл' сѧ ѣсѣ, блѣгочѣнѣ. дѣл' сѧ ѣсѣ блѣгодѣ.

ω^т трѣтѣаго же, ѣже на στος. трерѧднаѧ. ѣ ѣже на της, τηρ, ηριον, τρον, πτον, εον. ѣако, слышѧ сѧ, слышѧтель, творѧшесѧ, твѧрецѣ. начер'тѧшесѧ, начер'тѧнѣ. напавѧше^с, потѣръ. научѧшесѧ, научѧемое. писѧ сѧ, пѣшемое. читѧшесѧ, читѧтельное.

Τινά δέ

/516/

Τινά δέ καὶ ἐξ ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος πρώτου, καὶ ἀορίστου δευτέρου, σχηματίζονται.

Εξ ἐνεστῶτος μέν. ὄιον, γράφω, γραφή. μέλπω, μολπή. τρέφω, τροφή. λέγω, λόγος. τρέχω, τροχός. βρέχω, βροχή. ἄρχω, ἀρχή. ζῶ, ζωή. πλουτῶ, πλούτος.

Εκ δὲ μέλλοντος πρώτου. ὄιον, πάυσω, παυσωλή.

Εκ δ' ἀορίστου δευτέρου. ὄιον, ἔτεκον, τόκος. ἔτυπον, τύπος. ἔλαβον, λαβή.

/52/

Нѣкаѧ же ѣ ω^т настоѧщаго ѣ ω^т будѧщаго пѣрваго, ѣ непредѣлнаго втѧраго начертавѧютсѧ.

ω^т настоѧщаго οὔβο. ѣако, пишѧ, писѧнѣ. поѧ, пѣснь, питѧю, пѣща. словлѧю, слѧво. теѧю, κόλο. ὄдож'дѧю, дѧждѣ. начинѧю,

начало. живу, живότη. богащуса, богат'ство.

ω^T будущаго же първаго. ἴακο, οὐποκόβυσα, οὐποκοένιε.

ω^T непредѣлнаго же втораго. ἴακο, породѣхъ, рождѣніе. ἰζобра-
зѣхъ, ἰζображѣніе. прѣлхъ, прѣлѣтіе.

/526/

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΣ

Αντωνυμία ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν, ἀντὶ ὀνόματος παρα-
λαμβανόμενον.

Παρέπεται δὲ αὐτῇ ἕξ. γένος. εἶδος. ἀριθμὸς. πρόσωπον.
πτῶσις. καὶ κλίσις.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΟΥΣ.

Γένη μὲν τῆς ἀντωνυμίας εἰσὶ τέσσαρες.

ἀρσενικόν. ὄδιον, ἡμέτερος.

θηλυκόν. ὄδιον, ἡμετέρα.

οὐδέτερον. ὄδιον, ἡμέτερον.

κοινόν. ὄδιον, ἐγώ.

ΠΕΡΙ ΕΙΔΟΥΣ.

Εἶδη δὲ πέντε. τὸ μὲν πρωτότυπον.

τὸ δὲ κτητικόν. τὸ δὲ δεικτικόν.

τὸ δὲ ἀναφορικόν. τὸ δὲ σύνθετον.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΘΜΟΥ.

Αριθμοὶ δὲ τρεῖς. ἐνικός. ὄδιον, ἐγώ.

δυσικός. ὄδιον, νῶ.

πληθυν. ὄδιον, ἡμεῖς.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΠΟΥ.

Πρόσωπα δὲ τρία. πρῶτον. ὄδιον, ἐγώ,

δέυτερον. ὄδιον, σύ.

τρίτον. ὄδιον, ἐκεῖνος.

ω μѣсто-

/53/

ω ΜѢСТОИМЕНИ.

Мѣстоимѣ ѣсть, часть скланѣема, в мѣсто ѣмени прѣемлѣма.

Послѣдует же сему шѣсть. ро^Д, ви^Д, число, лице, падѣжъ, ѣ
скланѣніе.

ω РОДЪ.

Рѣды мѣстоимени сѣуть четѣри.

мѣжескѣй, ἴако, нашъ.

жѣн'скѣй, ἴако, наша.

срѣднѣй, ἴако, наше.

ѡбщѣй, ἴако, ѡ зъ.

ὦ ΒΙΔΨ.

Βίδы жє пѣть. первообразный οὔβο, εἰждίτελный жє, ἱ показá-
телный, нанóсный жє, ἱ слóжный.

ὦ ЧИСΛΞ.

Числá же трѣ. ἑдин'ствέν'ное, ἱáκο, ἄзъ.
двойствέν'ное, ἱáκο, βῖ.
множествέν'ное, ἱáκο, мѣ.

ὦ ЛИЦИ.

Лицá же трѣ. пѣрвое, ἱáκο, ἄзъ.
втóрое, ἱáκο, тῖ.
трéтее, ἱáκο, ὄнъ.

л

περί

/536/

ΠΕΡΙ ΠΤΩΣΕΩΣ.

Πτώσεις δέ τέσσαρες. ὀνομαστική. γενική. δοτική.
ἀιτιατική.

ΠΕΡΙ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ.

Πρωτότυπα μὲν εἰσὶ τρία. ἐγώ. σύ. ὄς.

ΚΛΙΣΙΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΩΝ.

τῶυ πρῶτου προσώπου.	τοῦ δευτέρου προσώπου.
Ενικά.	Ενικά.
ὀνομ. ἐγώ.	σύ.
γενικ. ἐμῶυ, καὶ μοῦ.	σοῦ.
δοτικ. ἐμοί, καὶ μοί.	σοί.
ἀιτιατ. ἐμέ, καὶ μέ.	σέ.
Δυικά.	Δυικά.
ὄν. καὶ ἀιτ. νωί, καὶ νώ.	σφῶι, καὶ σφῶ.
γεν. καὶ δο. νῶιν, καὶ νῶν.	σφῶιν, καὶ σφῶν.
Πληθун.	Πληθун.
ὀνομ. ἡμεῖς.	ὕμεῖς.
γενική. ἡμῶν.	ὕμῶν.
δοτική. ἡμῖν.	ὕμῖν.
ἀιτιατ. ἡμᾶς.	ὕμᾶς.

Τῶυ τρίτου προσώπου.

Ενικά. ὀνομαστική. ὄς. δοτική. ὄι.
γενική. ὄυ. ἀιτιατ. ἔ.

ὦ падежѣ

/54/

ὦ ПАДЕЖИ.

Падéжѣй жє четѣри. ἱμενόβный, рóдный, дáтелный, винóбный.

ὦ ΠΕΡΒΟΟΒΡΑΖΝΟΜЪ.

Περβοὐβραζνυα же соὔτѣ τρῖ. ἄζъ. тѣ. ѳнь.

СКЛАНЕНІЕ ΠΕΡΒΟΒΡΑΖΝУ^Х

	πέρυαго лица.	втѳраго лица.
	ἑдин'ствѣ.	ἑдин'ствѣ.
ἰменѳв.	ἄζъ.	тѣ.
рѳдный,	моѳго, ἰ мѳй.	твоѳго.
дѳтел.	мнѣ, ἰ мѳ.	тебѣ, тобѣ тѳ.
винѳв.	менѣ, ἰ мѳ.	тебѣ.
	двойствѣ.	двойствѣно.
ἰме. ἰ ви.	нѳю, ἰ вѣ,	вѳю.
рѳд, ἰ дѳ,	нѳма,	вѳма,
	множество,	множество.
ἰменѳв,	мѳ,	вѳ.
рѳдный,	нѳши ^Х ,	вѳши ^Х .
дѳтел,	нѳмъ,	вѳмъ.
винѳвнѳй,	нѳсъ,	вѳсъ,

трѣтῑаго лица. ἑдинствѣное.

ἰменѳв.	ѳн же,	дѳтел.	ἑму же,
рѳдный,	ἑгѳ же,	винѳвнѳй,	ἑгѳ же,

лѣ

δουκѳ,

/546/

Δουκѳ.	σφῶε, καῖ σφῶ.	Πληθунтικѳ.	σφεῖς.
	σφέοιν, σφοῖν,		σφῶν.
	καῖ σφῖν.		σφῖσι.
			σφῳς.

ΠΕΡΙ ΚΤΗΤΙΚΟΥ.

Κτητικѳ δѣ ἀπѳ τῶν πρωτοτύπων παραγόμενα ὀκτῶ.

Εμός. Σφωῖτερος.

Σός. Ημέτερος.

Εός. Υμέτερος.

Νωῖτερος. Σφέτερος.

Παρά ποιηταῖς δѣ ἑῖσι καῖ ἄλλα κτητικѳ ἑῖδη, κατѳ τήν ἀκολουθεῖαν τούτων.

ἄμός ἄμῃ. ἄμόν. ἀντί, ἡμέτερος. ἡμετέρα. ἡμέτερον. καῖ,

ὑμός. ὑμῃ. ὑμόν. ἀντί, ὑμέτερος. ὑμετέρα. ὑμέτερον. καῖ

σφός. σφῃ. σφόν. ἀντί, σφέτερος. σφετέρα. σφέτερον. καῖ

τεός. τεῳ. τεόν. ἀντί, σός. σῃ. σόν.

Καῖ τῳ μὲν ἀροενικѳ, καῖ οὐδέτερα. κατѳ τήν τετάρτην κλί-

νονται κλίσιν. Θηλυκά δέ, κατά τήν δευτέραν.

двойствѣн'ное,	ἐγόβα,	множествѣн'ное.	σίи,	/55/
	ἐγόβα же,		своіхъ, сїхъ,	
	ἐγόμα,		своімъ, сїмъ,	
	ἐγόμα же.		своіхъ, сїхъ.	

Ω ΖИЖДИТЕЛНОМЪ.

Зиждїтельныя жє ω^т первообразныхъ производѣіаца ѳсмъ.

μόй,	νάшь,
твόй,	вάшь,
свόй,	вάшь,
νάшь,	вάшь.

οὐ τωβρцев' жє сѹтъ ѱίнаα Ζиждїтельныя вїды, пѵ послѣдованїю сїхъ.

άμός,	άμή,	άμόν,	въ мѣсто,	νάшь,	νάша,	νάше,	ΐ
ύμός,	ύμή,	ύμόν,	въ мѣсто,	вάшь,	βάша,	βάше,	ΐ
σφός,	σφή,	σφόν,	въ мѣсто,	вάшь,	βάша,	βάше,	ΐ
τεός,	τεά,	τεόν,	въ мѣсто,	твόй,	твоα,	твоє,	

И οὐβο μάжескіα, ѱί срѣднαα, по четвѣртому скланαώтца скланέ-
нїю. жен'скїα же, по втѵрому.

/556/

ΠΕΡΙ ΔΕΙΚΤΙΚΟΥ.

Δεικτικά δέ δύο. ὅυτος. ἐκεῖνος. Τριγενῶς δέ κλινόμενα.
καί τᾶυτα, κατά τήν δευτέραν, καί τετάρτην κλίσιν.

ΚΛΙΣΙΣ ΔΕΙΚΤΙΚΩΝ.

	Αρσενικά.		Θηλυκά.		Οὐδέτερα.
έν.	Οὕτος.	έν.	Αὕτη.	έν.	Τῶυτο.
	τούτου.		τάυτης.		τούτου.
	τούτω.		τάυτη.		τούτω.
	τοὔτον.		τάυτην.		τῶυτο.
	ὦ ὅυτος.		ὦ αὕτη.		ὦ τοὔτο.
δυι.	τούτω.	δυι.	τάυτα.	δυι.	τούτω.
	τούτοιιν.		τάυταιιν.		τούτοιιν.
	ὦ τούτω.		ὦ ταὔτα.		ὦ τούτω.
πλ.	ῶυτοι.		αὕται.		τᾶυτα.
	τούτων.		τούτων.		τούτων.
	τούτοις.		τάυταις.		τούτοις.
	τούτους.		τάυτας.		τᾶυτα.
	ὦ ὅυτοι.		ὦ αὕται.		ὦ τᾶυτα.

/56/

Ω ΟΥΚΑΖΑΤΕЛНОМЪ,

Οὐκἀζάτελνῆα ζὲ δὐὰ, σεί, ὄνῆ. Τρερὸδνὸ ζὲ σκλἀνἀεμῆα ἱ
 σίἈ, πὸ βτὸρὸμῆ, ἱ χετῆβέρτὸμῆ σκλἀνενίῆ,

СКЛОНЕНИЕ ОУКАЗАТЕЛНЫ^Х

μᾶζεςκαἈ,	ζέν'σκαἈ,	СрédнἈἈ.
ἑδἱν'. σεί	ἑδἱн'. сίἈ,	ἑдἱн'. сίе,
сегὸ,	сеἈ,	сегὸ,
сеμῆ,	сεί,	сеμῆ,
сегὸ,	сίῆ,	сè,
ῶ τῆ,	ῶ сίἈ,	ῶ сίе,
δῠοἱ. сίἈ	δῠоἱ. сίἈ,	дῠοἱ. сίἈ,
сἱма,	сἱма,	сἱма,
ῶ сίἈ,	ῶ сίἈ,	ῶ сίе,
μῆοζ. сἱи,	μῆοζ. сίἈ,	μῆο. сίἈ,
сἱхῆ,	сἱхῆ,	сἱхῆ,
сἱмῆ,	сἱмῆ,	сἱмῆ,
сἱи,	сἱἈ,	сἱἈ,
ῶ сἱи, вἱ,	ῶ сἱἈ, вἱ,	ῶ сἱἈ.

/566/

ἈρσενἱκἈ.	ΘηλυκἈ.	Οὐδέτερα.
ἑνἱκἈ. Εκεἱνος.	Εκεἱνή.	ἑν. Εκεἱνο.
ἑκεἱνου.	ἑκεἱνης.	ἑκεἱνου.
ἑκεἱνῠ.	ἑκεἱνή.	ἑκεἱνῠ.
ἑκεἱνον.	ἑκεἱνήν.	ἑκεἱνο.
καἱ τἈ λοιπἈ.	καἱ τἈ λοιπἈ.	καἱ τἈ λοιπἈ.

Ἀπὸ δὲ τῠ ο, ἄρθρου, καἱ τοῠ δὲ, καἱ γε, συνδέσμων.
 γίνονται ἀντωνυμἱκἈ.

ἈρσενἱκἈ.	ἈρσενἱκἈ.
ἑν. Οδε, καἱ ὀδἱ, ἀττικῠς.	ἑν. Ογε.
τῠδε.	τῠγε.
τῠδε.	τῠγε.
τόνδε.	τόνγε.
ΘηλυκἈ.	ΘηλυκἈ.
ἑν. Ηδε.	ἑν. Ηγε.
τῆςδε.	τῆςγε.
τῆδε,	τῆγε.
τῆνδε,	τῆνγε.
Οὐδέτερα.	Οὐδέτερα.
ἑν. Τόδε, καἱ τοδἱ,	ἑν. Τόγε.

τῷδε,
τῶδε,
τόδε,

τῷγε.
τῶγε.
τόγε.

/57/

Μάжескаа, еди. ѿнь, ѿνάго, ѿному, ѿνάго, и прѳчаа, ω ^τ ѿ, жѳ разлѳчѳа. и	Жѳн'скаа, (!) еди. ѿнаа, ѿноа̂, ѿноѳ, ѿнуу. и прѳчаа.	Срѳднаа. еди. ѿно, ѿνάго, ѿному, ѿноѳ. и прѳчаа.
---	--	---

δѳ, и γѳ, сѳѳѳзовѳ, бѳвѳѳѳ мѳстои-
мѳн'наа.

мѳжескаа, еди. сѳй, и сѳсѳ, а̂тѳѳѳски, сегѳ, сему, сѳй, Жѳн'скаа. еди. сѳа, сеа̂, сѳй, сѳю. срѳднаа. еди. сѳ, и сѳсѳ, сегѳ, сему, сегѳ.	мѳжескаа, еди. сѳй, сегѳ, сему, сѳй, Жѳн'скаа. еди. сѳа, сеа̂, сѳй, сѳю. срѳднаа. еди. сѳ. сегѳ, сему, сегѳ.
---	--

м

περί ἀνα-

/576/

ΠΕΡΙ ΑΝΑΦΟΡΙΚΟΥ.

Αναφορικόν δѳ ѳν. τριγενѳσ λεγѳμενον. Τῷτο δѳ κλѳνε-
ται κατѳ τήν τάξιν τѳς δευτѳρας, καѳ τετάρτης κλѳσεως.
ѳυτως.

Αρσενικѳ. ѳν. Αυтѳс, а̂υтѳυ, а̂υтѳѳ, а̂υтѳѳν.	Θηλυκѳ. ѳν. Αυтѳ, а̂υтѳѳς, а̂υтѳѳ, а̂υтѳѳн.	ѳѳδѳτερα. ѳν. Αυтѳ, а̂υтѳυ, а̂υтѳѳ, а̂υтѳѳ.
δѳι. а̂υтѳѳѳ, а̂υтѳѳѳιν.	δѳι. а̂υтѳѳѳ, а̂υтѳѳѳин.	δѳι. а̂υтѳѳѳѳ, а̂υтѳѳѳѳин.

πλ. αὐτοί,	πλ. αὐταί,	πλ. αὐτά,
αὐτῶν,	αὐτῶν,	αὐτῶν,
αὐτοῖς,	αὐταῖς,	αὐτοῖς,
αὐτούς.	αὐτάς.	αὐτά.

Ἰδιον δὲ τούτου ἡ τριπρόσωπος σημασία. αὐτός, ἐγώ.
αὐτός, σύ. αὐτός, ἐκεῖνος.

ω̂ нанόсномъ

/58/

ω̂ НАНОСНОМЪ.

Наносный же еди́нь, треродно глѣмый. Сѣй же скланѣтса по
чинѹ втораго ѡ четвѣртаго скланѣнїа. та́ко.

	мѣжескаа,	жѣн'скаа,	Срѣднаа.
	тоѡ,	таа,	ѣди. тоѣ,
	тогò,	тоа̂,	тогò,
	тому,	тоѡ,	тому,
	тогò,	тыю.	тоѣ.
двой.	та̂,	двоѡ. та̂,	двоѡ. та̂,
	ѣма,	ѣма,	ѣма,
мно.	тыи,	мно. тыа̂,	мно. таа̂,
	тыхъ,	ѣхъ,	тыхъ,
	тымъ,	ѣмъ,	тымъ,
	тыи,	тыа̂,	таа̂.

Своѡствен'но же сеѡму трилѣчное значѣнїе. αὐτός, ἄзъ.
αὐτός, ты̂. αὐτός, ѡнь,

мѣ

Εάν δε

/586/

Εάν δὲ ποτὲ αὐτοῦ, αὐτῶ, αὐτόν. δασυνόμεναι εὐρίσκονται.
Εἰδέναι δεῖ, ὅτι αὗται ἀντωνυμῖαι ἐξ ἑαυτοῦ εἰσί, κατ'
ἀφαίρεσιν. τὸ γὰρ πνεῦμα δασύ ὃ ἦν ἐπὶ ε. ὡσαύτως καὶ
ἐπὶ αὐ φυλάττεται.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΘΕΤΟΥ.

Σύνθετα δὲ τρία. ὀνομαστικὰς οὐκ ἔχουσι. ἑμαυτοῦ. σεαυ-
τοῦ. ἑαυτοῦ. Ταῦτα τριγενῶς κλίνονται. Καὶ τὰ μὲν τοῦ
πρώτου, καὶ δευτέρου προσώπου, ἐνικῶς μόνον κλίνονται.

Τοῦ πρώτου Προσώπου.

ἀρσενι.	ἑμαυτοῦ.	ἑμαυτῶ.	ἑμαυτόν.
θηλυκ.	ἑμαυτῆς.	ἑμαυτῆ.	ἑμαυτήν.
οὐδετ.	ἑμαυτοῦ.	ἑμαυτῶ.	ἑμαυτό.

Τοῦ δευτέρου Προσώπου.

ἀρσενι.	σεαυτοῦ.	σεαυτῶ.	σεαυτόν.
---------	----------	---------	----------

θηλ. σεαυτῆς. σεαυτῆ. σεαυτήν.

οὐδ. σεαυτοῦ. σεαυτῶ. σεαυτό.

Ἀτίνα καί κατὰ κρᾶσιν λέγονται. σαυτῶ σαυτῆς. σαυτοῦ.
Ὡσαύτως καί ἐπὶ τῶν λοιπῶν πτώσεων.

Аще же

/59/

Аще же когда, αὐτοῦ, αὐτῶ, αὐτόν, сиплѣвую прїймáющїа ὀβρά-
щутса, вѣдати подобáеть, ꙗко сїа мѣстоименà, ω^т ἑαυτοῦ
суть по ω^т ꙗтїю. Духъ ὁδ сиплѣвый, ꙗже ὁѣ надъ ε. тáкожде
же ꙗ надъ ау, сѣхранáется.

ὦ СЛОЖНОМЪ.

Сложныя же трї, ѡменѡвны^х неимѡщїа. ꙗко, менѣ самѡго, тебѣ
самѡго, себѣ самѡго. Сїа трерѡдно скланáются. И οὔο пѣрва-
го ꙗ втораго лицà ἑдин'ствѣн'но тѡкмо скланáются.

Пѣрваго лицà.

М. мене само^ѣ, мнѣ самому, мене само^ѣ.

Ж. мене самѡи, мнѣ самѡй, мене самѡю.

С. мене само^ѣ, мнѣ самѡм^у, мене самѡго.

Втораго лицà.

М. тебе самѡго, тебѣ самѡму, тебе самѡго.

Ж. тебе самѡи, тебѣ самѡй, тебе самѡю.

С. тебе самѡго, тебѣ самѡм^у, тебе самѡе.

Иже ꙗ по растворѣнїю глаголѡтса. тебе самѡго, тебѣ самѡму,
тебе самѡго.

Тáкожде же ꙗ на прѡчїихъ падѣжахъ.

τοῦ τρίτου /596/

Τοῦ τρίτου Προσώπου.

ἀρσενι. ἑαυτοῦ. ἑαυτῶ. ἑαυτόν.

θηλυκ. ἑαυτῆς. ἑαυτῆ. ἑαυτήν.

οὐδέτ. ἑαυτοῦ. ἑαυτῶ. ἑαυτό.

Καί πληθυντικῶς δὲ κλίνονται, ἀττικῶ ἔθει. καί οὐ μόνον
συνθέτως, ἀλλὰ καί διηρημένως ὧδε.

ἀρσενικά.

θηλυκά.

Οὐδέτερα.

Πληθυντικά.

ἰπληθυντικά.

Πληθυντικά.

ἑαυτῶν καί σφῶν ἀυ- ἑαυτῶν καί σφῶν ἑαυτῶν καί σφῶν ἀυ-
τῶν. αὐτῶν. τῶν.

ἑαυτῶς καί σφίσιν ἑαυτᾶς καί σφί- ἑαυτῶς καί σφίσιν
αὐτῶς. σιν αὐτᾶς. αὐτῶς.

ἑαυτοῦς καί σφᾶς ἑαυτᾶς καί σφᾶς ἑαυτᾶ καί σφᾶ αὐτᾶ.

αυτούς.

αυτάς.

τρέτιαγο

/60/

Трѣтїаго лица.

М. себе самόго, себѣ самόму, себе самόго.

Ж. себе самόи, себѣ самόй, себе самόю.

С. себе самόго, себѣ самόму, себе самόго.

И множествѣн'но жѣ скланяются ат'тїчески^М н'раво^М. и не тόк-
мо слόбно, нò и раздѣлно, сїце,

Мѣжескіа.

Жѣн'скїа.

Среднаа.

Множествѣн'.

Множествѣ.

Множествѣ.

Самыхъ себѣ, и ихъ.

Самѣхъ себѣ, и ихъ. Самыхъ себѣ, и ѱ.

самы^М себѣ, и имъ.

самѣмъ себѣ, и имъ. самѣмъ себѣ, и имъ.

самыхъ себѣ, и ихъ.

самѣхъ себѣ, и ихъ. самы^Х себѣ, и ѱ.

Περὶ ῥη-

/606/

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Ῥῆμα ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν, μετὰ διαφόρων χρόνων, ἐ-
νέργειαν, ἢ πάθος, ἢ οὐδέτερόν τι σημαῖνον.

Παρέπεται δὲ αὐτῷ, ὀκτώ.

Ἐγκλίσις. Γένος, εἴτε διάθεσις.

Εἶδος. Σχήμα. Ἀριθμός.

Πρόσωπον. Χρόνος. καὶ Συζυγία.

ΠΕΡΙ ΕΓΚΛΙΣΣΕΩΣ.

Ἐγκλίσεις εἰσὶ πέντε. Οριστικῆ. ὄιον, τύπτω. / =τύπ- /

Προστακτικῆ. ὄιον, τύπτε.

Ευκτικῆ. ὄιον, εἴθε τύπτοιμι.

Υποτακτικῆ. ὄιον, εἰάν τύπτω. (!)

Ἀπαρέμφατος. ὄιον, τύπτειν.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΟΥΣ.

Γένη μὲν εἰσὶ πέντε. Ἐνεργητικόν. ὄιον, τύπτω.

Παθητικόν. ὄιον, τύπτομαι.

Οὐδέτερον. ὄιον, ὑγιαίνω.

Κοινόν, ἢ μέσον. ὄιον, βιάζομαι

Ἀποθετικόν. ὄιον, μάχομαι.

ΠΕΡΙ ΕΙΔΟΥΣ.

Εἶδη δὲ δύο. Πρωτότυπον. ὄιον, ἄρδω.

Παράγωγον. ὄιον, ἀρδέυω.

ω γῆβ.

ω ГЛАГОЛѢ.

/61/

Глаголь ёсть часть слóва скланáема, съ разлѣчными временѣи,
дѣйство, илѣ страсть, илѣ средне нѣчто знаменуаѣи.

Послѣдуютъ же сему ѡсмь.

Изложѣнїе,	Родъ,	илѣ	Залогъ,
Видъ,	Начертанїе,		Число,
Лицѣ,	Вре́мя,	и	Супружество.

ω̄ ИЗЛОЖЕНІИ.

Изложѣнїй же пáть,	Изъавѣтелное.	Ѥако,	бїѤ,
	Повелителное.	Ѥако,	бїѤ.
	Молѣтвенное.	Ѥако,	да бїѤ.
	Подчїн'ное.	Ѥако,	аще бїѤ.
	Необáвное.	Ѥако,	бїти.

ω̄ РОДЪ.

Роды оубо сѣуть пáть.	Дѣйствѣн'ный.	Ѥако,	бїѤ.
	Страдателный.	Ѥако,	бїѤса.
	Среднїй.	Ѥако,	здрав'ствую.
	ѡбщїй. илѣ посре ^д ствѣ.	Ѥако,	понуждáюса
	ω̄ ^т ложный.	Ѥако,	боруса.

ω̄ ВИДЪ.

Вїды же двá.	Первообразный.	Ѥако,	напаáю.
	Производный.	Ѥако,	напавáю.

и

περί Σχημα-

/616/

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Σχήματα δέ τρία.	Απλοῦν.	ἴδιον.	φέρω.
	Σύνθετον.	ἴδιον.	ἐπιφέρω
	Παραούνητον.	ἴδιον,	προσεπιφέρω.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΘΜΟΥ.

Αριθμοί δέ τρεῖς.	Ἐνικός.	ἴδιον,	τύπτω.
	Δυϊκός.	ἴδιον,	τύπτетон.
	Πληθυν.	ἴδιον,	τύπτομεν.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΠΟΥ.

Πρόσωπα δέ τρεῖς.	Πρῶτον.	ἴδιον,	τύπτω.
	Δεύτερον.	ἴδιον,	τύπτεις.
	Τρίτον.	ἴδιον,	τύπτει.

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΟΥ.

Χρόνοι δέ ἕξ.	Ἐνεστώς.	ἴδιον,	τύπτω.
	Παρατατικός.	ἴδιον,	ἔτυπτον.
	Παρακείμενος.	ἴδιον,	τέτυφα.

Υπερσυντέλικος. ὄιον, ἔτετύφειν
 Αόριστος. ὄιον, ἔτυφα.
 Μέλλων. ὄιον, τύψω.

ΠΕΡΙ ΣΥΖΥΓΙΑΣ.

Συζυγίαι δὲ δέκα τρεῖς. ἕξ τῶν βαρυτόνων ῥημάτων.
 τρεῖς τῶν περισπομένων.
 καὶ τέσσαρες τῶν εἰς μι.
 ὦ начер-

ὦ НАЧЕРТАНИИ.

/62/

Начертáниá жὲ τρῖ. Πρόστω. ἴακο, несу.
 Σλόζνω. ἴακο, наношу.
 Пресложное. ἴακο, прои³ношу

ὦ ЧИСЛЪ.

Числá жὲ τρῖ. Един'ствен'ное. ἴακο, бiю.
 Двóйствен'ное. ἴακο, бiевá.
 Множествен'ное. ἴακο, бiе^М.

ὦ ЛИЦИ.

Лицá же τρῖ. Пѣрвое, ἴακο, бiю.
 Втóρое, ἴακο, бiѣши.
 Трѣтее, ἴακο, бiѣть.

ὦ ВРЕМЕНИ.

Временá же шѣсть, Настоящее, ἴακο, бiю.
 Мимοшѣдшее, ἴακο, уобйхъ./=ουβ-/
 Протажέν'ное, ἴακο, бiа^Х.
 Пресъвершен'ное, ἴακο, бiа^Х.
 Непредѣлное, ἴακο, бiхъ.
 Будущее, ἴακο, οубiю.

ὦ СОУПРОУЖЕСТВЪ.

Супружества жὲ τринадеса^Т. ше^С тажкоударителны^Х глѣ.
 τρῖ ὀблечѣныхъ.
 ἡ четýри ἴже нá μι.
 нѣ Περὶ πρώτης

/626/

ΠΕΡΙ ΠΡΩΤΗΣ ΣΥΖΥΓΙΑΣ τῶν βαρυτόνων.

Πρώτη συζυγία ἐστὶ, τῶν βαρυτόνων ῥημάτων, ληγόντων. εἰς,
 β. π. φ. πτ. ὄιον, λείβω. τέρπω. γράφω. τύπτω. ὦν ὁ
 μέλλων. εἰς, ψ. ὄιον, λείψω. τέρψω. γράψω. τύψω. ὁ πα-
 ρακείμενος. εἰς, φ. ὄιον, λέλεφα. τέτερφα. γέγραφα. τέ-
 τυφα.

ΠΕΡΙ ΔΕΥΤΕΡΑΣ.

Δευτέρα ἐστὶ τῶν ληγόντων. εἷς, γ. κ. χ. κτ. ὄιον, λέγω. πλέκω. τρέχω. τίκτω. ὦν ὁ μέλλων. εἷς, ξ. ὄιον, λέξω. πλέξω. τρέξω. τέξω. ὁ παρακείμενος. εἷς, χ. ὄιον, λέλεχα. πέπλεχα. τέτρεχα. τέτιχα.

ΠΕΡΙ ΤΡΙΤΗΣ.

Τρίτη ἐστὶ τῶν ληγόντων. εἷς, δ. θ. ἔν τ κοινῶς, καὶ δύο ττ ἀττικῶς. ὄιον. ἄδω. πλήθω. ἀνύτω. καὶ ἀνύττω. ὦν ὁ μέλλων. εἷς, σ. ὄιον, ἄσω. πλήσω. ἀνύσω. ὁ παρακείμενος εἷς, κ. ὄιον, ἦκα. πέπληκα. ἦνηκα.

/63/

Ὡ ΠΕΡΒΟΜЪ СОУпружествѣ тажкоударителны^х.

Πέρβοε супружество ἐστὶ тажкоударен'ныхъ глѣ кон'чащихса нѣ β, π, φ, πт. ἴαко, прѣмлю, оукрашаю, пишу, бѣю. ἴх' же будущее нѣ ψ, ἴако, прѣмю, оукрашу, напишу, оубѣю. протажен'ное, нѣ φ, ἴако, прѣяхъ, крашяхъ, писяхъ, бѣяхъ.

Ὡ ВТОРОМЪ.

Второе ἔστω кон'чащихъса, нѣ γ, κ, χ, κт, ἴако, глаголѣ, плѣту, теку, рожду, ἴх' же будущее нѣ ξ, ἴако, реку, оупле-
ту, потеку, оурожду. протажен'ное нѣ χ, ἴако, глаголахъ, плѣтахъ, течяхъ, ражда^х.

Ὡ ТРЕТЕМЪ.

Трѣтее ἔστω кон'чащихъса нѣ δ, θ, ἑдинѣ τ, ὄбще, ἢ двѣ τт, ἀττικески, ἴако, поѣ, ἰсполнѣю, кон'чаю, ἰлѣ кон'чу, ἴх' же будущее нѣ σ, ἴако, воспѣю, ἰсполнѣю, скончаю. протажен'ное нѣ κ, ἴако, пѣвахъ, ἰсполнахъ, кон'чяхъ.

/636/

ΠΕΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Τέταρτη ἐστὶ τῶν εἷς, ζ. καὶ δύο σσ κοινῶς, δύο δὲ ττ ἀττικῶς. ὄιον, φράζω. ὀρύσσω, καὶ ὀρύττω. Καὶ τὰ μὲν εἷς, ζω. ποτέ μὲν τὸ ξ ἐν τῷ μέλλοντι ἔχουσι. ὄιον, παίζω, παίξω. κράζω, κράξω. στηρίζω. στηρίξω. ὦν ὁ παρακείμενος τὸ χ ἔχει. ποτέ δὲ τὸ σ. ὄιον, φράζω, φράσω. κτίζω, κτίσω. ὦν ὁ παρακείμενος τὸ κ ἔχει.

Τὰ δὲ εἷς, σω, ἢ εἷς, ττω. ὡς ἐπὶ το πλεῖστον εἷς, ξω τὸν μέλλοντα ποιῶσιν. ὄιον, ὀρύσσω, καὶ ὀρύττω, ὀρύξω. ὦν ὁ παρακείμενος τὸ χ ἔχει.

Ἐξερεῖται, τὰ εἷς σω. τὸν μέλλοντα ποιῶσιν. ὄιον, ἰμασ-

σω, ἰμάσω. πλάσσω, πλάσω. ἐρέσσω, ἐρέσω. ὢν ὁ παρα-
κειμένος τὸ κ ἔχει.

ΠΕΡΙ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Πέμπτη ἐστὶ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων, λ, μ, ν, ρ, ὄιον,
φάλλω, νέμω, κρίνω, σπείρω. ὢν ὁ μέλλων διὰ τοῦ αὐτοῦ
ἀμεταβόλου, περισπόμενος ἐστὶ τὴν παραλήγουσαν βραχεῖαν
ἔχων ἀμε/τά/-

ὦ четвер-

/64/

ω ЧЕТВЕРТОМЪ.

Четвёртое ёсть нὰ ζ, ἢ δύο σσ, ὄбще, δύο же ττ, ἀττί-
чески, ἴακο, σκάζω, κοπάω.

Ἡ ἴже οὔβο нὰ ζω, ὄвогда οὔβο ξ, в бѹдущемъ ἰмѣють, ἴακο,
ἰγράω, възиграώ, вопію, возопію. οὔτврждάω, οὔтврждѹ, и^х
же протажѣное χ, ἰмѣе^т. ὄвогда жѣ σ, ἴακο, σκάζω, скажѹ.
зиждѹ, сози^жду. и^х же протажѣное κ, ἰма^т.

Ἀ ἴже нὰ σσω, ἢ ττω, ἴακο множае нὰ ζω, бѹдѹщее тврбратъ,
ἴακο, κοπάω, ἰσκοπάω. ἴх же протажѣн'ное χ, ἰмѣеть.

ω^темлѣтса, ἴже нὰ σω, бѹдѹщее тврбратъ, ἴακο, гоню οὔгоню.
здаю, создамъ. жую, зжую. ἴх же протажѣн'ное κ, ἰма^т.

ὦ ΠΙΑΤΟΜЪ.

Πάτοε ёсть четврѣхъ неω^тмѣн'ныхъ, λ, μ, ν, ρ. ἴακο, ποю,
па^су, суждѹ, сѣю. ἴх же бѹдѹщее тѣм' же неω^тмѣннымъ, ὄбле-
чен'ное ёсть пре^дкон'чаемый слогъ краткій ἰмѣющее неω^т-

βολος,

/646/

βολος, ἢ τὸ ι τῆς διφθόγγου ἐκβάλλων. ὄιον, φαλῶ,
νεμῶ, κρίνῶ, σπερῶ. ὁ παρακειμένος εἰς, κ. ὄιον,
ἔφαλκα. νενέμηκα. κέκρικα. ἔσπαρκα.

ΠΕΡΙ ΕΚΤΗΣ.

Ἐκτη ἐστὶ τῶν εἰς, ω καθарόν. ὄιον, βασιλεύω, ἀκούω.
ὢν ὁ μέλλων, εἰς σ. ὄιον, βασιλεύσω, ἀκούσω. ὁ παρα-
κειμένος, εἰς, κ. ὄιον, βεβασίλευκα. ἦκουκα κοινῶς.
καὶ ἀκήκουα ἀττικῶς.

мѣн'ное

/65/

мѣн'ное, ἢ ἢ ι двогласнаго ἰзлагάющее. ἴακο, во^сπόю, οὔ-
па^су, ὄсуждѹ, πο^сѣю. протажѣн'ное, нὰ κ. ἴακο, пѣвахъ, пи-
сахъ, суждахъ, сѣахъ.

ὦ ШЕСТΟМЪ.

Шѣстое ёсть ἴх же нὰ ω, чѣстое, ἴακο, царствѹю, слѣшу. ἴх
же бѹдѹщій, нὰ σ, ἴακο, въцарѹса, οὔслѣшу, протажѣн'ное.

нὰ κ, ꙗко, царствовáхъ, слыша^х, ὅσπε. ѡ слышаа^х ἀττίчес-
ки.

Рῆμα,

/656/

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δὲ ἐνεργητικῆς.

Συζυγίας ἁ τῶν βαρυτόνων.

ГЛАГОЛЬ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗЪАВИТЕЛНАГО. ЗАЛОГА жѣ дѣлáтел'наго.

Сυπρyжества ἄ γο τλ^жκoυδaρίγελ'ны^х.

Ἐνεστώς χρόνος. Нас'тоáщее вpέμα.

ἐνικά. Бїѡ. Τύπτω τύπτεις τύπτει.

δουικά τύπτετον τύπτετον.

πληθ. τύπτομεν τύπτετε τύπτουοι.

Παρατατικός. Μιμοσθε^δσθε.

ἐν. Би^х. ἔτυπιον ἔτυπτες ἔτυπτε.

δουι. ἐτύπτετον ἐτυπέτην.

πλ. ἐτύπτομεν ἐτύπτετε ἔτυπτον.

Παρακείμενος. Прoтaжéн'ное. бїа^х,

ἐν. τέτυφα τέτυφας τέτυφε.

δουι. τετύφατον τετύφατον.

πλ. τετύφαμεν τετύφατε τετύφασι.

ὑπερσυν-

/66/

Ἐπερσυντέλικος. Пресoнep'шéное. Бїа^х

ἐν. ἐτετύφειν ἐτετύφεις ἐτετύφει.

δουι. ἐτετύφειον ἐτετυφείτην

π. ἐτετύφειμεν ἐτετύφειτε ἐτετύφεισαν

Αόριστος, ἁ. Непpедѣл'ное, ἄ е. би^х.

ἐν. ἔτυψα ἔτυψας ἔτυψε.

δουι. ἐτύψατον ἐτυψάτην

πλ. ἐτύψανεν ἐτύψατε ἔτυψαν.

Αόριστος β. Непpедѣл'ное ѵ е. би^х.

ἐν. ἔτυπον ἔτυπες ἔτυπε.

δουι. ἐτύπειον ἐτυπέτην.

πλ. ἐτύπομεν ἐτύπετε ἔτυπον.

μέλλων α. Будyщее ἄ е. ὅτι и^м.

ἐν. τύψω τύψεις τύψει.

δουι. τύψετον τύψετον.

πλ. τύφομεν τύψετε τύψουοι.

Μέλλων β. Будyщее ѵ е. бїти хощ^у.

ἐν. τυпῶ τυπεῖς τυπεῖ.

δουι. τυπεῖτον τυπεῖτον

πλ. τυπδυμεν τυπεῖτε τυπδυσι.

ов

προστα-

/666/

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ. Ενεργητικῆς. Повелίтел'наго. дѣлѣ-
тел'наго.

Ενεστῶς, καὶ Παρατατικὸς. Настоящее, ἢ мимоще́дшее.

ἐνικά. βίη. τύπε τυπέτω.

δυικά. τύπετον τυπέτων.

πληθυν. τύπετε τυπέτωσαν.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος. Протажѣн'ное, и
пресъвершѣн'ное.

ἐν. βίη. τέτυφε τετυφέτω.

δυι. τετύφετον τετυφέτων.

πλ. τετύφετε τετυφέτωσαν.

Αοριστος α. Непредѣльное ѣ е.

ἐν. βίη. τύψον τυψάτω.

δυι. τύψατον τυψάτων.

πλ. τύψατε τυψάτωσαν.

Αοριστος β. Непредѣльное ѵ е.

ἐν. οὐδίη. τύπε τυπέτω.

δυι. τύπετον τυπέτων.

πλ. τύπετε τυπέτωσαν.

έυκτικῆς

/67/

ΕΥΚΤΙΚΗΣ. ΕΝΕΡΓΗτικῆς. Молітвен'наго. дѣлѣтел'наго.

Ενεστῶς, καὶ Παρατατικὸς. Настоящее, ἢ мимоще́дшее. да

ἐν. Τύπτοιμι τύπτοις τύπτοι. βίη.

δυι. τύπτοιτον τυπτοίτην

πλ. τύπτοιμεν⁶ τύπτοιτε τύπτοιεν.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος. Протажѣн'ное, ἢ пре-
совршѣ. да бы дѣлѣ^х.

ἐν. τετύφοιμι τετύφοις τετύφοι.

δυι. τετύφοιτον τετυφóιτην.

π. τετύφοιμεν τετύφοιτε τετύφοιεν.

Αόριστος α̃ Непредѣльное, а̃ е. да бы дѣлѣ^х.

ἐν. τύψαιμι τύψαις τύψαι.

δυι. τύψαιτον τυψαίτην.

πλ. τύψαιμεν τύψαιτε τύψαιεν.

καὶ ἀιολικῶς. ἢ ἐολήчески.

έν.	τύφεια	τύφειας	τύφειε.
δυι.		τυφείατον	τυφειάτην.
πλ.	τυφείαμεν	τυφείατε	τύφειαν.

Αόριστος

/676/

Αόριστος β. Непредѣльное ѵ е. да бѣ σι^х.

έν.	τύποιμι	τύποις	τύποι
δυι.		τύποιτον	τυπόιτην
πλ.	τύποιμεν	τύποιτε	τύποιεν.

Μέλλων α. Будущее ã е. да σίю.

έν.	τύποιμι	τύποις	τύποι
δυι.		τύποιτον	τυπόιτην
πλ.	τύποιμεν	τύποιτε	τύποιεν.

Μέλλων β. оудущее ѵ е. да σійю.

έν.	τυπόιμι	τυπόις	τυπόι
δυι.		τυπόιτον	τυποίτην
πλ.	τυπόιμεν	τυπόιτε	τυπόιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡγητικῆς. Под'чйн'наго дѣлѣтелнаго.

Ενεστώς, καὶ Παρατατικός. Настоящее, ἢ мимощѣдшее. ἄще

έν.	ἐάν τύπτω	τύπτης	τύπτη	σῖю.
δυι. ἐάν		τύπτητον	τύπτητον	
π. ἐάν τύπτωμεν		τύπτητε	τύπτωσι.	

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος Протажѣн'ное ἢ несо-
совершѣн'. ἄще бїа^х.
ένικά

/68/

έν.	ἐάν τετύφω	τετύφης	τετύφη.
δυι. ἐάν		τετύφητον	τετύφητον
π. ἐάν τετύφωμεν	=τετύ-/	τετύφητε	τετύφωσι

Αόριστος α. Непредѣльное ã е. ἄще бїю.

έν.	ἐάν τύψω	τύψης	τύψη.
δυι. ἐάν		τύψητον	τύψητον
πλ. ἐάν τύψωμεν		τύψητε	τύψωσι

Αόριστος β. Непредѣльное ѵ е. ἄще бїю.

έν.	ἐάν τύπω	τύπης	τύπη
δυι. ἐάν		τύπητον	τύπητον
πλ. ἐάν τύπωμεν		τύπητε	τύπωσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΕΝΕΡγητικῆς. Необάвнаго дѣлѣтелнаго.

Ενεστῶς καὶ παρατατικὸς τύπτειν.

Насто́щее ἢ мимоше^дшее. βίτι.

Παρακ. καὶ ὑπερσυν. τετυφέναι

Протаже. и пресоверше. бивάτι.

Αόριστος α. τύψαι. Непредѣльное ā e. βίτι.

Αόρι. β. τύπειν. Непред. ã e. βίτι.

Μέλλων α. τύψειν. Будущее ã e. бити хотѣти.

Μέλ. β. τυπεῖν. будущее ã e. вѣбити.

/686/

Μέλλοντες ἐν ταῖς προστακτικαῖς, καὶ ὑποτακτικαῖς οὐκ εἰσίν. οἱ ἀόριστοι δὲ καὶ παρακείμενοι, τὴν τῶν μελλόντων σημασίαν ἔχουσι.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ

Μετοχή ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν, τῆς ἰδιότητος τοῦ ὀνόματος, καὶ τοῦ ῥήματος μετέχον.

Παρέπεται δὲ αὐτῇ ὀκτώ. Γένος. Πτώσις.

Εἶδος. Χρόνος.

Σχήμα. Διάθεσις. καὶ

Αριθμὸς. Συζυγία.

/69/

Будущаа в' повелѣтел'ныхъ, ἢ под'чин'ныхъ нѣ сѹтъ. непредѣлнаа жѣ ἢ протажен'наа будущихъ значенїа имѣють.

ω ΠΡΙЧАСТΙИ

Прича́стїе е́сть, ча́сть сло́ва скланяема, сво́йства ἰменѣ ἢ глагола́ причащающїаца.

Послѣдуєтъ жѣ сему ѿсмѣ. Родъ. Παδѣжь.

Βίδъ. Вре́ма.

Начертáнїе. Залòгъ. ἢ

Числò. Супрjúжество.

ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΡΓΗτικῆς. Прича́стїе дѣлѣтелнаго.

Ενεστῶς, καὶ παρατατικὸς. Насто́щее ἢ мимоше́дшее. βί'αἱ.

ὁ τύπτων τοῦ τύπτοντος,

ἡ τύπτουσα τῆς τυπτούσης.

τὸ τύπτον τοῦ τύπτοντος.

π

παρακεί-

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος.

/696/

Протажен'ное ἢ пресовершен'ное. бив'са

ὁ τετυφῶς τοῦ τετυφότης

ἡ τετυφυῖα τῆς τετυφυίας.

τὸ τετυφός   τῶν τετυφότες.
 Αόριστος   α. Непр/е/дѣлное   а̃ е.   бίβνн̃.
 ὁ τύφας   τοῦ τύφαντος.
 ἡ τύφασα   τῆς τυφάσης.
 τὸ τύφαν   τῶν τύφαντος.

Αόριστος   β. Непредѣлное   ѣ е.   бйвъ̃.
 ὁ τυπών   τῶν τυπόντος.
 ἡ τυπῶσα   τῆς τυπῶσης.
 τὸ τυπὸν   τοῦ τυπόντος.

Μέλλων   α. будѹщее   а̃ е.   бити й̃мѡн̃.
 ὁ τύφων   τοῦ τύφοντος.
 ἡ τύφουσα   τῆς τυφούσης.
 τὸ τύφον   τῶν τύφοντος.

Μέλλων   β. будѹщее   ѣ е.   бйти хот̃а̃й̃
 ὁ τυπῶν,   τοῦ τυπῶντος.
 ἡ τυπῶσα   τῆς τυπῶσης.
 τὸ τυπῶν   τοῦ τυπῶντος.

Ρῆμα

/70/

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΘΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΘΩΣ δέ παθητικῆς.

ГЛАГОЛЪ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗІАВИТЕЛНАГО ЗАЛОГА же страдательнаго.

Ενεστώς.   Настоящее,   бйѡса̃.

έν.   Τύπτομαι   τύπτη   τύπτεται

δυι. τυπτόμεθον   τύπτεσθον   τύπτεσθον

π.   τυπτόμεθα   τύπτεσθε   τύπτονται.

Παρατατικός.   Мимошедшее,   бй^хса̃.

έν.   έτυπτόμην   έτύπτου   έτύπτετο

δυι. έτυπτόμεθον   έτύπτεσθον   /έτυ/πτέσθην

π.   έτυπτόμεθα   έτύπτεσθε   έτύπτοντο

Παρακείμενος.   Протаженое.   бй^аса̃.

έν.   τέτυμμαί   τέτυψαι.   τέτυπται

δ.   τετύμμεθον   τέτυφθον   τέτυφθον

π.   τετύμμεθα   τέτυφθε   τετυμμένοι είσι, και̃ ιω-
νικῶς τετύφатаиΥπερσυντέλικος.   Пресоверше.   бй^{аа}са̃

έν.   έτετύμμην   έτέτυφο   έτέτυπρο

δυι. έτετύμμεθον   έτέτυφθον   έτετύφθην

π. ἐτετύμμεθα ἐτέτυφθε τετυμμένοι ἦσαν, καὶ ἰω-
νικῶς ἐτετύφαται.

Αόριστος ἄ. Непредѣльное ā e. δι^χσα. /706/

ἐν. ἐτύφθην ἐτύφθης ἐτύφθη

δουι. ἐτύφθητον ἐτυφθήτην

π. ἐτύφθημεν ἐτύφθητε ἐτύφθησαν

Αόριστος β. Непредѣльное ῥ e. δι^χσα.

ἐν. ἐτύπην ἐτύπης ἐτύπη

δουι. ἐτύπητον ἐτυπήτην

π. ἐτύπημεν ἐτύπητε ἐτύπησαν.

Μέλλων ἄ. οὐδύσσειе ā e. οὐδῖόσα.

ἐν. τυφθήσομαι τυφθήση τυφθήσεται

δουι. τυφθησόμεθον τυφθήσεσθον /τυφθ/ήσεσθον

π. τυφθησόμεθα τυφθήσεσθε τυφθήσονται.

Μέλλων β. οὐδύсσειе ῥ e. οἴτι^ς κοσῦ.

ἐν. τυπήσομαι τυπήση τυπήσεται

δ. τυπησόμεθον τυπήσεσθον /τυπ/ήσεσθον

π. τυπησόμεθα τυπήσεσθε τυπήσονται

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ оубάюсее. οἴτιса ἡмамъ.

ἐν. τετύσομαι τετύση τετύσεται

δ. τετυσόμεθον τετύσεσθον /τετ/ύσεσθον

π. τετυσόμεθα τετύσεσθε τετύσονται

Προστακτι-

/71/

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ. Παθητικῆς. Повелітел'наго.страдѣтел'наго.

Ενεστώς, καὶ Παρατατικὸς. Настоѣсее, ἢ мимосѣдсее.

ἐνικά. οἴησα. τύπτου τυπτέσθω.

δουικά. τύπτεσθον τυπτέσθων.

πληθυν. τύπτεσθε τυπτέσθωσαν.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος. Протажѣн'ное, ἢ пре-
сѣвершѣн'ное.

ἐν. οἴησα. τέτυφο τετύφθω.

δουι. τέτυφθον τετύφθων.

πλ. τέτυφθε τετύφθωσαν.

Αόριστος α. Непредѣльное ā e.

ἐν. διησα. τύφθητι τυφθήτω.

δουι. τύφθητον τυφθήτων.

πλ. τύφθητε τυφθήτωσαν.

Αόριστος β. Непредѣльное ѣ е.

έν. οὐσίησα. τύπηθι τυπήτω.

δου. τύπητον τυπήτων.

πλ. τύπητε τυπήτωσαν.

Ευκτικής

/716/

ΕΥΚΤΙΚΗΣ. ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ. Молѣтвен'наго. страдѣтел'наго.

Ενεστώς, καί Παρατατικός. Настоѣщее, ѡ мѣтѣше. да

έν. Τυπτοίμην τύπτοιо τυπτοιτο. διύσα.

δου. τυπτοίμεθον τυпτοισθон /τυπт/οίσθην

πλ. τυπτοίμεθα τυпτοισθε τυпτοιнто.

Παρακείμενος, καί ὑπερσυντέλικος. Протажен'ное, ѡ пре-
соврѣше. оше ѡ ѡѣ.

έν. τετυμμένος εἶην εἶης εἶη.

δου. τετυμμένω εἶητον εἶήτην.

π. τετυμμένοι εἶημεν εἶητε εἶησαν.

Αόριστος ά. Непредѣл, ѡ е. да ѡѣ ѡиѣса.

έν. τυφθείην τυφθείης τυφθείη

δου. τυφθείητον τυφθειήτην

πλ. τυφθείημεν τυφθείητε τυφθείησαν

Αόριστος β. Непредѣл. ѡ е. да ѡѣ ѡиѣса.

έν. τυπείην τυπείης τυπείη

δου. τυπείητον τυπειήτην

πλ. τυπείημεν τυπείητε τυπείησαν.

Μέλλων ά. Будѣщее ѡ е. да οὐδιύσα.

έν. τυφθησοίμην τυφθήσοιο τυφθήσοιτο

δουικά

δ. τυφθησοίμεθον τυφθήσοισθон /τυφθησ/οίσθην

/72/

π. τυφθησοίμεθα т/υ/φθήσοисθε τυφθήсоинто.

Μέλλων β. Будѣщее ѡ е. да οὐδιύσα.

έν. τυπησοίμην τυπήσοιο τυπήσοιτο

δ. τυπησοίμεθον τυπήсоисθон /τυπησ/οίσθην

π. τυπησοίμεθα τυπήсоисθε /τυп/ήсоинто.

Μετ' ὀλίγον μέλλον. По малѣ ѡвѣѣщее, да ѡйтиса ѡмамѣ.

έν. τετυφοίμην τετύφοιο τετύφοιτο

δ. τετυφοίμεθον τετύφοисθон /τετυφ/οίσθην

π. τετυφοίμεθα τετύφοισθε τετύφουιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗτικῆς. Под'чйн'наго страд́ателнаго.

Ενεστώς, καί Παρατατικός. Настоя́щее, ѝ мимоше́д.

аще бѣ́юса.

έν. έάν τύπτωμαι τύπτῃ τύπτηται

δου. έάν τυπτώμεθον τύπτησθον /τ/ύπτησθον

π. έάν τυπτώμεθα τύπτησθε τύπτωνται.

Παρακείμενος καί ύπερσυντέλικος. Протажѣн'ное ѝ
пресовер. аще о́ѣе^н бы^х.

έν. έάν τετυμμένος ω̄ ἦς ἦ

δουικά.

/726/

δου. έάν τετυμμένω ἦτον ἦτον

π. έάν τετυμμένοι ω̄μεν ἦτε ω̄σι.

Αδρι. α. Непредѣл. а е. аще оубѣ́юса.

έν. έάν τυφθῶ τυφθῆς τυφθῆ

δου. έάν τυφθῆτον τυφθῆτον

π. έάν τυφθῶμεν τυφθῆτε τυφθῶσι

Αδριστος β. Непредѣл. в е. аще оубѣ́юса.

έν. έάν τυπῶ τυπῆς τυπῆ

δου. έάν τυπῆτον τυπῆτον

πλ. έάν τυπῶμεν τυπῆτε τυπῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΠΑΘΗτικῆς. Необ́авнаго страд́ателнаго.

Ενεστώς καί παρατατικός τύπτεσθαι.

Настоя́щее ѝ мимоше́д^шее. бѣ́тиса.

Παρακ. καί ύπερσυν. τετύφθαι

Протаже. ѝ пресоверше. бив́атиса

Αδριστος α. τυφθῆναι. Непредѣ́льное а е. бѣ́тиса.

Αδρι. β. Непредѣ́. в е. бити^с τυπῆναι.

Μέλλων α. τυφθήσεσθαι. Буд́ущее а е. битиса хотѣ́ти

Μέλ. β. буд́ущ. в е. у́битиса τυπήσεσθαι

Μετ' όλίγον μέλλων. По малѣ́ быв́ающее. бѣ́тиса ѝмамь.

τετύψεσθαι.

/73/

ΜΕΤΟΧΗ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ Прича́стїе страд́ателнаго.

Ενεστώς καί Παρατατικός. Настоя́щее, ѝ мимоше́д^ш. бѣ́емый.

ό τυπτόμενος τοῦ τυπτομένου.

ή τυπτομένη τῆς τυπτομένης

τὸ τυπτόμενον τοῦ τυπτομένου.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος. Протажѣн'ное ἢ
пресовершѣ. бїѣнн'ный(!)

ὁ τετυμμένος τῶυ τετυμμένου
ἡ τετυμμένη τῆς τετυμμένης
τὸ τετυμμένον τῶυ τετυμμένου

Αόρι. α. Непредѣл. ѣ е. бївнїса.
ὁ τυφθεῖς τοῦ τυφθέντος
ἡ τυφθεῖσα τῆς τυφθείσης
τὸ τυφθέν τῶυ τυφθέντος

Αόριστος β. Непредѣл. ѣ е. бївнїса.
ὁ τυπεῖς τοῦ τυπέντος
ἡ τυπεῖσα τῆς τυπείσης
τὸ τυπέν τοῦ τυπέντος

Μέλλων α. Будѹщее ѣ е. οὔβινάεμн
ὁ τυφθησόμενος τοῦ τυφθησομένου
ἡ τυφθησομένη τῆς τυφθησομένης
τὸ τυφθησόμενον τῶυ τυφθησομένου

ἡ τυφθη-

/736/

Μέλλων β. Будѹщее ѣ е. οὔβινάεμн
ὁ τυπησόμενος τοῦ τυπησομένου
ἡ τυπησομένη τῆς τυπησομένης
τὸ τυπησόμενον τοῦ τυπησομένου

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ бнвѹщее,
οὔβїєнѣ бїти ѣмамѣ.

ὁ τετυψόμενος τῶυ τετυφομένου
ἡ τετυφομένη τῆς τετυφομένης
τὸ τετυψόμενον τῶυ τετυφομένου

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δὲ Μέσης.

ГЛАГОЛЬ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗІАВИТЕЛНАГО ЗАЛОГА же среднаго.
Ενεστώς. Настоѹщее, бнѹса.

έν. Τύπτομαι τύπτη τύπτεται
δυι. τυπτόμεθον τύπτεσθον τύπτεσθον
π. τυπτόμεθα τύπτεσθε τύπτονται.

Παρατατικός. Мимошеѹщее, бн^хса.
ένικα.

έν. έτυπτόμην	έτύπτου	έτύπτετο
δυι. έτυπτόμεθον	έτύπτεσθον	/έτυ/πτέσθην
π. έτυπτόμεθα	έτύπτεσθε	έτύπτοντο

Παρακείμενος.	Протаженое.	δια ^χ σα.
έν. τέτυπα	τέτυπας.	τέτυπε
δυι.	τετύπατον	τετύπατον
π. τετύπαμεν	τετύπατε	τετύπασι.

Υπερσυντέλικος.	Пресоверше.	οϊλα ^χ .
έν. έτετύπειν	έτετύπεις	έτετύπει
δυι.	έτετύπειτον	έτετυπείτην
π. έτετύπειμεν	έτετύπειτε	έτετύπεισαν

Αόριστος α.	Непредѣльное а е.	οι ^χ .
έν. έτυψάμην	έτύψω	έτύψατο
δ. έτυψάμεθον	έτύψασθον	έτυψάσθην
π. έτυψάμεθα	έτύψασθε	έτύψαντο.

Αόριστος β.	Непредѣльное в е.	οϊχъ.
έν. έτυπόμην	έτύπου	έτύπετο
δυι. έτυπόμεθον	έτύπεσθον	έτυπέσθην
π. έτυπόμεθα	έτύπεσθε	έτύποντο.

Μέλλων α.	будущее а е.	οίτι ήμα ^μ .
έν. τύφομαι	τύψη	τύφεται
δυι. τυφόμεθον	τύψεσθον	τύψεσθον
π. τυφόμεθα	τύψεσθε	τύφονται.

p̃

μέλλων

/746/

Μέλλων β.	будущее в е.	οίτι хошъ.
έν. τυπούμαι	τυπή	τυπεϊται
δ. τυπούμεθον	τυπεϊσθον	τυπεϊσθον
π. τυπούμεθα	τυπεϊσθε	τυπῶνται

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ	Повелительнаго. сред'наго.	
Ενεστώς, καί Παρατατικός.	Настоящее, и мимощедшее.	
ένικά. δίησα.	τύπτου	τυπτέσθω.
δυικά.	τύπτεσθον	τυπτέσθων.
πληθυν.	τύπτεσθε	τυπτέσθωσαν.

Παρακείμενος, καί ύπερσυντέλικος. Протажэн'ное, и пресовершен'ное.

έν.	οήΐσα.	τέτυπε	τετυπέτω.
δυι.		τετύπετον	τετυπέτων.
πλ.		τετύπετε	τετυπέτωσαν

Αόριστος α. Непредѣльное ã e.

έν.	οήΐ.	τύψαι	τυψάσθω.
δυι.		τύψασθον	τυψάσθων
π.		τύψασθε	τυψάσθωσαν.

Αόριστος β. Непредѣльное ã e.

έν.	ποβίΐ.	τυποῦ	τυπέσθω.	ένικά
δυι.		τύπεσθον	τυπέσθων.	/75/
πλ.		τύπεσθε	τυπέσθωσαν.	

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ. Молитвеннаго среднаго.

Ενεστώς, καί Παρατατικός. Настоящее, и мимоще^дшее.

да οίΐσα.

έν.	τυπτόιμην	τύπτοιο	τύπτοιτο.
δυι.	τυπτόιμεθον	τύπτοισθον	/τυπτ/οίσθην
πλ.	τυπτόιμεθα	τύπτοισθε	τύπτοιντο.

Παρακείμενος, καί ὑπερσυντέλικος. Протажэн'ное, и пресовръше.
да ου^х οία^{л̃}.

έν.	τετύποιμι	τετύποις	τετύποι
δυι.		τετύποιτον	τετυπόιτην
π.	τετύποιμεν	τετύποιτε	τετύποιεν.

Αόριστος α. Непредѣл, ã e. да ου^х οη^{л̃}.

έν.	τυφαίμην	τύψαιο	τύψαιτο
δυι.	τυφαίμεθον	τύψαισθον	τυψαίσθην
π.	τυφαίμεθα	τύψαισθε	τύψαιντο.

Αόριστος β. Непредѣл. ѵ e. да ου^х οη^{л̃}.

έν.	τυποίμην	τύποιο	τύποιτο	δυικά
δυι.	τυποίμεθον	τύποισθον	τυποίσθην	/756/
π.	τυποίμεθα	τύποισθε	τύποιντο.	

Μέλλων α. Будущее ã e. да ούβί^ю.

έν.	τυφοίμην	τύφοιο	τύφοιτο
δυι.	τυφοίμεθον	τύφοισθον	τυφοίσθην
π.	τυφοίμεθα	τύφοισθε	τύφοιντο.

Μέλλων β.   бyдyщee   ÷ e.   δὰ οyβιῶ.
 έν. τυποίμην   τυποῖο   τυποῖτο
 δυι. τυποίμεθον   τυποῖσθον   τυποῖσθην
 π. τυποίμεθα   τυποῖσθε   τυποῖντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Под'чйн'наго срѣднаго.

Ενεστώς, καὶ Παρατατικός. Настоящее, ἢ мимощѣд.

аще бiйῶ.

έν. ἐάν τύπτωμαι   τύπη   τύπτηται
 δυι. ἐάν τυπτώμεθον   τύπησθον   /τ/ύπτησθον
 π. ἐάν τυπτώμεθα   τύπεσθε   τύπτωνται.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος. Протажѣн'ное ἢ

пресовер.

аще бiе^ñ бy^x.

έν. ἐάν τετύπω   τετύπης   τετύπη
 δυι. ἐάν   τετύπητον   τετύπητον
 π. /ἐάν/ τετύπωμεν   τετύπητε   τετύπωσι.

Αόριστος

/76/

Αόρι.   á.   Непредѣл.   ã e.   аще оyбiйса.
 έν. ἐάν τύψωμαι   τύψη   τύψεται
 δυι. ἐάν τυψώμεθον   τύψησθον   τύψησθον
 π. ἐάν τυψώμεθα   τύψησθε   τύψωνται.

Αόριστος β.   Непредѣл.   ÷ e.   аще оyбiса.

έν. ἐάν τύπωμαι   τύπη   τύπηται
 δυι. ἐάν τυπώμεθον   τύπησθον   τύπησθον
 πλ. ἐάν τυπώμεθα   τύπησθε   τύπωνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΜΕΣΗΣ Неоуáвнаго срѣднаго.

Ενεστώς καὶ παρατατικός τύπτεσθαι.

Насто́щее ἢ мимоще^дшее.

бiтиса.

Παρακ. καὶ ὑπερσυν.   τετυπέναι

Протаже. ἢ пресоверше.

бивáти.

Αόριστος   á.   τύψασθαι. Непредѣльное ã e.   бiтиса.

Αόριστος.   β.   τυπέσθαι. Непредѣльное. ÷ e.   бiтиса.

Μέλλων   á.   τύψεσθαι. Бyдyщee ã e.   οyбiти ἡмамъ

Μέλλων.   β.   τυπεῖσθαι. бyдyщee. ÷ e.   οyбити хотѣти

Μετοχή

/766/

ΜΕΤΟΧΗ ΜΕΣΗΣ. Причáстiе срѣднаго.

Ενεστώς, καὶ παρατατικός. Настоящее ἢ мимощѣдшее.

бiѣмый.

ὁ τυπτόμενος τοῦ τυπτομένου
 ἡ τυπτομένη τῆς τυπτομένης
 τὸ τυπτόμενον τῶν τυπτομένων

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος. Протажен'ное ἢ
 пресовершен'ное. бив'са

ὁ τετυπῶς τῶν τετυπότος
 ἡ τετυπυῖα τῆς τετυπυῖας
 τὸ τετυπός τοῦ τετυπότος.

Αδριστος ἄ. Непредѣльное а е. бивый.

ὁ τυψάμενος τοῦ τυψαμένου.
 ἡ τυψαμένη τῆς τυψαμένης.
 τὸ τυψάμενον τῶν τυψαμένων.

Αδριστος β. Непредѣльное б е. бивъ.

ὁ τυπόμενος τῶν τυπομένου.
 ἡ τυπομένη τῆς τυπομένης.
 τὸ τυπόμενον τοῦ τυπομένου.

Μέλλων ἄ. будущее а е. бити имѣвый.

ὁ τυψόμενος τοῦ τυψομένου.

ἡ τυψομένη

/77/

ἡ τυψομένη τῆς τυψομένης
 τὸ τυψόμενον τῶν τυψομένων.

Μέλλων β. будущее б е. бити хотѣй

ὁ τυπούμενος τοῦ τυπουμένου.

ἡ τυπουμένη τῆς τυπουμένης

τὸ τυπούμενον τῶν τυπουμένων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Τὰ περισπώμενα ῥήματα ἀπὸ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυν-
 τόνων κατὰ συναίρεσιν γίνεται. ὄιον, ἀπὸ τοῦ ποιέω, ποιῶ.
 Εἰσὶ δὲ καὶ τούτων αἱ συζυγαὶ τρεῖς. Ὡς ἡ πρώτη διὰ τῶν
 εω, προσφέρεται. ὄιον ποιέω, ῶ. καὶ ἐν τῇ παραληγοῦσῃ
 τῶν μέλλοντος, καὶ πάντων τῶν παρακειμένων. πλήν τῶν πα-
 ρατατικοῦ τὸ η ἔχει, ὄιον πεποίηκα, ἐπεποιήκειν. ἐ-
 πόησα, ποιήσω. πλήν τινῶν διὰ τοῦ εσω, τὸν μέλλοντα
 ποιούντων. ὄιον, τελῶ, τελέσω. ὀλῶ, ὀλέσω. φρονῶ, φρο-
 νέσω, καὶ φρονήσω. καὶ τὰ λοιπὰ.

ὠблечѣн'ныя глѣ ωτ шѣстаго супрѣжества тажкооударѣн'ныхъ по
 стиснѣнїю с бивѣють

бывають. ἴακο, ω^τ творῦ, творῦ.

Сут же и сѣхъ супружествъ трѣ. Иѣ же пѣрвое нὰ εω, пронόсит-
са. ἴακο, творῦ. и въ предкончаемомъ будущаго и въ всѣхъ про-
тажѣн'ныхъ, крѣмъ мимошѣдшаго η, имѣють. ἴακο, твора^х, тво-
раа^х. сътворѣхъ, сътворῦ. крѣмъ нѣкихъ нὰ εσω, будущее тво-
ращихъ, ἴακο, кон'чаю, скон'чу. погублᾶю, погублῶ. мудръ-
ствῦю, мудръствовᾶти ἴμα^м и мудръствовᾶти буду. и прѣчаа.

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δὲ ἐνεργητικῆς.

Συζυγίας ἁ τῶν περισπομένων.

ГЛАГОЛЬ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗІАВИТЕЛНАГО. ЗАЛОГА жѣ дѣлѣтел'наго.

Супружества ἄ го облечѣн'ныхъ.

Ἐνεστῶς χρόνος. Настоящее время творῦ

ἐν. Ποιῶ ὦ ποιέεις εἷς ποιέει εἷ

δυι. ποιέετον εἵτον ποιέετον εἵτον

π. ποιέομεν οὔμεν ποιέετε εἵτε ποιέουσι ποιοῦσι

Παρατατικὸς. Μιμοσθε^δσее. твори^х.^{Пара- /78/}

ἐν. ἐποίηον οὖν ἐποίηες εἷς ἐποίηε εἷ

δυι. ἐποιέετον εἵτον ἐποιεέτην εἵτην

π. ἐποιέομεν οὔμεν ἐποιέετε εἵτε ἐποίηον οὖν.

Παρακείμενος. Προταθένое. твора^х.

ἐν. πεποίηκα πεποίηκας πεποίηκε

δυι. πεποιήκατον πεποιήκατον ήκατον

π. πεποιήκαμεν πεποιήκατε πεποιήκασι.

ὑπερσυντέ. Пресове/р/шѣн'ное творраа^х.

ἐν. ἐπεποίηκιν ἐπεποίηκεις ἐπεποίηκει

δυι. ἐπεποιήκειτον ἐπεποιηκείτην

π. ἐπεποιήκειμεν ἐπεποιήκειτε ἐπεποιήκεισαν.

Ἀόριστος ἁ. Непредѣлное ἄ е. сотвори^х.

ἐν. ἐποίησα ἐποίησας ἐποίησε

δυι. ἐποιήσατον ἐποίησάτην

π. ἐποιήσαμεν ἐποιήσατε ἐποίησαν.

Μέλλων ἁ. будущее ἄ е. сътворῦ.

ἐν. ποιήσω ποιήσεις ποιήσει

δυι. ποιήσετον ποιήσετον

π. ποιήσομεν ποιήσετε ποιήσουσι

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ. Повелѣтельнаго дѣлѣтельнаго.
 Ενεστώς. καὶ παρατατικός. Настоящее. ѣ мимошедшее. творѣ
 ἔν. ποιέε ει ποιέετω είτω
 δυι. ποιέετον εἶτον ποιεέτων είτων
 πλ. ποιέετε εἶτε ποιεέτωσαν είτωσαν

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος. Протажѣн'ное ѣ
 пресовершеное. творѣ.

ἔν. πεποίηκε πεποιηκέτω
 δυι. πεποίηκετον πεποιηκέτων.
 π. πεποίηκετε πεποιηκέτωσαν.

Αόριστος ά. Непредѣльное ѣ е. сотвори
 ἔν. ποιησον ποιησάτω
 δυι. ποιήσατον ποιησάτων
 πλ. ποιήσατε ποιησάτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ Моли́твен'наго дѣлѣтельнаго.
 Ενεστώς καὶ παρατατικός. Настоящее ѣ
 мимошедшее. дѣ творѣ
 ἔν. ποιέοιμι διμι ποιέοις δις ποιέω δι
 δυι. ποιέοιτον οἶτον ποιεδιτην οἶτην
 πλ. ποιέοιμεν οἶμεν ποιέοιτε οἶτε ποιέοιεν οἶεν.
 πληθυν.
 /79/

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος. Протажѣн'ное,
 ѣ пресоврѣш. дѣ бы твора^х

ἔν. πεποιήκοιμι πεποιήκοις πεποιήκοι
 δυι. πεποιήκοιτον πεποιηκοίτην
 π. πεποιήκοιμεν πεποιήκοιτε πεποιήκοιεν.

Αόριστος ά. Непредѣльное ѣ е. сотвори^х.
 ἔν. ποιήσαιμι ποιήσαις ποιήσαι
 δυι. ποιήσαιτον ποιησαίτην
 π. ποιήσαιμεν ποιήσαιτε ποιήσαιεν.

Μέλλων ά. будуще ѣ е. сотворѣ.
 ἔν. ποιήσοιμι ποιήσοις ποιήσοι
 δυι. ποιήσοιτον ποιησοίτην
 π. ποιήσοιμεν ποιήσοιτε ποιήσοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡγητικῆς. Под'чин'наго дѣл'ател'наго.
 Ενεστώς, καί Παρατατικός. Настоящее, ἢ мимосѣ. ἄще твору.
 ἔν. ἔάν ποιέω ὦ ποιέης ἦς ποιέη ἦ
 δυι. ἔάν ποιέητον ἦτον ποιέητον ἦτον
 πληθυν.
 /796/

π. ἔάν ποιέωμεν ὦμεν. ποιέητε ἦτε ποιέωσι ὦσι.

Παρακείμενος, καί ὑπερσυντέλικος. Протажѣн'ное,
 ἢ пресъвер. ἄще твора^x

ἔν. ἔάν πεποιήκω πεποιήκεις πεποιήκει
 δυι. ἔάν πεποιήκητον πεποιήκητον
 π. /ἔάν/ πεποιήκωμεν πεποιήκητε πεποιήκωσι.

Αόρι. ά. Непредѣл. ā e. ἄще сотвору.
 ἔν. ἔάν ποιήσω ποιήσης ποιήση
 δυι. ἔάν ποιήσητον ποιήσητον
 π. ἔάν ποιήσωμεν ποιήσητε ποιήσωσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΕΝΕΡγητικῆς. Необ'внаго дѣл'ател'наго.
 Ενεστώς καί παρατατικός ποιέειν εἶν
 Настоящее ἢ мимосѣ^dшее. творίτι

Παρακει. καί ὑπερσυν. πεποιημένα
 Протаже. ἢ пресоверше. творίτι.

Αόριστος ά. ποιῆσαι Непредѣл'ное ā e. сотворίτι
 Μέλλων ά. ποιήσειν. Буд'щее ā e. сотворίτι

Μετοχή
 /80/

ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΡΓΗτικῆς. Прич'астіе дѣл'ател'наго.

Ενεστώς, καί παρατατικός. Настоящее ἢ
 мимосѣ^dшее. твор'й.

ὁ ποιέων ὦν τῶν ποιέοντος οὔντος
 ἡ ποιέουσα οὔσα τῆς ποιεύσης ούσης
 τό ποιέον οὔν τοῦ ποιέοντος οὔντος.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протажѣн'ное ἢ пресовер. твор'ивый.

ὁ πεποιηκώς τῶν πεποιηκότος
 ἡ πεποιηκυῖα τῆς πεποιηκυῖας
 τό πεποιηκός τῶν πεποιηκότος.

Αόριστος ά. Непредѣл'ное ā e. сотворъ.
 ὁ ποιήσας τῶν ποιήσαντος

ἡ ποιήσασα τῆς ποιησάσης
τό ποιῆσαν τῶ ποιησάντος.

Μέλλων α. Будущее ã e. сотворívый

ὁ ποιήσων τῶ ποιήσοντος
ἡ ποιήσουσα τῆς ποιησούσης
τό ποιῆσον τῶ ποιήσοντος

Ρῆμα /806/

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δέ Παθητικῆς.
ГЛАГОЛЪ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗІАВИТЕЛНАГО ЗАЛОГА же с/т/радáтелнаго.

Ενεστώς. Настоящее, твору́са.

έν. ποιέομαι οὔμαι ποιέη ἢ ποιέεται εἴται
δυι. ποιεόμεθον ούμεθον ποιέεσθον εἴσθον ποιέεσθον εἴσθον
π. ποιεόμεθα ούμεθα ποιέεσθε εἴσθε ποιέονται δυνται.

Παρατατικός. Мимоше^дшее, твори^хса

έν. έποιεόμην ούμην έπισιέου οὔ έποιέετο έποιεἴτο
δυι. έποιεόμεθον ούμεθον έποιέεσθον εἴσθον έποιεέσθην
είσθην

π. έποιεόμεθα ούμεθα έποιέεσθε εἴσθε έποιέοντο δυντο

Παρακειμενος. Протажé. твора^хса.

έν. πεποιήμαι πεποί/η/σαι πεποιήται
δυι. πεποιήμεθον πεποίησθον οίησθον
π. πεποιήμεθα πεποίησθε πεποιήντο
Υπερσυν-

/81/

Υπερσυντέ. Пресоверше́. твора^х.

έν. έπεποιήμην έπεποίησο έπεποίητο
δυι. έπεποιήμεθον έπεποίησθον ήσθην
π. έπεποιήμεθα έπεποίησθε έπεποίηντο

Αόριστος ά. Непредѣл. ã e. сотворе^н бы^х.

έν. έποιήθην έποιήθης έποιήθη
δυι. έποιήθητον έποιήθητην
π. έποιήθημεν έποιήθητε έποιήθησαν

Μέλλων ά. будущее ã e. сотвору́са.

έν. ποιηθήσομαι ποιηθήση ποιηθήσεται
δ. ποιηθηοόμεθον ποιηθήσεσθον ήοεσθον
π. ποιηθησοόμεθα ποιηθήσεσθε ποιηθήσονται.

Μετ' όλίγον μέλλων. По малѣ бывáющее. творíтиса ймамъ.

έν. πεποιήσομαι πεποιήση πεποιήσεται
 δυι. πεποιησόμεθον πεποιήσεσθον πεποιήσεσθον
 π. πεποιησόμεθα πεποιήσεσθε πεποιήσονται
 τ προστακτικῆς

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑθητικῆς. Повелίтелного страд́ателного. /816/

Ενεστώς, καί Παρατατικός. Насто́ящее, и́
 мимоше^дшее. творі́са.

έν. ποιέου οὖ ποιέεσθω είσθω
 δυι. ποιέεσθον είσθον ποιέεσθων είσθων
 πλ. ποιέεσθε είσθε ποιέεσθωσαν είσθωσαν.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος. Протаж́ен'ное
 и пресоверше́. сотворі́са

έν. πεποίησο πεποιήσθω
 δυι. πεποίησθον πεποιήσθων
 πλ. πεποίησθε πεποιήσθωσαν

Αόριστος, ά. Непредѣ. ã е. сотворі́са

έν. ποιήθητι ποιηθήτῶσαν
 δυι. ποιήθητον ποιηθήτων
 πλ. ποιήθητε ποιηθήτῶσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΠΑθητικῆς. Молі́твен'наго страд́ателного.
 Ενεστώς καί Παρατατικός. Насто́ящее, и́ мимоше́. да створу́са.

έν. ποιεοίμην δίμην ποιέοιο διο ποιέοιτο ποιδιτο
 /82/

δυι. ποιεοίμεθον δίμεθον ποιέοισθον δισθον ποιεοίσθην
 δίσθην

π. ποιεοίμεθα δίμεθα ποιέοισθε δισθε ποιέοιντο διντο

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

протаж́ен'ное и́ пресовер. да сотворе^н бы^х.

έν. πεποιήμην πεποιῆο πεποιῆτο.
 δ. πεποιήμεθον πεποιῆσθον πεποιήσθην
 π. πεποιήμεθα πεποιῆσθε πεποιήντο

Αόριστος ά. Непредѣ, ã е. да бы^х сотвори^л.

έν. ποιηθείην ποιηθείς ποιηθείη
 δυι. ποιηθείητον ποιηθείτην
 π. ποιηθείημεν ποιηθείητε ποιηθείησαν

Μέλλων ά. будуще́ ã е. да створу́са.

έν. ποιηθησόμεην ποιηθήσοιο ποιηθήσοιτο
 δ. ποιηθησόμεθον ποιηθήσοισθον ποιηθησόμεσθην
 πλ. ποιηθησόμεθα ποιηθήσοισθε ποιηθήσονται.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ бвв́ающее.

да сотворѣтиса ѿмамъ.

έν. πεποιησόμεην πεποιησόιο (!) πεποιήσοιτο
 δυι. πεποιησόμεθον πεποιήσοισθον πεποιησόμεσθην πλ.
 /826/

π. πεποιησόμεθα πεποιήσοισθε πεποιήσονται.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗτικῆς. Подчѣн'наго страд́ателнаго.

Ενεστῶς, καί παρατατικός. Насто́ащее ѿ

мимоше́.

ѣще твору́са

έν. ἔάν ποιέωμαι ὦμαι ποιέη ποιῆ ποιέηται ποιῆται

δυι. ἔάν ποιέώμεθον ὠμεθον ποιέησθον ῆσθον ποιέησθον
 ποιῆσθον

π. ἔάν ποιεώμεθα ὠμεθα ποιέησθε ποιῆσθε ποιέωνται ὦνται.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος. Протаже́н'.

ѿ пресовер.

ѣще сотвору́са.

έν. ἔάν πεποιῶμαι πεποιῆ πεποιῆται

δυι. πεποιώμεθον πεποιῆσθον ῆσθον

π. πεποιώμεθα πεποιῆσθε πεποιῶνται

Αόρι. ά. Непредѣл. ѿ е. ѣще сотвору́са

έν. ἔάν ποιηθῶ ποιηθῆς ποιηθῆ

δυι. ἔάν ποιηθῶμεθον ποιηθῆτον ποιηθῆτον

π. ἔάν ποιηθῶμεν ποιηθῆτε ποιηθῶσι

Απαρεμ-

/83/

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΠΑΘΗτικῆς. Необ́авнаго страд́ателнаго.

Ενεστῶς καί παρατατικός ποιέεσθαι εἶσθαι

Насто́ащее ѿ

творѣтиса.

Παρακει. καί ὑπερσυν. πεποιεῖσθαι

Протаже. и пресоверше.

творѣтиса.

Αόριστος ά. ποιηθῆναι Непредѣлное ѿ е. сотварѣтиса

Μέλλων ά. ποιηθήσεσθαι Будущее ѿ е. сотворѣтиса

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ бвв́ающее. сотворѣтиса ѿма^М.

πεποιήσεσθαι

ΜΕΤΟΧΗ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ

Прича́стїе страд́ателнаго.

Ενεστώς, καί παρατατικός. Настоящее и

		μιμοσέ.	творимый.
ὁ ποιεόμενος	ούμενος	τῶν ποιεομένου	ποιουμένου.
ἡ ποιεομένη	ουμένη	τῆς ποιεομένης	ουμένης
τὸ ποιεόμενον	ούμενον	τῶν ποιεομένου	ουμένου.

παρακεί-

/836/

Παρακείμενος, καί ὑπερσυντέλικος.

	Протажэн'ное, и пресъвер.	творённый.
ὁ πεποιημένος	τῶν πεποιημένου	
ἡ πεποιημένη	τῆς πεποιημένης	
τὸ πεποιημένον	τῶν πεποιημένου.	

Αόρι.	ά.	Непредѣл. ѣ е.	сотворивыйсѧ.
ὁ ποιηθείς		τῶν ποιηθέντος	
ἡ ποιηθεῖσα		τῆς ποιηθείσης	
τὸ ποιηθέν		τῶν ποιηθέντος.	

Μέλλων	ά.	будущее	ѣ е.	сътварѧемый
ὁ ποιηθησόμενος		τῶν ποιηθησομένου		
ἡ ποιηθησομένη		τῆς ποιηθησομένης		
τὸ ποιηθησόμενον		τῶν ποιηθησομένου.		

Μετ' ὀλίγον μέλλων.	По малѣ будѧщее.	творѧщій.
ὁ πεποιησόμενος	τῶν πεποιησομένου	
ἡ πεποιησομένη	τῆς πεποιησομένης	
τὸ πεποιησόμενον	τῶν πεποιησομένου.	

РѢМА, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δέ Μέσης.

Глаголь, /84/

ГЛАГОЛЬ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗЪ АВИТЕЛНАГО ЗАЛОГА же срѣднѧго.

Ενεστώς. Настоящее, твору́сѧ.
 ἐν. ποιέομαι οὔμαι ποιέη ἢ ποιέεται εἶται
 δυι. ποιεόμεθον οὔμεθον ποιέεσθον εἶσθον ποιέεσθον εἶσθον
 π. ποιεόμεθα οὔμεθα ποιέεσθε εἶσθε ποιέονται ὄνται.

Παρατατικός. Мимосе^дшее, твори^хсѧ
 ἐν. ἐποιεόμην οὔμην ἐποιέου οὔ ἐποιέετο ἐποιεῖτο
 δυι. ἐποιεόμεθον οὔμεθον ἐποιέεσθον εἶσθον ἐποιεέσθην
 εἶσθην
 π. ἐποιεόμεθα οὔμεθα ἐποιέεσθε εἶσθε ἐποιέοντο ὄντο.

Αόριστος ά. Непредѣлное ѣ е. сотвори^х.

έν.	έποιησάμην	έποιήσω	έποιήσατο
δυι.	έποιησάμεθον	έποιήσασθον	σάσθην
π.	έποιησάμεθα	έποιήσασθε	έποιήσαντο

Μέλλων ά.   будуще ã е.   сотвору.

έν.	ποιήσμαι	ποιήση	ποιήσεται
δυι.	ποιησόμεθον	ποιήσεσθον	ποιήσεσθον
π.	ποιησόμεθα	ποιήσεσθε	ποιήσονται.

προστακτικῆς
/846/

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Повелительнаго среднаго.

Ενεστώς. καί παρατατικός. Настоящее. и

мимошедшее.   творѣ

έν.	ποιέου	ποιου	ποιεέσθω	εἶσθω
δυι.	ποιέεσθον	εἶσθον	ποιεέσθων	εἶσθων
π.	ποιέεσθε	εἶσθε	ποιεέσθωσαν	εἶσθωσαν.

Αόριστος ά.   Непредѣльное ã е.   сотвори

έν.	ποίησαι	ποιησάσθω
δυι.	ποιήσασθον	ποιησάσθων
π.	ποιήσασθε	ποιησάσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ. Молитвен'наго среднаго.

Ενεστώς καί παρατατικός. Настоящее и мимошедшее. да твору

έν.	ποιεοίμην	οίμην	ποιέοιο	διο	ποιέοιτο	ποιδιτο
δυι.	ποιεοίμεθον	οίμεθον	ποιέοισθον	δισθον	ποιεοίσθην	οίσθην

π. ποιεοίμεθα οίμεθα ποιέοισθε δισθε ποιέοιντο οἴντο.

Αόριστος

/85/

Αόρι.   ά.   Непредѣльное ã е.   да бы^х сотвори^л

έν.	πο/ι/ησαίμην	ποιήσαιο	ποιήσαιτο
δυι.	πσιησαίμεθον	ποιήσαισθον	σαίσθην
π.	ποιησαίμεθα	ποιήσαισθε	ποιήσαιντο

Μέλλων ά.   Будуще ã е.   да сотвору.

έν.	ποιησοίμην	ποιήσοιο	ποιήσοιτο
δυι.	ποιησοίμεθον	ποιήσοισθον	σοίσθην
π.	ποιησοίμεθα	ποιήσοισθε	ποιήσοιντο

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Под'чин'наго среднаго.

Ενεστώς, καί Παρατατικός. Настоящее, и мимое. аще твору.

έν. ἔάν ποιέωμαι ὡμαι ποιέη ἢ ποιέηται ἦται
 δυι. ἔάν ποιεώμεθον ὡμεθον ποιέησθον ἦσθον ποιέησθον
 ἦσθον

π. ποιεώμεθα ὡμεθα ποιέησθε ἦσθε ποιέωνται ὦνται.

Αόριστος ἄ. Непредѣл. ѣ е. ἄще сотворѹ

έν. ἔάν ποιήσωμαι ποιήση ποιήσεται

δυι. ποιησώμεθον ποιήσησθον ἦσησθον

π. ποιησώμεθα ποιήσησθε ποιήσωνται

у

Απαρεμ-

/856/

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΜΕΣΗΣ Необáвнаго срéднаго.

Ενεστώς καί παρατατικός ποιέεσθαι εἶσθαι

Настоáщее ἢ мимоше^дшее творíтиса

Αόριστος ἄ. ποιήσασθαι Непредѣл'ное ѣ е. сотворíтиса

Μέλλων ἄ. ποιήσεσθαι будúщее ѣ е. сотворíтиса.

ΜΕΤΟΧΗ ΜΕΣΗΣ. Причáстiе срéднаго.

Ενεστώς καί παρατατικός. Настоáщее ἢ мимоше^дшее творíмый

ὁ ποιεόμενος ούμενος τῶυ ποιεομένου ουμένου

ἡ ποιεομένη ουμένη τῆς ποιεομένης μένης

τό ποιεόμενον ούμενον τῶυ ποιεομένου ουμένου.

Αόριστος ἄ. Непредѣл. ѣ е. сотворíвъ.

ὁ ποιησάμενος τῶυ ποιησαμένου

ἡ ποιησαμένη τῆς ποιησαμένης

τό ποιησάμενον τοῦ ποιησαμένου.

Μέλλων ἄ. будúщее ѣ е. сотворíвъи.

ὁ ποιησόμενος τοῦ ποιησομένου

ἡ ποιησομένη τῆς ποιησομένης

τό ποιησόμενον τοῦ ποιησομένου.

/86/

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΣΥΖΥΓΙΑΣ τῶν περισπωμένων.

Δευτέρα συζυγία τῶν περισπωμένων (!) διὰ τοῦ αω προφέ-
 ρεται. ὄιον, βοάω, βοῶ. δράω, ῶ. καί έν τῇ παραληγούση
 τοῦ μέλλοντος τό η. ἢ τό α ἔχει. ὄιον, βοήσω. δράσω.

ὡ ВТОРОМЪ СОУПРОУжествѣ облечѣн'ныхъ.

Второе супружество облечѣн'ныхъ на αω проно́сится. Ἰáκο,
 вопià вопiò. чинà чинò. и во пре^дпоследнѣмъ будúщаго η илi
 α и́мать. Ἰáκο, возопiю оúчинò.

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΑΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δέ ένεργητικῆς.

Συζυγίας β' τῶν περισπομένων.(!)

ГЛАГОЛЪ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗІАВИТЕЛНАГО. ЗАЛОГА жѣ дѣлѣтел'наго. Су-
пружества ѿ го ὀблечѣн'ныхъ.

Ενεστῶς χρόνος. Настоящее вре^М. вопію.
 ἔν. βοάω βοῶ βοάεις ᾄς βοάει ᾄ
 δυ. βοάετον ᾄτον βοάετον ᾄτον
υῖ πληθυν.
/866/

π. βοάομεν ὦμεν βοάετε ἄτε βοάουσι ὦσι.

Παρατατικός. Мимоще^Дшее. вопи^Х.

ἔν. ἐβόαον ὄων ἐβόαες ὄας ἐβόαε ὄα
 δυι. ἐβόαετον ᾄτον ἐβόαέτην ἐβόατην
 π. ἐβόαομεν ὦμεν ἐβόαετε ἄτε ἐβόαον ὄων.

Παρακείμενος. Протажѣное. вопі^Х▲

ἔν. βεβόηκα βεβόηκας βεβόηκε
 δυι. βεβοήκατον βεβοήκατον
 π. βεβοήκαμεν βεβοήκατε βεβοήκασι

ὑπερσυντέ. Пресове/р/шѣн'ное вопі^Х▲▲

ἔν. ἐβεβοήκειν ἐβεβοήκεις ἐβεβοήκει
 δυι. ἐβεβοήκειτον ἐβεβοήκειτην
 π. ἐβεβοήκειμεν ἐβεβοήκειτε ἐβεβοήκεισαν

Αόριστος ἄ. Непредѣльное ᾄ е. возопи^Х.

ἔν. ἐβόησα ἐβόησας ἐβόησε
 δυι. ἐβοήσατον ἐβοήσατην
 π. ἐβοήσαμεν ἐβοήσατε ἐβόησαν

Μέλλων ἄ. будущее ᾄ возопію.

ἔν. βοήσω βοήσεις βοήσει
 δυι. βοήσετον βοήσετον
 π. βοήσαμεν βοήσετε βοήσουσι
προστα.

/87/

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕργητικῆς. Повелітелнаго дѣлѣтелнаго.

Ενεστῶς καὶ παρατατικός. Настоящее ἢ мимоще^Дшее вопііѣ.

ἔν. βόαε βόα βοάέτω ἄτω
 δυι. βοάετον ᾄτον βοάέτων ἄτων.
 πλ. βοάετε ἄτε βοάέτωσαν ἄτωσαν.

Παρακείμενος Протажѣ. возопііѣ.

έν. βεβόηκε βεβοηκέτω
 δυι. βεβοήκετον βεβοηκέτων.
 πλ. βεβοήκετε βεβοηκέτωσαν.

Αόριστος ά. Непредѣ. ѣ е. возопіѣ.
 έν. βόησον βοησάτω
 δυι. βοήσατον βοησάτων
 πλ. βοήσατε βοησάτωσαν

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΓΡΗτικῆς. (!) Молітвен'наго дѣлѣтелнаго.
 Ενεστῶς καί παρατατικός.Настоѣщее ή μιμοше^дшее.дѣ вопію.
 έν. βοάοιμι ψμι βοάοις ψς βοάοι ψ
 δυι. βοάοιτον ψτον βοαιοίτην ψτην
 π. βοάοιμεν ψμεν βοάοιτε ψτε βοάοιεν ψεν /876/

Παρακείμενος, καί ὑπερσυντέλικος.

Протажѣн'ное, ή пресоврѣш. дѣ бы вопіа^х
 έν. βεβοήκοιμι βεβοήκοις βεβοήκοι
 δυι. βεβοήκοιτον βεβοηκοίτην
 π. βεβοήκοιμεν βεβοήκοιτε βεβοήκοιεν

Αόριστος ά. Непредѣл. ѣ е. дѣ бы вопи^х.
 έν. βοήσαιμι βοήσαις βοήσαι
 δυι. βοήσαιτον βοήσαιτήν (!)
 π. βοήσαιμεν βοήσαιτε βοήσαιεν.

Μέλλων ά. будуще ѣ е. дѣ возопію.
 έν. βοήσοιμι βοήσοις βοήσοι
 δυι. βοήσοιτον βοησοίτην
 π. βοήσοιμεν βοήσοιτε βοήσοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡγητικῆς. Подчѣн'наго дѣлѣтелнаго.
 Ενεστῶς. καί παρατατικός.Настоѣщее.ή μιμοше.ѣще вопію
 έν. εάν βοάω ω βοάης ςς βοάη ѣ
 δυι. εάν βοάητον ѣτον βοάητον ѣτον
 π. εάν βοάωμεν ωμεν βοάητε ѣτε βοάωσι ωσι
 παρακεί-(!) /88/

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протажѣн'ное ή пресовер. ѣще возопію
 έν. εάν βεβοήκω βεβοήκησ βεβοήκη
 δυι. εάν βεβοήκητον βεβοήκητον
 π. βεβοήκωμεν βεβοήκητε βεβοήκωσι.

Αόριστος	ά.	Непредѣл. ã е.	΄ще возопiѳ
έν.	έν βοήσω	βοήσης	βοήση
δσι.	έν	βοήσητον	βοήσητον
π.	έν βοήσωμεν	βοήσητε	βοήσωσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΕΝΕΡγητικῆς. Необáвнаго дѣлáтелнаго.

Ενεστῶς	καί παρατατικός	βοάειν βοᾶν	
		Настоáщее и́ мимоме ^д шее	вопiти

Παρακείμε.	καί ὑπερσυν.	βεβοηκέναι	
		Протажén'ное и́ пресоверше.	вопiάти

Αόριστος	ά.	βοῆσαι	Непредѣлное ã	возопiти
----------	----	--------	---------------	----------

Μέλλων	ά.	βοήσειν	будущее ã е.	воз'зопiти
--------	----	---------	--------------	------------

ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΡΓΗτικῆς. Прича́стiе дѣлáтелнаго.

Ενεστῶς, καί παρατατικός. Настоáщее и́ мимомé. вопiάи.

ὀ βοάων
/886/

ὀ βοάων	βοῶν	τῶν βοάοντος	ῶντος
ἡ βοάουσα	βοῶσα	τῆς βοαούσης	ώσης
τὸ βοάον	βοῶν	τῶν βοάοντος	ῶντος.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

	протажén'ное и́ пресоверше.	вопiвѣ.
--	-----------------------------	---------

ὀ βεβοηκῶς	τῶν βεβοηκότος
ἡ βεβοηκυῖα	τῆς βεβοηκυῖας
τὸ βεβοηκός	τῶν βεβοηκότος

Αόριστος	ά.	Непредѣлное ã е.	возопiвѣ
----------	----	------------------	----------

ὀ βοήσας.	ἡ βοήσασα	τὸ βοήσαν.
-----------	-----------	------------

Μέλλων	ά.	будущее ã е.	вопити хотáи
--------	----	--------------	--------------

ὀ βοήσων	ἡ βοήσουσα	τὸ βοήσον
----------	------------	-----------

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δέ Παθητικῆς.

ГЛАГОЛЪ, ИЗЛОЖЕНИЯ ИЗЪ АВИТЕЛНАГО ЗАЛОГА же сртадáтелнаго.(!)

Ενεστῶς.	Настоáщее,	вопiѳ.
----------	------------	--------

έν.	βοάομαι ῶμαι	βοάη ã	βοάεται ᾶται
δ.	βοαόμεθον ὠμεθον	βοάεσθον ᾶσθον	βοάεθον ᾶσθον
π.	βοαόμεθα ὠμεθα	βοάεσθε ᾶσθε	βοάονται ῶνται.

παρατα

/89/

Παρατατικός.	Мимоме ^д шее,	вопи ^х .
--------------	--------------------------	---------------------

έν.	έβοαόμην ὠμην	έβοάου ῶ	έβοάετο ᾶτο
-----	---------------	----------	-------------

δ.	έβοαόμεθον ὠμεθον	έβοάεσθον ᾶσθον	έβοαέσθην ᾶσθην
----	-------------------	-----------------	-----------------

π. ἐβοαόμεθα ὠμεθα ἐβοάεσθε ἄσθε ἐβοάοντο ὦντο

Παρακείμενος Протажѣн'ное βοπίΔ^X.

ἐν. βεβόημα βεβόησαι βεβόηται

δυι. βεβοήμεθον βεβόησθον βεβόησθον

π. βεβοήμεθα βεβόησθε βεβόηνται.

ὑπερσυντέ. Пресовершѣ. βοπίΔα^X.

ἐν. ἐβεβοήμην ἐβεβόησο ἐβεβόητο

δ. ἐβεβοήμεθον ἐβεβόησθον ἐβεβοήσθην

π. ἐβεβοήμεθα ἐβεβόησθε ἐβεβόηντο

Αόρι. ἄ. Непредѣл. ἄ е. возопѣхъ.

ἐν. ἐβοήθην ἐβοήθης ἐβοήθη

δυι. ἐβοήθητον ἐβοήθητην

π. ἐβοήθημεν ἐβοήθητε ἐβοήθησαν

Μέλλων ἄ. будущее ἄ е. возопію.

ἐν. βοηθήσομαι βοηθήση βοηθήσεται

δ. βοηθησόμεθον βοηθήσεσθον ήσεσθον

π. βοηθησόμεθα βοηθήσεσθε βοηθήσονται

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ дѣвѣющее. βοπίти ѱма^M.

у

ἐνικά

/896/

ἐν. βεβοήσομαι βεβοήση βεβοήσεται.

δυι. βεβοησόμεθον βεβοήσεσθον ήσεσθον

π. βεβοησόμεθα βεβοήσεσθε βεβοήσο/ν/ται

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑθητικῆς. Повелѣтельнаго страдѣтельнаго.

Ενεστώς, καί Παρατατικός. Настоѣщее, ѱ мимощѣе. βοπίѱ.

ἐν. βοάου βοῶ βοάεσθω βοάσθω

δυ. βοάεσθον ἄσθον βοάεσθων άσθων.

π. βοάεσθε ἄσθε βοάεσθωσαν άσθωσαν.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протажѣн'ное ѱ пресовершѣ. возопіѱ.

ἐν. βεβόησο βεβοήσθω

δυ. βεβόησθον βεβοήσθων

πλ. βεβόησθε βεβοήσθωσαν

Αόριστος. ἄ. Непредѣл. ἄ е. возопіѱ.

ἐν. βοήθητι βοηθήτω

δ. βοήθητον βοηθήτων

π. βοήθητε βοηθήτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ. Молітвен'наго страдательнаго.

Ενεστώς καί παρατατικός.

Насто-

/90/

Насто́щее и́ мимосе́дшее. да́ вопію
 έν.βοαοίμην ὦμην βοάοιο ὦο βοάοιτο ὦτο
 δ. βοαοίμεθον ὦμεθον βοάοισθον ὦσθον βοαοίσθην ὦσθην
 π. βοαοίμεθα ὦμεθα βοάοισθε ὦσθε βοάοιντο βοῶντο

Παρακείμενος, καί ὑπερσυντέλικος.

Протаже́н'ное, и́ пресе́вер. да́ вопіа^х.
 έν. βεβοήμην βεβοῆο βεβοῆτο
 δυι. βεβοήμεθον βεβοῆσθον βεβοήσθην
 πλ. βεβοήμεθα βεβοῆσθε βεβοῆντο.

Αόρι. ά. Непредѣл. ã е. да́ возопію.
 έν. βοηθείην βοηθείης βοηθείη
 δυι. βοηθείητων βοηθειήτην
 πλ. βοηθείημεν βοηθείητε βοηθείησαν.

Μέλλων ά. будуще ã е. да́ возопію.
 έν. βοηθησοίμην βοηθήσοιο βοηθήσοιτο
 δ. βοηθησοίμεθον βοηθήσοισθον σοίσθην
 π. βοηθησοίμεθα βοηθήσοισθε θήσοιντο.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ́ двѣающее да́ вопіти ѱма^м.
 έν. βεβοησοίμην βεβοήσοιο βεβοήσοιτο
 δ. βεβοησοίμεθον βεβοήσοισθον σοίσθην
 πλ. βεβοησοίμεθα βεβοήσοισθε πληθυσ

/906/

π. βεβοησοίμεθα βεβοήσοισθε βεβοήσοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ. Подчѣн'наго страдательнаго.

Ενεστώς, καί παρατατικός.Насто́щее и́ мимосе́.аще вопію.

έν.έάν βοάωμαι ὦμαι βοάη ᾗ βοάηται βοᾶται
 δ. έάν βοάωμεθον ὦμεθον βοάησθον ᾗσθον βοάησθον ᾗσθον
 πλ. βοάωμεθα ὦμεθα βοάησθε ᾗσθε βοάωνται ὦνται.

Παρακείμενος και ὑπερσυντέλικος.

Протаже́н'. и́ пресе́вер. аще вопіа^х.
 έν.έάν βεβοῶμαι βεβοῆ βεβοῆται

δ. ἔάν βεβώμεθον βεβοῆσθον βεβοῆσθον

π. ἔάν βεβώμεθα βεβοῆσθε βεβοῶνται

Αόριστός ἄ. Непредѣ, ã е. ѡще возопію.

έν. ἔάν βοηθῶ βοηθῆς βοηθῆ

δυι. ἔάν βοηθῆτον βοηθῆτον

π. ἔάν βοηθῶμεν βοηθῆτε βοηθῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ. Необáвнаго страдáтельного.

Ενεστῶς
/91/

Ενεστῶς καί παρατατικός βοάεσθαι ἄσθαι

Настоáщее ἢ мимоше. вопіти.

Παρακει. καί ὑπερσυν. βεβοῆσθαι

Протáже. ἢ пресоверше. вопіати

Αόριστος ἄ. βοηθῆναι Непредѣльное ã е. возопіти.

Μέλλων ἄ. βοηθήσεσθαι Будúщее ã е. возопіти

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По мálѣ бывáющее. возопіти ἴμα^М.

βεβοήσεσθαι

ΜΕΤΟΧΗ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ Причáстіе страдáтельного.

Ενεστῶς καί Παρατατικός.

Настоáщее, ἢ мимоше. вопіемый.

ὁ βοαόμενος ὤμενος τοῦ βοαομένου ωμένου

ἡ βοαομένη ωμένη τῆς βοαομένης ωμέ.

τὸ βοαόμενον ὤμενον τοῦ βοαομένου ωμένου

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протáжен'ное ἢ пресоверше. вопіемый.

ὁ βεβοημένος τοῦ βεβοημένου

ἡ βεβοημένη τῆς βεβοημένης

τὸ βεβοημένον τοῦ βεβοημένου.

Αόριστος β. Непредѣл. ѵ е.

вопіющъ

ὁ βοηθεῖς
/916/

ὁ βοηθεῖς τοῦ βοηθέντος

ἡ βοηθεῖσα τῆς βοηθείσης

τὸ βοηθέν τοῦ βοηθέντος.

Μέλλων ἄ. будúщее ã е. вопіющій.

ὁ βοηθησόμενος τῶυ βο/η/θησομένου

ἡ βοηθησομένη τῆς βοηθησομένης

τὸ βοηθησόμενον τῶυ βοηθησομένου.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ сывάюще. вопіти ѿмѣй.

ὁ βεβοησόμενος τῶυ βεβοησομένου

ἡ βεβοησομένη τῆς βεβοησομένης

τὸ βεβοησόμενον τῶυ βεβοησομένου.

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δὲ Μέσης.

ГЛАГОЛЪ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗЪАВІТЕЛНАГО ЗАЛОГА же сръднаго.

Ενεστῶς. Настоящее, вопію.

έν. βοάομαι ὦμαι βοάη ᾱ βοάεται ᾱται

δ. βοαόμεθον ὠμεθον βοάεσθον ᾱσθον βοάεσθον ᾱσθον

π. βοαόμεθα ὠμεθα βοάεσθε ᾱσθε βοάονται ὦνται.

παρατα

/92/

Παρατατικός. Мимошедшее. вопи^х.

έν. έβοαόμην ὠμην έβοάου ὦ έβοάετο ᾱτο

δυι. έβοαόμεθον ὠμεθον έβοάεσθον ᾱσθον έβοαέσθην ᾱσθην

π. έβοαόμεθα ὠμεθα έβοάεσθε ᾱσθε έβοάοντο ὦντο.

Αόριστος ᾱ. Непредѣльное ᾱ е. возопи^х.

έν. έβοησάμην έβοήσω έβοήσατο

δ. έβοησάμεθον έβοήσασθον έβοησάσθην

π. έβοησάμεθα έβοήσασθε έβοήσαντο.

Μέλλων ᾱ. судыщее ᾱ возопію.

έν. βοήσομαι βοήση βοήσεται

δυι. βοησόμεθον βοήσεσθον βοήσεσθον

π. βοησόμεθα βοήσεσθε βοήσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Повелітелнаго сръднаго.

Ενεστῶς καί παρατατικός. Настоящее ѿ мимошедшее вопіи.

έν. βοάου βοῶ βοαέσθω άσθω

δυι. βοάεσθον ᾱσθον βοαέσθων άσθων.

π. βοάεσθε ᾱσθε βοαέσθωσαν άσθωσαν

Αόριστος ᾱ. Непредѣ. ᾱ е. возопіи.

έν. βόησαι βοησάσθω

δυικᾶ

/926/

δυι. βοήσασθον βοησάσθων

πλ. βοήσασθε βοησάσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ. Молітвен'наго сръднаго.

Ενεστώς καί παρατατικός.

	Насто́ющее ἢ мимоме ^л щее.	δα βοπίϋ.
έν. βοάοιμην	ώμην βοάοιο	ῶο βοάοιτο βοῶτο. καί τὰ λοιπά.
Αόρι. ά.	Непредѣльное ã е.	δα возопи ^х .
έν. βοησαίμην	βοήσαιο	βοήσαιτο
δυι. βοησαίμεθον	βοήσαισθον	σαισθην
π. βοησαίμεθα	βοήσαισθε	βοήσαιντο.

Μέλλων ά.	Буд́ущее ã е.	δα возопі́ю.
έν. βοησοίμην	βοήσοιο	βοήσοιτο
δυι. βοησοίμεθον	βοήσοισθον	σοίσθην
π. βοησοίμεθα	βοήσοισθε	βοήσοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Под'чѣн'наго среднаго.

Ενεστώς, καί Παρατατικός.

	Насто́ющее, ἢ мимоме́.	ᾗще βοπίϋ.
έν. ἐάν βοάωμαι	ώμαι βοάη ᾗ βοάεται ᾗται	καί τὰ λοιπά.
Αόρι. ά.	Непредѣл. ã е.	ᾗще возопі́ю.
		ένικά.

/93/

έν. ἐάν. βοήσωμαι	βοήση	βοήσεται
δυι. βοησώμεθον	βοήσησθον	βοήσησθον
π. βοησώμεθα	βοήσησθε	βοήσωνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΜΕΣΗΣ Необáвнаго среднаго.

Ενεστώς καί παρατατικός βοάεοθαι ᾗσθαι.

	Насто́ющее ἢ мимоме ^л щее	βοπίτι.
Αόριστος ά.	βοήσασθαι. Непредѣл'ное ã е.	возопі́ти
Μέλλων ά.	βοήσεσθαι. буд́ущее ã е.	возопі́ти.

ΜΕΤΟΧΗ ΜΕΣΗΣ. Причáстїе среднаго.

Ενεστώς καί παρατατικός. Насто́ющее ἢ мимоме^лщее вопи́емѣй.

ὁ βοαόμενος	ώμενος	τοῦ βοαομένου	ωμένου
ἡ βοαομένη	ωμένη	τῆς βοαομένης	ωμένης
τὸ βοαόμενον	ώμενον	τῶυ βοαομένου	ωμένου.

Αόριστος ά.	Непредѣл. ã е.	возопі́вый.
ὁ βοησάμενος	τῶυ βοιησαμένου (!)	
ἡ βοησαμένη	τῆς βοησαμένης	
τὸ βοησάμενον	τοῦ βοησαμένου.	
Μέλλων ά.	буд́ущее ã е.	вопи́щїй.
	φ	ὁ βοησό-

ὁ βοησόμενος τῷ βοησομένου
 ἡ βοησομένη τῆς βοησομένης
 τὸ βοησόμενον τῷ βοησομένου.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΣΥΖΥΓΙΑΣ τῶν περισπωμένων.

Ἡ τρίτη συζυγία τῶν περισπωμένων, διὰ τῷ οω προφέρεται. ὄιον, χρυσῶ ω. καὶ ἐν τῇ παραληγοῦση τῷ μελλοντος, τὸ ω μέγα ἔχει. ὄιον χρυσῶσω. πλὴν τοῦ ἄρω, ἄρῶσω. ὀμόω, ὀμόσω. ἐννώω, ἐννόσω. βῶω, βῶσω. ὀνόω, ὀνόσω.

ὦ ТРЕТЕМЪ СОУПРУОжествѣ (!) ὀблечέν'ныхъ.

Третье супружество ὀблечένыхъ нὰ οω проно́сится. ἴακο, позлащάю. ἢ въ пре^дконеч'номъ будύщаго ω великое ἴмать. ἴακο, позлащάшу. ὀβάче, ὀρῶ, ποορῶ. κλίνуσα заклинύса. ἑдиноумствύю. пасῶ, οὔпасῶ. οὔничжάю, οὔничжῶ.

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δὲ ἐνεργητικῆς.

Συζυγίας ἡ τῶν περισπωμένων.

глаголь,

/94/

ГЛАГОЛЬ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗЪАВИТЕЛНАГО. ЗАЛОГА жѣ дѣлѣтел'наго.

Супружества ἡ го ὀблечέν'ныхъ.

Ενεστώς. Настоящее. позлащάю.

ἐν. χρυσῶ ω χρυσῶεις σοῖς χρυσῶει σοῖ

δυ. χρυσῶετον οὔτον χρυσῶετον οὔτον

π. χρυσῶομεν οὔμεν χρυσῶετε οὔτε χρυσῶουσι οὔσι.

Παρατατι. Мимошѣдшее. позлати^х.

ἐν. ἐχρῶσοον ουν ἐχρῶσοες ους ἐχρῶσοε ου

δυ. ἐχρῶσετον οὔτον ἐχρῶσοέτην οὔτην

π. ἐχρῶσοομεν οὔμεν ἐχρῶσετε οὔτε ἐχρῶσοον ουν.

Παρακείμε. Протажѣное. позлаща^х.

ἐν. κεχρῶσκα κεχρῶσκας κεχρῶσκαε

δυ. κεχρῶσκατον κεχρῶσκατον

π. κεχρῶσκαμεν κεχρῶσκατε κεχρῶσкаси.

Υπερσυντέ. Пресоверше. позлащаа^х.

ἐν. ἐκεχρῶσκειν ἐκεχρῶσκεις ἐκεχρῶσκει

δυ. ἐκεχρῶσκειτον ἐκεχρῶσκειτην.

π. ἐκεχρῶσκειμεν ἐκεχρῶσκειτε ἐκεχρῶσκεισαν.

Фѣ

Абри-

/946/

Αόριστος ἄ. Непредѣльное ᾱ ε. позлати^x
 ἔν. ἐχρύσωσα ἐχρύσωσας ἐχρύσωσε
 δυ. ἐχρυσώσατον ἐχρυσώσατην
 π. ἐχρυσώσαμεν ἐχρυσώσατε ἐχρύσωσαν.

Μέλλων ἄ. будущее ᾱ ε. позлащѹ.
 ἔν. χρυσώσω χρυσώσεις χρυσώσει
 δυ. χρυσώσετον χρυσώσετε
 π. χρυσώσομεν χρυσώσετε χρυσώσουσι

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΕΡγητικῆς. Повелительнаго дѣлательнаго.
 Ενεστώς. καί παρατατικός. Настоящее ἢ мимошѣ. позлащай.
 ἔν. χρύσοε σου χρυσοέτω ούτω
 δυι. χρυσόετον οὔτον χρυσοέτων ούτων
 π. χρυσόετε οὔτε χρυσοέτωσαν ούτωσαν

Παρακείμενος. καί ὑπερσυντέλικος.
 Протажѣн'ное, ἢ пресовръш. позлати.
 ἔν. κεχρύσωκε κεχρυσωκέτω
 δυι. κεχρυσώκετον κεχρυσωκέτων
 π. κεχρυσώκετε κεχρυσωκέτωσαν.

Αόριστος ἄ. Непредѣл. ᾱ ε. позлати.
 ἔν. χρύσωσον χρυσωσάτω
 δυι. χρυσώσατον χρυσωσάτων
 π. χρυσώσατε χρυσωσάτωσαν.
 δυικά /95/

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΠΕΓΡΗτικῆς. (!) Молитвен'наго дѣлательнаго.
 Ενεστώς, καί παρατατικός. Настояще ἢ мимошѣ. да позлащай.
 ἔν. χρυσόιμι οἴμι χρυσόις οἴς χρυσόι οἴ
 δυι. χρυσόιτον οἴτον χρυσοίτην οἴτην
 π. χρυσόιμεν οἴμεν χρυσόιτε οἴτε χρυσόιεν οἴεν.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.
 протажѣн'ное ἢ пресовер. да бѣ позлаща^x
 ἔν. κεχρυσώκοιμι κεχρυσώκοις κεχρυσώκοι.
 δυ. κεχρυσώκοιτον κεχρυσωκοίτην
 π. κεχρυσώκοιμεν κεχρυσώκοιτε κεχρυσώκοιεν.

Αόριστος ἄ. Непредѣл. ᾱ ε. да позлащѹ
 ἔν. χρυσώσαιμι χρυσώσαις χρυσώσαι
 δυ. χρυσώσαιτον χρυσωσαίτην

π. χρυσώσαιμεν χρυσώσαιτε χρυσώσαιεν.
μέλλων /956/

Μέλλων ά. бyдyщee ã δὰ ποzлащy.
έν. χρυσώσοιμι χρυσώσοις χρυσώσοι
δυ. χρυσώσοιτον χρυωσοίτην
π. χρυσώσοιμεν χρυσώσοιτε χρυσώσοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗτικῆς. (!) Подчйн'наго страдáтелнаго. (!)
Ενεστῶς, καί παρατατικός.

Настoáщee ñ мимoшé. áще ποzлащáю
έν. έάν χρυσώω ω χρυσώης οῖς χρυσώη σῖ
δ. έάν χρυσώητον ωτον χρυσώητον ωτον
π. έάν χρυσώωμεν ωμεν χρυσώητε ωτε χρυσώωσι ωσι.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протáжён'. и пресовер. áще ποzлащá^x.
έν. έάν κεχρυσώωω κεχρυσώης κεχρυσώη
δυ. έάν κεχρυσώητον κεχρυσώητον
π. έάν κεχρυσώωωμεν κεχρυσώητε κεχρυσώωσι.

Αόριστος ά. Непредѣ, ã e. áще ποzлащy
έν. έάν χρυσώωω χρυσώσης χρυσώση
δυ. έάν χρυσώσητον χρυσώσητον
π. χρυσώωωμεν χρυσώσητε χρυσώωωσι

άπαρεμφάτου

/96/

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΕΝΕΡγητικῆς. Необáвнаго дѣлáтелнаго.

Ενεστῶς καί παρατατικός χρυσόειν οῦν
Настoáщee ñ мимoше^дшee златίτι.

Παρακείμε. καί ὑπερσ. κεχρυσωκέναι
Протáжён'ное ñ пресоверше. ποzлащáти

Αόριστος ά. χρυσῶσαι Непредѣлнoе ã ποzлатίτι
Μέλλων ά. χρυσώσειν бyдyщee ã e. ποzлатίτι.

ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΡΓΗτικῆς. Причáстiе дѣлáтелнаго.

Ενεστῶς καί Παρατατικός.Настoáщee, ñ мимoшé. ποzлащá^ди.

ὁ χρυσῶν ων τῷ χρυσόντος ὄντος
ἡ χρυσόουσα οὔσα τῆς χρυσοούσης σούσης
τὸ χρυσόν οὔν τοῦ χρυσόντος ὄντος.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протáжён'ное ñ пресовершé. ποzлатί^двий

ὁ κεχρυσωκῶς   τοῦ κεχρυσωκότος
 ἡ κεχρυσωκυῖα   τῆς κεχρυσωκυίας
 τὸ κεχρυσωκός   τῶυ κεχρυσωκότος

Αόρι.   ἄ.   Непредѣл.   ã e.   позлатѣвъ.

ὁ χρυσώσας

/966/

ὁ χρυσώσας   τῶυ χρυσώσαντος
 ἡ χρυσώσασα   τῆς χρυσωσάσης
 τὸ χρυσῶσαν   τῶυ χρυσώσαντος.

Μέλλων ἄ.   Будѹщее   ã e.   позлащάющ'

ὁ χρυσῶσων   τῶυ χρυσῶσοντος
 ἡ χρυσῶσουσα   τῆς χρυσωσοῦσης
 τὸ χρυσῶσον   τῶυ χρυσῶσοντος.

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δέ Παθητικῆς.

ГЛАГОЛЪ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗЪАВИТЕЛНАГО ЗАЛОГА же с/т/радáтелнаго.

Ενεστώς.   Насто́щее.   позлащáюса.

έν. χρυσόμαι   ὄυμαι   χρυσόη   ἢ   χρυσόεται   οὔται.

δυ. χρυσοόμεθον ούμεθον χρυσδέεσθον οὔσθον χρυσδέεσθον

οὔσθον.

π. χρυσοόμεθα ούμεθα χρυσδέεσθε οὔσθε χρυσδόνται οὔνται.

Παρατατι.   Μιμοσέ.   позлати^хса.

έν. έχρυσοόμην ούμην έχρυσόου οὔ έχρυσδέτο οὔτο

δουλκά

/97/

δυ. έχρυσοόμεθον ούμεθον έχρυσδέεσθον οὔσθον έχρυσοέσθην

οὔσθην

π. έχρυσοόμεθα ούμεθα έχρυσδέεσθε οὔσθε έχρυσδόντο οὔντο.

Παρακείμε.   Προταжé.   позлаща^хса.

έν. κεχρύσωμαι   κεχρύσωσαι   κεχρύσωνται

δ. κεχρυσώμεθον κεχρύσωσθον   ύσωσθον

π. κεχρυσώμεθα κεχρύσωσθε   κεχρύσωνται.

ὑπερσυντέ.   Пресовершé.   позлащаа^хса

έν. έкеχρυσώμην   έкеχρύσωσο   έкеχρύσωτο

δυ. έкеχρυσώμεθον έкеχρύσωσθον έкеχρυσώσθην

π. έкеχρυσώμεθα έкеχρύσωσθε έкеχρύσωνται.

Αόρι.   ἄ.   Непредѣльное   ã e.   позлати^хса.

έν. έχρυσώθην   έχρυσώθης   έχρυσώθη

δυ. ἐχρυσώθητον ἐχρυσωθήτην
 π. ἐχρυσώθημεν ἐχρυσώθητε ἐχρυσώθησαν.

Μέλλων ἄ. оудѹщее ā позлащѹса.
 ἐν. χρυσωθήσομαι χρυσωθήση χρυσωθήσεται.

x

δυ.

/976/

δυ. χρυσωθησόμεθον χρυσωθήσεσθον χρυσωθήσεσθον
 π. χρυσωθησώμεθα χρυσωθήσεσθε χρυσωθήσονται.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ оувѹщее. позлатѹтиса ѥмамѣ.

ἐν. κεχρυσώσομαι κεχρυσώση κεχρυσώσεται

δυ. κεχρυσωσόμεθον κεχρυσώσεσθον κεχρυσώσεσθον.

π. κεχρυσωσώμεθα κεχρυσώσεσθε κεχρυσώσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑθητικῆς. Повелѹтелнаго страдѹтелнаго.

Ενεστῶς καὶ παρατατικός. Настоѹщее ѥ мимоше^дшее златѹса.

ἐν. χρυσόου οὔ χρυσοέσθω ούσθω

δ. χρυσδέσθον οὔσθον χρυσοέσθων ούσθων

πλ. χρυσδέσθε οὔσθε χρυσοέσθωσαν ούσθωσαν.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος.

Протажен' ѥ пресовер. позлащѹйса.

ἐν. κεχρύσωσο κεχρυσώσθω.

δυ. κεχρύσωσθον κεχρυσώσθων.

πλ.

/98/

π. κεχρύσωσθε κεχρυσώσθωσαν

Αόρι. ἄ. Непредѹл. ā е. позлатѹса.

ἐν. χρυσώθητι χρυσωθήτω

δυ. χρυσώθητον χρυσωθήτων

π. χρυσώθητε χρυσωθήτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗΤικῆς. Молѹтвен'наго страдѹтелнаго.

Ενεστῶς καὶ Παρατατικός. Настоѹ. ѥ мимоше. да позлащѹса.

ἐν. χρυσοοίμην οίμην χρυσόοιο οὔο χρυσοοίτο οίτο.

δυ. χρυσοοίμεθον οίμεθον χρυσοοίσθον οὔσθον χρυσοοίσθην
 οίσθην.

πλ. χρυσοοίμεθα οίμεθα χρυσοοίσθε οὔσθε χρυσοοίντο

οὔντο.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

Протаже. ѥ пресовръш. да позлаща^хса.

ἐν. κεχρυσώμην κεχρυσῶ κεχρυσῶτο

δυ. κεχρυσώμεθον κεχρυσῶσθον κεχρυσώσθην.
 πλ. κεχρυσώμεθα κεχρυσῶσθε κεχρυσῶντο.
 Αόρι. ά. Непредѣл. ā e. да сѧ позлащѹ.
 έν. χρυσωθείην χρυσωθείης χρυσοθείη (!)
 δυι. /986/

δυ. χρυσωθείητο/ν/ χρυσωθειήτην.
 πλ. χρυσωθείημεν χρυσωθείητε χρυσωθείησαν.

Μέλλων. ά. оу/д/ущее ā e. да позлащѹса
 έν. χρυσωθησοίμην χρυσωθήσοιο χρυσωθήσοιτο
 δυ. χρυσωθησόμεθον χρυσωθήσοισθον χρυσωθησόισθην
 π. χρυσωθησοίμεθα χρυσωθήσοισθε χρυσωθήσοιντο

Μετ'όλίγον μέλλων. По малѣ бѣвѣюще
 да сѧ ѥмамъ позлатѣти.

έν. κεχρυσωσόιμην κεχρυσώσοιο κεχρυσώσοιτο
 δυ. κεχρυσωσόμεθον κεχρυσώσοισθον κεχρυσωσόισθην
 πλ. κεχρυσωσόμεθα κεχρυσώσοισθε κεχρυσώσοιντο

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗτικῆς. Подчѣн'наго страдѣтелнаго.
 Ενεστώς, καί παρατατικός.

Настоящее ѥ мимоше. ѥще позлащѣю^{с̃}
 έν. έάν χρυσόωμαι ὦμαι χρυσόη δι χρυσόηται ὦται
 /99/

δυ. έάν χρυσώμεθον ὠμεθον χρυσόησθον ὦσθον χρυσόησθον
 ὦσθον
 π. έάν χρυσοώμεθα ὠμεθα χρυσόησθε ὦσθε χρυσόωνται ὦνται

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протѣже. ѥ пресовер. ѥще позлаща^хсѧ.
 έν. έάν κεχρυσῶμαι κεχρυσῆ κεχρυσῆται
 δυι. έάν κεχρυσώμεθον κεχρυσῆσθον κεχρυσῆσθον.
 π. έάν κεχρυσώμεθα κεχρυσῆσθε κεχρυσῶνται.

Αόριστος ά. Непредѣл, ā e. ѥще позлащѹ^{с̃}
 έν. έάν χρυσωθῶ χρυσωθῆς χρυσωθῆ.
 δυι. έάν χρυσωθῆτον χρυσοθῆτον. (!)
 π. χρυσωθῶμεν χρυσωθῆτε χρυσωθῶσι

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΠΑΘΗτικῆς. Необѣвнаго страдѣтелнаго.

Ενεστώς καί παρατατι. χρυσοεσθαι οὔσθαι
 Настоящее ѥ мимоше. позлащѣтисѧ

Παρακει. καὶ ὑπερσυν. κεχρυσῶσθαι
 Протже. ἢ пресовѣрше. позлащаѣти^ѣ
 Αόριστος ἄ. χρυσωθῆναι Непредѣльное ἄ е. позлатѣтиса.
 Μέλλων ἄ. χρυσωθήσεσθαι
 будущее

/996/

Будущее ἄ е. позлатѣтиса
 Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ бубающее. позлатѣтиса ἴма^М.
 κεχρυσώσεσθαι

ΜΕΤΟΧΗ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ Прича́стїе страда́тельнаго.
 Ενεστώς καὶ παρατατικὸς.

Насто́щее ἢ мимоше^Д позлаща́емый.
 Ο χρυσοόμενος ούμενος τῶ χρυσοομένου. ουμένου
 ἢ χρυσοομένη ουμένη. τῆς χρυσοομένης ουμένης.
 τὸ χρυσοόμενον ούμενον τοῦ χρυσοομένου ουμένου.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος.

Протже́. ἢ пресоверше. позлащен'ный
 Ο κεχρυσῶμενος.(!) τοῦ κεχρυσωμένου
 ἢ κεχρυσωμένη. τῆς κεχρυσωμένης.
 τὸ κεχρυσώμενον. τοῦ κεχρυσωμένου.

Αόρι. ἄ. Непредѣл. ἄ е. позлатѣвый
 ὁ χρυσωθείς. τοῦ χρυσωθέντος
 ἢ χρυσωθείσα. τῆς χρ/υ/σωθείσης.
 τὸ χρυσωθέν τοῦ χρυσωθέντος.

Μέλλων ἄ. будущее ἄ. позлаща́ющий
 ὁ χρυσωθησόμενος τοῦ χρυσωθησομένου
 ἢ χρυ- /100/
 ἢ χρυσωθησομένη. τῆς χρυσωθησομένης
 τὸ χρυσωθησόμενον. τοῦ χρυσωθησόμενου (!)

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ бубающее позлатѣти ἴмѣй.
 ὁ κεχρυσωσόμενος. τοῦ κεχρυσωσομένου.
 ἢ κεχρυσωσομένη. τῆς κεχρυσωσομένης.
 τὸ κεχρυσωσόμενον τοῦ κεχρυσωσομένου.

РНА, ЕГКЛИСЕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δὲ μέσης.
 ГЛАГОЛЬ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗЪАВИТЕЛНАГО ЗАЛОГА же срѣднаго.
 Ενεστώς, καὶ Παρατατικὸς.
 Насто́щее, ἢ мимоше́. позлаща́ю^ѣ.

έν. χρυσόμαι οὔμαι χρυσόη δι χρυσόεται οὔται. καί τὰ
λοιπά
Παρατατι. Μιμοσέ. позлати^хса.

έν. έχρυσοόμην ούμην έχρυσόου οὔ έχρυσόετο οὔτο. καί τὰ
λοιπά.

Αόριστος ά. Непредѣл. ã е. позлати^х.

έν. έχρυσωσάμην έχρυσώσω έχρυσώσατο

δ. έχρυσωσάμεθον έχρυσώσασθον έχρυσωσάσθην
πλ.

π. έχρυσωσάμεθα έχρυσώσασθε έχρυσώσαντο. /1006/

Μέλλων α. будуще ã е. позлащѹ.

έν. χρυσώσομαι χρυσώση χρυσώσεται

δ. χρυσωσόμεθον χρυσώσεσθον ώσεσθον

πλ. χρυσωσόμεθα χρυσώσεσθε χρυσώσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Повелітелнаго срѣднаго.

Ενεστώς, καί Παρατατικός. На/с/тоѡще ѱ μιμοσέ. позлащѡѱ

έν. χρυσόου οὔ χρυσοέσθω ούσθω

δ. χρυσδέσθον ούσθον χρυσοέσθων ούσθων

πλ. χρυσδέσθε ούσθε χρυσοέσθωσαν ούσθωσαν.

Αόριστος, ά. Непредѣл. ã е. позлати

έν. χρύσωσαι χρυσωσάθω

δυι. χρυσώσασθον χρυσωσάσθων

π. χρυσώσασθε χρυσωσάσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ. Молітвен'наго срѣднаго.

Ενεστώς. καί παρατατικός. Настоящее ѱ μιμοσέ. да позлащѡѱ.

έν. χρυσοοίμην οίμην χρυσοοιο οὔ χρυσοοιτο οὔτο. καί τὰ
λοιπά.

άόρι-
/101/

Αόριστος. ά. Непредѣл. ã е. да позлати^х

έν. χρυσωσαίμην χρυσώσαιο χρυσώσαιτο

δ. χρυσωσαίμεθον χρυσώσαισθον χρυσωσαίσθην.

π. χρυσωσαίμεθα χρυσώσαισθε χρυσώσαιντο.

Μέλλων. ά. будущее ã е. да позлащѹ

έν. χρυσωσοίμην χρυσώσοιο χρυσώοιτο

δ. χρυσωσοίμεθον χρυσώσοισθον οίσθην

πλ. χρυσωσοίμεθα χρυσώσοισθε χρυσώσοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Подчѣн'наго срѣднаго.

Ενεοτώς, καὶ παρατατικός.

Насто́щее ѱ мѣмоше́. ѡще позлаца́ю̃

έν. ἐάν χρυσόωμαι ὦμαι χρυσόη οἷ χρυσόηται οἷται. καὶ

τά λοιπά̃.

Αόριστος ἄ. Непредѣ, ѡ е. ѡще позлащу̃

έν. ἐάν χρυσώσωμαι χρυσώση χρυσώσηται.

δ. χρυσωσώμεθον χρυσώσησθον σώσησθον

π. ἐάν χρυσωσώμεθα χρυσώσησθε χρυσώσωνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΜΕΣΗΣ

ѡ

Необá-

/1016/

Необáвнаго срѣднаго.

Ενεστῶς καὶ παρατατι. χρυσοεσθαι οὔσθαι

Насто́щ. ѱ мѣмоше́. позлащатѣса

Αόριστος ἄ. χρυσώσασθαι. Непредѣл'ное ѡ е. позлатѣтѣса.

Μέλλων ἄ. χρυσώσεσθαι Будѣщее ѡ е. позлатѣтѣса.

ΜΕΤΟΧΗ ΜΕΣΗΣ. Причáстїе срѣднаго.

Ενεστῶς καὶ παρατατικός. Насто́щее ѱ мѣмоше́^Д позлащáемый.

ὁ χρυσοόμενος, οὔμενος, τοῦ χρυσοομένου, ουμένου,

ἡ χρυσοομένη, ουμένη, τῆς χρυσοομένης, ουμένης,

τὸ χρυσοόμενον ούμενον, τοῦ χρυσοομένου ουμένου.

Αόρι. ἄ. Непредѣл. ѡ е. позлатѣвыйса

ὁ χρυσωσάμενος τῶу χρυσωσαμένου

ἡ χρυσωσαμένη τῆς χρυσωσαμένης

τὸ χρυσωσάμενον τῶу χρυσωσαμένου

Μέλλων ἄ. будѣщее ѡ. позлащѣйса.

ὁ χρυσωσόμενος τῶу χρυσωσομένου

ἡ χρυσωσομένη τῆς χρυσωσομένης

τὸ χρυσωσόμενον.

περί

/102/

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Τὰ εἰς μι ῥήματα, ἀπὸ τῶν περισπωμένων ῥημάτων γίνονται.

Εἰσὶ δὲ τούτων αἱ συζυγίαι τέσσαρες. ὧν ἡ πρώτη, ἀπὸ τῆς

πρώτης τῶν περισπωμένων γίνεται, ὄιον τιθέω ὦ, τίθημι.

ἔχει δὲ τὸ η, ἐν τῇ παραληγοῦση τοῦ ἐνεργητικοῦ. τὸ δὲ

ε, ἐν τῇ τῶу παθητικοῦ. ὄιον τίθημι, τίθεμαι.

ѡ ИЖЕ НА МІ ГЛАГОЛЬ

Иже ἡ μὲν глаголῶν ὡς ὀβλεχέν'νων γλῶσσαι бивають. Συτ̃ же σι^χ συζυγείων τετάρη. Ἰὴ же πέρυον, ὡς πέρυον ὀβλεχέν'νων бивають. Ἰακο. ποлагάα ποлагάου, κλάδου. Ἰματ̃ же η, ἐν πρὸς-κον'χάεμον δὲ λάτελον. ε, ἡ ἐν στραδάτελον^μ. Ἰακο ποлагάου ποлагάουσα.

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δὲ ἐνεργητικῆς.

συζυγείας δὲ α. τῶν εἰς μ.

Глаголь

/Ι026/

ΓΛΑΓΟΛΨ, ΙΖΟЖΕΝΙΑ ΙΖΙΛΒΙΤΕΛΝΑΓΟ ΖΑΛΟΓΑ ἡ δὲ δὲ λάτελ'νον. Συζυγείων τετάρη ἡ μὲν ἰже ἡ μὲν.

Ενεστώς. Ἰατοῶσσε. ποлагάου.

ἐν. τίθημι τίθησ τίθησι

δου. τίθετον τίθετον

πλ. τίθεμεν τίθετε τίθεῖσι καὶ ἰωνικῶσ τιθέασι.

Παρατατι. Μιμοσέδσσε. ποложι^χ.

ἐν. ἐτίθημι ἐτίθησ ἐτίθη

δου. ἐτίθετον ἐτιθέτην

πλ. ἐτίθεμεν ἐτίθετε ἐτίθεσαν

Παρακείμε. Προταχέονε. ποлага^χ.

ἐν. τέθεικα τέθεικασ τέθεικε

δου. τεθείκατον τεθεικάτην

π. τεθείκαμεν τεθείκατε τεθείκασι. καὶ διὰ τοῦ η, τέθηκα. ἀπὸ τοῦ θῆσω μέλλοντοσ.

ὑπερσυντέ. Πρесоβε/ρ/σέν'ное ποлагаα^χ.

ἐν. ἐτεθείκειν ἐτεθείκεισ ἐτεθείκει

δ. ἐτεθείκειτον ἐτεθεικειτήν

π. ἐτεθείκειμεν ἐτεθείκειτε ἐτεθεικεισαν

Αόρι. α. Непредл. ã e. ποложих̃.

ἐνικά

/Ι03/

ἐν. ἔθηκα ἔθηκασ ἔθηκε

δου. ἐθήκατον ἐθηκάτην.

πλ. ἐθήκαμεν ἐθήκατε ἐθήκασι.

καὶ τὸ μὲν ἔθηκα ἀντί ἔθησα, ἔξω τοῦ κανόνου.

ὁμοίωσ καὶ ἔδωκα, καὶ ἦκα, καὶ ἦνεγκα, καὶ εἶπα,

ταῦτα γάρ οὐκ ἐφύλαξαν τὸ σύμφωνον τοῦ οἰκείου

μέλλοντοσ.

Αόριστοσ β. Непредл. ã e. ποложι^χ.

-III-

έν. ἔθην ἔθης ἔθη
 δυ. ἔθετον ἔθέτην
 πλ. ἔθεμεν ἔθετε ἔθεσαν.

Μέλλων ἄ. будуще ã е. положу.
 έν. θήσω θήσεις θήσει
 δυ. θήσετον θήσετον.
 πλ. θήσομεν θήσετε θήσουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ. Повелительнаго дѣлательнаго
 Еνεστώς, καὶ Παρατατικός.Нѣс/тоѡщее ѡ мимошѣ. полагаѡ

έν. τίθει τιθέτω
 δυ. τίθετον τιθέτων
 πλ. τίθετε τιθέτωσαν.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος.

протажѣ-

/1036/

Протажѣн'ное. ѡ пресоверше. положи
 έν. τέθεικε τεθεικέτω
 δυ. τεθείκετον τεθεικέτων
 πλ. τεθείκετε τεθεικέτωσαν.

Αόριστος, ἄ. Непредѣ. ã е. положи.
 έν. θήκον θηκάτω. τὸ δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔθηκα.
 ἀλλ' ἄχρηστον ἐστί.

θέτι ἢ θές θέτω
 δυ. θέτον θέτων
 πλ. θέτε θέτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ. Молитвен'наго дѣлательнаго.
 Еνεστώς, καὶ παρατατικός.Нѣстоѡщее ѡ мимошѣ. да полагаѡ.

έν. τιθείην τιθείεις(!) τιθείη
 δυ. τιθείητον τιθειήτην
 πλ. τιθείημεν τιθείητε τιθείησαν, καὶ τιθειεν.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος.

Протажѣн'ное. ѡ пресовер. да полага^х.
 έν. τεθείκοιμι τεθείκοις τεθείκοι
 δυ. τεθείκοιτον τεθεικόιτην
 π. τεθείκοιμεν τεθείκοιτε τεθείκοιεν.

ἀόρι-

/104/

Αόρι.(!) ἄ. Непредѣл. ã. да положи^{хъ}.

έν. θείνν   θείης   θείη
 δυ.   θείητον   θειήτην
 πλ. θείημεν καὶ θεῖμεν θείητε   θείησαν, καὶ θεῖεν.

Μέλλων α.   οὐδύσее   ã.   δὰ ποложу.

έν. θήσοιμι   θήσοις   θήσοι
 δυ.   θήσοιτον   θησόιτην
 πλ. θήσοιμεν   θήσοιτε   θήσοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡγητικῆς. Подчйн'наго дѣлѣтелнаго.

Ενεστώς, καὶ Παρατατικὸς. Насто́ще. ѱ мимоще. ѡще полага́ю.

έν. ἕάν τιθῶ   τιθῆς   τιθῆ
 δυ. ἕάν   τιθῆτον   τιθῆτον
 πλ. ἕάν τιθῶμεν   τιθῆτε   τιθῶσι.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος.

Протажэн'. ѱ пресове́р.   ѡще полага́хъ.

έν. ἕάν τεθείκω   τεθείκης   τεθείκη
 δυ. ἕάν   τεθείκητον   τεθείκητον
 π. ἕάν τεθείκωμεν   τεθείκετε   τεθείκωσι.

Αόρι. α.   Непредѣл.   ã е.   ѡще положу́.

έν. ἕάν θῶ (!)   θῆς   θῆ
δουικά.

/I046/

δυ. ἕάν   θῆτον   θῆτον
 πλ. ἕάν θῶμεν   θῆτε   θῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΕΝ/ερ/γητικῆς. Неодѣвнаго дѣлѣтелнаго.

Ενεστώς. καὶ παρατατικὸς. τιθέναι.

Насто́щее ѱ мимоще́дшее.   полага́ти

ὑπερσυν.   τεθεικέναι Пресовръш.   полага́ти

Αόριστος β.   θεῖναι Непредѣльное   ѿ   положи́ти.

Μέλλων α.   θήσειν. Будысее   ã.   положи́ти.

ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΡΓΗτικῆς. Прича́стие дѣлѣтелнаго.

Ενεστώς καὶ παρατατικὸς. Насто́щее ѱ мимоще́дшее полага́ѱ.

ὁ τιθείς   τοῦ τιθέντος.

ἡ τιθειῖσα   τῆς τιθείσης.

τὸ τιθέν   τοῦ τιθέντος.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος.

Протажэн. ѱ пресове́рше.   положи́въ.

ὁ τεθεικώς   τοῦ τεθεικότος

ἡ τεθεικυῖα τῆς τεθεικυῖας τὸ τεθεικός /105/

τὸ τεθεικός τῶν τεθεικότος.

Αόριστος β. Непредѣл. ѿ е. πολὸζъ.

ὁ θεῖς τῶν θέντος

ἡ θεῖσα τῆς θείσης

τὸ θέν τοῦ θέντος.

Μέλλων α. оуду. ѿ. положѣти хотѣи

ὁ θήσων τῶν θήσοντος

ἡ θήσουσα τῆς θησούσης

τὸ θῆσον τῶν θήσοντος.

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΣΩΣ Ο/ΡΙ/ΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΣΩΣ δὲ παθητικῆς.

ГЛАГОЛЪ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗІАВИТЕЛНАГО. ЗАЛОГА же страдѣтелнаго.

Ενεστώς. Настоящее. полагаюса.

έν. τίθεμαι τίθεσαι τίθεται

δυ. τιθέμεθον τίθεσθον τίθεσθον.

πλ. τιθέμεθα τίθεσθε τίθενται.

Παρατατι. Мимошедшее. положи^хса.

έν. ἐτιθέμην ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου ἐτίθετο

δ. ἐτιθέμεθον ἐτίθεσθον ἐτιθέσθην

π. ἐτιθέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο.

ц

παρακεί-

/1056/

Παρακείμε. Протаже. полага^хса.

έν. τέθειμαι τέθεισαι τέθειται,

δυ. τεθειμέθον τεθεισθον τέθεισθον

π. τεθειμέθα τέθεισθε τέθεινται.

ὑπερσυντέ. Пресоверше. полагаа^хса,

έν. ἐτεθείμην ἐτέθεισο ἐτέθειτο

δυ. ἐτεθείμεθον ἐτέθεισθον ἐτεθείσθην

π. ἐτεθείμεθα ἐτέθεισθε ἐτέθειντο

Αόρι. α. Непредѣл. ѿ е. положѣхса.

έν. ἐτέθην ἐτέθης ἐτέθη

δυ, ἐτέθητον ἐτεθήτην

πλ, ἐτέθημεν ἐτέθητε ἐτέθησαν.

Μέλλων α. оудущее ѿ е. положуса.

έν. τεθήσομαι   τεθήση   τεθήσεται
 δυ, τεθησόμεθον   τεθήσεσθον   τεθήσεσθον
 πλ, τεθησόμεθα   τεθήσεσθε   τεθήσονται

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ бодущее положйтиса имамъ.

έν. τεθείσομαι   τεθείση   τεθείσεται
 δυ, τεθεισόμεθον   τεθείσεσθον   εἰσεσθον
 π, τεθεισόμεθα   τεθείσεσθε   τεθείσονται

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑθητικῆς. Повелітелнаго страдательнаго.

Ενεστῶς
 /I06/

Ενεστῶς καὶ παρατατικὸς

Насто́щее, ἢ мимоме^дшее.   полагаи^{с̃},

έν. τίθεσο καὶ τίθου   τιθέσθω
 δυ. τίθεσθον   τιθέσθων
 πλ. τίθεσθε   τιθέσθωσαν.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος.

Протажэн. ἢ пресовѣрше.   положи́са.

έν. τέθεισο   τεθείσθω
 δυ. τέθεισθον   τεθείσθων
 π. τέθεισθε   τεθείσθωσαν.

Αόρι.   α.   Непредѣл.   ã e.   положи́са.

έν. τέθητι   τεθήτω
 δυ. τέθητον   τεθήτων
 πλ. τέθητε   τεθήτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗΤΙΚῆς. Молітвен'наго страдательнаго.

Ενεστῶς. καὶ παρατατικὸς.   τιθέναι.

Насто́щее ἢ мимоме́   да полага́юса.

έν. τιθείμην   τιθεῖτο   τιθεῖτο
 δυ. τιθείμεθον   τιθεῖσθον   τιθείσθην
 π. τιθείμεθα   τιθεῖσθε   τιθεῖντο.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος.

Протажэн'. ἢ пресовер.   да полага^хса.
 ἐνικά.

/I066/

έν. τεθείμην   τεθεῖτο   τεθεῖτο
 δυ. τεθείμεθον   τεθεῖσθον   τεθείσθην
 π. τεθείμεθα   τεθεῖσθε   τεθεῖντο.

Αόρι. (!)   α.   Непредѣл.   ã.   да положи^хса.

έν. τεθείην   τεθείης   τεθείη
 δυ.   τεθείητον   τεθειλήτην
 πλ. τεθείημεν   τεθείητε   τεθείησαν.

Μέλλων ά.   будущее а̃.   положуσα.

έν. τεθησοίμην   τεθήσοιο   τεθήσοιτο.
 δυ. τεθησοίμεθον   τεθήσοισθον   σοίσθην
 πλ. τεθησοίμεθα   τεθήσοισθε   τεθήσοιντο

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

По малѣ будущее   да са ѱмамъ положѣти.

έν. τεθεισοίμην   τεθείσοιο   τεθήσοιτο (!)
 δυ. τεθεισοίμεθον   τεθείσοισθον   σοίσθην
 π. τεθεισοίμεθα   τεθείσοισθε   τεθείσοιντο

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗτικῆς. Подчѣн'наго страдѣтельнаго.
 Ενεστῶς, καί Παρατατικῶς.

Настоаще. ѱ мимоше.   аще полагаю̃.

έν. ἐάν τιθῶμαι   τιθῆ   τιθῆται
 δυ. ἐάν τιθῶμεθον   τιθῆσθον   τιθῆσθον.
 π. ἐάν τιθῶμεθα   τιθῆσθε   τιθῶνται.

παρακεί- /107/
 -

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протажѣн'. ѱ пресовѣр. аще полага^хса.

έν. ἐάν τεθῶμαι   τεθῆ   τεθῆτε (!)
 δυ. ἐάν τεθῶμεθον   τεθῆσθον   τεθῆσθον
 πλ. ἐάν τεθῶμεθα   τεθῆσθε   τεθῶνται

Αόρι. ά.   Непредѣл. а̃ е.   аще положуса
 έν. ἐάν τεθῶ   τεθῆς   τεθῆ
 δυ. ἐάν   τεθῆτον   τεθῆτον
 πλ. ἐάν τεθῶμεν   τεθῆτε   τεθῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΠΑΘΗτικῆς. Необавнаго страдѣтельнаго.

Ενεστῶς καί παρατατικῶς τίθεσθαι,

Настоащее ѱ мимоше^дшее   полá/га/тѣса.

Παρακεί. καί ὑπερσυντέ. τεθεισθαι,

Протаже. ѱ пресовѣрше.   положѣти̃.

Αόριστος ά.   τεθῆναι, Непредѣльное а̃ е.   положѣтиса.

Μέλλων ά.   τεθήσεσθαι. Будущее а̃.   положѣтиса.
 Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ бывá/к/шее. положѣтиса ѱма^м,
 τεθείσεσθαι.

ΜΕΤΟΧΗ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ Прича́стiе страд́ательнаго.
 ένεστώς.
 /1076/

Ένεστώς και παρατατικός.

Насто́ящее ή мiмоще́дшее полага́йся
 ό τιθέμενος τῶυ τιθεμένου
 ή τιθεμένη τῆς τιθεμένης
 τό τιθέμενον τῶυ τιθεμένου.

Παρακείμενος, και ὑπερσυντέλικος
 Протаж́ен'ное. ή пресоверш. полага́емъ
 ό τεθειμένος τῶυ τεθειμένου
 ή τεθειμένη τῆς τεθειμένης
 τό τεθειμένον τοῦ τεθειμένου

Αόριστος. ά. Непредѣ. ã е. полага́ющъ.
 ό τεθείς τοῦ τεθέντος
 ή τεθειῖσα τῆς τεθείσης
 τό τεθέν τῶυ τεθέντος

Μέλλων. ά. будущее ã е. полага́ющіи.
 ό τεθησόμενος τοῦ τεθησομένου
 ή τεθησομένη τῆς τεθησομένης
 τό τεθησόμενον τοῦ τεθησομένου,

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ́ ѡбв́ающее. полож́итиса ѡмамъ.
 ό τεθεισόμενος τοῦ τεθεισομένου
 ή τεθησομένη (!) τῆς τεθεισομένης
 τό τεθεισόμεν/ον/ τοῦ τεθεισομένου
 ῥῆμα,
 /108/

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δέ μέσης.
 ГЛАГОЛЪ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗІАВИТЕЛНАГО ЗАЛОГА жѣ Срѣднанаго. (!)
 Ένεστώς. Настоя́щее. полага́юса.

έν. τίθεμαι τίθεσαι τίθεται τὰ λοιπά

Παρατατι. Μιμоще́д. полага^хса.
 έν. έτιθέμην έτίθεσο και έτίθου έτίθετο, και τὰ λοιπά.

Αόρι. ά. Непредѣл. ã е. положи^хса.
 έν. έθηκάμην έθήκω έθήκατο
 δυ, έθηκάμεθον έθήκασθον έθηκάσθην
 π, έθηκάμεθα έθήκασθε έθήκαντο,
 Αόρι, β. Непредѣл. ѵ е. положи^хса.

έν. ἐθέμην ἔθεσο καὶ ἔθου ἔθετο
 δυ. ἐθέμεθον ἔθεσθον ἐθέσθην
 π. ἐθέμεθα ἔθεσθε ἔθεντο,

Μέλλων ά. бyдyщee ä e. положyса.

έν. θήσομαι θήση θήσεται
 δυ. θησόμεθον θήσεσθον θήσεσθον
 π. θησόμεθα θήσεσθε θηθούνται.

προστακτικῆς /1086/

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Повелίтелнаго срѣднаго.

Ενεστώς, καὶ παρατατικὸς. Насто́ящее ἢ мимосé. полага́йса.

έν. τίθεσο καὶ τίθου τιθέσθω
 δυ. τίθεσθον τιθέσθων
 πλ. τίθεσθε τιθέσθωσαν.

Αόριστος, β. Непредѣ. ѿ e. положи.

έν. θέσο καὶ θοῦ θέσθω
 δυ. θέσθον θέσθων.
 πλ. θέσθε θέσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ. Молі́твен'наго срѣднаго.

Ενεστώς, καὶ Παρατατικὸς.

На/с/то́ящее ἢ мимосé. да полага́юса.

έν. τιθείμην τιθεῖτο τιθείτο, τὰ λοιπὰ

Αόριστος β. Непредѣ, ѿ e. да положи^хса

έν. θείμην θεῖτο θεῖτο
 δυ. θείμεθον θεῖσθον θεῖσθην
 πλ. θείμεθα θεῖσθε θεῖντο,

Μέλλων ά. бyдyщee ä. да положyса.

έν. θησοίμην θήσοιο θήσοιτο
 δυ. θησοίμεθον θήσοισθον θησοίσθην
 πλ. θησοίμεθα θήσοισθε θήσοιντο.

/109/

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Под'чйн'наго срѣднаго.

Ενεστώς, καὶ παρατατικὸς. Насто́ящ.ἢ мимо. ἄще полага́юса.

έν. ἐάν τιθῶμαι τιθῆ τιθῆτε, (!) τὰ λοιπὰ

Αόρι, β. Непредѣлѣ ѿ e. ἄще положy^ѣ.

έν. ἐάν θῶμαι θῆ θῆται
 δυ. ἐάν θώμεθον θῆσθον θῆσθον
 πλ. ἐάν θώμεθα θῆσθε θῶνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΜΕΣΗΣ Необάвнаго срѣднаго.

Ενεστώς καί παρατατι. τίθεσθαι

Насто́щее ἢ мимоше^д, полага́тисα.

Αόριστος β. θέσθαι. Непредѣльное ѿ е, положи́ти.

Μέλλων ά. θήσεσθαι. Будύщее ā е. положи́тисα.

ΜΕΤΟΧΗ ΜΕΣΗΣ, Прича́стие срѣднаго.

Ενεστώς καί παρατατικός.

Насто́щее ἢ мимоше^дшее полага́йся

ὁ τιθέμενος τῶυ τιθεμένου

ἡ τιθεμένη τῆς τιθεμένης

τὸ τιθέμενον τῶυ τιθεμένου

ч

Αόριστος.

/1096/

Αόρι. ά. Непредѣл. ā е. положи́вый

ὁ θέμενος τῶυ θεμένου

ἡ θεμένη τῆς θεμένης

τὸ θέμενον τῶυ θεμένου

Μέλλων ά. будύщее ā е. полага́ющій/—гáющій/

ὁ θησόμενος τῶυ θησομένου

ἡ θησομένη τῆς θησομένης

τὸ θησόμενον τῶυ θησομένου.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ συζυγίας τῶν εἰς μι.

Δευτέρα συζυγία τῶν εἰς μι. γίνεται ἀπό τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων.(!) ὅιον ἰστάω ῶ, ἴστιμι.(!) ἔχει δέ τὸ η. ἐν τῇ παραληγούσῃ τῶυ ἐνεργητικου, τὸ α δέ ἐν τῇ τοῦ παθητικοῦ. ὅιον, ἴστημι ἴσταμαι.

ὡ ВТОРОМЪ СОУПРОУжествѣ ἴже на μι.

Второе супружество ἴже на μι, бывае^т ὡ^т второга ὀблечѣн'ны^х. ἴако, сто̀ сто̀ ἴмать ж̀ η во предпоследне^м дѣлѣтелнаго, α ж̀ страдѣтелнаго. ἴако сто̀, стáвлюса.

Рῆμα,

/110/

РНМА, ΕΓΚΑΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δέ ἐνεργητικῆς.

συζυγίας β. τῶν εἰς μι.

ГЛАГОЛЬ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗІАВИТЕЛНАГО ЗАЛОГА ж̀ дѣлѣтелнаго супружества ѿ го. ἴже на μι.

Ενεστώς.

Насто́щее.

стáвлю.

έν. ἴστημι	ἴστης	ἴστησι
δυ.	ἴστατον	ἴστατον
πλ. ἴσταμεν	ἴστατε	ἴστασι.

Παρατατι. Μιμοσέδ. постави^X.

έν. ἴστην	ἴστης	ἴστη
δυ.	ἴστατον	ἰστάτην
πλ. ἴσταμεν	ἴστατε	ἴστασαν.

Παρατατι. (!) Μιμοше^Дше. став^Δ^X.

έν. ἔστακα	ἔστακας	ἔστακε
δυ.	ἑστάκατον	ἑστάκατον
πλ. ἐστάκαμεν	ἐστάκατε	ἐστάκασι.

καί συρακουσίως, ἔστηχα ἑστηχας ἑστηχε.

Ἀπό τῶν ἴστημι, παρακείμενος ἑστηκα. ἔνθεν

ἑστήκω. μέλλων, ἐστήξω. ὡς καλλιμάχου ἐξηγητῆς.

ὑπερσυντέ-

/1106/

ὑπερσυντέ. Пресовершѣ. ставла^X,

έν. ἐστάκειν	ἐστάκεις	ἐστάκει
δυ.	ἐστάκειτον	ἐστακείτην
πλ. ἐστάκειμεν	ἐστάκειτε	ἐστάκεισαν

Ἄρι. ἄ. Непредѣл. ѣ e. постави́хъ.

έν. ἔστησα	ἔστησας	ἔστησε
δυ.	ἑστήσατον	ἑστησάτην
πλ. ἐστήσαμεν	ἐστήσατε	ἑστησαν.

Ἄριστος β. Непредѣл. ѣ e. постави^X.

έν. ἔστην	ἔστης	ἔστη
δυ.	ἑστητον	ἑστήτην
πλ. ἔστημεν	ἑστητε	ἑστησαν.

Μέλλων ἄ. будуще. ѣ e. поставлю.

έν. στήσω	στήσεις	στήσει
δυ.	στήσετον	στήσετον
πλ. στήσομεν	στήσετε	στήσουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ Ενεργητικῆς. Повелительнаго дѣлительнаго
Ενεστώς, καί παρατατικός.

Настоящее и мимосе.

ста́влѣи.

έν. ἴσταθι	ἰστάτω
δυ. ἴστατον	ἰστάτων

πλ. ἴστατε	ἰστάτωσαν.	παρακεί-	/III/
Παρακείμε.	Протажé.	поставí.	
έν. ἔστακε	έστακέτω		
δυ. έστάκετον	έστακέτων		
πλ. έστάκετε	έστακέτωσαν.		
Αόριστος. ά.	Непредѣ. ã e.	поставí,	
έν. στησον	στησάτω		
δυ. στησατον	στησάτων		
πλ. στησατε	στησάτωσαν.		
Αόρι, β.	Непредѣл. ѣ e.	поставí.	
έν. στηθι	στήθω		
δυ. στητον	στήτων		
πλ. στητε	στήτωσαν.		

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ. Молíтвен'наго дѣлáтелнаго.
Ενεστώς, καί Παρατατικός.

	Настоáщ. ѣ мимоще ^д .	дà ставлѣю,
έν. ἰσταίην	ἰσταίης ἰσταίη	
δυ.	ἰσταίητον ἰσταίήτην	
π. ἰσταίημεν	ἰσταίητε ἰσταίησαν καί ἰστᾶιεν.	

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

	Протажéн'ное. ѣ пресоверш. дà ставлѣ ^х .
έν. έστάκοιμι	έστάκοις έστάκοι
δυ.	έστάκοιτον έστακοίτην
πλ. έστάκοιμεν	έστάκοιτε έστάκοιεν

/IIIб/

Αόρι. ά.	Непредѣл. ã.	дà постави ^х .
έν. στησαιμι	στήσαις στησαι.	
δυι.	στήσαιτον στησάιτην.	
πλ. στησαιμεν	στήσaiτε στησαιεν.	
Αόριστος β.	Непредѣ, ѣ e.	дà постави ^х .
έν. σταίην	σταίης οταιή.	
δυι.	σταίητον σταιήτην	
πλ. σταίημεν	σταίητε σταιήσαν καί οτᾶιεν	
Μέλλων ά.	будýщее ã e.	дà поставлѣю.
έν. στησοιμι	στήσοις στήσοι	

δυ. στήσοιτον στήσοίτην
πλ. στήσοιμεν στήσοιτε στήσοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ. Подчѣн'наго дѣлѣтелнаго.

Ενεστώς καί παρατατικός Настоѡщ. ѣ мимоше. ѡще поставлѡю.

έν. έάν ιστῶ ιστᾶς ιστᾶ
δυ. έάν ιστᾶτον ιστᾶτον
πλ. έάν ιστῶμεν ιστᾶτε ιστῶσι.

Παρακείμενος, καί ὑπερσυντέλικος

Протажен'. ѣ пресовер. ѡще поставлю.

έν. έάν έστάκω έστάκης έστάκη
δυ. έάν έστάκητον έστάκητον
πλ. έάν έστάκωμεν έστάκητε έστάκωσι.

/II2/

Αόρι. ά. Непредѣл. ѡ е. ѡще поставлю

έν. έάν στήσω στήσης στήση
δυ. έάν στήσητον στήσητον
πλ. έάν στήσωμεν στήσητε στήσωσι.

Αόρι, β. Непредѣ. ѡ е. ѡще поставлю.

έν. έάν στῶ στῆς στῆ
δυ. έάν στῆτον στῆτον
πλ. έάν στῶμεν στῆτε στῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΕΝ/Ε/Ργητικῆς. Необѣвнаго дѣлѣтелнаго.

Ενεστώς καί παρατατικός ιστάναι.

На/с/тоѡщее ѣ мимоше^дшее ставлѣти

Παρακεί. καί ὑπερσυντέ. έστακέναι,

Протаже. ѣ пресовѣрше. поставлѣти

Αόριστος ά. στήσαι, Непредѣл'ное ѡ е. поставити.

Αόριστος β. στήναι Непредѣл'ное ѡ поставити.

Μέλλων ά. στήσειν. Будущее ά. поставити ѣма^М

ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ. Причѣстїе дѣлѣтелнаго.

Ενεστώς, καί Παρατατικός.

На/с/тоѡщее ѣ мимоше. ставлѣѣ.

/II26/

ὀ ιστᾶς, τοῦ ιστάντος.
ἡ ιστᾶσα, τῆς ιστάσης.
τὸ ιστάν, τοῦ ιστάντος.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протажен'. ѣ пресовѣрше. поставлѣѣ.

ὁ ἔστακώς,   τοῦ ἔστακότος
 ἡ ἔστακυῖα   τῆς ἔστακυίας
 τὸ ἔστακός   τοῦ ἔστακότος.

Αόρι.   ἄ.   Непредѣл.   ã e.   поставивый
 ὁ στήσας   τοῦ στήσαντος
 ἡ στήσασα   τῆς στησάσης
 τὸ στήσαν   τοῦ στήσαντος

Αόριστος β.   Непредѣл.   ÷ e.   поставль
 ὁ στάς   τοῦ στάντος
 ἡ στάσα   τῆς στάσης
 τὸ στάν   τοῦ στάντος

Μέλλων ἄ.   будущее   ã.   поставляющй
 ὁ στήσων   τοῦ στήσοντος
 ἡ στήσουσα   τῆς στησούσης
 τὸ στήσον   τοῦ στήσοντος.

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δὲ παθητικῆς.
 Глаголь,

/113/

ГЛАГОЛЬ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗЪАВИТЕЛНАГО. ЗАЛОГА жѣ страдательнаго.

Ενεστώς.   Настоящее.   ставлюса.

έν. ἴσταμαι   ἴστασαι   ἴσταται
 δυ. ἰστάμεθον ἴστασθον ἴστασθον
 πλ. ἰστάμεθα ἴστασθε ἴστανται.

Παρατατι,   Мимошедшее   постави^хса

έν. ἰστάμην   ἴστασο καὶ ἴστω ἴστατο
 δυ. ἰστάμεθον ἴστασθον ἰστάσθην
 πλ. ἰστάμεθα ἴστασθε ἴσταντο.

Παρακείμε.   Протяженое.   став^хса

έν. ἔσταμαι   ἔστασαι   ἔσταται
 δυ. ἐστάμεθον ἔστασθον ἔστασθον
 πλ. ἐστάμεθα ἔστασθε ἔστανται

ὑπερσυντέ.   Пресове/р/ше,   ставла^хса

έν. ἐστάμην   ἔστασο   ἔστατο
 δυ. ἐσταμεθον ἔστασθον ἐστάσθην
 πλ. ἐστάμεθα ἔστασθε ἔσταντο.

Αόρι,   ἄ,   Непредѣльное   ã e,   постави^хса

έν. ἐστάθην ἐστάθης ἐστάθη
 δυ. ἐστάθητον ἐσταθήτην
 π. ἐστάθημεν ἐστάθητε ἐστάθησαν

ш

μέλλων

/1136/

Μέλλων ά. будущае а. поставлюса.

έν. σταθήσομαι σταθήση σταθήσεται.
 δυ. σταθησόμεθον σταθήσεσθον σταθήσεσθον
 π. σταθησόμεθα σταθήσεσθε σταθήσονται.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ будущае. поставитиса ѿмамъ.

έν. ἐστάσομαι ἐστάση ἐστάσεται.
 δυι. ἐστασόμεθον ἐστάσεσθον ἐστάσεσθον.
 πλ. ἐστασόμεθα ἐστάσεσθε ἐστάσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑθητικῆς. Повелительнаго страдательнаго.
 Ενεστώς. καί παρατατικός. Настоящее ѿ мимоше, стависа.

έν. ἴστασ καί ἴστω ἰστάσθω
 δυι. ἴστασθον ἰστάσθων.
 πλ. ἴστασθε ἰστάσθωσαν.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος

Протажэн' ѿ пресовер.

постависа.

έν. ἔστασο ἐστάσθω
 δυ. ἔστασθον ἐστάσθων
 πλ. ἔστασθε ἐστάσθωσαν.

Αδρι, ά. Непредѣльное а е,

постависа

έν. στάθητι σταθήτω
 δυ. στάθητον σταθήτων
 πλ. στάθητε σταθήτωσαν.

/114/

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΠΑΗΤΙΚῆς. Молитвен'наго страдательнаго.
 Ενεστώς καί παρατατικός.

Настоящее ѿ мимоше.

да ставляюса

έν. ἰσταίμην ἰσταῖτο ἰσταῖτο
 δυ. ἰσταίμεθον ἰσταῖσθον ἰσταίσθην
 πλ. ἰσταίμεθα ἰσταῖσθε ἰσταῖντο.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протажэн' ѿ пресоверш.

да ставаса.

έν. ἐσταίμην ἐσταῖτο ἐσταῖτο
 δυ. ἐσταίμεθον ἐσταῖσθον ἐσταίσθην

πλ. ἐσταίμεθα ἐσταῖσθε ἐσταῖντο.

Αόρι. ἄ. Непредѣл. ã. да постави^xса.

έν. σταθείην σταθείης σταθείη

δυ. σταθείητον σταθειήτην

π. σταθείημεν σταθείητε σταθείησαν.

Μέλλων ἄ. будущ. ã e. да поставлюса

έν. σταθησοίμην σταθήσοιο σταθήσοιτο

δυ. σταθησοίμεθον σταθήσοισθον σοίσθην

π. σταθησοίμεθα σταθήσοισθε σταθήσοιντο

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

По малѣ́ будущее да поставитиса ѿмамъ.

έν. ἐστασοίμην ἐστάσοιο ἐστάσοιτο

δ. ἐστασοίμεθον ἐστάσοισθον ἐστασοίσθην

π. ἐστασοίμεθα ἐστάσοισθε ἐστάσοιντο.

/II46/

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗτικῆς. Подчѣн'наго страдѣтелнаго.

Ενεστώς καί παρατατικός

Настоѣщ. ѿ мимоше. ѿще ставлюса

έν. ἐάν ἰστῶμαι ἰστῶ ἰστῶται

δυ, ἐάν ἰστῶμεθον ἰστῶσθον ἰστῶσθον

πλ. ἐάν ἰστῶμεθα ἰστῶσθε ἰστῶνται.

Παρακείμενος, καί ὑπερσυντέλικος

Протажѣн'. и пресове. ѿще поставлюса

έν. ἐάν ἐστῶμαι ἐστῶ ἐστῶται

δυ. ἐάν ἐστῶμεθον ἐστῶσθον ἐστῶσθον

πλ. ἐάν ἐστῶμεθα ἐστῶσθε ἐστῶνται.

Αόρι. ἄ. Непредѣл. ã e. ѿще поставлю^ç

έν. ἐάν σταθῶ σταθῆς σταθῆ

δυ. ἐάν σταθῆτον σταθῆτον

πλ. ἐάν σταθῶμεν σταθῆτε σταθῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΠΑΘΗτικῆς. Необѣвнаго страдѣтелнаго.

Ενεστώς καί παρατατι. ἴστασθαι.

Настоѣщее ѿ мимоше. ставлати^ç.

Παρακεί. καί ὑπερσυντέ. ἐστῶσθαι,

Протаже. ѿ пресовѣрше. поставлати^ç

Αόριστος ἄ. σταθῆναι, Непредѣл'ное ã e. поставити^ç.

μέλλων

Μέλλων ά. σταθήσεσθαι. Будущее ά. поставитисα
 Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ будущее. поставитисα ѿμα^М,
 ἑστάσεσθαι.

ΜΕΤΟΧΗ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ Причастіе страдательнаго.

Ενεστώς, καί Παρατατικός. Настоящ. ѿ мимоше^Д. ставимыѿ.

ὁ ἱστάμενος. τοῦ ἱσταμένου

ἡ ἱσταμένη, τῆς ἱσταμένης

τὸ ἱστάμενον τοῦ ἱσταμένου

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протажѣн. ѿ пресовѣрше. поставлѣи^Ѣ.

ὁ ἑσταμένος, τοῦ ἑσταμένου

ἡ ἑσταμένη, τῆς ἑσταμένης

τὸ ἑσταμένον τοῦ ἑσταμένου

Αόρι. ά. Непредѣл. ѿ е. поставлѣйсα

ὁ σταθεῖς, τοῦ σταθέντος

ἡ σταθεῖσα, τῆς σταθείσης

τὸ σταθέν τοῦ σταθέντος,

Μέλλων ά. будущее ѿ. поставлѣющіѿсα

ὁ σταθησόμενος, τῶυ σταθησομένου

ἡ σταθησομένη, τῆς σταθησομένης.

τὸ σταθησόμενον τῶυ σταθησομένου.

/1156/

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ доудущее поставитисα ѿмамѣ.

ὁ ἑστασόμενος τοῦ ἑστασομένου

ἡ ἑστασομένη τῆς ἑστασομένης

τὸ ἑστασόμενον τῶυ ἑστασομένου.

РНМА, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δέ μέσης.

ГЛАГОЛЬ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗІАВИТЕЛНАГО ЗАЛОГА жѣ среднаго.

Ενεστώς. Настоящее. ставлюсα.

έν. ἴσταμαι ἴστασαι ἴσταται. καί τὰ λοιπά.

Παρατατι. Мимошед. постави^Хсα.

έν. ἱστάμην ἴστασο καί ἴστω ἴστατο, καί τὰ λοι.

Αόρι. ά. Непредѣл. ѿ е. поставихсα

έν. ἑστησάμην ἑστήσω ἑστήσατο

δυ. ἑστησάμεθον ἑστήσασθον ἑστησάσθην

πλ. ἑστησάμεθα ἑστήσασθε ἑστήσοντο. (!)

Μέλλων ά.   будущее ā e.   поставлюса
 έν. στήσομαι   στήση   στήσεται
 δυ. στησόμεθον   στήσεσθον   στήσεσθον
 πλ. στησόμεθα   στήσεσθε   στήσονται.
προστα- /II6/

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Повелительнаго среднего.
 Ενεστώς, καί παρατατικός.

   На/с/то́щее ή мимоше^дшее   ставьса.
 έν, ἴστασο καί ἴστω   ἰστάσθω
 δυ, ἴστασθον   ἰστάσθων
 πλ, ἴστασθε   ἰστάσθωσαν,

Αόριστος ά.   Непредѣл. ā e.   поставьса
 έν, στήσαι   στησάσθω
 δυ, στήσασθον   στησάσθων
 πλ, στήσασθε   στησάσθωσαν,

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ. Молитвен'наго среднего.
 Ενεστώς, καί Παρατατικός.

   На/с/то́щее ή мимоше́.   да ставляю^џ.
 έν, ἰσταίμην ἰσταίω ἰσταῖτο, καί τὰ λοιπά.

Αόρι. ά.   Непредѣл. ā e.   да постави^хса
 έν, στησαίμην   στήσαιω   στήσαιτο
 δυ, στησαίμεθον   στήσαισθον   στησαίσθην
 πλ, στησαίμεθα   στήσαισθε   στήσαιντο.

Μέλλων ά.   будущее. ā e.   /да/ поставлю^џ.
 έν. στησοίμην   στήσοιω   στήσοιτο
 δυ. στησοίμεθον   στήσοισθον   στησοίσθην
 πλ. στησοίμεθα   στήσοισθε   στήσοιντο.
/II66/

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Под'чин'наго среднего.
 Ενεστώς, καί παρατατικός. Настоящ. ή мимо. ἄще ставляюса.
 έν. εάν ἰστώμαι ἰστᾶ ἰστᾶται. καί τὰ λοιπά.

Αόρι. ά.   Непредѣ, ā e.   ἄще поставлю^џ.
 έν. εάν στήσωμαι   στήση   στήσεται
 δυ. εάν στησώμεθον   στήσησθον   στήσησθον
 π. εάν στησώμεθα   στήσησθε   στήσωνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΜΕΣΗΣ Необавнаго среднего.
 Ενεστώς καί παρατατικός ἴστασθαι.

	Насто́щее ἢ μιμοше ^Д .	στάβλῃσι.
Αόριστος ἄ.	στήσασθαι. Непредѣльное ѣ	постάвити ^С .
Μέλλων ἄ.	στήσεσθαι. Будύщее ѣ е	постάвитисα.

ΜΕΤΟΧΗ ΜΕΣΗΣ. Прича́стїе Срѣднаго.

Ενεστώς καί παρατατικός.

	Насто́щее ἢ μιμοше ^Д шее	ставлемый
ὁ ἱστάμενος	τοῦ ἱσταμένου	
ἡ ἱσταμένη	τῆς ἱσταμένης	
τό ἱστάμενον	τοῦ ἱσταμένου.	

Αόριστος /117/

Αόριστος. ἄ.	Непредѣ. ѣ е.	постάвьса
ὁ στησάμενος	τοῦ στησαμένου	
ἡ στησαμένη	τῆς στησαμένης	
τό στησάμενον	τοῦ στησαμένου.	

Μέλλων. ἄ.	будущее ѣ е.	ставляющійса
ὁ στησόμενος	τοῦ οτησομένου	
ἡ στησομένη	τῆς στησομένης	
τό στησόμενον	τοῦ στησομένου.	

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ συζυγίας τῶν εἰς μι.

Τρίτη συζυγία τῶν εἰς μι. γίνεται ἀπό τῆς τρίτης τῶν περισπωμένων. ὅσον διδώω, (!) ὦ, δίδωμι. ἔχει δὲ τὸ ω μέγα ἐν τῇ παραληγοῦσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ. τό δε ο μικρόν, ἐν τῇ τῶ παθητικοῦ. ὅσον, δίδωμι, δίδομαι.

ὦ ТРЕТЕМЪ СОУПРОУжествѣ ἦже нὰ μι.

Трѣтее супружество ἦже нὰ μι. бывае^Т ω^Т трѣтїаго ὀблечѣн' - ны^Х. Ἰако, даѣ, даѣ, даваю. ἦмат же ω великое во предконецно^М дѣлательнаго. о, же малое въ страдательномъ. Ἰако, даѣ, даѣса.

щ

ῥήμα,

/1176/

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δὲ ἐνεργητικῆς.

συζυγίας γ. τῶν εἰς μι.

ГЛАГОЛЬ ИЗЛОЖЕНІА (!) ИЗЪЯВИТЕЛНАГО ЗАЛОГА же дѣлательнаго супружествὰ τ̄ го. ἦже нὰ μι.

Ενεστώς χρονος,	Насто́щее вре ^М ,	даѣ.
ἐν. δίδωμι	δίδως	δίδωσι
δυ.	δίδοτον	δίδοτον
πλ. δίδομεν	δίδοτε	δίδοδуси, καί ἰωνικῶς δι- δόσσι.

Παρατατικός. Μιμοше^Δшее. дахъ.
 έν. έδίδων έδίδως έδίδω
 δυ. έδίδοτον έδιδότην
 πλ. έδίδομεν έδίδοτε έδίδοσαν.

Παρακείμενος. Προταθέν'ное. даа^χ.
 έν. δεδωκα δέδωκας δέδωκε
 δυ. δεδώκατον δεδώκατον
 πλ. δεδώκαμεν δεδώκατε δεδώκασι.

ΰπερσυντέ. Пресовершен'ное. дааа^χ,
 έν. έδεδώκειν έδεδώκεις έδεδώκει.
 δυ. έδεδώκειτον έδεδωκείτην

π. έδεδώκειμεν έδεδώκειτε έδεδώκεισαν

πλη-
/II8/

Αόριστος. ά. Непредѣльное. ã e. да^χ.
 έν. έδωκα έδωκας έδωκε
 δυ. έδώκατον έδωκάτην
 πλ. έδώκαμεν έδώκατε έδωκαν.

Αόριστος β. Непредѣл. ñ e. даахъ.
 έν. έδων έδως έδω
 δυ. έδοτον έδότην
 πλ. έδομεν έδοτε έδοσαν.

Μέλλων ά. будуще ã e. дамъ.
 έν. δώσω δώσεις δώσει
 δυ. δώσετον δώσετον
 πλ. δώσομεν δώσετε δώσουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕργητικῆς. Повелительнаго дѣлательнаго
 ενεστώως, καί παρατατικός. Настоящее, ή μιμοше^Δшее, даваъ.

έν. δίδοθι διδότη
 δυ. δίδοτον διδότην
 πλ. δίδοτε διδότησαν.

Παρακείμενος καί ΰπερσυντέλικος.

Протаθέν'ное ή пресовершен'ное дай.
 έν. δέδωκε δεδωκέτω

δυσικά.

δυ. δεδώκετον δεδωκέτων
 πλ. δεδώκετε δεδωκέτωσαν.

/II86/

Αόριστος, ά. Непредѣльное ā e. дади̇.
 έν. δώκον δωκάτω. γίνεται από του ἔδωκα,
 άλλ' ἄχρηστον ἐστίν.

Αόρι, β. Непредѣльное. ѿ e. дади̇.
 έν. δόθι καί δός δότω
 δυ. δότον δότων
 πλ. δότε δότωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΗτικῆς. Молѣтвен'наго дѣлательнаго.

Ενεστώς. καί παρατατικός, Настоящее ѣ мимоше^дшее, да даи̇,
 έν. διδοίμην διδοίης διδοίη
 δυ. διδοίητον διδοίητην.
 π. διδοίημεν διδοίητε διδοίησαν καί διδοῖεν

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος,

Протажѣн'ное, ѣ пресовершѣн. да даа^х
 έν. δεδώκοιμι δεδώκοις δεδώκοι
 δυ. δεδώκοιτον δεδωκοίτην
 πλ. δεδώκοιμεν δεδώκοιτε δεδώκοιεν.

Αόριστος β, Непредѣльное ѿ e. да да^х,
 έν. δοίην δοίης δοίη
 δυικά, /II9/

δυ. δοίητον δοίητην
 πλ. δοίημεν δοίητε δοίησαν καί δοῖεν.

Μέλλών ά, будущее ā e, да дамъ.
 έν. δώσοιμι δώσοις δώσοι
 δυ. δώσοιτον δωσοίτην
 πλ. δώσοιμεν δώσοιτε δώσοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓητικῆς. Подчѣн'наго дѣлательнаго.

Ενεστώς καί παρατατικός. Настоящее ѣ мимоше^дшее, ἄще даи̇
 έν. ἔάν διδῶ διδῶς διδῶ.
 δυ. ἔάν διδῶτον διδῶτον
 πλ. ἔάν διδῶμ/ε/ν διδῶτε διδῶσι.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протажѣн'ное ѣ пресоверше, ἄще да^м,
 έν. ἔάν δεδώκω δεδώκης δεδώκη
 δυ. ἔάν δεδώκητον δεδώκητην
 π. δεδώκωμεν δεδώκητε δεδώκασι

Αόριστος. β. Непредѣл. ѿ. ἄσσε δα^Μ.
 ἐν. ἐάν δῶ δῶς δῶ
 δυ. ἐάν δῶτον δῶτον
 πλ. ἐάν δῶμεν δῶτε δῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΕΝ/Ε/Ρῆτικῆς. Необάвнаго дѣлѣтелнаго.

Ενεστῶς καὶ παρατατι. διδόναι. /1196/
 Настоящее ἢ мимосе. δαβάτι.
 Παρακει. καὶ ὑπερσυντέ. δεδωκέναι
 Протаже. ἢ пресовёрше. δαβάτι.
 Αόριστος β. δδυναί. Непредѣл'ное ѿ е. δάτι.
 Μέλλων ἄ. δώσειν. Будыщее ἄ. δάτι.

ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΡΓΗτικῆς. Причáстiе дѣлѣтелнаго.

Ενεστῶς καὶ παρατατικῶς. Настоящее ἢ мимосе́дшее, да́й.
 ὁ διδῶς τοῦ διδόντος,
 ἡ διδοῦσα, τῆς διδούσης,
 τὸ διδόν τοῦ διδόντος.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος.

Протажэн'. ἢ пресоверш. δαβάай
 ὁ δεδωκῶς τοῦ δεδωκότος,
 ἡ δεδωκυῖα, τῆς δεδωκυῖας,
 τὸ δεδωκός, τοῦ δεδωκότος.

Αόριστος β. Непредѣл. ѿ е. δάвый,
 ὁ δούς τοῦ δόντος,
 ἡ δοῦσα, τῆς δούσης,
 τὸ δόν, τοῦ δόντος,

Μέλλων /120/

Μέλλων ἄ. будыщее ἄ е. да́ющiй.
 ὁ δῶσων, τοῦ (!) δῶσοντος
 ἡ δῶσουσα, τῆς δωσοῦσης,
 τὸ δῶσον τοῦ δῶσοντος.

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΣΕΩΣ δέ παθητικῆς.

ГЛАГОЛЪ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗЪЯВИТЕЛНАГО. ЗАЛОГА жѣ страдѣтелнаго.

Ενεστῶς. Настоящее. дайсá.
 ἐν. δίδομαι δίδοσαι δίδοται
 δυ. διδόμεθον δίδοσθον δίδοσθον
 πλ. διδόμεθα δίδοσθε δίδονται

Παρατατι.	Μιμοσέδшее,	δάχσα.
έν. έδιδόμην	έδίδοσο καί έδίδου	έδίδοτο
δ. έδιδόμεθον	έδίδοσθον	έδιδόσθην
πλ. έδιδόμεθα	έδίδοσθε	έδίδονται.

Παρακείμε.	Προταζέное.	даа ^х са.
έν. δέδομαι	δέδοσαι	δέδοται
δυ. δεδόμεθον	δεδόσθον	δεδόσθον
πλ. δεδόμεθα	δέδοσθε	δέδονται.

ύπερσυντέ.	Пресове/р/ше,	дааа ^х са, ένικά. /I206/
------------	---------------	---

έν. έδεδόμην	έδέδοσο	έδέδοτο
δυ. έδεδόμεθον	έδέδοσθον	έδεδόσθην
π. έδεδόμεθα	έδέδοσθε	έδέδοντο.

Αόρι, ά,	Непредѣльное	ã e,	δάχσα,
έν. έδόθην	έδόθης	έδόθη	
δυ.	έδόθητον	έδοθήτην	
π. έδόθημεν	έδόθητε	έδόθησαν.	

Μέλλων ά.	будущее	ã.	δάμσα,
έν. δοθήσομαι	δοθήση	δοθήσεται	
δ. δοθησόμεθον	δοθήσεσθον	θήσεσθον	
π. δοθησόμεθα	δοθήσεσθε	θήσονται.	

Μετ'όλίγον μέλλων.	По малѣ	будущее	δάτисα	ήμάμъ.
έν. δεδδοσομαι	δεδόση	δεδόσεται		
δ. δεδοσόμεθον	δεδόσεσθον	όσεσθον		
π. δεδοσόμεθα	δεδόσεσθε	όσονται.		

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑθητικης. Повелітелнаго страдательнаго.
Ενεστώς, καί παρατατικός. На/с/тоащее ή мимосе^дшее дайсα.

έν. δίδοσο καί δίδου	διδόσθω	
δυ. δίδοσθον	διδόσθων	
πλ. δίδοσθε	διδόσθουσαν	παρακεί

/I21/

Παρακείμενος καί ύπερσυντέλικος	Προταζέν'η. ή пресовершее.	дадйсα.
έν. δέδοσο	δεδόσθω	
δυ. δέδοσθον	δεδόσθων	
πλ. δέδοσθε	δεδόσθουσαν.	

Ἀόρι, ἄ. Непредѣльное ᾶ е, дадіса
 ἐν. δόθητι δοθήτω
 δυ. δόδητον (!) δοθήτων
 πλ. δόθητε δοθήτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗΤΙΚῆς. Молѣтвен'наго страдѣтелнаго.
 Ενεστώς, καί Παρατατικός. На/с/тоѣщее ἢ мимоше. да даіса.

ἐν. διδοίμην διδοῖτο διδοῖτο
 δυ. διδοίμεθον διδοῖσθον διδοίσθην
 πλ. διδοίμεθα διδοῖσθε διδοῖντο.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протажѣн. ἢ пресовѣрше. да даіхса.
 ἐν. δεδοίμην δεδοῖτο δεδοῖτο
 δυ. δεδοίμεθον δεδοῖσθον δεδοίσθην
 πλ. δεδοίμεθα δεδοῖσθε δεδοῖντο.

Ἀόρι. ἄ. Непредѣл. ᾶ е. да даіхса,
 ἐν. δοθείην δοθείης δοθείη
 δυ. δοθείητον δοθειήτην

πλ. δοθείημεν δοθείητε δοθείησαν. πληθυν- /I2I6/
 τ̣

Μέλλων ἄ. будѣщее. ᾶ е. да даіса.

ἐν. δοθησοίμην δοθήσοιο δοθήσοιτο
 δυ. δοθησοίμεθον δοθήσοισθον σοίσθην
 π. δοθησοίμεθα δοθήσοισθε δοθήσοιντο

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ будѣщее. даітиса ἡмамъ.

ἐν. δεδοσοίμην δεδόσοισ δεδόσοιτο
 δ. δεδοσοίμεθον δεδόσοισθον δεδοσοίσθην
 π. δεδοσοίμεθα δεδοσδισθε δεδόσοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗΤΙΚῆς. Подчѣн'наго страдѣтелнаго.

Ενεστώς, καί παρατατικός. Настоящее ἢ мимо. ᾶше даіса.

ἐν. ἐάν διδῶμαι διδῶ διδῶται
 δυ. ἐάν διδώμεθον διδῶσθον διδῶσθον
 π. ἐάν διδώμεθα διδῶσθε διδῶνται.

Παρακείμενος, καί ὑπερσυντέλικος

Протажѣн'. ἢ пресове. ᾶше даіса.
 ἐν. ἐάν δεδῶμαι δεδῶ δεδῶται
 δυ. ἐάν δεδώμεθον δεδῶσθον δεδῶσθον

πλ. ἐάν δεδώμεθα δεδῶσθε δεδῶνται.

Αόριστος. ἄ. Непредѣ, ã е. ἄще да^Мса

ἐνικά.

/I22/

ἐν. ἐάν δοθῶ δοθῆς δοθῆ

δυ. ἐάν δοθῆτον δοθῆτον

πλ. ἐάν δοθῶμεν δοθῆτε δοθῶσι

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΠΑΘΗΤΙΚῆς. Неодѣвнаго страдѣтелнаго.

Ενεστῶς καὶ παρατατικὸς δίδοσθαι.

Настоѣщее ἢ мимоме^Д.

давѣтиса.

Παρακεί. καὶ ὑπερσυντέ. δεδῶσθαι.

Протѣже. и пресовѣрше.

давѣтиса.

Αόριστος ἄ. δοθῆναι. Непредѣл'ное ã е. дѣтиса.

Μέλλων ἄ. δοθήσεσθαι. Будѣщее ἄ. дѣтиса.

ΜΕΤΟΧΗ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ Причѣстїе страдѣтелнаго.

Ενεστῶς, καὶ Παρατατικὸς. Настоѣщее. ἢ мимоме^Д. даѣмый.

ὁ διδόμενος, τοῦ διδομένου,

ἡ διδομένη, τῆς διδομένης,

τὸ διδόμενον τοῦ διδομένου,

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος.

Протѣжѣн'ое. ἢ пресовѣрш.

давѣтиса

ὁ δεδομένος, τοῦ δεδομένου,

ἡ δεδομένη, τῆς δεδομένης,

τὸ δεδομένον, τοῦ δεδομένου.

/I226/

Αόριστος ἄ. Непредѣл'. ã е. даѣтиса.

ὁ δοθείς, τοῦ δοθέντος,

ἡ δοθεῖσα, τῆς δοθείσης,

τὸ δοθέν, τοῦ δοθέντος,

Μέλλων ἄ. будѣщее ã е. даѣщїтиса.

ὁ δοθησόμενος, τοῦ δοθησομένου,

ἡ δοθησομένη, τῆς δοθησομένης,

τὸ δοθησόμενον, τοῦ δοθησομένου,

Μετ' ὀλιγον μέλλων. По малѣ будѣщее, дѣтиса ἢ мѣй.

ὁ δεδοσόμενος τοῦ δεδοσομένου,

ἡ δεδοσομένη, τῆς δεδοσομένης,

τὸ δεδοσόμενον τοῦ δεδοσομένου,

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΣΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΣΩΣ δέ μέσης.

ГЛАГОЛЬ, ИЗЛОЖЕНИЯ ИЗЪЯВИТЕЛЬНОГО ЗАЛОГА жè среднаго.

Ενεστώς χρόνος, Настоящее вре^М, дайс^а.
 έν. δίδομαι δίδοσαι δίδοται. καί τά λοιπά

Παρατατι, Мимоше^Дшее да^Хса.
 έν. έδιδόμην έδίδοσο καί έδίδου έδίδοτο.

Αόριστος /123/

Αόριστος. ά. Непредѣльное ā e. да^Хса.
 έν. έδωκάμην έδώκω έδώκατο
 δυ. έδωκάμεθον έδώκασθον έδωκάσθην (!)
 πλ. έδωκάμεθα έδώκασθε έδώκαντο.

Αόριστος β. Непредѣл. ѵ e. да^хса.
 έν. έδόμην έδοσο καί έδου έδοτο
 δυ. έδόμεθον έδοσθον έδόσθην
 πλ. έδόμεθα έδοσθε έδοντο.

Μέλλων ά. будущее ā. дам'са.
 έν. δώσομαι δώση δώσεται
 δυ. δωσόμεθον δώσεσθον δώσεσθον
 πλ. δωσόμεθα δώσεσθε δώσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Повелительнаго среднаго.

Ενεστώς καί παρατατικός. Настоящее и мимоедшее, дайса.
 έν. δίδοσο καί δίδου διδόσθω, καί τά λοιπά

Αόριστος, ά. Непредѣл. ā e. дайса.
 έν. δόσο καί δοῦ διδόσθω
 δυ. δόσθον δόσθων
 πλ. δόσθε δόσθωσαν

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ. Молитвен'наго среднаго.

Ενεστώς /1236/

Ενεστώς καί παρατατικός. Настоящее. и мимое. да дайс^а.
 έν. διδοίμην διδοῖτο διδοῖτο, καί τά λοιπά

Αόρι. β. Непредѣл. ѵ e. да да^хса.
 έν. δοίμην δοῖτο δοῖτο
 δυ. δοίμεθον δοῖσθον δοίσθην
 πλ. δοίμεθα δοῖσθε δοῖντο.

Μέλλων ά. будущее ā e. да дамса.

έν. δωσοίμην δώσοιο δώσοιτο
 δυ. δωσοίμεθον δώσοισθον δωσοίσθην
 πλ. δωσοίμεθα δώσοισθε δώσοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Под'чѣн'наго среднаго.

Ενεστώς, καί παρατατικός.

Насто́ящее, ѣ мимоше^д, аще да́са.

έν. εάν διδῶμαι διδῶ διδῶται. καί τὰ λοι.

Αόρι. β. Непредѣл. ѵ е. аще да^мса.

έν. εάν δῶμαι δῶ δῶται

δυ. εάν δώμεθον δῶσθον δῶσθον

πλ. εάν δώμεθα δῶσθε δῶνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΜΕΣΗΣ Необавнаго среднаго.

Ενεστώς.

/124/

Ενεστώς καί παρατατι. δίδοσθαι.

Насто́ящее ѣ мимоше́. дава́тиса.

Αόριστος β. δόσθαι. Непредѣльное. ѵ е. да́тиса.

Μέλλων α. δόσεσθαι. Будущее а е. да́тиса.

ΜΕΤΟΧΗ ΜΕΣΗΣ. Прича́стїе Среднаго.

Ενεστώς. καί παρατατικός. Насто́ящее ѣ мимоше́, да́йса.

ὁ διδόμενος τοῦ διδομένου

ἡ διδομένη τῆς διδομένης

τὸ διδόμενον τοῦ διδομένου

Αόριστος β, Непредѣльное ѵ е. да́выйса

ὁ δόμενος. τοῦ δομένου.

ἡ δομένη. τῆς δομένης.

τὸ δόμενον. τοῦ δομένου.

Μέλλων. α. будущее а е. дающи́йса,

ὁ δωσόμενος, τοῦ δωσομένου (!)

ἡ δωσομένη, τῆς δωσομένης,

τὸ δωσόμενον, τοῦ δωσομένου,

περί τετάρτης

/1246/

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ συζυγίας τῶν εἰς μι.

Τετάρτη συζυγία τῶν εἰς μι, γίνεται ἀπὸ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων ῥημάτων, εἰς υω, ληγόντων. διον, ζευγνύω, ζεύγνυμι. ἔχει δὲ τὸ υ, ἐν τῇ παραληγοῦση τοῦ ἐνεργητικῶς καί παθητικῶς. διον, ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

ὦ ΤΕΤΕΡΤΟΜЪ СΟΥΠΡΟΥЖЕСТВЪ Ἰже нὰ μι.

Четвѣртое супружество Ἰже нὰ μι, бѡвѣеть ω^Т шѣстаго супру-
жества тѣжко οὐдарѣн'ныѣ глѣ, нὰ υω, кончаѣмы^Х. Ἰако спра-
гѣα, спрагѣю. Ἰма^Т же υ въ пре^Дконѣчно^М дѣлѣтелнѣмъ ἰ стра-
дѣтелнѣ^М, Ἰако спрагѣю спрагѣюса.

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δὲ ἐνεργητικῆς.
συζυγίας δ. τῶν εἰς μι.

ΓΛΑГОΛЬ, ИЗЛОЖЕНΙΑ ИЗЪАВИТЕЛНАГО ЗАЛОГА же дѣлѣтелнаго су-
пружества ѡ го. Ἰже нὰ μι.

Ενεστῶς.
/I25/

Ενεστῶς.	Настоѣщее.		сѡпрагѣю.
ἐν. ζέυγνυμι	ζέυγνυς	ζέυγνυσι	
δυ.	ζέυγνυτον	ζέυγνυτον	
πλ. ζέυγνυμεν	ζέυγνυτε	ζεуγνύουσι.	
Παρατατι.	Μιμοшѣдшее,		сопраго ^Х .
ἐν. ἐζέυγνυν	ἐζέυγνυς	ἐζέυγνυ	
δυ.	ἐζέυγνυτον	ἐζεуγνύτην	
π. ἐζέυγνυμεν	ἐζέυγνυτε	ἐζέυγνυσαν.	

οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι ἐξέλιπον. τὰ γάρ τῆς τετάρτης
μέχρι παρατατικοῦ κλίνονται.

Инаα же временὰ οσкудѣша. Ἰже οδ че^Твертаго τόчию
до мимоше^Дшаго скланѣю^Тса

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ. Повелίτελναго дѣлѣтелнаго
Ενεστῶς. καί παρατατικός,

	Настоѣщее ἰ мимоше ^Д шее,	сопрагѣй.
ἐν. ζέυγνηθι	ζεу/γ/νύτω	
δυ. ζέυγνυτον	ζεуγνύτων	
π. ζέυγνυτε	ζεуγνύτωσαν	

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΕΝ/Ε/Ρηητικῆς. Неοβѣвнаго дѣлѣтелнаго.

Ενεστῶς, καί παρατατι. ζεуγνῦναι,
Ha/c/тоѣщее ἰ мимоше^Дшее сопрагѣти.
и метοχή,
/I256/

ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ. Причѣстїе дѣлѣтелнаго.

Ενεστῶς καί παρατατικός.Настоѣщее ἰ мимоше^Дшее, сопрагѣй

ὁ ζευγνύς   τοῦ ζευγνύντος
 ἡ ζευγνῦσα   τῆς ζευγνύσης
 τὸ ζευγνύν   τοῦ ζευγνῦντος

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΣΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΣΩΣ δέ παθητικῆς.

ГЛАГОЛЬ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗІАВИТЕЛНАГО. ЗАЛОГА жè страдательнаго.

Ενεστώς.   Настоящее.   сопрαγáюса.

έν. ζεύγνυμαι   ζεύγνυσαι   ζεύγνυται
 δ. ζευγνύμεθον   ζεύγνυσθον   ζεύγνυσθον
 π. ζευγνύμεθα   ζεύγνυσθε   ζεύγνυνται.

Παρακεί.   Протажén'ное.   сопрαγο^хса,

έν. ἐζευγνύμην   ἐζεύγνυσο   ἐζεύγνυτο
 δυ. ἐζευγνύμεθον ἐζεύγνυσθον   γνύσθην
 π. ἐζευγνύμεθα   ἐζεύγνυσθε   ἐζεύγνυντο

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ. Повелительнаго страдательнаго.

Ενεστώς

/126/

Ενεστώς καί παρατατικός. Настоящее и мимоще^д, сопрαгáйсá.

έν. ζεύγνυσο   ζευγνύσθω
 δυ. ζεύγνυσθον   ζευγνύσθων
 πλ. ζεύγνυσθε   ζευγνύσθωσαν

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ. Необáвнаго страдательнаго.

Ενεστώς καί παρατατικός, ζεύγνυσθαι.

Настоящее и мимощé,   сопрαгáти^ѣ.

ΜΕΤΟΧΗ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ Причáстїе страдательнаго.

Ενεστώς,   Настоящее,   сопрαгáйсá.

ὁ ζευγνύμενος,   τοῦ ζευγνυμένου,
 ἡ ζευγνυμένη,   τῆς ζευγνυμένης,
 τὸ ζευγνύμενον,   τοῦ ζευγνυμένου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΥΠΑΡΚΤΙΚΟῦ ῥήματος, εἰμί.

ὡ ὄсуществén'нѣмъ глаголѣ ѣсмъ.

Ενεστώς,   Настоящее.   ѣсмъ.

έν. εἰμί   εἶς καί εἶ   ἐστί
 δυ.   ἐστὸν   ἐστὸν
 πλ. ἐσμέν   ἐστέ   εἰσί.

Παρατατικός.   Мимоще^дшее.   ъѣхъ.

έν. ἦν   ἦς   ἦ, καί ἦν   δυικά.

δου. ἦτον ἦτην
 πλ. ἦμεν ἦτε ἦσαν. καὶ ἀττικῶς, ἔην
 ἔης ἔη,

ὑπερσυντέ. Пресовершен'ное. об^x,
 ἐν. ἦμην ἦσο ἦτο

Μέλλων ἀ, будуще ā e, буду.
 ἐν. ἔσομαι ἔση ἔσεται
 δου. ἐσόμεθον ἔσεσθον ἔσεσθον
 πλ. ἐσόμεθα ἔσεσθε ἔσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΥΠΑΡΚΤΙΚΟῦ. Повелительнаго осуществленаго.
 Ενεστώς, Насто́ящее, буди.
 ἐν. ἔσο καὶ ἴσθι ἔστω
 δου. ἔστον ἔστων
 πλ. ἔστε ἔστωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΥΠΑΡΚΤΙΚΟῦ. Молитвен'наго осуществленаго.
 Ενεστώς, Насто́ящее. да ἔсмь.
 ἐν. εἶην εἶης εἶη
 δου. εἶητον εἶήτην
 πλ. εἶημεν εἶητε εἶησαν. καὶ εἶεν
 Μέλλων ἀ. будуще ā e. да буду.
 ἐν. ἐσοίμην ἔσοιο ἔσοιτο
 δου. ἐσοίμεθον ἔσοισθον ἐσοίσθη
 πλ. ἐσοίμεθα ἔσοισθε ἔσοιντο.

ὑποτα

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΥΠΑΡΚΤΙΚΟῦ, Подчин'наго осуществленаго/а/го.
 Ενεστώς, Насто́ящее, аще ἔсмь.
 ἐν. εἰάν ᾧ ἦς ἦ
 δου. εἰάν ἦτον ἦτον
 πλ. εἰάν ᾧμεν ἦτε ᾧσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΥΠΑΡΚΤΙΚΟῦ, Необавнаго осуществленаго.
 Ενεστώς καὶ παρατατικός εἶναι,
 Насто́ящее ἢ мимошедшее бывати.
 Μέλλων ἀ. ἔσεσθε будуще ā. быти.

ΜΕΤΟΧΗ ΥΠΑΡΚΤΙΚΟῦ причастіе осуществленаго залόга.
 Ενεστώς, Насто́ящее, сый.
 ὁ ὢν τοῦ ὄντος,

ἡ οὔσα τῆς οὔσης,
τό ὄν, τοῦ ὄντος,

Μέλλων ά. будущее ã e сущіѣ.
ὁ ἐσόμενος, τοῦ ἐσομένου,
ἡ ἐσομένη, τῆς ἐσομένης,
τό ἐσόμενον, τοῦ ἐσομένου.

περί ἑτερδ-
/I27σ/

ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ ῥημάτων.

Ὡσπερ δὲ ὀνόματα, ἔνια μὲν ἑτερόκλιτα ἔνια δὲ ἄκλιτα.
οὔτω δὴ καὶ ῥήματα ἑτερόκλιτα λέγονται. ὄιον, τό πέττω
πέψω. τίκτω, τέξω. πίπτω, πεσοῦμαι. ἀλίσκω ἀλώσω.
ἔρχομαι, ἐλεύσσομαι.

Πολλά δὲ εἰσὶ τὰ τοιαῦτα, διό τὴν χρῆσιν ζητητέον. ἐπὶ
τούτων μόνην, οὐχὶ δὲ κανόνα καὶ κλίσιν ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων.

ΠΕΡΙ ΑΠΡΟΣΩΠΟΥ ῥημάτων.

Ἐνια δ' ἄυθις τῶν ῥημάτων ἀπρόσωπα εἰσὶν, ὅσα τύπον μὲν
ἔχει τρίτου προσώπου, ἐστὶ δὲ οὐδενός.

Τούτων δὲ τὰ μὲν ἐνεργητικοῦ προφορὰν ἔχοντα πολλά τυγ-
χάνει τοῦ ἀριθμοῦ, οἷον τό. δεῖ. χρή. δοκεῖ. συμβαίνει.
προσῆκει. ἀρκεῖ. πρέπει. ἔξεστι. συμφέρει. καὶ ἕτερα.

Τὰ δὲ παθητικοῦ, πλεῖστα πέφυκε. πᾶν γὰρ παθητικὸν ἐνι-
κὸν τρίτον πρόσωπον δύναται ἀπροσώπως παραλαμβάνεσθαι
οἷον, λέγεται. εἴρηται. γέγραπται. δύναται. ἔγνωσται.
ἤκουσται. ἐνδέχεται. εἰρήσθω. πεποιήσθω.

/I28/

ὦ ИНОСКЛАНІАЕМЫХЪ глаголъхъ.

Іако жє именà, нѣкаа оубо ѡноскланѣма. нѣкаа жє нескланѣ-
ема. тако жє ѡ глѣ ѡноскланѣма глѣтса. Іако леѣу. полеѣу.
рождѣу оубождѣу. падаю оупадѣу. ѡстрошѣю ѡждивѣу. градѣу прѣ-
идѣу.

Многа жє сѣуть такова, тѣм же требуютъ ѡзысканїа, сє ѡ сѣхъ
єдинѣ. нѣ же канѣнъ нѣ же склонєнїє іако ѡ ѡныхъ.

ὦ БЕЗЛИЧНЫХЪ ГЛАГОЛЪХЪ.

Нѣкаа жє ѡ глаголѣ безлична сѣуть, єлика ѡбразѣ оубо ѡимѣуть
трєтїаго лицà. сѣуть же никако.

Сѣих же ѡва оубо дѣлѣтелнаго прѣдложенїє ѡмѣуще многа случа-
єтса числом. Іако ѣже подобаєт, трєбѣ, мнит, случаєтса, при-

гѡже, оу҃гаж^дае^т, достои^т, прѣстои^т, полезно и ѿнаа.

Страдательнаго же, мно҃га обыче. всако бѣ страдательное третѣе лице мѡжетъ безлично воспрѣиматиса. ѿако, глетса. речѣса. пѣшеса. мѡжеса. знаѣтса. слыши^тса. прѣемле^тса. да речѣтса, да сотворѣтса.

/128с/

Ο ἐνεστῶς, δεῖ. ὁ πα/ρα/τατικός, ἔδει. τὸ ἀπαρέμφατον δεῖν. χρή. ἔχρην. χρῆναι προσήκει. προσήκην. προσήκειν. δοκεῖ. ἔδοκει. δοκεῖν. πρέπει. ἔπρεπεν. πρέπειν συμφέρει. συνέφερεν. συμφέρειν. μέλλει. ἔμελλεν. μέλειν. συμβαίνει. συνέβαιν. συμβαίνειν.

Ποιεῖ δὲ ταυτὶ καὶ μετοχὰς ἐν οὐδετέρῳ γένει. οἶον, δέον. προσήκον. συμφέρον. πρόπον, ἀρκοῦν, ἐξόν, χρεῶν, μέλλων, συμβαῖνον, ἀκουοθὲν,

Настоящее, подобае^т. мимоше^д, подобаса. необавное подобати. трѣба, потрѣба, требовати. пригожаѣтса, пригодѣлоса, пригодѣтиса. мни^т, возмѣѣ, мѣѣти. прѣстойно, прѣстоало, прѣстоати. полезно, ползова, ползовати. хоше^т восхоѣѣ, хотѣти, случаетса, случиса случѣти.

Твѡра^т же сѣце и причастѣа во среднемъ родѣ. ѿако, подобное, прѣстойное, полезное, достѡйное, доволное, вѣѣшнее, потрѣбное, будѣщее, случаемое, слышан'ное.

περὶ τῆς

/129/

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΓΓΕΝΙΑΣ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ, ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΙΚῶΝ καὶ ἀμεταβόλων φωνηέντων καὶ διφθόγγων. καὶ περὶ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων.

ὦ НАСТОΙΑШЕМЪ ГЛАГѢЛЬ нѣ ω, и ѡ назданѣи мимошѣдшаго. Мимошѣдшѣи соиздѣетса ѡ^т пѣрваго лица единственнаго настоящаго. претварѣюще ω, нѣ он. и ко началу прилагѣюще, вѡзраст ѣше трѣбѣ буде^т.

Кѡгда оубо настояшѣи начинае^тса ѡ^т согласнаго. прѣемлѣтса в началѣ глагола ε. ѿже нарицѣетса вѡзраст глаголь. ѿако. τύπτω, ἔτυπτον. γράφω ἔγραφον.

Кѡгда же ѡ^т гласнаго илѣ ѡ^т двогласнаго ѡ^т мѣѣннаго начало ѣмать. тогда претварѣетса краткое, илѣ ѡбщее во своѣ долное, ѿже нарицѣетса вѡзраст временный. и сѣ ѣаснѣе оузрѣши въ своѣмъ образѣ.

Гласныи ѡ^т мѣѣнныи.

α	въ	η.	ἀκούω,	ἤκουον.	
ε	πρeтварáютcя	η.	ἴακο	ἐλέεω,	ἠλέεον.
ο	въ	ω.	ὀνομάζω,	ὠνόμαζον.	

Двогласныи ω̄ μ̄β̄нныи.

αι	въ	η	ἄιρω,	ἦρον.
οι	πρeтварáютcя	ἴακο,	οἰκτείρω,	ὠκτειρον.
αυ	въ	ηυ	αὐλέω,	ἦυλεον.
ευ	ἀττίчески		ἔυδω.	ἦυδον,

ь

Аще же

/1296/

Аще же въ насто́щемъ началѣ имать ω̄ ἦнаго гласнаго ἦли двогласнаго, ἴακο ω̄ η, ι, ω, ει, ου, ευ. Въ началѣ мимошедшаго н̄и еди́но же претворѣнiе имать. н̄о то́чию конѣчное ω̄, измѣнáется на ὀν. ἴακο, ἠχέω, ἦχεον, ἰπέυω, ἴπευον. εἰκάζω, εἰκαζον οὐτάω, οὐτον. ἔυδω, ἔυδον. ὄбще.

Вынáтiе двое.

Изимáются пѣрвѣе г̄лы н̄β̄κiα, ἦже ἄще ἦ ω̄ ἔ. началѣ прiемлють, н̄о въ мимошедшемъ н̄и еди́ноα измѣны страждеть на ἦ. то́кмо ἰ, прiемлѣть. ἴακο δα двогласное съдѣлáется. ἴακο ἔχω, εἶχον. ἔπω, εἶπον. ἔλω, εἶλον. ἔπομαι, εἰπιδιμην. ἐστήκω, εἴστηκον. ἐστίαώ, εἴστιαον. ἐάω, εἶαον. ἐρπύζω, εἶρπυζον. ἐρύω, εἶруον. ἐθίζω, εἶθιζον. ἔθω, εἶωθα. ἔω, εἶμαι. ἐργάζομαι, εἶργαζόμεν. ἐρέω, εἶρηκα. ἔρπω, εἶρπον, ἔλκω, εἶλκον. ἐλκύω, εἶλκυον.

Второе, н̄β̄κiα глагол̄ь. ἦхъ же οι, двогласное н̄β̄когда не ω̄ μ̄β̄нáются. ἴακο, ὀιομαι, ὀιώθην. οἰμέω, οἶμησα, οἰνόω, οἰνίζω, οἰστρέω, οἰωνίζομαι, οἰνοσκοπέω, οἰνοπολέω, οἰακίζω, οἰακονομῶ, οἰακοστροφῶ.

Къ семоу подобае^т вѣдати, ἴако г̄лы ἦже начинáющiяcя ω̄ ρ, вóзраста рáди, не то́лико прiемлю^т ε. н̄о ἦ ρ, оусугубляю^т. ἴако ρίπτω, ἔρριπτον. ῥέπω, ἔρρεπον.

ω̄ СЛОЖЕНIИ ПРЕДЛОГЪ.

Множiцею предл̄огы съ коймъ колiко г̄ломъ сълагáются, подобáеть зрѣти. ἄще часть г̄ла с нiм же слагается ω̄ согласнаго начинается, пр̄осто и^х бывáеть слагáнiе. ἴако ω̄ κατá ἦ γράφω, бывáеть

καταγράφω

/130/

καταγράφω. ἄще же нача́ло ἵмать ω^T гласнаго, пре^Дλόг же конча́ща гл̃ны^М, тогда гл̃ное конечное пре^Дλόга ω^T рѣва́ется. ἴко ω^T παρὰ, ἵ ἀκούω, слага́ется. παρακούω.

Вына́тіе.

Изми̃ περι, ἵ πρό, ἵже свое гласное о́бдѣржать. ἴако ω^T περι, ἵ ἔχω, περιέχω. ω^T πρό, ἵ ἄγω. слага́ется προάγω.

ВНИМАИ.

Аще ли̃ ω^T ринѣши гласное ω^T предл́ога, ἵ скончи̃ши на̃ сьгласное тонко́е, глаго́ль же̃ къ нѣму же хощеши приложіти начина́ется ω^T гласнаго со дасією. тогда̃ тонко́е премѣни̃ въ свое сиплѣвое.

ἴако, ω^T ἀπό ἵ ὀπλίζω, слага́ется ἀφοπλίζω.

ἐκ же̃, ἐгда̃ гласное и̃ли̃ двогласное во слаганіи послѣдуеть, претваря́ется на̃ ἐξ, ἴако ω^T ἐκ, ἵ ἔλω, слага́ется ἐξέλω. та́ко же ω^T ἐκ, ἵ αἰρέω. слага́ется ἐξαίρέω.

ὦ ВОЗРАСТЪ СВОИСТВЕННЫХЪ ὀбразовъ гл̃ъ.

Егда̃ гл̃ъ со предл́огомъ сло́женъ своѣго пр́остаго ничт́о же бо́ле знаменуєт (ἵбо множи́цею пре^Дλόгы оукрашеніа ра́ди и̃ли̃ стиха̃ прилагя́ются) тогда̃ во́зраст быва́етъ в нача́лѣ пре^Дλόга, ἴако же̃ рече́са ἐνέπω ἥνεπον.

Ќогда же сло́женъ гл̃ъ бо́ле своѣго пр́остаго знаменуєть. тогда̃ во́зраст быва́етъ въ сре́дѣ си^М ὀбразомъ. пѣрвѣе раздѣли̃ши предл́огъ гл̃а. по се^М глаго́лу по чин́у пре^Дреченнаго кан́она во́зраст приложі. та́ же предл́огъ ω^T дѣленъ сьвѣкупн̃. ἴако ω^T κατὰ, ἵ ἀκούω. быва́етъ κατακούω. въ мимо-
ше́дшемъ

/I306/

ше́дше^М же̃ твѣритса κατήκουον. καταλείπω, κατέλειπον. καταλέλειφα.

В нача́лѣ о́тсрокомъ дово́лно ѣсть сіе вѣдати, соверше́ннѣе же хотѣще разумѣти, да̃ чте^T книгопѣшцы. в кои^X нѣ сегò нѣ и̃ныхъ кан́оновъ, ἄще не со мно́гы^М попечѣніе^М соблюде́нны^X мо́жно оу̀вѣдати.

ὦ НЕПРЕДѢЛНОМЪ ВТОРОМЪ.

Непредѣ́льное вто́рое, оу̀добѣе твѣритса ω^T мимосе́дшаго, неже́ли ω^T непредѣ́лнаго пѣрваго.

Твѣрит же с̃ ω^T мимосе́дшаго сѣмъ ὀбразомъ. ἐгда̃ прѣдь он, конѣчно́мъ въ мимосе́дшемъ обрѣта́ется /=-етса/ πт, κт, λλ, μν, тогда̃ ω^T ринути подобае^T послѣднее сьгласное. со внимá-

ніем жè зрї въ пре^дконéчное, ꙗко нїжеи наkáжемъ.

πτ		τ		ἔτυπτον	ἔτυπον
κτ	ω ^т рѣвае ^т са	τ	ꙗко	ἔτικτον	ἔτεκον
λλ		λ		ἔφαλλον	ἔφαλον
μν		ν		ἔκαμνον	ἔκαμον

Изимаю ^т са ω ^т канóна.	βλάπτω	ἔβλαπτον	ἔβλαβον
	κρύπτω	ἔκρυπτον	ἔκρυβον
	καλύπτω	ἐκάλυπτον	ἐκάλυβον
	σκάπτω	ἔσκαпτον	ἔскаβον

ὦ ΟΥСМОТРЕНИИ ПРЕДконéчнаго.

Во всёмъ творенїи непредѣльнаго втóраго, подобае^т оúсмотрáти во предконéчномъ мимошéдшаго. и́ аще по кое^м канóнѣ нїже писáннымъ и́змѣнáется.

КАНОНЪ ПЕРВЫИ

Егда

/I3I/

Егда во предконéчномъ мимошéдшаго будетъ η, ω, αι, αυ, во творенїи жè непредѣльнаго втораго претварáется на́ α.

η		α		ἔληθον	ἔλαθον
ω	претварáются	α	ꙗко	ἔτρωγον	ἔτραγον
αι		α		ἔδαιον	ἔδαον
αυ		α		ἔπαυον	ἔπαον

КАНОНЪ ВТОРЫИ

Егда мимошéдшаго во предконéчномъ ευ, и́ли ει, двоглáсное будетъ. тогда во творенїи втóраго непредѣльнаго ε, ω^трѣва́ется.

ευ	ω ^т рѣва́ется	ε	ꙗко	ἔλευθον	ἦλυθον
ει				ἔπειθον	ἔπιθον

КАНОНЪ ТРЕТІИ

Егда мимошéдшее во предконечномъ и́мать ε, и́ли ει, и^х же и́ неω^тмѣнное ко другóму соглáсному совокуплénное предхó- дить, и́ли блїзу послѣдуе^т. претварáется ε, и́ли ει, на́ α.

ε		α		ἔπλεκον	ἔπλακον
ει		α		ἔσπειρον	ἔσπαρον

Вынáтіе пѣрвое.

ω^т пѣрвои чáсти канóна сегò и́зимáются. ἔφλεγον ἔβλεπον, въ сѣ^х оўбо нї́ єдино и́змѣненїе бывáеть. аще и́ пре^дходи^т не-

ω^Тмѣнное согласное къ иному совокупленно. Ибо единаче сѹть мимошедшее и непредѣльное второе.

Вынѣтїе второе.

Второе и́знима́ются трисложныи глѹ пѣтаго супружества, в ни^х же ѣще и двогласное ει, со неω^Тмѣннымъ послѣдующи^М, о́баче не и́змѣняется на α. то́чию ι, ω^Трѣвается, ѣако ἐγεῖρω ἤγειρον ἤγερον. ὀφείλω ὤφειλον ὤφελον.

Канонъ

/1316/

КАНОНЪ ЧЕТВЕРТЫИ.

Аще во мимошедшемъ кончатса на αον, или εον, во творенїи же непредѣльнаго втораго ω^Трѣвается α, или ε, и бываесть мѣншее слогомъ ω^Т мимошедшаго. но глѹ кончащїиса на ω, чїстое, множицею не имѣють непредѣльнаго втораго. и ѣже и́мутъ кацѣхъ мѣло, по сему четвертому канону строенїе и́мутъ. ѣако, ἐβόαον, ἔβοον. ἐποίηον, ἔπολον.

КАНОНЪ Е.

Глаголѹ и́мѣюще в мимошедше^М пред^Д он, двое σσ. ττ. ζ. ѣще же во будуще^М и́мѣю^Т ξ. обращаю^Тса сїа во творенїи непредѣльнаго втораго на γ, ѣще же в будуще^М и́мѣють σ, обращаю^Тса на δ.

σσ	ξ	γ
ττ, ѣще во будуще ^М ,	ὀбращаю ^Т са,	ѣако.
ζ	σ	δ
ἔκραζον.	κράξω	ἔκραγον.
ἔρουσον,	ὀρύξω,	ἔρουγον,
ἔπραττον,	πράξω	ἔπραγον.
ἔφραζον,	φράσω,	ἔφραδον.
ἔπλαττον,	πλάσω,	ἔπλαδον.

Иже двѣма σσ, глаголю^Тса, сїа и́ двойма ττ, глаголати мѣчно.

Сїа правїла во си^х глѣхъ мѣста и́мутъ, ѣже в мимсшедшемъ двѣ слѣга преходатъ. ѣще ли же двосложни то́чию будутъ, ничтѣ же свѣйственно и́змѣненїю. но единаче бываесть мимсшедшее и́ непредѣльное второе, ἄδω, ἤδον.

Глѹ и́же ни единому ω^Т си^х правїлу подлежа^Ттъ, и единаче о́ба сїа предречѣнна временѣ и́мѣють. ѣако, ἐχρυσοον, ἐχρυσον. ἔλεγον, ἔλεγον.

ω будуще^М

ὦ БОУДОУЩЕМЪ В.

Будущее второе творится ω^T непредѣльнаго второго, измѣнивши он, конечное на ω, облеченное. ω^T ринувши ѣ возрастъ временный или слоговъ, сирѣчь измѣнивше гласное или двогласное начальное непредѣльнаго второго, на сѣ ѣже в началѣ настоащаго ѳъ. или изринувши ε, ѣже во твореніи мимошедшаго приато бысть. ꙗко,

ὀρούσσω,	ὤρουσσον,	ὤρουγον,	ὀρουῶ.
τύπτω,	ἔτυπτον,	ἔτυπον,	τυπῶ.
ὀικτείρω,	ὤκτειρον,	ὤκτερον,	ὀικτερῶ.

Сего ради егда нѣсть второго непредѣльнаго, и второго будущего не бывааетъ.

ὦ БОУДОУЩЕМЪ А. пѣрвы^X тре^X супружествъ.

Будущее пѣрвое супружества пѣрваго, второго, третіаго, творится ω^T пѣрваго лица настоащаго. измѣнивше ꙗвлѣніе настоащаго во ꙗвлѣніе будущаго, по образу выше положенному. ꙗко, τύπτω, τύψω. ἄδω, ἄωω. λέγω, λέξω. πλήθω, πλήσω.

ὦ будуще^M пѣрво^M Ѣ го супружества.

Понѣже супружества четвѣртаго глаголы во будущемъ единою ξ, другоіци σ, имуть си^X ради двѣ каноны составихомъ.

КАНОНЪ А.

Глаголы на σω, ττω, множицею во будущемъ ξ. имуть. ꙗко, ὀρούσσω, ὀρούξω. πράττω, πράξω. Вѣймют же сѣ сѣѣ ѣже имуть σ. ꙗко, πλάττω
πλάσω.

/1326/

πλάσω. ἐρέσσω, ἐρέσω. ἰνάσσω, ἰνάσω. πάσσω, πάσω λέυσσω, λέυσω. къ си^M прилучи прѣтτω, когда продаю знаменуеть.

КАНОНЪ В.

Глы на ζω. нѣкогда имѣють во будуще^M σ. ꙗко, ὀρίζω, ὀρίσω φράζω, φράσω. βαδίζω, βαδίσω. Выймют же сѣ сѣѣ ѣже ξ. имѣють. ꙗко, οἰμῶζω, οἰμῶξω. στηρίζω, στηρίξω. αἰάζω. στενάζω ὀλολύζω. ἀλαπάζω. θρυλλίζω. κράζω. σφάζω. στίζω. ῥέζω. τρύζω. ѣже нѣкогда найдуются σ. имѣти, совокупи, παίζω, ѣже ὀбще творится παίξω. аттѣчески жѣ παίσω.

ὦ будуще^M пѣрво^M ѣ го, супружества.

Сего супружества пѣрвое будѹщее, такожде жѣ ω^Т пѣрваго лица настоѹщаго твѣритса, конѣчное приоблѣкши, и пре^Д конѣчных^М аще долгій будетъ сокративши. Ἰακο, μένω, μενῶ.

Образъ сокращеніа предконѣчнаго.

Аще ли предъ ω, конѣчномъ настоѹщаго обрацѣши двѣ неω^Тмѣн-на во пре^Дконѣчномъ, тако краткій сотвориши, когда сѣхъ неизмѣнныхъ послѣднее ω^Тринѣши.

μν		ν	τέμνω	τεμῶ.
λλ	ω ^Т рѣваѣтса	λ	ψάλλω	ψαλῶ.

Аще жѣ во предконѣчномъ настоѹщаго αι, или ει, обрацѣтса. во твореніи будѹщаго ω^Трѣваѣтса ι.

αι	ω ^Т рѣваѣтса	ι,	φαίνω.	φανῶ.
ει			φθείρω.	φθερῶ.

ω будуще^М

/133/

ω будуще^М пѣрво^М ѣго. супружества.

Глы на ω. чѣстое шѣстаго супружества, твора^Т будѹщаго не ω^Тмѣннымъ явлѣніемъ, нѣ приложѣніемъ σмы, пре^Д ω, конѣчных^М настоѹщаго, Ἰακο. πάω, πάωω. βασιλέωω, βασιλέωωω, ѡбѣче во глѣхъ кончащихъса на έω, άω, ѡω. ѣще краткое или ѡщеніе настоѹщаго претворѣтса во свое дол'гое.

έω		ήσω	ποιέω,	ποιήσω.
άω	ω ^Т брацѣю ^Т са, (!)	ήσω	Ἰακο βοάω	βοήσω.
ѡω		ώσω	χρυσόω	χρυσώσω.

ѡбрѣтаютъ же са во читанію книгопѣщцовъ глы, Ἰже предъ άω, έω, и ѡω. неω^Тмѣнныхъ имущѣ, ихъ же гласное во предконѣчномъ не измѣнаѣтса. Ἰаκο, γελάω, γελάωω. τελέω, τελέωω.

Ко сему глы на έω, аще двосложны будутъ, έω на έωω, претварѣтса. Ἰаκο, πλέω, πλέωω. ρέω, ρέωω.

Ко си^М присовокупѣ κάιω, κάωω. κλαίω, κλάωω.

ω НЕПРЕДѢЛНОМЪ А.

Непредѣльное пѣрвое твѣритса ω^Т пѣрваго лица будѹщаго пѣрваго, измѣнивши ω, конѣчное на α. и прѣемши вѣзрастъ в началѣ, Ἰаκο, во мимошѣдше^М ѡуказѣхомъ. Ἰаκο, ἔτυπτον τύψω ἔτυφα. ἔλεγον λέξω ἔλεξα. ἤκουον ἀκούσω ἤκουσα.

Свойство пѣтаго супружества во глѣхъ ѣго сѣ ѡбле блкстѣ подобѣетъ. ѣгда во пре^Дпослѣднемъ будѹщаго буде^Т ἄ. во твореніи непредѣльнаго пѣрваго ѡбрацѣтса на η.

аще же будетъ ε, претварѣется на ει двогл^{с̄}ное.

α η ἔφαλλον, φαλῶ, ἔψηλα.

ε ει ἔμενον, μενῶ, ἔμεινα.

Иногда же $\bar{\alpha}$, не ω^тмѣняется на η, нѣ токмо продолжѣется.

ἴακο, ἐμίαϊνον, μιανῶ, ἐμίανα. ἐχλίαϊνον, χλιανῶ, ἐχλίανα.

ω ΠΡΟΤΙΑЖЕНОМЪ пѣрваго, втѣраго, трѣтїаго, четвѣртаго и шестаго супружества.

Протажѣнное сїхъ супружествѣ, твѣрится ω^т пѣрваго лица не-предѣльнаго пѣрваго. измѣньше явленїе будущаго во явленїе протажѣннаго. и сїе тако просто идѣтъ. аще во настоащемъ начало имать ω^т гласнаго илї двогласнаго, дѣломъ илї сїлою, илї ω^т ρ, ἴακο, ακούω, ἤκουσα, ἤκουκα. στίζω, ἔστιξα, ἔστιχα. ψιλῶ, ἐψίλωσα, ἐψίλωκα. ρίπτω, ἔρριψα, ἔρριφα.

Измї, μέμνημαι, ω^т μνάομαι, κέκτημαι, ω^т κτάομαι. πέπταμαι, ω^т πτάομαι. πέπτωκα ω^т πτόω.

Во сїхъ оубо глѣхъ оусугублѣнно бывѣеть пѣрвое согласное. ω^т коѣго положѣние глѣа начинаѣтся таково во предлѣжащимъ оусугублѣется.

Аще ω^т согласнаго самаго, илї ω^т негласнаго съ неω^тмѣннымъ начинаѣтся въ настоащемъ, предлѣгаѣет же сѣ и оусугублѣеть во творѣнїю протажѣннаго пѣрвое согласное настоащаго, ἴακο, τύπτω ἔτυψα, τέτυφα. γράφω, ἔγραψα, γέγραφα.

Вынѣтїе пѣрвое.

Измї начинающаася ω^т γν, и γρη. аще ли же безъ гласное

/134/

гласное со неω^тмѣннымъ ѣсть, нї єдинѣ предлѣженїе бывѣеть согласнаго, нѣ токмо въ явленїе измѣненїе. ἴακο, γνῶω, ἔγνωσα, ἔγνωκα. γρηγορέω, ἐγρηγόρησα, ἐγρηγόρηκα.

Вынѣтїе втѣрое.

Начинающаася ω^т сиплїваго согласнаго изимаю^тсѣ. ἴακο самѣа сиплївыѣ не предлѣгаю^тсѣ, нѣ и^х тонкїа.

θ τ θαυμάζω, ἐθαύμασα, τεθαύμακα.

φ претварѣю^тсѣ π ἴακο. φιλέω, ἐφίλησα, πεφίλικα. (!)

χ κ χαλιεύω, ἐχάλκευσα, κεχάλκευκα.

Свѣйственнѣ пѣрваго супружества.

Подобáеть вѣдати, ꙗко глы двослѣжны пѣрваго супружества, и-
мущїа во предконѣчномъ тре, сїе во творенїи протажѣннаго
измѣнаѣтса на тра, ꙗко στρέψω, ἔστρεψα, ἔστραφα.

ὦ протажѣно^М ѣ го супружества.

Протажѣнное пáтаго супружества твѣритса ω^Т будущаго пѣрваго.
измѣнївши ω, конѣчное на ка приложївши вѣзраст мимошѣд-
шаго, по предречѣн'ны^М канѣномъ аще подобáеть. предлагáюще
жѣ сьгласное ѣже ѣсть пѣрвое настоáщаго. ꙗко φάλλω, ἔφαλλ-
λον, φαλῶ, ἔφαλλα.

ВНИМАИ.

Аще ли сотвориши измѣну ꙗко реко^Х, и случїтса ν, пред к,
претварáетса ν, на γ. ꙗко, φαίνω, φανῶ, πέφαγκα.

Аще же настоáщаго двослѣженъ на νω, кончáтса во предконѣч-
ном же ι, илї υ, илї ει, ѣмать. тогда ν, не претварáетса
на γ. но ω^Тнюдь изимле^Тса

ꙗко,

/1346/

ꙗко,

κρίνω, κρινῶ, κέκρικα. θύνω, θυνῶ, τέθυκα. κτείνω, κτενῶ, ἔκτακα.

Ѡбáче жѣ обра́тши нѣкїа глы многослѣжны по чинѣ вѣше Ѡобраз-
ному, ν, на γ, претварáющеса. ꙗко, μαίνω, μιανῶ, μερέαυ-
κα. μολύνω, μολυνῶ, μεμβλύκα. прилучї, ὀξύνω. и ѣныа
глы аще кїа суть.

ὦ предконѣчно^М.

Въ творенїю жѣ се^М подобáеть внимáти, аще будущаго двослѣж-
ный въ предконѣчномъ ѣмать ε, сїе во протажѣнно^М измѣнїти
на α. ꙗко. κτείνω, κτενῶ, ἔκτακα. σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα.

Аще жѣ во будущемъ на μω, кончїтса, предконѣчное не ω^Тмѣ-
нáетса предречѣнны^М Ѡобразомъ. нѠ коѣ ли будетъ предпослѣд-
нее, ω, обра́тса на ηκα. ꙗко, τέμνω, τεμῶ, τετέμηκα.
νέμω, νεμῶ νενέμηκα. κάμνω, καμῶ, κειάμηκα. Сїхъ нѣкїа
сѣчїтелно глѣтса. ꙗко, τέτμηκα, κέκιμηκα.

ὦ ПРЕСОВЕРШЕНОМЪ

Пресовѣршенное твѣритса ω^Т пѣрваго лицá протажѣннаго, измѣ-
нївши кончáщее α, на ειν. ꙗко, ἦκουκα, ἦκούκειν. ἔστρα-
φα, ἔστράφειν. Ѡбáче же аще во началѣ протажѣннаго согласное
Ѡбращетса, во творенїи пресовѣршеннаго въ началѣ подобáеть
воспрїѣмáти ε. ꙗко, τέτυφα, ἔτετύφειν.

Два каноны подобаетъ сохранати во ины^х изложеніа^х.

Канонъ а й.

Во твореніи же времѣнь непредѣльны^х во ины^х изложеніа^х, възраст да ѡ^трѣваеши сѣмь образомъ ꙗко во второ^м будущемъ научихомъ. Ётуфа, тѣфов.

/135/

КАНОНЪ ВТОРЫИ

Во иныхъ же изложеніа^х, настоащее и мимошедшее. тако же протаженное и пресовершенное равно бываеа. ꙗко сѣе во читаніи книгописцевъ оузриши.

ѡ ПОВЕЛИТЕЛЬНОМЪ

Во повелителномъ четѣри токмо времена творатса. настоащее, протаженное, и непредѣлна два. творат же са ѡ^т перваго лица изавителны^х, измѣнивши кончащее на е. ꙗко, тѣптѡ, тѣптѣ, ѡ^т тѣтуфа, тѣтуфѣ, ѡ^т ётупов, тѣпѣ.

Непредѣльное же первое свойственнымъ образомъ творитса, ѡ^т перваго лица изавителнаго, измѣнивши конечное на ов. ꙗко, ётуфа, тѣфов.

Будущіа во повелительныхъ не творатса, но во мѣсто ихъ во глѣхъ требуемъ протаженнаго и непредѣльны^х, сѣа оубо во повелителномъ силу будущаго имуть.

ѡ МОЛИТВЕНОМЪ.

Моливленнаго вса времена творатса ѡ^т перваго лица своего изавителнаго, измѣнивши конечное на оици. Выймуется непредѣльное первое, иже творитса измѣнивши конечное изавителнаго на оици, ꙗко, тѣптѡ, тѣптоици. ѡ^т тѣфѡ, тѣфоици. ѡ^т тѣтуфа, тетѣфоици. ѡ^т ётупов, тѣпоици. ѡ^т тѣпѡ, тѣпоици. Но ѡ^т ётуфа, идеть тѣфаци.

Во всакомъ же лицу моливленнаго обрѣтаеа двогласное ои, или во преднемъ слѡгу, или во предконечномъ. Выймуется непредѣльный первый иже свойственно имать двогласное аи.

/1356/

ѡ ПОДЧИННОМЪ.

Во подчинно^м изложеніи четѣри времена точию творатса, и сѣа вса ѡ^т перваго лица своихъ изавителныхъ, ѡ, ов, а, въ ѡ, измѣнаючи. ꙗко, тѣптѡ, ёан тѣптѡ, ётупов, тѣпѡ. тѣтуфа, тетѣфѡ. ётуфа, тѣфѡ.

Сѣе изложеніе будущихъ не творитъ но въ мѣсто ихъ во глаголахъ требуемъ протаженнаго и непредѣльныхъ.

ὦ НЕОБАВНОМЪ.

Необавнаго насто́щее, будущее пёрвое и́ второе, и́ непредѣльное второе, твóрятся ω^T пёрваго лица сво́его и́зави́тельнаго. и́змѣни́вши конѣчное на ειν. ꙗ́ко ω^T τύπτω, бýváε τύπτειν. ω^T τύψω, τύψειν. ω^T ἔτυπον, τυπεῖν. ω^T τυπῶ, τυπεῖν. необавнаго непредѣльное ѿ е и́ будущее е́диновременно су^T. необавнаго непредѣльное пёрвое твори́тся ω^T пёрваго лица́ и́зави́тельнаго, пріѣмши ко α, конѣчной ι, да́ будетъ αι, двогласное. ꙗ́ко, ἔτυφα, τύφαι.

Предлежа́щее же́ твóрится ω^T трéтего лица́ сво́его и́зави́тельнаго, и́змѣни́вши на концу полага́юще ναи, ꙗ́ко, τέτυφε, τετυφέναι. Сіе и́зложѣніе число^M и́ лица не и́змѣняется, но́ все сіе е́динъмъ о́бразомъ ключáется. ꙗ́ко,

насто́щаго, и́ мимоше́дшаго,	τύπτειν
протажѣннаго, и́ пресоверше́ннаго	τετυφέναι,
непредѣльнаго пёрваго	τύφαι,
непредѣльнаго второ́раго	τυπεῖν.
будущаго пёрваго	τύψειν
будущаго второ́раго,	τυπεῖν.

/136/

ὦ ПРИЧАСТІИ глаго́ль на ω.

В нача́лѣ положи́ся прича́стіе ча́сть слóва о́соба́щуся, нѣ́ же а́ще и́ смѣшева́ется но́ не без вины, и́бо та́ко дѣтищу о́удóбѣ къ о́учѣнію. а́ще вса́каго рóда ко глаго́ломъ творѣніе прича́стіа приложі́тся. Прича́стіе мужеско насто́щаго и́ будущаго о́боа́го, твóрится ω^T пёрваго лица́ сво́его и́звѣ́тельнаго. приложі́вши на концу ν. ꙗ́ко, τύπτω τύπτων. τύψω, τύψων. τυπῶ, τυπῶν.

Жѣ́нско сіх же твóрится ω^T сво́ихъ мужескихъ, ων, на ουσα. τύπτων, τύπτουσα. τύψων, τύψουσα. τυπῶν, τυποῖσα.

Та́ко же и́ среднее ω^T мужескихъ ων, и́змѣни́вши на́ ον. но́ въ второ́ромъ будущемъ ον, о́бращáется на́ ουν. ꙗ́ко, τύπτων, τύπτον. τύψων, τύφον. τυπῶν, τυπῶν.

Непредѣльнаго второ́раго прича́стіе мужеско, твóрится ω^T пёрваго лица́ сво́его и́зави́тельнаго, и́зринувши вóзрастъ, и́ ον на ων, и́змѣни́вши, ꙗ́ко, ἔτυπον, τυπῶν. жѣ́нское же и́ среднее пове́дї ω^T мужескаго. ꙗ́ко, во насто́щемъ, τυπῶν, τυποῖσα, τυπῶν.

Непредѣльнаго пёрваго прича́стіе мужеско твóри́тся ω^T второ́раго

лицὰ своѣго ѡзвѣитель/н/аго. ѡзринувши вѡзрастъ. ἴακο, ἔτυ-
 φας, τύφας. жѣнское сотвори ω^T мужескаго приложъ къ концу
 α. ἴακο, τύφας, τύφασα. Среднее тако же ω^T мужескаго, аς,
 нὰ αν. ѡзмѣнивши. ἴακο, τύφας, τύφαν.

Протажѣннаго причастиѣ мужеско сотвори ω^T пѣр
 ваго лица /1366/

ваго лица своѣго ѡзвѣительнаго. α, нὰ ως. ἴακο, τέτυφα,
 тетυφῶς. жѣнско ω^T мужескаго, ως, нὰ υια, ѡзмѣнивши. ἴα-
 ко; тетυφῶς, тетυφῆα. (!) Среднее такожде же ω^T мужеска-
 го, ως, на ος, ѡзмѣнивши. ἴακο, тетυφῶς, (!) тетυφός.

ὦ си^X склонѣнiю.

Всѣако причастиѣ глаголь нὰ ω, мужескаго ѡ среднаго рѡду
 ἔсть склонѣнiа пѣтаго. жѣнска жѣ втѡраго равнослѡжнаго, ἴαко
 же ὄбразъ сѣй ἴαвлаетъ.

Настоѡщее, ѡ мимѡшѣдшее.

ὁ	τύπτων	τοῦ	τύπτοντος.
ἡ	τύπτουσα	τῆς	τυπτούσης.
τὸ	τύπτον	τοῦ	τύπτοντος.

Протажѣнное ѡ пресовершѣнное.

ὁ	τετυφῶς	τοῦ	τετ/υ/φόςτος.
ἡ	τετυφυῖα	τῆς	τετυφυῖας,
τὸ	τετυφός	τοῦ	τετυφόςτος.

Непредѡльное, пѣрвое.

ὁ	τύφας	τοῦ	τύφαντος.
ἡ	τύφασα	τῆς	τυφάσης.
τὸ	τύφαν	τοῦ	τύφαντος.

Непредѡльное втѡрое.

ὁ	τυπῶν	τοῦ	τυπόντος.
ἡ	τυпоῦσα	τῆς	τυπούσης.
τὸ	τυπόν	τοῦ	τυπόντος.

Будущее пѣрвое.

ὁ	τύψων	τοῦ	τύψοντος.
ἡ	τύψουσα	τῆς	τυψούσης.
τὸ	τύψον	τοῦ	τύψοντος.

будущее /137/

Будущее втѡрое.

ὁ	τυπῶν	τοῦ	τυпоῦντος.
ἡ	τυпоῦσα	τῆς	τυπούσης.

τὸ τυλοῦν

τοῦ τυλοῦντος.

Грѣческаго ꙗзыка оученикъмъ множицею супружества глаголь, и времѣнь сотворѣнїа толико многъ труд^д содѣлавають, елико вѣди лютостию (ѣже по истиннѣ ни единая е^с,) мнози утрашени, все упованїе наказанїа ш^трѣвають, и люботрудїе ш^тсебе ш^тлагает. сего ради прилѣжно ихъ увѣщавает^м да образомъ прелщеннымъ, не во истиннѣмъ неудобствѣ соблазнѣни предадутся ш^тгрѣческаго наказанїа ш^твещїса. но да увѣда^т ꙗко во творѣнїи, времѣнь ни единый трудъ есть. понеже сїце малыми правїлы, и^хже уже исправихомъ вса заключаетса. аще убо кто сїе мало еже сказаномъ ш^ттворѣнїю, времѣнь дѣлательны^х пойметъ. сїй уже грѣческаго грамматїка вѣщїа части дойде, и весь трудъ сконча. понеже все елико избилуетъ ш^ттворѣнїю времѣнь страдательны^х и средни^х, во указѣ дѣлательны^х состоитса. и на онѣхъ ꙗко на основанїи зиждетса и ѣже аще дѣлательны^х творїти обучивса. оудобъ страдательное и среднее, ѣже ш^тдѣлательны^х оучинаютса оумомъ обемлетъ. и зручно же. дѣлательныа времена ꙗко же персты и ли пазнокти знаемы мѣти подобаетъ. но понеже памать чловеческа зѣло не тверда есть, сїе ей по^дкрѣплѣнїе приподаде^м, им же во малѣ времени, и малы^м трудомъ всѣхъ дѣлательныхъ времѣнь творѣнїе во умѣ напишетса и оутвердїтса. сего ради совѣтуемо всакому мла

е

дѣнцу

/1376/

дѣнцу. да вонѣгда времѣнь дѣлательныхъ каноны, или ш^тучїтеля столкованы, или сам^м свои^м оумомъ вразумѣши. нѣсть оубо неудобно самооучѣну бїти во грамматїки грѣческой, аще и не со малы^м трудомъ сїе есть, но мощно прежде ш^тдидаскала инѣмъ навѣкшему. да на всакъ дѣнь единое слово или двѣ сотворїши, легко ступающе по коемуждо супружеству на конечное глѣ през вси времена и изложѣнїа ступающе, на каноны же взирающе и по нихъ и причастїе исправляюще. и на дщїцахъ или листѣхъ списующе, оучїтель имъ ко исправлѣнїю да даетъ. кромѣ же сущу, на каноны тѣ^м прилѣжнѣе возирай, ихъ за учїтеля имуще. ѣже сего наказанїа кто двѣ или три седмици поучїтса. кромѣ многаго труда токмо не играюще в сїихъ времена^х, дѣлательныхъ творѣнїа научїтса. сам^м же образомъ во страдательныхъ и среднихъ глѣхъ исправлѣти. наипаче же волею и крѣпкїй оумъ подобаетъ мѣти. хотащему оубо вса оудобна суть.

ὦ СТРАДАТЕЛНЫХЪ глаголѣхъ нὰ ω.

Насто́щее бывáетъ ω^Т пѣрваго лица дѣлáтелнаго насто́щаго из-
мѣнѣвши ω нὰ ομαι, ἵαко τύπτω τύπτομαι.

Мимосе́дшее твóритса ω^Т пѣрваго лица дѣлáтелнаго мимосе́дшаго,
претворѣвши ον, нὰ ομην. ἵαко ἔτυπτον, ἔτυπτόμην.

ὦ протажѣнномъ.

прота-

/138/

Протажѣнное страдáтелнаго твóри^Тса измѣнѣвши

φα нὰ μαι, ἵαко τέτυφα, τέτυμμαι.

χα γμαι, λέλεχα, λέλεγμαι.

κα σμαι, πέπεικα, πέπεισμαι.

κα μαι, ἔφαλκα, ἔφαλμαι.

Во кои^Х σ, приложѣтиса не мóжетъ, ὦ нѣх же трѣ каноны со-
блюдáютса.

КАНОНЪ А.

Глѣ ḡ го супружества измѣнѣють ка нὰ σμαι. Глѣ четвѣртаго
супружества, ἵже въ протажѣнно^М дѣлáтелномъ мáютъ ка, та-
кожде премѣнѣють нὰ σμαι. ἵако, φράζω, πέφρακα, πέφρασμαι.

КАНОНЪ В.

Глѣ пáтаго супружества ка, измѣнѣють нὰ μαι. ἵако, κέκρι-
κα, κέκριμαι. ἔφαλκα, ἔφαλμαι.

Изимáютса глѣ пáтаго супружества, ἵже протажѣннаго дѣлáтел-
наго оúтварѣютса нὰ γκα, въ творѣнѣи же страдáтелнаго пре-
мѣнѣютса нὰ μαι. ἵако, πέφαγκα, πέφαμμαι. μεμολυγκα, με-
μολυμμαι.

КАНОНЪ Г.

Глѣ ω^Т супружества шѣстаго нὰ άω, έω, όω. ἄще въ пре^Дконѣч-
номъ протажѣннаго дѣлáтелнаго η, ἱлѣ ω, ἱмѣють. во творѣнѣи
протажѣннаго страдáтелнаго. ка, нὰ μαι, нò не нὰ σμαι,
обращáють. ἵако, ποιέω, πεποίηκα, πεποίημαι. βοάω βεβόηκα,
βεβόημαι. χρυσόω, κεχρύσωκα, κεχρύσωμαι.

ὦ ἱныхъ глаголѣхъ кончáщихса нὰ ω, чѣстное. ἵѣсть извѣстна
канόна. οú нѣкойх бо ка нὰ σμαι обращáетса. ἵако, βασιλέυ-
ω, βεβασίλευκα, βε-

βασίλευμαι.

/1386/

βασίλευμαι. Сего рáди подобáетъ зрѣти кáко книгопѣшцы тре-
бують.

ὦ лицáхъ протажѣннаго.

Πονέζε не ούδοβъ ёсть творένιε λιць сего вре́мене сего ра́ди
 а́бѣе ѱхъ ѱзложи^М. Βτόροε λιцѣ твόριτса ω^Т пѣрваго претворѣв-
 ши.   μαι   на φαι   ἴακο   τέτυμαι,   τέτυφαι.
           γμαи   ξαι   λέλεγμαι,   λέλεξαι
           σμαι   σαι   πέπεισμαι,   πέπεισαι.
           μαι   πεποίημαι,   πεποίησαι.

Βυηάτιе.

Γῶы пάταго супружества, ѱже пѣрвое λιцѣ ούчинάю^Т нà мμαι,
 во творένιи втόраго ѱзмѣνάетса нà νσαι. ἴακο, пѣφαμμαи, пѣ-
 φанσαι. μεμβλυμμαи, μεμβλυνσαι. Τρέτεε твόρι^Ттса ω^Т β̄ го
 ѱзмѣнивши

φαι   пται   τέτυφαι,   τέτυπται
 ξαι   на   κται   λέλεξαι,   λέλεκται.
 сαι   σται   πέπεισαι,   πέπεισται,
 сαι   ται   Πάταго супружества, ѱм же
 ἔφαλσαι, ἔφαλται,   σ, приложѣти нѣ мощно.

ω̄ сохрaнѣнѣи.

Γῶы шѣстаго супружества, пѣрвое λιцѣ нà мμαι, ούчинάющѣа
 втόраго λιцà сαι, нà тαι, а не нà сται ѱзмѣνάютса. ἴακο,
 πεποίημαι, πεποίησαι, πεποίηται. βεβασίλευμαι, βεβασίλευ-
 сαι, βεβασίλευται.

Пѣрвое λιце двόйственнаго, твόριτса ω^Т пѣрваго λιцà ёдинст-
 вѣннаго мμαι, нà μεθον. премѣнѣвши ἴακο, τέτυμαι, тетύμ-
 μεθον.

Βτόροε λιцѣ двόйственнаго, твόριτса ω^Т трѣ-
 τῆаго

/139/

τῆаго ёдинствѣннаго, ѱзмѣнѣвши
 πται   на   φθον   τέτυπται,   τέτυφθον.
 κται   χθον   λέλεκται,   λέλεχθον.
 ται   σθον   πεποίηται,   πεποίησθον.
                           πέπεισται,   πέπεισθον.
 ται   θον   κο ни^М же σ, приложѣти не мощно.
                           ἴακο, ἔφαλται,   ἔφαλθον.

Пѣрвое λιцѣ множествѣннаго, твόριτса ω^Т пѣрваго двόйствен-
 наго, ѱзмѣнѣвши он, конѣчное нà α. ἴακο, тетύμμεθον,
 тетύμμεθα.

Βτόροε λιцѣ множествѣнное твόριτса ω^Т втόраго двόйственнаго,
 он, нà ε, ѱзмѣнѣвши. ἴακο, τέτυφθον, τέτυφθε.

Трѣтее лицѣ нѣ можно въ сѣхъ творѣти, ѣх же трѣтее лицѣ ѣдинственнаго нѣ нечѣистое ται, кончѣется. нѣ во мѣсто ѣгѣ требуемъ причѣстїа протажѣннаго со глѣомъ, τέτυπται, τετυμμένοι εἰσὶ.

Аще же трѣтѣе лицѣ ѣдинственнаго нѣ ται, чѣистое кончѣется. тогда ω^T нѣго творѣтся множественное трѣтее, воспрѣѣмши ν, пре^д ται. ἴακο, πεποίηται, πεποίηνται. κέκριται, κέκρινται.

ὡ пресовершенѣомъ.

Пресовершенное творѣтся ω^T своѣго протажѣннаго ѣзмѣнѣвши μαι, нѣ μην, ѣ аще протажѣнное начинѣется ω^T согласнаго, приѣмлѣть в началѣ ε, ἴακο, ἔφαλμαι, ἐφάλμην. τέτυμαι, ἐτετύμην.

ὡ творѣнїю лицѣ.

Иныя лица сѣ^M же ѣобразомъ ἴако ѣ во протажѣнномъ творѣти бу- деши. ѣбѣче сѣе сохрѣнѣюще, ѣдѣже

протаже-
/I396/

протажѣннаго лицѣ кончѣется нѣ αι. во пресовершеномъ ѣзмѣ- нѣется нѣ ο, ἴако, τέτυψαι, ἐτέτυφο.

ὡ по малѣ будущемъ.

Глѣы страдѣтелны кромѣ ѣныхъ бывѣающихъ ѣму^T своѣ, ѣже ѣмену- ется по малѣ будущее. творѣ^T же сѣ ω^T второаго лица ѣдинст- веннаго протажѣннаго. αι, конѣчное нѣ ομαι, ѣзмѣнѣвши, ἴако, τέτυψαι τετύφομαι.

ὡ непредѣлно^M ᾱ.

Непредѣльное пѣрвое творѣтся ω^T трѣтїаго лица протажѣннаго ω^T мѣнѣвши.

πται		φθην	τέτυπται,	ἐτύφθην.
κται	на	χθην	λέλεκται,	ἐλέχθην.
σται		σθην	πέπεισται	ἐπέίσθην.
ται		θην	ἔφαλται,	ἐφάλθην.

И аще протажѣнное начинѣется ω^T согласнаго, подобѣеть ѣго ω^T ринутѣ, ἴако дѣ ѣмѣеть ѣдинѣче началѣо непредѣльное со ми- мошѣдшимъ.

ὡ непредѣльномъ ῃ.

Непредѣльное второѣе страдѣтельное, творѣтся ω^T своѣго дѣлѣате- лнаго пѣрваго лица, ον, нѣ ην. ѣзмѣнѣвши. ἴако, ἔτυπον, ἐτύπην.

ὡ будущем^M пѣрво^M ѣ второ^Mомъ.

Будущее первое и второе, творится ω^T первого лица своего непредъзнаго страдательнаго, ην, на ησομαι, изменивши, и возрастъ изменивши, ἴακο, ἐτύφθην, τυφθήσομαι. ἐτύπην, τυπήσομαι.

ω ПОВЕЛИТЕЛЬНОМЪ.

Повелительнаго настоящее творится ω^T насто

ащаго

/I40/

ащаго изавительнаго, изменивши оμαι, на ου. ἴακο, τύπτομαι, τύπτου.

Непредъзнаое первое творится ω^T третаго лица своего изавительнаго, воспріемши τι, къ концу. ἴακο, ἐτύφθη, τύφθητι.

Непредъзнаое второе творится, ω^T третиаго лица своего изавительнаго, воспріемши ко концу θι. ἴακο, ἐτύπη, τύπηθι.

Аще же въ конечномъ слόгу третиаго лица изавительнаго будетъ сипліваа, пріемлетъ τι, ἴаκο ἐπίθη, πίθητι.

ω лица^X,

Иныи лица творатса ω^T второго лица, ητι, или ηθι, изменивши си^M образомъ.

τύφθητι

Д.

ητον,

ήτων.

ήτω

τύπηθι

М.

ητε,

ήτωσαν.

Протаженное творится ω^T второго лица своего изавительнаго αι, на ο, изменивши. ἴаκο, τέτυψαι, τέτυψο.

Третее лице творится ω^T второго изменивши.

ψο φθω τέτυψο, τετύφθω.

ξο на χθω λέλεξο, λελέχθω.

σο σθω πέπεισο, πεπείσθω

σο θω во ни^X же σ, прилагати не можно.

ἔψαλσο, ἔψαλθω.

Иныи лица творатса ω^T третиаго, ω, конечное изменивши си^M образомъ,

ω.

Д.

ου.

ων.

М.

ε.

ωσαν.

ω моли-

/I406/

ω МОЛИТВЕНОМЪ.

Настояща и вса будущаа творатса ω^T первого лица своего изавительнаго, изменивши оμαι, на οιμην. ἴаκο, τύπτομαι, τυπτοίμην. τυφθήσομαι, τυφθησοίμην. τυπήσομαι, τυπησοίμην. τετύφομαι, τετυφοίμην.

Непредѣлна ѡба твѡратса ω^T пѣрваго лица ѡзавѣтелнаго. ην, нὰ εἶην, ѡзмѣнѣвши. ἴακο, ἑτύφθην, τυφθείην. ἑτύπην, τυπέην.

Протажѣнное ѡбще не твѡритса во семь сложенїи нѡ во мѣсто ѣго требуемъ причаствїа протажѣнаго, ѡ гла ѡзачнаго тогѡжде ѡзложѣнїа. ἴако, τετυμμένος εἶην. βεβασιλευμένος εἶην.

Рекохъ ѡбще когдὰ οὔβο протажѣнное ѡзавѣтелнаго нὰ ημαι, ѡ ωμαι, кончаѣтса, твѡритса ω^T нѣго протажѣнное во молѣтвенномъ, μαι нὰ μην ѡзмѣнѣвши ѡ подписавши η, ѡлї ω, дὰ будеть двогласное. ἴако, πεποίημαι, πεποίημην. κεχύσωμαι, κεχύσωμήην.

Иныи лица твѡратса ω^T пѣрваго сего лица. μην ѡзмѣнѣвши. ἴако вѣдиши.

ѣдинствѣнно,	πεποίημην	ο,	το.
двойствѣнно,	πεποίημεθον	σθον,	σθην
множествѣнно,	πεποίημεθα,	σθε,	ντο.

Ω ПОДЧИННОМЪ.

Настоѡщее подчиннаго твѡритса ω^T пѣрваго лица настоѡщаго ѡзавѣтелнаго страдѡтелнаго, во не^M же ѡзмѣненїе ѣсть, ο, нὰ ω, ѡ ε, нὰ η, ἴако, τύπτομαι, ἑάν τύπτωμαι. τύπτεται, ἑάν τύπτηται,

τύπτεσθον

/141/

τύπτεσθον, ἑάν τύπτησθον. тѡко же ѡ во прѡчїих.

Непредѣлна ѡба бывѡють ω^T пѣрваго лица своего ѡзавѣтелнаго, премѣнѣвши ην, нὰ ω, ѡблечѣнное. ἴако, ἑτύφθην, τυφθῶ. ἑτύπην, τυπῶ.

Протажѣнное ἴако же ѡ во молѣтвенномъ не прѣтварѡтса. нѡ во мѣсто сего бывѡеть причаствїе протажѣннаго со глаголѡмъ ѡсуществѣнномъ тогѡжде ѡзложѣнїа. τυπτομένος, ῶ, ἡς, ѡ прѡча.

Во сїх же οὔβο ἴже нὰ ημαι, ѡлї ωμαι, протажѣннаго ѡзавѣтелнаго кончаѣтса. ω^T сего же подчинное твѡритса премѣнѣвши η. ѡлї ω, нὰ ω ѡблечѣнную. ἴако, πεποίημαι, πεποιῶμαι. κεχύσωμαι, κεχύσωῶμαι.

Второе лице твѡритса ω^T пѣрваго лица ωμαι, премѣнѣвши во гласное протажѣннаго ѡзавѣтелнаго подписавши ѡ облѣкши. πεποιῆ.

Трѣтее лицѣ твѣоритса ω^T втѣраго, ѡзмѣнѣвши η̄, ѡлѣ ωι, на η̄ται, ѡако, πεποιηται, κεχυσηται.

Иныи лица твѣоратса ω^T втѣраго, премѣнѣвши η̄, ѡлѣ ω̄, ѡако здѣ зрѣ.

двѣйственно	ωμεθον	η̄σθον	η̄σθον
множественно	ωμεθα	η̄σθε	ωνται.

Ω̄ НЕОБАВНОМЪ.

Настоащее ѡ трѣ будущи^X, твѣоратса ω^T трѣтѣаго лица ѣдинственнаго своѣго ѡзавѣтелнаго, ѡзмѣнѣвши таи, нѣ σθαι. ѡако, τυπτεται, τυπτεσθαι. τυφθησεται, τυφθησεσθαι. τυπησεται, τυπησεσθαι. τετυφεται, τετυψεσθαι.

Предлежѣщее необѣвнаго твѣоритса ω^T втѣраго лица множественнаго ѡзавѣтелнаго, ѡзмѣнѣ-

ю

ши.

/I4I6/

ши ε, нѣ αι. ѡако, τετυφθε, τετυφθαι.

Непредѣлна ѡба твѣоратса ω^T пѣрваго лица своѣго ѡзавѣтелнаго, восприѣмши ко концу αι. ѡако, ѣτυφθην, τυφθηναι. ѣτυπην, τυπηναι.

Οῡκѣзъ необѣвнаго.

настоащее ѡ мимошѣдшее.	τυπτεσθαι.
протажѣнное ѡ пресовершенное,	τετυφθαι.
непредѣльное пѣрвое,	τυφθηναι.
непредѣльное втѣрое.	τυπηναι.
будущее пѣрвое,	τυφθησεσθαι.
будущее втѣрое,	τυπησεσθαι.
по малѣ будущее,	τετυψεσθαι.

Ω̄ ПРИЧАСТІАХЪ ИЖЪ.

Причѣстѣа настоащаго, трѣхъ будущихъ, ѡ протажѣннаго, твѣоратса ω^T пѣрваго своихъ ѡзавѣтелныхъ, маи, ѡзмѣнѣвши нѣ мѣνος, ѡако, τυπτομαι, τυπτομενος, τετυμμαи, τετυμμενος, τυφθησομαι, τυφθησομενος. τυπησομαι, τυπυσομενος, (!) τετυφομαι, τετυφομενος,

Непредѣлнаго ѡбойхъ мужеска творѣтса (!) ω^T пѣрваго свѣихъ ѡзавѣтелныхъ, ѡзмѣнѣвши ην, нѣ εις. ѡако, ѣτυφθην, τυφθεις. ѣτυπην, τυπεις.

Женска же творѣтса (!) ω^T мужескихъ, приѣмши α, ко концу. ѡако, τυφθεισα.

Среднаа такожде твóритса ω^T мужескихъ εις нà εν ίзмѣнίβ-
ши. Ἰακο τυφθείς, τυφθέν. τυπείς τυπέν
женъска же су^T склоненіа втóраго равнослóжнаго τυφθῆσα, (!)
τυφθείσης. τυπεῖσα, τυπείσης.

Мужеска же ѝ среднаа суть склоненіа пáтаго пре
сложéнаго.

/142/

слóжнаго. и^X же рóднаа твóратса ѝзмѣнίβши εις, ѝли εν нà
εντος, τυφθείς. τυφθέντος. τυφθέν, τυφθέντος, τυпείς. ту-
пέντος, τυпέν, τυпέντος.

ὦ СРЕДНИХЪ ГЛАГОЛѢХЪ, нà ω.

Иже назывáются средніи глѣ. писáса ó рóдѣ глѣ и^X оуkáзь. ѝ
сего ѝаснѣе послѣдовáнїе.

ὦ /И/ЗІАВИТЕЛНОМЪ.

Настоáщее всѣхъ залóговъ рáвно слагáется со своимъ страдáте-
льны^M. Ἰаκο τύπτομαι, τύπτου, τυπτοίμην, ἐάν τύπτωμαι, τύπ-
τεσθαι.

Мимoше^Dшее тáко же рáвно со страдáтелны^M. Ἰаκο ἐτυπτόμην.

Будущее пѣрвое Ἰако настоáще ствóритса ω^T пѣрваго лицà сво-
éго ѝзавітелнаго дѣлáтелнаго ω нà оμαι, ѝзмѣнίβши, Ἰако
τύψω, τύψομαι.

Вымуетса бóдущій пѣрвы/ѝ/ пáтаго супружества ѝзмѣнáется
оубо ω. нà оῦμαι, Ἰако μενῶ, μενοῦμαι, στελῶ, στελοῦ-
μαι.

Будущее втóрое, тáко же бывáетъ ω^T свóего дѣлáтелнаго ω ѝ-
змѣнίβши нà оῦμαι, Ἰако τυπῶ, τυποῦμαι.

Непредѣльное пѣрвое бывáетъ ω^T пѣрваго лицà своéго дѣлáтел-
наго, воспріемши ко концу, μην. Ἰако ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Непредѣльное втóрое, Ἰако мимoше^Dшее бывáетъ ω^T свóего дѣлá-
телнаго. ον кончáемое пѣрваго лицà ѝзмѣнίβши нà δμην.

Ἰако ἔτυπον, ἐτυπόμην.

ὦ протá-

/1426/

ὦ протáженомъ.

Протáженое среднаго твóритса ω^T пѣрваго лицà своéго дѣлáте-
лнаго. ѝзмѣнίβши начертáнное, протáженаго во своè согласное,
ѣже ον непредѣльнаго пре^Dхóдитъ. ἔτυπον, τέτυφα, τέτυπα.

Вынáтїе.

Выймóу^Tса глѣ нà λω, ρω. ѝ ω, чїстое сїа оубо, начертáн-

ное во протаженомъ пр^сно изрѣваю^т и во иное не измѣнаютъ.

Ἰακο ἔφαλα, ἔφαλα, ἔσπαρια, ἔσπαρα, ἦκουα, ἦκουα.

Но не обращеши много глѣ на ω чистое Ἰаже протаженаго среднаго во требованіи имуть. а Ἰаже имуть, ἦκία ω^т ни^х правилу не послѣдуютъ. Ἰаκο δουλέω, δεδούπηκα, δέδουλα.

На εω и ουω кончащаася сѣа ω^тинудь протаженаго не имуть, токмо ἀκούω,

Второе вѣйми глѣ на νω, премѣнающе ν, на γ. во протаженномъ. сѣа оубо κ ω^трѣваютъ и γ во ν ново измѣнаютъ. Ἰаκο, πέφαγκα, πέφηνα.

Третье, измѣни глѣ патаго супружества ἔже на ηκα, протаженаго творять. сѣихъ оубо протаженное бываеть ω^т дѣлательнаго изринувши ηκ, Ἰаκο, κειάμηκα, κέκαμα. τετέμηκα, τέτομα.

ὦ предконечно^м протаженаго.

Егда во предконечномъ настоащаго дѣлательнаго будетъ αι, сѣе да измѣнаетса во протаженномъ среднемъ твореніи на η, Ἰаκο, φαίνω, πέφαγκα, πέφηνα.

Когда же во предконечно^м будетъ ε, или εи, измѣнаетса во твореніи протаженаго среднаго на ο,

Ἰаκο,

/143/

Ἰаκο, πείσω, πέπεικα, πέποιθα. σπερῶ, ἔσπαρια, ἔσπορα.

ὦ пресовершенно^м.

Пресовершенное творитса ω^т своего протаженаго, среднаго си^м образомъ, Ἰако и во дѣлательн^х. ἦκουα, ἦκούειν. τέτυπα. ἐτέτυπειν

ὦ ПОВЕЛИТЕЛЬНОМЪ.

Настоащее повелительнаго равно ἔсть со своимъ страдателнымъ. τύπτου.

Симъ образомъ твори^тса повелительное непредѣльнаго втораго, ω^т перваго лица своего изавѣтельнаго измѣнивши, ὀμην, на οὔ облеченое, Ἰако ἐτυπῶμην τυлоῦ.

Непредѣльное первое творитса ω^т перваго лица, своего рачительнаго. измѣнивши ἀμην на αι, Ἰако ἐτυψάμην, τύψαι.

Протаженое ω^т перваго лица своего изавѣтельнаго, τέτυπα, τέτυπε,

ὦ МОЛИТВЕНОМЪ.

Вса временà млтвенаго (развѣ протаженаго ἔже бываеть ω^т

своёго извѣстнаго. τέτυπα, τετύποιμι) творатса ω^T своихъ дѣлѣтельныхъ. μι нὰ μην измѣнивши. ἴακο, τύποιμι, τυπτοίμην. τύποιμι, τυποίμην. τύψαιμι, τυφαίμην, τύφοιμι, τυφοίμην. τυпоῖμι, τυποίμην.

ὦ ПОДЧИННОМЪ.

Временὰ подчиннаго творатса ω^T своихъ подчинныхъ дѣлѣтельныхъ^X прие^Mши на концу μι. ἴακο, τύ-

πτω,

/1436/

πτω, τύπτωμαι, τύψω, τύψωμαι, τύπω, τύπωμαι.

Совершённое бывае^T ω^T извѣстнаго. τέτυπα, τετύπω.

ὦ НЕОБАВНОМЪ.

Временὰ необавнаго творатса ω^T трѣтїаго лица свои^X рачїтельныхъ ται ἢли το, нὰ σθαι измѣнивши ἴακο τύπτεται, τύπτεσθαι, ἐτύπετο, τυπέσθαι, τύψεται, τύψεσθαι, τυπεῖται, τυπεῖσθαι, τετυπέναι, ἴακο τετυφέναι, ἐτύφατο, τύφασθαι.

Οὐκάζъ необавнаго.

Насто́щее ἢ мимоше^Δшее τύπτεσθαι.

Протажёное ἢ пресовершёное τετυπέναι,

Непредѣльное пѣрвое. τύφασθαι.

Непредѣльное втѣрое. τυπέσθαι.

Будущее пѣрвое τύψεσθαι.

Будущее втѣрое τυπεῖσθαι.

ω ПРИЧАСТІАХЪ ИХЪ.

Прича́стїе мѣжеское творитса ω^T пѣрваго лица, свои^X извѣстныхъ. μι ἢли μην измѣнивши. нὰ μένος изрїнувши непредѣльнаго вѣзрастъ.

Жѣнскаа же ω^T мѣжески^X бывають ος нὰ η измѣнивши.

Среднаа же такожде ω^T мѣжески^X, измѣнѣюще. σ нὰ ν.

τύπτομαι, τυπτόμενος, τυπτομένη, τυπτόμενον.

τύψομαι, τυφόμενος, τυφομένη, τυφόμενον.

τυποῖμαι, τυπούμενος, τυπουμένη, τυπούμενον.

ἐτυψάμην, τυψάμενος, τυψαμένη, τυψάμενον.

ἐτυπόμην, τυπόμενος, τυπομένη, τυπόμενον.

Мужеска же

/144/

Мужеска же ἢ средна суть склонѣнїа трѣтїаго. ἄ жѣнска втѣраго равнослѣжнаго, Протажёное дѣлѣтельнаго своёго склонѣнїа, ἢ творѣнїю послѣ-

дуетъ, глѣмъ оубо. τετυπῶς, τετυπότος. τετυπιῖα, τετυπιί-
ας. τετυπός, τετυπότος. ꙗко же въ дѣлательныхъ оуказано об-
рашеши.

Ὡ ОБЛЕЧЕНИИ ГЛАГОЛЬ

Суть ѡбкїа глѣ на ω, ѡи омаи чїстое, ѡже во настоащемъ,
ѡ во мимосе^дшемъ во всѣхъ сложѣнїахъ стиснѣнїе гл^сныхъ сои-
мушихъса претерпѣваю^т ꙗже во трехъ образѣхъ заключаются.

Первый.

Суть глѣ на εω ѡи εοмаи ꙗже облечѣнїе сїце ѡму^т.

ω	ῶ	ποιέω,	ποιῶ,
ο	ου	ποιέομαι,	ποιούμαι.
		έποίηον,	έποίουν.
ε	εῖ	ποιέετον,	ποιεῖτον. έποίηε.
ε. во мѣсто	ει		έποίηει.
ει	εῖ	ποιέου,	ποιῆι.
η	ῆ	ποιέη,	ποιῆ.
ου	οῦ	ποιέουσι	ποιούσι.
οι	οῖ	ποιέοιμι,	ποιοῖμι.

И ѡще же ε претече коѣго двогласнаго в то же облачїтса.
развѣ глѣ на έω, двосложны^х, ѡх же первое лице настоащаго
ѡ мимосе^дшаго, та же ѡ третее лице множественнаго не обла-
чїтса, аще ѡ всїи ѡныи лица облачатса. ꙗко πλέω, έπλεον,
πλέεις, πλεῖς.

Вторый.

Суть

/1446/

Суть глѣ на αω, ѡли αοмаи, ѡмушїа облечѣнїе послѣдующе
двогласну.

ω	ῶ	βοάω,	βοῶ.
ο	ου	βοάομαι,	βοῶμαι.
οι	οῖ	βοάοιμαι,	βοῶμαι.
ου	οῦ	βοάουσι,	βοῶσι.
ά в мѣ ^с то	ε	βοάετον,	βοῶτον.
	ει	βοάει,	βοῶ.
	η	βοάη,	βοῶ.

Подобаѣтъ вѣдати ꙗко же в се^м супружествѣ двѣе толко облечѣнїа бывають α, ѡи ω, вса оубо глѣ облачатса ѡли на α,
ѡли на ω, по α же послѣдуетъ ѡли ε, ѡли η, ѡли ο,
ѡли ω, Когда же ε, ѡли η, послѣдуетъ, облечѣнїе бываѣтъ на α,
дѣлгое. ꙗко, βοάετε, βοῶτε. βοάητε, βοῶτε.

Когда же о, иль ω, послѣдуетъ. тогда бывае́тъ о́блеченіе на ω, ꙗ́ко, βοάω, βοῶ. βοάομεν, βοῶμεν. нò е́гда въ дво-гласнѣмъ господствѣннѣмъ ι, о́браще^Тса, и́змѣнена бывае́тъ во двогласное негосподствѣнное съ о́блеченіемъ подписа́вши е́го. ꙗ́ко, βοάεις, βοᾷς. βοάει, βοᾷ. βοάομι, βοῶμι. βοάου-σι, βοῶσι.

Трѣтій.

Суть глѣ на оω, и́ли оοαι. и́му^Т же о́блеченіе сице

	ω	ῶ	χρυσάω,	χρυσῶ.
	ο	οῦ	χρυσάομεν,	χρυσοῦμεν.
	ου	οῦ	χρυσάουσι,	χρυσοῦσι.
	ε	οῦ	χρυσάετον,	χρυσοῦτον.
ο, в мѣсто	ειν	οῦν	χρυσάειν,	χρυσοῦν.
	ει	οῖ	χρυσάει	χρυσοῖ.
	οι	οῖ	χρυσάοιμι,	χρυσοῖμι.
				η οῖ.
	η	οῖ	χρυσάη,	χρυσοῖ.
	η	ῶ	χρυσάητον,	χρυσῶτον.

/145/

Во сѣмъ супружествѣ три о́блеченіа вѣдати подобае́тъ, ꙗ́же с̑уть οи, ου,ω, е́гда оῦбо ο, послѣдуетъ и́ли ε, и́ли другбе ο. и́ли самбе и́ли во двогласнѣмъ. о́блеченіе бывае́тъ на ου, ꙗ́ко, χρυσάετον χρυσοῦτον. χρυσάομεν, χρυ-σοῦμεν. χρυσάουσι, χρυσοῦσι.

Аще же η, и́ли ω, послѣдуетъ на ω, бывае́тъ о́блеченіе. ꙗ́-ко, χρυσάητον, χρυσῶτον. χρυσάωσι, χρυσῶσι. χρυσάουσι, χρυ-σοῦσι.

Аще оῦбо ι, во кое^М гласнѣмъ господствѣннѣ^М и́ли негоспод-ствѣннѣмъ о́браще^Тса. на οи бывае^Т. о́блеченіе, ꙗ́ко χρυ-сάοις, χρυσοῖς, χρυσάοιμι. χρυσοῖμι, χρυσάη, χρυσοῖ, Выймется необавное дѣлательнаго, во немъ же оῦбо на ου бы-вае́тъ о́блеченіе. ꙗ́ко χρυσάειν, χρυσοῦν.

Ὡ ГЛАГОЛѢХЪ НА ΜΙ.

Глѣ на μι, вса производима су^Т. производа^Т же са ω^Т глѣ на άω, έω, άω, ύω. воспріемши в началѣ ι.

И аще же мочно быти по образу правилъ, ꙗ́же су^Т написаны о́мимоше^Дшемъ. о́усугубіти пѣрвое согласное глѣ, та же ω^Тнати конѣчное ω^Т пре^Дконѣчнаго сѣмъ образомъ.

αω ημι στάω, ἴστημι.

εω	ἰзмѣнἄются	ημι	θήω,	τίθημι.
οω		ωμι	δῶω,	δίδωμι.
υω		υμι	ζευγνύω,	ζεύγνυμι.

Выймутся глѣ и производима, ω^T глѣ на υω, ἵαже во началѣ ничтѣ же не прѣимуютъ. ἵαко ζευγνύω, ζεύγνυμι.

ω ὠ познἄνῃю

/I456/

ω ПОЗНАНИИ супружествъ.

Супружество познаваѣтся ω^T гласнаго предходимаго μαι, во настоащемъ страдателномъ. илѣ среднемъ.

ἄ го	супружества.	ε	τίθημι,	τίθεμαι.
ῃ го		α	ἴστημι,	ἴσταμαι.
γ го		ο	δίδωμι,	δίδομαι.
ῃ го		υ	ζεύγνυμι,	ζεύγνυμαι.

Предхранѣнἄ.

Супружества трѣ пѣрвыа, тѣкмо трѣ временἄ свойствена имѣютъ. настоащее, мимошѣдшее и непредѣльное второе, Четвѣртое же супружество, тѣкмо двѣ временἄ имѣеть. прѣчаа же временἄ, сѣимую^Tса ω^T господствѣныхъ супружествъ.

ὠ мимошѣдшемъ.

Мимосе^Дшἄй твѣритса ω^T настоащаго, ἰзмѣнивши μι нἄ ν. и сотворἄвши вѣзрастъ. по ὄбразу ὀписаному глѣ на ω, ἵако τίθημι, ἐτίθην, ἴστημι ἴστην.

Второе лицѣ твѣритса ω^T пѣрваго, ἰзмѣнивши ν нἄ σ, ἐτίθην, ἐτίθης.

Трѣтѣе лицѣ ω^T втораго ἰзриувши σ ἵако ἐτίθη. прѣчἄа же лицἄ твѣратса ἵако и в настоащемъ. тѣкмо трѣтѣе двѣйственнаго кончаѣтса нἄ την ἵако ἐτιθέτην.

ω^T тогѣ трѣтἄаго двѣйственнаго. твѣритса трѣтѣе лицѣ множественнаго, (!) ἰзмѣнивши την нἄ σαν. ἵако ἐτιθέτην, ἐτίθεσαν.

ὠ непре-

/I46/

ὠ непредѣльно^М второмъ.

Непредѣльный вторый твѣритса ω^T бѣдущаго. премѣнивши οω конѣчное нἄ ν, и воспрἄемши вѣзраст^T. ἵако θήσω, ἔθην. στήσω, ἔστην, δῶσω, ἔδων.

ὠ ПОВЕЛИТЕЛНОМЪ.

Настоащее и непредѣльное второе повелителнаго, твѣратса ω^T

пѣрваго ѡзавѣтелнаго ѡзмѣнивши. μεν η̄ ᾱ, ἵακο ἴσταμεν, ἴσταθι.

Кѡгда же предпослѣднѣй ѡзавѣтелнаго ѡмѣтъ сиплѣвое, ѡзмѣнает-
са μεν η̄ τι, ἵακο τίθεμεν. τίθετι.

Вьнѣтѣе.

Вьимѣются трѣ глѣы, ἵаже непредѣльное врѣмѣ псвелѣтелнаго ѡна-
ко твѡратъ, ἕθης, θῆς, ἕδως, δός, ἦς, ἔς.

ὦ МОЛИТВЕНОМЪ.

Настоѡщее ѡ непредѣльное втѡрое молѣтвеннаго, твѡратса ω^T пѣр-
ваго лица множественнаго своѡго ѡзавѣтелнаго. ѡзмѣнивши μεν,
η̄ εἶην, ἵаκο τίθεμεν, τιθεῖην, ἕθεμεν, θεῖην.

Аще же во предпослѣднемъ пѣрваго лица множественнаго ѡзавѣ-
телнаго долгое ἔсть. ѡ сѣе ѡзмѣнаетса по начертѡнѣю супрѣже-
ствѡ, ἔστημεν σταῖην.

Внимѡй.

Во четвѣртомъ супрѣжествѣ молѣтвеннаго ѡ повелѣтелнаго ѡвѣсть.

ὦ ПОДЧИННОМЪ.

Подчинное твѡритса ω^T своихъ ѡзавѣтел/н/ыхъ, ω^T пѣрваго ли-
ца, η̄μι, ω̄μι, η̄ν или ω̄ν η̄ ω̄ ὀблечѣ-
ное

/1466/

ное ѡзмѣнивши, ἵаκο τίθημι, τιθῶ. ἴστημι, ἰσθῶ, δίδωμι, δι-
δῶ. ἕθην, θῶ, ἕστην, στῶ. ἕδων, δῶ.

ὦ НЕОБАВНОМЪ.

Необавное настоѡщаго ѡ непредѣльнаго втѡраго твѡратса. бьвѡ-
ють ω^T пѣрваго лица множественнаго своѡго ѡзавѣтелнаго μεν
η̄ ναи ѡзмѣнивши; ἵаκο τίθεμεν, τιθέναι. ἴσταμεν. ἰστά-
ναι, ἕστημεν. στῆναι.

Вьимѣются непредѣльнаго трѣ. ἵаже предпослѣднею во двоглѡс-
ное протѡжѣнаго твѡратса. глѣемъ οὄбо θεῖναι, δοῦναι. εἶ-
ναι.

ὦ причѡстѣа^X дѣлѡтелны^X и^X.

Причѡстѣа мужеска тво- η̄ς εἰς τίθης, τιθείς. ἕθης,
рѡтса, ω^T втѡраго лица η̄ς ἄς ἴστης, ἰστάς, ἕστης, στάς.
своѡго ѡзавѣтелнаго ѡзмѣ-
нивши ω̄ς οὄς διδῶς, διδοῦς. ἕδως δοῦς.
ῡς ὄς ζεύγνυς, ζευγνύς

Жѣнска производѡтса ω^T мужескихъ восприѣши ко концу α, ἵаκο

τιθεῖσα, θεῖσα. ἴже ἰ склонѣніа су^T вѣбраго рѣвнослѣжнаго. Мужеска же сѣуть склонѣніа пѣтаго, и^X же рѣднѣй тѣбрѣтса сѣмь ѡбразомь.

рѣднѣй тѣбрѣтса ω ^T	ā	εις	έντος	τιθεῖς.	τιθέντος.
ἰменов/н/аго ἰзмѣ-	В	ας	άντος	ἰστάς,	ἰσάντος.
нѣвши,	Γ	ους	όντος	διδούς,	διδόντος
	Д	ύς	ύντος	ζεγγύς,	γύντος.

Среднаа тѣбрѣтса, ω^T рѣднаго мужескаго ἰзриῆвши тос, ἴако τιθέντος, τιθέν. рѣднѣй мужески^M рѣвно ἰмѣють.

ω ἰныхъ

/147/

ω ἰны^X причѣстїахъ нѣже оḡзрѣши во цѣлыхъ ѡбразѣхъ глѣ на μι.

ω СТРАДАТЕЛНЫХЪ.

Настоѣщее тѣбрѣтса ω^T дѣлѣтелнаго конѣчный ἰзмѣнѣвши на ми во пре^Дпослѣднемъ на гла^Сное господствѣнное, ἴако τίθημι, τίθεμαι, ἰστημι, ἰσταμαι. δίδωμι, δίδομαι. ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

Мимосе^Дшее тѣбрѣтса ω^T пѣрваго лица ѣдинствѣннаго настоѣщаго, ми на μην претворѣвши, ἰ е ѡбщїй вѣзраст приложѣвши, τίθεμαι, ἑτιθέμην

Непредѣльное вѣторое во стр/а/дѣтелномъ нѣсть, ἰна временѣ ἴаже глѣ на μι, не сѣуть госпо^Дтсвѣнѣ. (!) нѣ ω^T господствѣнныхъ прїѣмши.

ω повелѣтельномъ.

Повелѣтелнаго настоѣщее тѣбрѣтса. ω^T вѣбраго лица мимосе^Дшаго тѣкмо вѣзраст ἰзриῆвши ἑτιθέμην, ἑτίθεσο, τίθεσο бывѣаетъ.

ω молѣтвенномъ.

Настоѣщее млѣтвѣнаго тѣбрѣтса ω^T пѣрваго лица настоѣщаго ἰзавѣтелнаго страдѣтелнаго, кончѣемое на μην ἰзмѣнѣвши прилѣжь ἰ пре^Дпослѣднему. τιθείμην.

ω подчѣнномъ.

Подчѣннаго настоѣщее тѣбрѣтса ω^T пѣрваго лица подчѣннаго дѣлѣтелнаго, приложѣвши ми, ἑάν τιθῶ, ἑάν τιθῶμαι.

ω необѣвномъ.

Настоѣщее необѣвнаго тѣбрѣтса ω^T трѣтїаго лица ѣдинствѣннаго страдѣтелнаго, конѣчное на θαῖ

премѣнѣвши

/1476/

премѣнивши, ѥ по средѣ σ положъ, τίθεται, τίθεσθαι

ὡ причастіа^х.

Причастіе настоащаго твѣритса ω^т пѣрваго лица настоащаго изавѣтелнаго, μαι измѣнивши на μενος, τίθεμαι, τιθέμενος, жѣнское τιθεμένη. среднее τιθέμενον, ὡ ѥныхъ причастіахъ нѣже оузрѣши во ὀбразѣхъ совершѣныхъ глѣ на μι.

ὡ СРЕДНИХЪ ИХЪ.

Настоащее ѥ мимосе^дшее во вѣхъ среднаго причастіа сложѣніа^х равнo су^т со своѣма страдательныма.

ὡ непредѣльномъ вѣромъ.

Непредѣльное вѣрое твѣритса ω^т пѣрваго лица своего дѣлательнаго, гла^сное конечное во госп^дственное гла^сное превратѣвши,

	ην	на	έμην	измѣнивши, ἴακο.
ἄ	ην		έμην	έθην, έθέμην.
ἕ	ην		άμην,	έστην έστάμην.
ϛ	ων		όμην,	έδων έδόμην.

ὡ повелѣтельно^м.

Повелѣтельнаго непредѣльное вѣрое такожде же ἴακο ѥ настоащее твѣритса ω^т вѣраго лица своего изавѣтелнаго, έθεσο, θεσο

ὡ молитвенномъ.

Молитвеннаго непредѣльное вѣрое тако же ἴακο ѥ настоащее твѣритса ω^т пѣрваго лица своего изавѣтелнаго среднаго, μην измѣнивши на είμην, ἴακο έθέμην, θεείμην.

ὡ подчинномъ.

Подчиннаго непредѣльное твѣритса ω^т пѣрваго

лица

/148/

лица своего дѣлательнаго, воспрѣмши μαι, ἴακο θῶ, θῶμαι.

ὡ необавномъ.

Необавнаго непредѣльное вѣрое θεσθαι,

ὡ причастіа^х ὀбращѣши въ совершѣнны^х ὀбразѣхъ на μι.

Подобаетъ вѣдати ἴακο паче си^х глѣ ἴаже на μι чѣтыри супружества раздѣлены ὀле ὀбрѣтаю^тса на μαι άνόμαλα, ἴже ω^т почитанїа книгописцевъ навѣкнеши,

ОБРАЗ СПРІАГАНІА глагѣль на вѣа лица.

Во лица^х глагѣль сѣ хранѣти достѣить, бѣдущее пѣрвое пѣтаго

супрѹжества во творѣнію лицѹ повсѹду хѹдитъ по ѹбразу бѹдущаго втѹраго. ѳны^х супрѹжествѹ тѹжде бывае^т ω рѹди ѹблечѣнси ѳже ѳмѣютъ ѹбщѹ со ѳными, сегѹ рѹди. глѣмъ во двоѳствѣнѣмъ μενεΐτων, ἀνεμενετων.

Ко семѹ же зрѣ во двоѳствѣно^м нѣкогда недостае^т пѣрваго лица. нѣкогда втѹрое лице ѳ трѣтѣе рѹвно ѣсть, нѣкогда рѹзно. во се^м храни та двѹ канѹна.

пѣрвый канѹнъ.

Егда оѹбо μ ѹбрѣтаеца во пѣрвыхъ лицахъ множественныхъ конечнаго слѹгу. тогда двоѳственное пѣрваго лица не имать, тѣй же прѣсно в дѣлѹтѣлны^х бывае^т. такожде же бо ѳ в непредѣльномъ страдѹтѣльномъ ѳако ѳже на μεν пѣрвое лице множественнаго творѹтъ, ѹбѹче всѹ ѳсполнаютъ. ѳако во среднихъ ѳ страдѹтѣльныхъ оѹзрѣши.

втѹрый

/1486/

втѹрый канѹнъ.

Егда трѣтѣе лице множественнаго, на ι ѳлѣ на αι кончѣтца. тогда втѹрое ѳ трѣтѣе двоѳственнаго рѹвны су^т. ѹще же трѣтѣе лице множественнаго на чтѹ ѳное кончѣтца, тогда рѹзна бываѹтъ. во мѣсто ѹбразѹ сѣмъ настоѹщее ѳ мимошѣдшее да бѹдетъ.

Ко семѹ трѣтѣе лице множественнаго настоѹщаго дѣлѹтѣльнаго ѳ бѹдущихъ рѹвно ѣсть з дѹтѣльнымъ множественнаго причѹстѣмъ. Ко семѹ во мѣмоше^дше^м ѳ непредѣльномъ втѹромъ пѣрвое лице ѣдинственнаго. ѳ трѣтѣе множественнаго рѹвны сѹтъ.

/149/

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ

Προθεσ/ι/ς ἐστὶ μέρος λόγου ἄκλιτον, προτιθέμενον πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ἐν τῇ συνθέσει καὶ συντάξει.

Τῶν δὲ προθέσεων οὕτως καὶ δέκα οὐσῶν. Ἐξ εἰσὶ μονοσύλλαβοι. ἐν. εἰς. ἐξ. σύν. πρὸς. πρὸ. δύο καὶ δέκα δὲ δισύλλαβοι. ἀνά. κατά. διὰ. μετὰ. παρὰ. ἀντί. ἐπί. περί. ἀμφί. ἀπό. ὑπό. ὑπέρ.

ω ПРЕДЛОСЪ.

Предлѹгъ ѣсть чѹсть слѹва нескланѹема. пре^длагѹема всѣми слѹва чѹстми, во сложенѣи ѳ сочинѣнѣи. предлѹгъ же ѹсмъ нѹдесѹтъ сѹщихъ. шѣсть сѹтъ едѣнослѹжна. вѣ. во. ω^т. сѣ. к. пре^д. двѹнадесѹтъ же двослѹжна. дѹ. пѹ. рѹди. сѣ. ω^т ѳлѣ

πρὶ. во мѣсто. нὰ. ὦ. ὄκρυστῶ. πο^Δ. χρῆζῶ.

/1496/

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥΤΩΝ συντάξεως.

ΕΝ.

Ἡ ἐν αἰδοτικῇ συντάσσεται τῷ ἐν τινι δηλοῦσα. διον, ἐν ὄικῳ. ἐν ἀγρῷ. ἀττικῶς δὲ καὶ γενικῇ κατέλληψιν (!)τῆς δοτικῆς. διον, ἐν ἄδου. ἀντί, ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἄδου. παρὰ ποιηταῖς δὲ λέγεται, ἐνὶ καὶ εἰν, τό δ' ἐνὶ δύναμιν, τοῦτ' ἔστιν ἔχει.

ΕΙΣ.

Ἡ εἰς, ἥτις. ἀττικῶς εἰς λέγεται. αἰτιατικῇ κοινῶς συντάσσεται. εἰς ναόν. εἰς ἀγορὰν. ἀττικῶς δὲ καὶ γενικῇ κατ' ἔλλειψιν τῆς αἰτιατικῆς. διον, εἰς διδασκάλου. ἀντί, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ διδασκάλου, χρώμεθα δὲ ταύτην ἐπὶ ἀψύχων. διον, πορεύομαι εἰς τὴν ἀγορὰν.

ΕΞ.

Ἡ ἐξ, ἥτις καὶ ἐκ λέγεται, αἰδοτικῇ συντάσσεται. διον, ἐξ ἀγοραῶ. ἐκ τοῦ βουλευτηρίου. ἔχει δὲ τό ξ, ἐπομένου φονίεντος. (!) τό κ δὲ ἐπομένου συμφώνου. (!)

ΣΥΝ.

Ἡ σύν, ἥτις καὶ ξύν ἀττικῶς λέγεται. δοτικῇ μόνῃ συντάσσεται. ὁμοιοίαν σημαίνουσα. διον, σύν θεῷ. σύν τῷ ἰωάννῃ.

ΠΡΟΣ.

Ἡ πρὸς, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν, ὅταν τὴν ἀπὸ προσώπου σημαίνῃ κίνησιν. διον πρὸς θεοῦ τ' ἀγαθὰ, ἀντί παρὰ, ἢ ὅτ' ἐπὶ ὄρκου κεῖται. διον, πρὸς θεοῦ. ἢ τὸ ἐνώπιον δηλοῖ. διον, πρὸς τε θεῶν μακάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων. ἢ τὸ καθῆκον. διον, οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ.

ὦ σίχῳ

/150/

ω СИХЪ СЪЧИНЕНИИ.

Въ.

Въ, прѣно дѣтелному сочинѣется, во че^М что авлѣлѣи, ꙗко, во доуѣ, во селѣ. аттѣчески же рѣдному лишѣнѣемъ дѣтелнаго. ꙗко, во ѡда. во мѣсто. во мѣстѣ ѡда, ω^Т твѣрцевѣ же глаголетса, ἐνὶ. ἢ εἰν. τὸε же ἐνὶ σίлу ἴγυжде ἴμάτῳ.

ВО.

Вò ἴже áтѣтѣчески, в', глаголѣтса. винóвнóму ѿсѣе сочинáетса. во хра^м, во тóржище. áтѣтѣчески же ἰ рóдноу лишеніемъ винóвнаго. ἴако, въ оúчѣтла. во мѣсто во докú оúчѣтла. требúемъ же сегò нá бездúшныхъ. ἴако, пойдú в тóржище.

ω^т

ω^т, ἴже ἴзъ, глѣтса прѣно рóдному сочинáетса. ἴако, ω^т тóржища. ἴзъ претóра. ἴмать же ξ. послѣдстѣующу глáсному. κ же, послѣдстѣующу соглáсну.

СО.

Сò, ἴже, ἰ зъ, áтѣтѣчески глѣтса. дáтелнóму тóкмо сочинáетса. éдиномýслие знаменуáй. ἴако, со бóгомъ. со ἰωáннóмъ.

КО.

Кò, рóдному, ἰ дáтелнóму, ἰ винóвнóму сочинáетса. рóдному оúбо éгда ω^т лицá знаменуеть движénіе. ἴако ω^т бá блга. во мѣсто ω^т. ἰли éгда на клатвѣ лежѣтъ, ἴако сотъ/в/орѣ длá бóга. ἰли предъзавлае^т. ἴако, предъ богѣ блажéнными, предъ мертвými^ж члқи. ἰли подобáтелно. ἴако, нè оú врачá премудраго

Δοτικῆ

/I506/

Δοτικῆ δέ, ὅτε τὸ πλησίον. ὄιον, πρὸς τοῖς ποσί. πρὸς τῷ δέ. Αἰτιατικῆ δέ, ὅταν κίνησιν πρὸς τι ἔμψιχον ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον σημενει (!). ὄιον, πρὸς τὸν ἰωάννην. ἢ ἔνωσιν, ὡς πρὸς τὸν θεόν. ἀντί μετά θεοῦ. ἢ λόγον τινά. ὄιον, ὡς τὰ δύο πρὸς τὰ τέτταρα, οὕτω τὰ τέτταρα πρὸς τὰ ὀκτώ. ἢ παράδειγμα. ὄιον, πρὸς αὐλὸν ἄδει.

ΠΡΟ.

Η про áει γενικῆ συντάσσεται, τόπον καί χρόνον σημαίνουσαν. ὄιον, πρό τῆς θύρας, πρό τοῦ περσικοῦ πολέμου ἐγένετο ὁ τρωικός.

ΑΝΑ.

Η ἀνά áιτιατικῆ κοινῶς συντάσσεται. ὄιον, ἀνά τήν ὁδόν. ἀνά τὸ στρατόπεδον. ἀνά τήν πόλιν. ἀντί, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ διὰ τοῦ στρατοπέδου. εἰς τήν πόλιν. τὸ δέ χρυσέφ ἀνά σκήπτρω. ποιητικόν ἀντί σύν.

ΚΑΤΑ.

Η κατά γενικῆ καί áιτιατικῆ συντάσσεται. γενικῆ μὲν ὅταν ἐπιφοράν, καί κατιγορίαν (!) σημαίνη. ὄιον, ὁ ἄθεος νεστόριος κατά πάντων τῶν ἀγαθῶν καί σοφῶν καί λέγει

καί γράφει. ἢ τὸ ἐπάνω, καί περί τι. διον, κατὰ γῆς κά-
θημαι. τὸ δὲ κατ' ὀλύμπσιο (!) καρῆνων χωόμενος. ἀντι ἀπό.
Αἰτιατικῆ δὲ ὅτε ὁμοιότητα. διον κατὰ δημοσθένη γράφει.
καί καθ' ὄμηρον. ἢ χρόνον. διον καθ' ἡμᾶς ἐγένετο ἀνὴρ
σοφός. ἢ κίνησιν. ὡς κατὰ νῆας ἀχαιῶν.

ΔΙΑ.

Ἡ διὰ γενικῆ, καί αἰτιατικῆ συντάσσεται. γενικῆ μὲν ἐνέ-
ργειαν, ἢ τὸ μέσον σημαίνουσα. ὡς διὰ σοῦ τοῦτο γένοιτο.
διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐβάδιζον. Αἰτιατικῆ δὲ

дательному

/151/

дательному же ἐγδὰ βλίτζшее, ἴακο при ногάχъ οὐ νέγο. винόв-
ному же, ἐγдὰ движένιe ко нѣкоему ὀдушевλένному ἴακο же
множае знаменуеъ, ἴако, ко ἰοάνну. ἢли ἐдинένиe, ἴако, ко
бόгу. в мѣсто се бόго^М. ἢли слόво нѣкое. ἴако, ἴако двὰ сочетыр-
ми, тако четýри со ὀсмми. ἢли οὐказάνиe, ἴако по софѣли по-
еъ.

ПРЕД.

Пре^Д, пр^С но рόдному сочинά/е/тса, мѣсто ἢ врема значащй
ἴако, прѣдъ враты. пре^Д персйскою бранію бѣсть тройскаа.

НА.

На, винόвному ὀбще сочинάетса. ἴако на путь на вόинство на
градъ. во мѣсто на путѣ, вόинства рáди во градъ. злáтымъ
же со скипетромъ, творчское в мѣсто. съ.

ПО

По, рόдному ἢ винόвному сочинάтеса. (!) ро^Дному οὐбо ἐγдὰ на-
ношένиe, ἢ нарицáниe знаменуеъ. ἴако, безбόжный несторіe
на всѣхъ благйхъ ἢ премудры^Х ἢ глѣть ἢ пѣшетъ. ἢли на горѣ,
ἢ ὀ чемъ, ἴако, на землѣ сѣжу. ω^Т ὀлѣмбйскихъ же краевъ
гнѣвáющейса, во мѣсто, ω^Т. винόвному же. ἐγдὰ подόбие ἴако,
пс димостѣну пѣшетъ. ἢ по ὀмиру ἢли врема. по нáсь бѣсть
мужъ премудръ. ἢли движένиe ἴако во кораблѣ ахейскйи.

РАДИ

Рáди, рόдному, ἢ винόвному сочинáе^Тса. рόдному οὐбо дѣлá-
нѣ ἢли посре^Дство знаменуе^Т. ἴако тебе ра^{ДИ} сѣ да бѣде^Т.
сквόзѣ тóржище прсйдо^Х. винόвному же

αἰτίαν,

/1516/

αἰτίαν, διον, διὰ τὰ χρήματα πάντα γίνονται. καί τὸ

μέσον σπανίως. ὡς διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν ἅιμα.

ΜΕΤΑ.

Ἡ μετὰ γενικῆ, καὶ δοτικῆ, καὶ αἰτιατικῆ συντάσσεται. γενικῆ μὲν, ὅτε ἔνωσιν δηλοῖ. ὡς μετὰ σοῦ. δοτικῆ δέ, τὸ αὐτὸ ποιητικῶς. ὡς μετὰ τριτάτοισιν ἄνασσεν. αἰτιατικῆ δέ, ὅτε τὸ ὕστερον. ὡς, μετὰ σέ ἐγὼ ἦλθον.

ΠΑΡΑ.

Ἡ παρά γενικῆ, καὶ δοτικῆ, καὶ αἰτιατικῆ συντάσσεται. γενικῆ μὲν, ὅτε τὴν ἀπό τινος κίνησιν δηλοῖ. ὡς παρά τοῦ βασιλέως ἢ δικαιοσύνη. δοτικῆ δέ, ὅτε τὸ πλησίον μετ' ἐμφύχων. ὡς παρά τῷ βασιλεῖ κάθηται παρά σοι διατρίβω. αἰτιατικῆ δέ, ὅτε ἢ τὸ ἐγγύς μετ' ἀψύχου. ὡς παρά τὴν θάλατταν. ἢ κίνησιν παρά τι. οἶον, παρά σέ ἔρχομαι. ἢ τὸ διὰ τί, ὡς παρά τὸ ἀδικεῖν, ἢ τιμωρία. ἢ τὸ ἔξω. οἶον, παρά τὸ δίκαιον πράττει. καὶ παρα γνώμην συμβαίνει.

ΑΝΤΙ.

Ἡ ἀντί γενικῆ συντάσσεται. οἶον, ἀντί σοῦ. ἀντί ἐκείνου. ἀντί πολλῶν. ἐν τῇ συνθέσει δέ, ποτέ μὲν τὸ ἴσον σημαίνει. ὡς ἀντίθεον πολύφημον. ἀντί, ἰσόθεον. ποτέ δέ τὸ ἄνταντίον. ὡς ἀντίχριστος. καὶ ἀντιθέον δόγμα. τὸ ἐναντίον τῷ θεῷ.

ΕΠΙ.

Ἡ ἐπί γενικῆ, καὶ δοτικῆ, καὶ αἰτιατικῆ συντάσσεται. γενικῆ μὲν ὅτε τὸ ἐπάνω δηλοῖ. οἶον τὰ ζῶα ἐπὶ τῆς γῆς. ἢ χροῦον. οἶον, ἐπὶ ἄρχοντος πυθοκλέους. ἢ τὸ περὶ τι, καὶ ἐν τινι. οἶον, ἐπὶ πολλῶν. ἢ κίνησιν ἀττικῶς. ὡς ἐπὶ τῆς χώρας. Δοτικῆ δέ ὅτε αἰτίαν

винѹ

/152/

винѹ, ꙗко стажаній ради вѣа бывають. ѿ посредствѣное скѹдно. ꙗко сквѣзѣ брѣню ѿ чернаа кровь.

СО.

Со, рѣдному, ѿ дѣтелному ѿ винѣвному сочинѣется. рѣдному оубо, ѣгда единѣнїе ꙗвлѣеть ꙗко с тобѣю. дѣтелному же, сїе же творчески, ꙗко со тремѣ царствовѣ. винѣвному же, ѣгда послѣди, ꙗко по тебѣ азъ прїйдѣхъ.

ω^τ.

При. рѡдному, ѡ дѡтелному, ѡ винѡвному сочинѡется. рѡдному оубо ѡгда ѡт ѡкоего движеніе авлаетъ ꙗко, ѡт царѡ правда. дѡтелному же ѡгда близь со ѡдушевлѡнымъ, ꙗко, при цари сѡдѡтъ. при тебѡ прохѡжду. винѡвному же ѡгда ѡли близь со безѡдушнымъ, ꙗко при мѡри. ѡли движеніе ѡт ѡкоего, ꙗко ѡт тебѡ иду. ѡли чѡсо ради, ꙗко, ѡт ѡже безѡправдовѡти мученіе. ѡли ѡже вѡнѡ. ꙗко ѡт прѡведѡнаго дѡлѡетъ, ѡ ѡт рѡзумѡ случѡется.

ВО МѢСТО.

В мѡсто рѡдному же сочинѡется. ꙗко в мѡсто тебе. в мѡсто ѡного. в мѡсто многѡ. во сложѡнію же ѡвогда оубо рѡвно знаменуѡтъ. ꙗко, рѡвнобѡжное, ѡвогда же прѡтѡвно, ꙗко. прѡтѡвнѡй хриѡту ѡ прѡтѡвобѡжное повелѡніе. ѡже прѡтѡвное богу.

НА.

На. рѡдному ѡ дѡтелному, ѡ винѡвному сочинѡется. рѡдному оубо ѡгда гѡрѡ авлаѡтъ, ꙗко живѡтнаѡ на земли. ѡли вреѡма, ꙗко при кнѡзи пѡтоклѡи. ѡли ѡ че^м, ѡ во че^м. ꙗко, ѡ многѡ. ѡли движеніе ѡтѡчески. ꙗко, на страну. дѡтелному ѡгда вину.

οἶον,

/1526/

διον, ἐπ' ἀγαθῷ ἐδημηγόρη. ἢ τὸ ἐπάνω διον ἐπὶ τριπιδι ἢ νᾶυς. ἢ τὸ ὕστερον. ὡς ἐπὶ τούτοις καὶ ἕτερα διηγεῖται ἢ αὐτ' ἐξουσίσητα τινά. ὡς ἐπὶ τῷ ἀρχιερεῖ τὰ τῆς ἐκκλησίας πράγματα. ἢ ἐπὶ βουλήν. διον, ἐπὶ τῷ δήμῳ. ἀντί, κατὰ τοῦ δήμου. ἀιτιατικῆ δέ, ὅτε κίνησιν δηλοῖ. διον, ἐπὶ τὴν ἀττικὴν ἐπορεύετο. ἢ δόλον. διον, ἐφ' ἡμᾶς ὥρμησε.

ΠΕΡΙ.

Ἡ περὶ, γενικῆ, καὶ δοτικῆ, καὶ ἀιτιατικῆ συντάσσεται. γενικῆ μὲν ὅτε τὸ αἴτιον δηλοῖ. διον, μάχομαι περὶ σοῦ. δοτικῆ δέ σχεδόν, τὸ αὐτὸ ποιητικῶς. ὡς δέδοικα περὶ ξανθῷ μενελάῳ. ἔτι καὶ τὸ /αἶμα/ ἐροῆσει / = ἐρωή- / περὶ δουρί. ἀντί ἐν. καὶ περὶ πύργῳ. ἀντί κύκλῳ. ἀιτιατικῆ δέ ὅτε τὸ κύκλῳ, καὶ περὶ ποιητικῶν καὶ συστατικῶν. διον, περὶ τὴν πόλιν τὸ στράτευμα, τί τὸ περὶ ἐμέ πρᾶγμα.

ΑΜΦΙ.

Ἡ ἀμφί, ὁμοίωσις καὶ ὁμοιοσύνητος ἐστὶ τῆ περι. συν-
ηθέστερα μέντοι ἢ περι. πολλάκις δὲ παρὰ ποιηταῖς ὁμοῦ
κῆνται. (!) ὡς, ἔκτωρ δ' ἀμφί περι στρῶφα (!)

Ἰακο, ὦ ὀλγο^М

/153/

Ἰακο, ὦ βῆγομъ глаголаше, ἢли горѣ. Ἰаκο, нὰ τροπιδѣ корабль.
ἢ послѣди. Ἰаκο, по сѣхъ ἢ другáа δὰ повѣстѹуетъ. ἢли само-
влáстiе ἢκoе Ἰаκο, нὰ ἀρχiерѣи церковныа вѣщи. ἢли нὰ со-
вѣтъ. Ἰаκο, на сбóръ. в мѣсто нὰ собóръ. винóвнoму же ἐγδὰ
движѣнiе ἀвлѣеть. Ἰаκο, нὰ ἀττίческyю хождáше. ἢли лѣсть. Ἰа-
κο, нὰ на^С οὕστρεμiса.

ὦ

ὦ ρóδнoму, ἢ δáтелнoму, ἢ винóвнoму сочинáе^Тса. ρóδнoму οὕ-
бо ἐγδὰ винy Ἰавлáе^Т Ἰаκο, бóρyса ὦ тебѣ. δáтелнoму же мáло
чтò, тóжде твóρчески. Ἰаκο, οὕбо^Хса ὦ жóлτoмъ менéлаи. ἐщѣ
ἢ ó ἐρoйско^М κóπiи. (!) в мѣсто вѣ. ἢ ὦ столпѣ, в мѣсто ὀ-
крестъ. винóвнoму же, ἐγдὰ ὀκρестъ ἢ ó твóρческихъ ἢ соста-
вiтелны^Х. Ἰаκο, ὀκρестъ гράда вóиηство. кáа ὦ мѣвъ вещь.

Объ.

Подобнознаменáт/е/ленъ, ἢ подóбносочинiтелный ἔсть ó. сло-
жнѣшиiй οὕбо ó множицею же οὕ твóρцевъ во кyпѣ лежи^Т, Ἰа-
κο. ἔκτωρ же ὀκρестъ ὀбращáше.

ο

καλλίτριχας.

/1536/

καλλίτριχας ἵππους.

ΑΠΟ.

Ἡ ἀπò áει τῆ γενικῆ συντάσσεται τὴν ἀπò τόπου κίνησιν
σημαίνουσα. οἶον, ἀπò τῆς πόλεως. ἀπò τοῦ δικαίου.

ΥΠΟ.

Ἡ ὑπò, γενικῆ καὶ δοτικῆ καὶ αἰτιατικῆ συντάσσεται. γε-
νικῆ μέν, ὅτε ἦ τὸ αἰτιον σημαίνει. οἶον ὑπò νόσου οὐ
περιπατεῖ. ἦ τὸ ὑπò κάτω. οἶον, ὑφ εἵματος. (!) δοτικῆ δὲ
καὶ αἰτιατικῆ τὸ αὐτò. οἶον, ὑπò δένδρῳ. καὶ ὑπò δένδ-
ρον. καὶ ὁ στρατιότης ὑπò τὸν στρατιγόν. (!)

ΥΠΕΡ.

Ἡ ὑπέρ, γενικῆ καὶ δοτικῆ καὶ αἰτιατικῆ συντάσσεται. γε-
νικῆ μέν ὅτε τὴν βοήθειαν σημαίνει. οἶον, ὑπέρ κτισι-
φώντος ὁ λόγος. ἦ αἰτίαν, οἶον, ὑπέρ ὧν ἔλεξα, πάλιν λέ-

ξω. ἢ τὸ ἐπάνω, οἶον, ὑπὲρ καπνοῦ τίθησι τὸ πηδάλιον.
αἰτιατικῇ δέ, ὅτε τὸ πλεον, ἢ ἐπέκεινα δηλοῖ οἶον, ὑ-
πὲρ ἄντων φρονεῖ, ὑπὲρ τὴν θράκην ἢ μακεδόνια.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ

Επίρρημα ἐστὶ μέρος λόγου ἄκλιτον, κατὰ ῥήματος λεγόμε-
νον, ἢ ἐπιλεγόμενον.

Τὰ μὲν γὰρ εἰσὶ χρόνου δηλωτικά. νῦν, τότε, τῆνικαῦτα,
τῆνικάδε. αὐθις. τόθρα, ὄθρα, τέως, ἕως, ὀπηνίκα, ἠνίκα.
ἄψ, ἔπειτα εἶτα, μετέπειτα, μετα ταῦτα, ἐυθύς, αὐτίκα,
ἤδη, ἔτι, πάλιν. μέχρι, διαπαντός, ἀεὶ.

Τὰ δε καιροῦ παρατατικά. σήμερον,

добровл́асыа конѧ.

/154/

добровл́асыа конѧ.

ΟΤ.

ω^τ прѣно ρόδному сочинѧется ω^т лица движеніе знаменующъ.
ѣако, ω^т града. ω^т праведнаго.

ΠΟΔ.

Πὸδъ ρο^дному, ἢ дѧтелному, ἢ винὸвному сочинѧется. ρόδному
οὐбо, ἐγдѧ ἢли вину знаменуеть ѣако, ω^т недуга не ходить. ἢ-
ли дѧлу, ѣако по^д ρίζоу. дателному же, ἢ винὸвному τὸжде.
ѣако, по^д древо^м ἢ по^д дерево^м. ἢ вѧинъ по^д вѧино^м.

ЧРЕЗЪ.

Чрѣзъ ρόδному, ἢ дѧтелному, ἢ винὸвному сочинѧется. ρο^дно-
му οὐбо, ἐгдѧ πόμοшь знаменуеть. ѣако, ὁ κтисѣфонть слѧво.
ἢли вину, ѣако, ὁ ни^х же глѧхъ, пѧки возглю ἢли горѣ, ѣако,
на^д дымо^м лежить кормилце, винὸвному же ἐгдѧ множае, ἢли да-
лече ѣавлѧеть. ѣако, пѧче члѧка мудрствуетъ. надъ θраку маке-
дѧнѧ.

ω НАРѢЧИИ:

Нарѣчїе ѣсть чѧсть слѧва нескланѧема на глаголѣ глаголема,
ἢли на^д глаголема.

Соутъ οὐбо врѣмене значѧщїа ѣавлѧющїа. нынѣ. тогдѧ. тогдѧ.
тогдѧ. пѧки. натолицѣ. донелѣже. ѧж до. даже до. гдѧ, ἐгдѧ.
пѧки. по сѣмъ, тѧ же, по то^м по си^х, ѧбїе. зѧразъ. οужѣ.
ѣшѣ пѧки, дѧже до. вѧну, прѣно.

Тѧ же врѣмене надстѧтелныа. днесѣ.

/1546/

ἄυριον, χθές, πρώην, προ ολίγου, πρότριτα, τῆτες, χθιζά.
ἄρτι, ἀρτίως. ἤδη, σχεδόν, τὸ παλαιόν. ἄμφω, ἐξαίφνης,
ἀκμήν.

Τά δε μεσότητος. καλῶς, σοφῶς, ταχέως, ἔυ, ἠδέως, κρει-
τόνως, ἐυθέως, ὑπερέυγε, σάφα, ραδίως, ταχύ, πολύ. ἄλις.
Τά δε ποσότητος. ἄπαξ, δίς, τρίς. τετράκις, πολλάκις.
ὀλιγάκις.

Τά δε ποιότιτος.(!) βοτρυδόν, ἀγελιδόν ἀμοιβαδόν, ἰλα-
δόν.

Τά δε τοπικά. ἄνω, κάτω, ἔσω, ἔξω, πόρρω, πρόσω, ἐνώ-
πιον, καταμόνας, χαμαί. χαμόθεν. ἔνθεν. ἔνθα. γῆθεν.
οὐρανόθεν. ἐπέκεινα. μακράν. ἐγγύς. πλησίον. οἴκοι. οἴ-
κάδε. οἴκοθεν. ὧδε. ἐνταῦθα. ἐκεῖ. ἐκεῖσε. ἐκεῖθεν. ἵνα
ἀπαντικρὺ.

Τά δε ἐυκτικά. εἴθε. αἴθε. ὄφελον. εἴ. αἴ.

Τά δε σχετλιαστικά. ἄ καὶ θρηνητικά. ἰού. οὐαί. οἴμοι.
αἴ. ὦμοι. ἰώ. βαβαί παπαί. φέυ. ὦ. ἄ.

Τά δε ἀρνητικά. οὐ. οὐδαμῶς. οὐδέν. οὐδόλως. οὐκουν. οὐ-
χί. οὐκ. οὐμενον. τόμαλα ἦκιστα.

завтра.

/155/

завтра. вчѣра. пѣрвѣ. мѣло пѣрвѣ. пре^д трема дѣнми, лѣнѣ,
вчѣра, нѣнѣ, недѣвно. оужѣ, мѣло чтѣ. дрѣвнее. знѣгла, вне-
зѣпу, ци лѣ.

Посре^дства же, дѣбрѣ, премудрѣ, во скѣрѣ. блѣго, слѣдцѣ,
лучше, ἄбѣе. преблѣго. ѣавѣ, оудѣбѣ. скѣро, мнѣго, доволно.
Тѣ же колѣчества. ἑдинѣцею, двѣжды трѣжды. четырѣждѣ, мно-
жѣцею мѣлощи.

Тѣ же творѣтелнаѣ. грѣздновато. стѣдно, почѣстно, кѣпно.
Тѣ же мѣстна. горѣ, дѣлѣ. внѣтрѣ. внѣ. далѣче, прѣдѣ, прѣдѣ.
нѣ единѣ. нѣ земли. при землѣ, сѣду. тѣду, зѣмно небѣсно,
ѣнѣко. далѣче. блѣзу, блѣзѣ. ѣскрне, домѣвне. вѣ домѣ, здѣ.
здѣ. тѣмо. тѣу. дѣ. прѣтѣву

Тѣ же молѣтвеннаѣ. тѣ же дѣ, да бѣ. кол бѣ, ἑдинѣ всѣ.

Тѣ же бѣднострадѣтелнаѣ. ἑже ἰ ридѣтелнаѣ. ὄхѣ, оѣвы, ὄхѣ
мнѣ, оѣвѣ мнѣ. ὄхѣ. ὄхѣ. ὦ. гѣ, гѣ.

ω^тмѣтѣтелнаѣ. нѣ, никѣко же. ничтѣ же, ни же начѣло, нѣтѣ.
нѣ. никѣко^ж богмѣ.

Τά δε

/1556/

Τὰ δὲ ἀπαγορευτικά. μή, μηδὲλως. μηκέτι. μηδέητα. μηδαμῶς.

Τὰ δὲ ὁμοιωτικά, ἢ παραβολικά, ὡς. ὥσπερ. καθά καθάπερ. ἢ, ἢύτε, ὡσάυτως. οἷα. ἄτε. ὁμοίως. ἐκείνως. οὕτως. οἶονεῖ. ὡσανά.

Τὰ δὲ θαυμαστικά. βαβαί. ὦ.

Τὰ δὲ εἰκαστικά. ἴσως. τάχα. τυχόν. σχεδόν. μόνον. εἰκός. οἶμαι.

Τὰ δὲ τακτικά. ἐξῆς. ἐφεξῆς, χωρίς. μετα τᾶυτα. ἐυθύς. αἴφνης, πρῶτον. ἐσύστερον. καταρχάς. αὐτίκα. παραχρῆμα.

Τὰ δὲ ἀθροιστικά. ἀθρόως. ἄρδην. ἅμα. ὁμοῦ. συλλήβδην. πανδημεῖ. πανοικί.

Τὰ δὲ παρακελευστικά. ἄγε. φέρε. εἶα, δεῦρο. δεῦτε. ἴθι. ἀνάστα.

Τὰ δὲ συγκριτικά. μᾶλλον. ἥττον. πλέων. ἐπέλαττον.

Τὰ δὲ ἐρωτηματικά. ποῦ, πόθεν. πότε. πηνίκα. πῶς. ἦ ἦχι. τι ἵνα τί. δια τί.

Τὰ δὲ ἐπιτατικά. λίαν. ἄγαν. πάνυ. μάλιστα, τὰ μέγιστα. πάμπαν. σφόδρα. κομιδῆ. ὡς.

Τὰ δὲ βεβαιωτικά. δηλαδή, δήπουθεν. πάντως. ὄντως. ἀμήν. ἦ, ἦμιν. ἀληθός. μενοῦνγε.

Τὰ δὲ θετικά. ἰστέον. ἀναγνωστέον, γραπτέον. σπουδαστέον.

Τὰ δὲ κατωμοιτικά, ἢ καταφατικά. ναί, ναίγι. πανυμενοῦν.

Τὰ δὲ ἀπομοτικά.(!)μά. νή.

Τὰ δὲ θειαστικά. ἐυοῖ. ἐυάν.

Τὰ δὲ συλληπτικά. ἄρδην. ἅμα. ὁμοῦ. παντάπασιν. παμπύδην.(!) ἀμέλει.

ω^Τрица-

/156/

ω^Τрицаτέλныя же. нῖ, ω^Τнῖдъ, не к томῦ. зῖаку никάκο же, Οὐπόδοβίτέλныя же, ἢλῖ при^Τча. ἴαко, ἴαко же. ἴαко, ἴαко же, ἐгдᾶ. ἴако бы. τάкожде, ἀκῖа, ἴаже τάко же, ὄнако. τάко, ἴако же. ὀсάνна.

Οὐδῖνιτέλныя же. ὤхе, ὦ.

Τά же οὐράνῖτέλныя. рᾶвно, таково же. ἴако бы, μάλο чтῶ. τόкмо, подόбнѣ. мнѣ.

Чинῶвныя же. порᾶдкомъ, по рᾶду, κρόмѣ. по си^Χ ἄбῖе. вне-

záпу, пѣрвѣе. послѣди, в начáтцѣ. зáразъ, з náгла.

Собирáтелна же. собирáтелно, кúпнѣ. кúпно. во кúпѣ, сово-
купíтелно. всесобóрнѣ. вседомáшнѣ.

Тá же повелíтелнаа. приведì. принесì. ходì. градì, прìйдѣ-
те. прìйдì. воскреснì.

Разсудíтелна же, найпаче. мнìе, вáщше, нáменше.

Вопросíтелна же. гдѣ, ω^Ткúду. когдà, колì. кáко áкíмъ спó-
собомъ. чтò, воскую. чесó ради.

Тá же повелíтелнаа, ѿ^Сбло, велмì. бáрзо. найпаче, величайша.
всáчески, ѿ^Сбло. всáче^Ски тáко.

Извѣстна же. ѿ^Савѣ же, гдѣ же. всáко, сýще. áминь, ÿстиннѣ.
тѣм же оўбо.

Полагáтелна же. ÿзвѣстно, читáтелно. писáтелно, тщáтелно,

Клатвѣнна же, ÿлì ω^Твѣщавáтелнаа, éй, вѣсма.

ω^Тклатвѣннаа же. éй, за правды.

Зрìтелна же. бл̄го ÿже, ÿлì гла^С пáницъ, гоÿ гоÿ.

Слагáтелна же. кúпнѣ, кúпно. во кúпѣ. всáчески. со небрежé-
нìемъ

Τὰ δὲ δι-

/1566/

Τὰ δὲ διαιρητικά. ἄνευ. χωρίς. διχῆ. πλήν.

Τὰ δὲ ἀνετικά. ἡρέμα. ἡσυχῆ. μόλις. μόγισ.

Τὰ δὲ ἐμφαντικά. διαρρήδην. ἀναφανδόν.

Τὰ δὲ ἐπικρυπτικά. λάθρα, κρύβδην.

Τὰ δὲ δεικτικά. ἰδοῦ. ἡνὶ, αὐτοῦ. ἴδε.

Τὰ δὲ ἀποστατικά. ὥστε.

Τὰ δὲ διακωλυτικά. ἐκ ποδόν.

Παρέπεται δὲ αὐτῷ. εἶδος. καὶ σχῆμα.

Τὸ μὲν γὰρ πρωτότυπον. οἶον, νῦν.

Τὸ δὲ παράγωγον. οἶον, νυνί.

Καὶ τὸ μὲν ἀπλοῦν. οἶον, πάλαι.

Τὸ δὲ σύνθετον. οἶον, προπάλαι.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Σύνδεσμος ἐστὶ μέρος λόγου ἄκλιτον, συνδέον τὰ ἄλλα μέρη
τῶν λόγων. εἰς διάνοιαν μετὰ τάξεως.

Διαιρεῖται δὲ εἰς ἐννέα εἶδη. εἰς συμπλεκτικούς εἰς δι-
αζευκτικούς. εἰς συναπτικούς εἰς παρασυναπτικούς. εἰς
ἀιτιολογικούς εἰς ἀπορηματικούς. εἰς συλλογιστικούς.

εἰς παραπληροματικούς καὶ εἰς ἐναντιωματικούς.
 Συμπλεκτικοὶ μὲν εἰσὶν, ὅσοι τὴν ἐρμηνείαν ἐπ' ἄπειρον
 ἐκφερομένην συνδοῦσιν. οἶον, μὲν, δέ. τέ. καί. ἀλλά. ἡ-
 μὲν. ἡδέ.

ἰδέ.

/157/

Раздѣлительная же. безъ, кромѣ, развѣ, ὅбаче.
 Та же ὀслабительная. кро^Тко. тѣхо, ἐδвѣ. ἐдвѣ.
 Извѣтельная же. ѡавѣ, ἄвственнѣ.
 Прикровенная же. таѣ, сокровеннѣ.
 Οὐказательная же. сѣ, ὄтожь. ὄнѣ, ὄсь.
 ω^Тстоательная же. ѣѣм же.
 Возбранительная же. вѣзбранно.
 Послѣдует же сему. видѣ, ѣ начертаніе.
 Первообразный οὐбо, ѡако, нѣѣ.
 Производный же. ѡако, нѣнѣка.
 И οὐбо прѣстое, ѡако, дрѣвле.
 Сложное же. ѡако, прѣже дрѣвле.

ω COMSѣ:

Союзъ ѣсть часть слѣва нескланѣема. свѣзующи ѣныя части слѣ-
 ва. во помышленіе со чѣномъ.
 Раздѣляет же са на дева^Т видовѣ. на сплѣтательная. на съпра-
 жѣнная. на совокупительная на пресовокупительная на виносло-
 вныя. на ω^Тглагольныя. на съсмыслѣныя. на преисполнительная.
 ѣ на прѣтивныя.
 Соплѣтательная οὐбо су^Т. ѣлицы толкованіе неизчетѣмое ѣ носи-
 мое свѣзую^Т. ѡако, οὐбо. жѣ. жѣ, ѣ. нѣ. ѣ. ѣ. ѣ.

▲

ἰδέ

/1576/

ἰδέ. ἀτάρ. αὐτάρ. ἦτοι, κέν. ἄν.

Διαζευκτικοὶ δέ, ὅσοι τὴν μὲν φράσιν, συνδοῦσιν, ἀπὸ δέ
 πράγματος εἰς πρᾶγμα διιστῶσιν, οἶον, ἦ. ἦτοι. ἡδέ.

Συναπτικοὶ δέ, ὅσοι ὑπαρξιν μὲν οὐ δηλοῦσι, σημαίνουσι
 δέ ἀκολουθείαν καὶ τάξιν. οἶον, εἰ. εἴπερ. εἰδῆ. εἰ-
 δήπερ.

Παρασυναπτικοὶ δέ, ὅσοι μεθ' ὑπάρξεως καὶ τάξιν δηλοῦ-
 σιν. οἶον, ἐπεὶ. ἐπείπερ. ἐπειδῆ. ἐπειδήπερ.

Αἰτιολογικοὶ δέ, ὅσοι ἐπ' ἀποδόσει αἰτίας ἔνεκα παραλαμ-
 βάνονται. οἶον, ἵνα ὄφρα. ὄπως. ἔνεκα, ὄυνεκα. γάρ.

ὅτι. διό διότι. καθό. καθότι.

Απορηματικοί δέ, ὅσοις ἐπ' ἀποροῦντες εἰώθαμεν χρῆσθαι.

οἶον, ἄρα. κῆτα. εἶτα. μή. μῶν. ἀντῦ. μῆον. οὔν.

Συλλογιστικοί δέ, ὅσοι μετὰ ἀπόδειξιν ἐπιφέρονται. οἶ-
ον, ἄρα. ἀλλά. ἀλλα μῆν τοίνυν. τοιγάρτοι. τοιγαροῦν.

Παραπληρωματικοί δέ ὅσοι μέτρου ποιητικοῦ ἔνεκα ἢ κοσ-
μου φράσεως παραλαμβάνονται. οἶον, δῆ. δῆτα. ῥά. νύ,
πού. πώ τοι, θήν. ἄρ. περ, γε μῆν ἄν ἄυ, κέν, οὔν.

Εναντιωματικοί δέ, ὅσοι δηλοῦσι τό ἐναν-

ηδ.

/158/

ηδ. ηδ ἕже.

Сопражѣнна же, ἐλίци сказάνιє οὐβο свѣзуютъ. ω^τ вѣщи же нὰ
вѣщъ. преставлѣютъ. ἴακο, ἰλῖ. ἰλῖ. οὐβο. λῖ.

Совокупѣтелна же. ἐλίци существѣ οὐβο не авлѣютъ. знамену-
ю^τ же послѣдовάνιє ἰ чинъ. ἴακο, ἄще. ἄще οὐβο. ἄще же ἄще
же οὐβο.

Пресовокупѣтелна же. ἐλίци со существомъ ἰ чинъ авлѣютъ.

ἴακο, понѣ. понѣ οὐβο. понѣже, понѣже οὐβο.

Винослѣбна же, ἐλίци нὰ ω^τ даλнῖю винῖ рἀди приемлю^тса. ἴα-
κο, δὰ, δὰ. ἴακο да рἀди, длᾶ. бѣ. ἴακο, τῖм же, сего рἀ-
ди ἴακο, ἴακο же.

ω^τ глагѣлна же. во елицѣхъ недоумѣющей. ὀбыкѣхомъ οὐпотреб-
лᾶтиса. ἴακο, οὐβο, ἰ τὰ жъ, τὰ же. ἐдὰ, ἄбо нῖ, οὐβο.

Преисполнѣтелна же, ἐλίци числᾶ твѣрческаго рἀди ἰлῖ οὐ-
крашѣнῖа сказάνῖа приемлѣтса.

Сῖа соῦзы в нᾶшемъ ἄзѣцѣ не обрѣтᾶютса.

Протῖвна же, ἐλίци авлѣю^т протῖв

τιον

/1586/

τίον τῆ φράσει τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. οἶον, ἔμπης.
ὁμως. καίπερ. καίτοι οὐκουν.

Παραπέται δέ αὐτῷ σχῆμα. ὁ μὲν γάρ ἀπλοῦν. οἶον, ἐπεί.
ὁ δέ σύνθετος. οἶον ἐπειδή.

ΠΕΡΙ ΑΝΟΜΑΛΩΝ ῥημάτων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ. Α.

Αγαμαι, ἀπό τοῦ ἀγῶ. μέλλων. ἀγάσομαι, ἀπό τοῦ ἀγάζομαι,
ἀόρ. ἀ, ἠγάσθην. μέσος, ἀόριστος, ἀ, ἠγασάμην.

Αγνύω, καί ἄγνυμι. μέλλων, ἄξω, ἀπό τοῦ ἄγω, παρακεί-

με, ἦχα. καὶ μέσος, παρακείμενος, ἦγα, ἄχρηστα, ὄθεν
 ἔαγα ἀττικῶς. ἄορ, ἄ. ἦξα, καὶ ἔαξα, ὄθεν. κατέαξα.
 Αγορεύω, μέλλων, ἀγορεύσω. ἄορ, ἄ, ἠγόρευσα.
 Αγω, μέλ, ἄξω. παρακείμενος, ἦχα καὶ ἀττικῶς, ἀγήοχα.
 ἀόριστος, β, ἦγον. καὶ ἦγαγον ἀττικῶς.
 Αζω, ὄθεν, ἄορ, ἄ, ἄσθην, καὶ ἀάσθην
 Αἶδω. μέλλων. ἄσω. ἀόριστος, ἄ. ἦσα.

вное

/I59/

вное сказаніемъ подлежащія вещи. ἴακο ἐднѣк же, ὀбѣче, ἰбѣ,
 не бѣ.

Послѣдуетъ же сему начертаніе, простый оубо, ἴако, понѣ,
 слѣжный же, ἴако понѣже.

ὦ СТРОПТИВЫХЪ глаголь.

НАЧАЛО А.

Чуждуса, ω^τ οὔκαρᾶю. бѣдущее ἄ, почуждуса, ω^τ чуждуса. не-
 пре^д, ἄ, почуди^хса срѣднее, не пре^д, ἄ, почуди^хса.

Ломлю, ἰ κρῦшу, бѣдущее, сокρῦшу, ω^τ ве^ду. протажѣнное, ла-
 мла^х. срѣднее, протажѣнное. ломла^х, непотрѣбна. ω^τ нѣду же,
 κρῦша^х. ἀττικῶς. не пре^д. ἄ злomi^х. ἰ сокρῦши^х. ω^τ нѣ^д
 же, полама^х.

Глаголю, бѣдущее, ре^ку. не пре^дльное ἄ, ре^кѣхъ.

Ве^ду, бѣ/ду/щее. приве^ду, протажѣнное, водѣхъ, ἰ ἀττικῶς-
 ки, привода^х. не пре^дльное. ἄ. ве^дѣхъ, ἰ приве^дѣ^х, ἀττικῶς-
 ки.

Суш^у. ω^τ нѣду не пре^д, ἄ. суши^хса и^з суши^хса

Именѣю. бѣду, наименѣю. ἰменова^х.

Αἰρέω.

/I596/

Αἰρέω, μέλλων, ἀιρήσω. ἀόριστος, β, ἔιλον. ἀπὸ τοῦ
 ἔλω, ἀχρήστου.

Αἰροῦμαι. μέλλων, ἀιρήσομαι. παρακείμενος, ἦρημαι. ἄ-
 ὀρ, ἄ. ἦρεσθην. μέσος ἄορ, β, ἠλόμην. ἀπὸ τοῦ ἔλομαι
 ἀχρήστου

Αἰσθάνομαι. μέλ, ἀισθήσομαι. παρακείμενος, ἦσθημαι μέ-
 σος, ἀόριστος, β. ἠσθόμην. ἀπὸ τοῦ ἀισθέομαι, ἀισθοῦμαι

Αλέξω μέλ, ἀλεξήσω. ἀπὸ τοῦ ἀλεξέω, ἀλεξῶ. ἀχρήστου.

Αλίσκομαι. μέλ, ἄ, ληφθήσομαι. ἀπὸ τοῦ λήβομαι. μέλ,
 λήψομαι. ἄορ, ἄ, ἐλήθην καὶ πάλιν.

Αλίσκομαι. μέλ, ἀλῶσομαι. ἀπό τοῦ ἀλόω, ῶ. ἄορ, β. ἥλων, ἥλω, καί ἑάλων, ἀττικῶς. ἀπό τοῦ ἄλωμι, ἀχρήστου. ἡ μετοχή. ὁ ἀλούς τοῦ ἀλόκτος (!)

Ἀμαρτάνω, παρατατικός, ἡμάρτανον. μέλ, ἀμαρτήσω. ἀπό τοῦ ἀμαρτέω ἀμαρτῶ, παρακείμενος, ἡμάρτηκα. ἄοριστος, β, ἡμαρτον.

Ἀμφιέννυμι, καί ἀμφίημι. μέλλων, ἀμ/φ/ιέσω. παρακείμενος, ἡμφίεσμαι.

Ἀναγινώσκω. παρατατικός. ἀνεγίνωσκον. μέσος μέλλων, ἀναγνώσομαι.

Плѣнѹ, /I60/

Плѣнѹ, бѹдѹщее. поплѣнѹ, непредѣ, ѿ. плѣнѣхъ. ѿ^Т емлѹ, непотрѣбнаго.

Взимáюсѧ, бѹду, возмýсѧ. протѧж. взимáхсѧ. непредѣ, ѧ, взѧ^Хсѧ, срѣднее, непре^Д, ѿ. взѧ^Х, ѿ^Т взимáю, непотрѣбна^Г. Чувствѹю, бѹдѹщее, поѹю, протѧжѣнное, чувствовáхъ, сре^Д, непре^Д, ѿ, поѹхъ, ѿ^Т чувствѹю, сирѣчь, кошѹю.

Помагáю, бѹдѹщее, помогѹ, ѿ^Т помагáю, непотрѣбнаго, Плѣнѣнѣ бѹвáю, бѹдѹщее, ѧ, плѣнѣнѣ бѹду, ѿ^Т прие^Млѹсѧ, бѹдѹщее, воспр/и/и^Мю непре^Д, ѧ, оѹвѧзѹхъ, и пáки. Плѣнѣнѣ бѹвáю. бѹдѹщее, поплѣнѹ^С, ѿ^Т молочѹ, непредѣлно, ѿ. молотѣхъ, молотѣль еси, молотѣль, и змолотѣль аттѣчески. ѿ^Т молочѹ, непотрѣбнаго, причáстїе, помолотáй, молотáщаго, Согрѣшáю. мимошѣдшее, согрѣши^Х, бѹдѹщее, согрѣшѹ. ѿ^Т грѣшѹ, протѧжѣнное, согрѣша^Х, непре^Д, ѿ, согрѣшѣхъ, Одѣвáюсѧ, и одѣгáюсѧ, бѹдѹщее, одѣóсѧ, протѧжѣнное, одѣáхъсѧ.

Читáю, мимошѣ^Дшее, что^Х, срѣ^Днее бѹдѹщее, прочѹ, протѧжѣное, читáхъ,

παρακεί

/I606/

παρακείμενος, ἀνέγνωκα, ἄοριστος, β. ἀνέγνω. ἀπο τοῦ ἀναγνώω, ῶ. ἀνάγνωμι.

Ἀναζευγνύω, μέλλων, ἀναζέυξω.

Ἀνακράζω. μέλλων, ἀνακράξω. μέσος παρακείμενος ἀνέγνωκα.(!) ἄοριστος, β. ἀνέκραγον.

Ἀναπνέω, μέλλων, ἀναπνέυσω. ἄοριστος, α. ἀνέπνευσα, ἀπό τοῦ ἀναπνέω παλαιοῦ.

Αναρρήγνύω, καὶ ἀναρρήγνυμι. μέλλων, ἀναρρήξω. ἀπὸ τοῦ ἀναρρήγω.

Αναοπάω, ῶ. μέλλων, ἀνασπάσω.

Ανοίγω, μέλλων, ἀνοίξω. ἀόριστος, ἀ. ἀνέωξα. ἀττικῶς.

Αναπέταννύω, (!) καὶ ἀναπετάννυμι. μέλλων, ἀναπετάσω. ἀπὸ τοῦ ἀναπετάω, ἀναπετῶ.

Αντιστρέφω, μέλλων, ἀντιστρέψω, μέσος παρακειμένος, ἀντέστροφα.

Απαναίνομαι. ἀόριστος, ἀ. ἀπηνηνάμην.

Απαυράω, ἀπαυρῶ. ἀόριστος, β. ἀπῆυρα.

Απεχθάνομαι, μέλλων. ἀπεχθήσομαι. παρακειμένος, ἀπήχθημαι. μέσος ἀόριστος, ἀ. ἀπηχθόμην ἀπὸ τοῦ ἀπεχθέομαι, ἀπε/χ/θοῦμαι. ἀχρήστου.

Απέχω, μέλλων, ἀφέξω. παρακειμένος, ἀπέσχηκα ἀόριστος, β. ἀπέσχον, ἀπὸ τοῦ ἀποσχέω. ἀποοχῶ.

Αποδεικνύω, καὶ ἀποδείκνυμι, μέλλων, ἀ. ἀποδείξω ἀπὸ τοῦ ἀποδείκω.

Αποδιδράσκω. μέλλων, ἀποδράσω. ἀόριστος, ἀ. ἀπέδρα/ν/.

Απολέω, ῶ. καὶ ἀπολλύω, καὶ ἀπόλλυμι. μέλλων, ἀπολέσω. παρακεί, ἀπώλεκα, καὶ ἀττικῶς. ἀπολώλεκα.

Απόλλω, μέλλων, ἀπολῶ. παρακειμένος, ἀπῶλα. καὶ ἀττικῶς, ἀπόλωλα.

протажé-

/161/

протажéнное, читáхъ. непредѣльное, ѵ̆. прочтóхъ. ω^T читáа чтý, чтý.

Съпрагáю, будущеé, съпрагý,

Възвáю, бóбудущеé, возовý, среднее протажéное възвáхъ. непредѣльное, ѵ̆. възвáхъ.

Въздыхáю, будущеé, въздхñу, непредѣльное, ã въздхñухъ, ω^T водздыхáю (!) дрéвнего.

Растерзáю, ñ растерзáю. бóбудущеé, расторгнù. ω^T расторгáю

Раздирáю, будущеé, разде̂ру.

ω^T верзáю. бóбудущеé, ω^T верзù, непредѣльное, ѡе, ω^T верзóхъ. áттически.

Возлѣтáю, ñ возлѣтук. бóбудущеé, возлечù. ω^T възлѣтáю.

Возвращáю. бóбудущеé, возвращу. среднее протажéнное, възвращáхъ.

ω^T мѣтáюса, непредѣльное, ã. ω^T вергóхъса.

Вздыхάνιe ω^Tέμλιϋ. непредѣλное, ѿ. ω^TΔхъ.

Ненавίждυca. бyдyщee, возненавίжду. протажένное, ненавидά-
хъca. cрédнее непредѣλное, ѿe. возненавидѣхca. ω^T ненави-
ди^M ёсмъ, непотрѣбнаго.

ω^Tcтoυ. бyдyщee, ω^Tcтyплῶ. протажένное, ω^Tcтoάхъ. непре-
дѣλное, ѿ. ω^Tcтyпῖхъ, ω^T ω^Tcтoυ.

Ουκαζῶ, ἢ ποκαζῶ. бyдyщee, ἄ. ποκαζῶ. ω^T ποκαζῶ.

ω^Tбѣγáю. бyдyщee, ω^Tбѣγνy. непредѣλное, ἄ. ω^Tбѣγo^X.

Πογυβλάю, ἢ γυβλῶ. бyдyщee, πογυβλῶ. протажé. γυβλα^X, ἢ
ἀττίческῖ, πογυβλα^X, ἢλῖ.

Γυβλῶ, бyдyщee, πογυβλῶ. протажένное, γυβλᾶхъ ἢ ἀττίческῖй,
πογυβλᾶхъ.

ξ

Απο-

/1616/

Αποκλαίω. μέλλων, ἀποκλάυω, ἀπό τοῦ κλάυω, παλαιοῦ.

Αποσβεννύω. καί ἀποσβέννυμι, ἢ ἀποσβῆμι. μέλλων ἀπο-
σβέσω, καί ἀποσβήσομαι. ἀόριστος, β. ἀπέσβην.

Αποστυφελίζω. μέλλων, ἀποστυφελίξω.

Αποτανύω. μέλλων, ἀποτάσω.

Αποτέμνω. μέλλων, ἀποτεμῶ. καί ἀποτεμήσω. ἀόριστος, β.
ἀπέτεμον.

Απόχρη. μέλλων, ἀποχρήσει, ἀόρ, ἀ. ἀπέχρησε ἀπό τοῦ
ἀποχρέω παλαιοῦ.

Αρέσκω. μέλλων, ἀρέσω. ἀπό τοῦ ἀρέω, ἀχρήστου. παρατα-
τικός, ἤρεσκε.

Αρέσκομαι, μέλλων, ἀρέσομαι.

Ατίξω, μέλλων, ἀτίξω.

Αφίημι. μέλλων, καί ἀφήσω, ἀφίέω, ἀόρ, ἀ. ἀφήκα.

Αχθόμαι. μέλλων, ἀχθήσομαι. ἀπό τοῦ ἀχθαίομαι ἀχρήσ-
του ἀόριστος, ἀ. ἤχθέσθην.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Β.

Βαίνω, μέλλων, βήσομαι. ἐπί τοῦ βάω βῶ, ἀχρήστου.

ἀόρι, β. ἔβην. ἀπό τοῦ βῆμαι.

Βάλλω. μέλλων, βαλῶ. παρακείμενος βέβαλκα, ἀχρήστου.

ὤσπερ ἀπό τοῦ ψάλλω, μέλλων, φαλῶ. παρακείμενος, ἔφα-
λκα. ὅθεν κατὰ μετάθεσιν, καί τροπή, τοῦ α, εἰς η, βε-
βληκα. ἢ ἀπό τοῦ βλῶ, βλήσω, βέβληκα. ἀόριστος, β. ἔ-
βαλον.

Πλάчу,

Плачу. будущее, восплачу, ω^T плачуся, дрéвнаго.
 Сугашаю, и гашу, или оугашу. будущее, оугашу, изгашу. не-
 предѣльное, ѿ. оугасихъ.
 ω^Tтрасаю. будущее, ω^Tтрасу.
 Простираю. будущее, простру.
 ω^Tсѣкаю, будущее, ω^Tсѣку, и утну. непре^д, ѿ. ω^Tсѣкохъ.
 Оугаждаю. будущее, оугожду. ω^T догаждаю. непотрѣбнаго, ми-
 мошэдшее, оугоди.
 Оугаждаю. будущее, оугожду.
 Непотрѣбно, будущее не востребуеть. непре^д, ѿ не требова
 ω^T не требую дрéвнаго.
 Безчествую. будущее, обезчещу.
 Оставляю, и оставляю. будущее, оставлю. непредѣльное, ѿ. о-
 ставихъ.
 Негодую. будущее, вознегодую. ω^T отагчаюся непотрѣбнаго.
 непредѣльное, ѿ. негодовахъ.

НАЧАЛО, В.

Хожду. будущее, возыду. ω^T хожду непотрѣбнаго. непре-
 дѣльное, ѿ. възыдо^х, ω^T йду.
 Влагаю, будущее, вложу. протаже. влагахъ, непотрѣбный.
 ꙗко же ω^T пою. будущее, воспою. протаженное, поа^х. ω^T-
 ноду же по преложенію, и претвореніе^м, ѿлфы на иту, вла-
 гахъ, или ω^T влагаю, вложу, вложи^х, непредѣльное, ѿ. вло-
 жи^х.

Βλαστάνω.

/I626/

Βλαστάνω. μέλλων, βλαστήσω. ἀπό τοῦ βλαστέω. βλαστῶ.
 ἀχρήστου. ἀόριστος, β. ἔβλαστον.
 Βιόω, ῶ. μέλλων, βιώσω, ἀόριστος, β. ἐβίωv. ἀπό τοῦ
 βίωμι, ἀχρήστου. ἡ μετοχή. ὁ βιοῦς, τοῦ βιόντος.
 Βόω. μέλλων, βόσω.
 Βούλομαι, μέλλων, βουλήσομαι. ἀπό τοῦ βουλέβομαι (!)
 ἀχρήστου, παρακείμενος, βεβούλημαι, ὑπερσυντέλικος.
 ἐβεβουλήθην.
 Βρώσκω, μέλλων, βρώσω. ἀπό τοῦ βρώω, ἀχρήστου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ. Γ.

Γαμέω, ῶ. μέλλων, γαμήσω. ἀόρ, ά. ἔγημα. ἀπό τοῦ γά-
 μω, βαρυτόνου ἀχρήστου.

Γείνομαι. μέλλων, γ/ει/νοῦμαι, μέσος άόρ. ά έγεινάμην.
Γήθω, μέλλων, γήσω. μέσος παρακειί. γέγηθα. καιί γηθέω,
ω, μέλλων, γηθήσω.

Γηράσκω. μέλλων, γηράσω. άπό τοῦ γηράω, ω, άχρήστου.
Γίνομαι, καιί γίγνομαι. μέλλων, γενήσομαι, παρακειίμε-
νος, γεγένημαί, μέσος, άόριστος, ά. έγενησάμην, μέσος
άόρ, β. έγενόμην. άπό τοῦ γενάομαι, γενωμαι, άχρήστου.
μέσος παρακειίμενος, γέγονα άπό γείνω, άχρήστου, γενω.
Γινώσκω. οθεν, άναγινώσκω, καιί κατα-

Возрастáю

/I63/

Возрастáю. будущее, возрастáю. ω^т растú. непотрédнаго.
непредéльное, в̄, возрастó^х.

Живú. будущее, поживú. непредéльное, в̄. пожи^х. ω^т живú, не-
потрédнаго. причáстие, живáй, живúщаго.

Пасú. будущее, оупасú.

Хошú. будущее, восхошú. ω^т хошú непотрédнаго. протáжен-
ное, хотá^х. пресовершéнное. хотáахъ. непредéльное, а̄, вьс-
хоѣхъ.

Снѣдáю. будущее, снѣмъ. ω^т снѣдáю, непотрédнаго.

НАЧАЛО. Г.

Враѣу. будущ, брачúти íма^м. непре, а̄. обращи^хса. ω^т же-
ню^{с̄}, тл^жкоударéного непо.

Рождúса. будущее, породúса. сре^днее непредéльное, а̄. по-
родíхса.

Веселúса. будущее, возвеселúса. сре^д протáженное, весе-
лáхса. ӣ веселúса. будущее, возвеселúса.

Старѣю. будущее, состарѣю. ω^т старѣю^{с̄} непотрédнаго.

бывáю. будущее, буду, протáженое, бывáхъ. среднее непре-
дéльное, а̄. бýхъ. ω^т бывáю непотрédнаго. сре^д протáженое
бы^х, ω^т бывáю, непотрédнаго, буду.

Знáю, ω^т нóду же читáю. ӣ уничижáю.

γινώσκω.

/I636/

γινώσκω. паратаτικός, έγίνωσκον. μέσος μέλλων, γνώσο-
μαι, άπό γνώω, γνώ. άόριστος, β. έγνων. έγνως έγνω.
ή μετοχή, ό γνώς, τοῦ γνώντος. άπό τοῦ γνώμι άχρήστου
Γρηγορέω, ω. μέλλων, γρηγορήσω. μέσος παρακειίμενος,
έγρήγορα. ύπερσυντέλικος, έγρηγόρειν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Δ.

Δαίζω, μέλλων, δαίξω. καὶ δαίω, δαίσω καὶ δαίζωμαι.
 Δαίω, ὁ παρακει. δέδηα, καὶ δέδαα. καὶ παθητικός, δέ-
 δασμαι. ἀπὸ τοῦ δάξω, καὶ δεδάημαι, ἄορ, β. ἐδάμην, ἀπὸ
 τοῦ δαέω, δαῶ. ἀχρήστου.
 Δάκνω, μέλλων, δάξω. ἄορ, β. ἔδακον ἀπὸ τοῦ δάκω,
 ἀχρήστου.
 Δαμείζω. μέλλων, δαμάσω.
 Δεῖ, παρατατικός, ἔδει. μέλλων, δεήσει ἄοριστος,
 ἐδέησε. ἀπαρέμφατον, δεῖν.
 Δεῖδω. μέλλων, δεῖσω, καὶ δεῖσομαι. παρακείμενος, δέ-
 δοικα. ὑπερσυντέλικος, οἶον, ἐδεδοίκειν. μέσος παρα-
 κεί, δέδια, καὶ ποιητικῶς, δεῖδια. μέσος ὑπερσυντέλι-
 κος, ἐδεδεῖν.
 Δέωμαι, τὸ παρακαλῶ, καὶ τὸ χρῆζω μέλλων, δεήσομαι.
 ἄορι, ἄ. ἐδεήθην.

мимоше^Д

/164/

мимошѣдшее, знѣхъ. среднее бѣдущее, познѣю. непредѣльное,
 ѿ. познѣхъ. познѣль еси, познѣ. причѣстїе, знѣи, знѣющаго.
 ω^Т знѣю, непотрѣбна^Г.

Бодрѣствѣю, бѣдущее, оубодрѣса. среднее протѣженное, бо-
 дрѣствова^Х. пресовершенное бодрѣствова^Х.

НАЧАЛО, Д.

Смуцѣю. бѣдущее, смущѣ. и смущѣю смущѣ, и смущѣюса.
 Вѣмъ, протѣженное, видѣхъ. и зна^Х и страдѣтельное, видѣх-
 са. ω^Т оувѣдаю, и оувидѣхса, непредѣльное, ѿ. оувидѣ^Х ω^Т
 вѣдаю. непотрѣбнаго,
 Грызѣю, бѣдущее оугрызѣю. непре^Д, ѿ, оугрызѣхъ, ω^Т оу-
 грызѣю непотрѣбнаго.
 Муцѣю, бѣдущее, умучѣю.
 Подобѣетъ, мимошѣдшее. подобѣше. бѣдущее, оуподобѣтса.
 непредѣльное, оуподобѣтса. небѣвное. подобѣти.
 боѣса, бѣдущее, оубоѣса, и оубоѣса протѣженное, боѣх-
 са. пресовершенное, боѣхса. среднее протѣженное, боѣ^Хса.
 и аттѣчески. боѣхса. среднее пресовершенное, боѣхса.
 Молюса. ѣже, прошѣю, и потребѣю. бѣдущее, помолѣса. не-
 пре^Д, ѿ. моли^Хса.

παρακεί-

/1646/

παρακείμενος, δεδέημαι. ἀπό τοῦ δεέω, ὦ. ἀχρήστου.
 Δέω, τὸ δεσμῶ, μέλλων, δήσω. παρακεί. δέδηκα καὶ
 δέδεκα. καὶ παθητικός, δεδέμην. ἀόρ, ἀ. ἐδέθην.
 Διδράσκω. ὄθεν ἀπὸ διδράσκω. καὶ διαδιδράσκω. ὁ μέλ-
 λων, διδράσω. ἀπὸ τοῦ διδράω. ἀόρ, ἀ. διέδραν καὶ ἀπ-
 έδραν ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀποδρῆμι. ἐπὶ πρῶτου προσῶπου τῶν
 ἐνικῶν, ὡς φησὶ θωμάς ὁ μαγιστρός, καὶ ἐπὶ τρίτου τῶν
 πληθυντικῶν. ὦ καὶ σοφοκλῆς ἐχρήσατο ἐν αἴαντι. ἀλλ ὅ-
 τε γάρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν, παταγοῦσιν ἄττε πτηγῶν
 ἀγέλαι, καὶ ἀπέδραμεν ἡμεῖς, τὸ πληθυντικὸν ὡς ἀριστο-
 φάνης, δεῦρ ὁδ ἄυ οὐκ ἀπέδραμεν. ἡ μετοχὴ ὁ ἀποδράς.
 ὀδυσσ. π. Νῦν δ' ἄυ δεσπυτῶν ἄνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδράς.
 Διδάσκω, παρατατικός, ἐδίδασκον. καὶ πλέον σϋ. μέλ-
 λων, διδάξω. ἀπὸ τοῦ διδάχω. ἀόρ, ἀ. ἐδίδαξα.
 Δοκέω, ὦ. μέλλων, δοξω. ἀπὸ τοῦ δόκω. ἀόρ, ἀ. ἔδο-
 ξα. τὸ δέ δεδόκηκα, ἀπὸ τοῦ δοκέω, δοκῶ.
 Δράω, ὦ. μέλλων, δράσω. ἀόρ, πρῶτος. ἔδρασα. παρα-
 κείμενος, δέδρακα.
 Δύνω, καὶ δύω. δϋμι. μέλλων, δύσω. ἀόρ, β. ἔδυν,
 ἀπὸ τοῦ δϋμι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Ε.

Εάω, ἐῶ. μέλλ, ἐάσω. ἀόρι, ἀ. εἶασα.
 Εγείρω, μέλλων, ἐγερῶ. ἀδριστος, ἀ. ἤγειρα.
 Εγκαλέω, ὦ. μέλλων, ἐγκαλέσω. παρακείμενος. ἐγκέκλη-
 κα.
 Εγχείω. μέλλων, ἐγχείσω. ἀπὸ τοῦ.

протаженное /I65/

протаженное, молѣхса. ω^τ молѣса, непотрѣбнаго.
 Βαῖϋ. будущее, соваῖϋ. протаженное, свѣза^х, и свѣза^х.
 страдѣ. свѣза^хса. непре^д, ѡ. свѣзѣнъ бы^х.
 Бѣгаю. ω^т нѣду же ω^т бѣгаю, и притѣкаю. будущее, побѣгну.
 ω^т бѣῖϋ. непредѣльное, ѡ. протекѡхъ, и ω^т бѣжа^х. рѣвно ω^т
 /ω^т/бѣгаю. на первомъ лицѣ единственнхъ, ѣако речѣ θομѣ
 οὔχѣтель, и на трѣтемъ множественнхъ. ἐμῦ же и софоклѣй по-
 требовѣ, во ѣасѣ. нѡ ἐгдѣ же οὔβο ὄκο твоѣ ω^т бѣжѣ, възшу-
 мѣть ѣако же птѣць стада, и ω^т бѣгѡхомъ мѣ множественнѣ.
 ѣако ἀριστοφѣнъ. градѣ же пѣки не ω^т бѣгѡхомъ. причѣстѣе.
 ω^т бѣгъ. ὀдиссѣа, π. Нѣѣ же пѣки вл^дкъ мужѣи ω^т кораблѣ ω^т-

όβγξ.

Ούχῶ. μιμῶσῆδσῆε, ούχᾶχῶ. ἰ βόλεε νῆ. ὀδудц нαυχῶ. ω^τ
 ναυχᾶῶ. νηπρῆδῆλνὸε, ᾱ. ναυχῆχῶ.

Μνῶ, ὀδудσῆε, νὸзмνῶ. ω^τ μνιμᾶῶ. νηπρῆ^δ, ᾱ. μνῆχῶ. μνᾶχ
 же, ω^τ μνῆ.

Творῶ, ὀдудσῆе, сὸтврῶ. νηπρῆ^δ, ᾱ. сῶтврῆ^χ. прὸтᾱжῆн-
 нὸе, тврᾶχῶ.

Ζαχοждῶ. ἰ ζαχοждῶ. ὀдудσῆе, ζαῖδῶ. нηπρῆδῆλνὸе, ῔, ζα-
 ἰδῶχῶ. ω^τ ζαχοждῶ.

НАЧАЛО, Ε.

Οστανλᾶῶ. ὀυ^δ, ὀσῑᾶνλῶ. νηπρῆ^δ ᾱ. ὀσῑᾶνῆ^χ.

Βοδνιζᾶῶ. ὀдудσῆе, νὸδνιζῆγνῶ. νηπρῆδῆλνὸе, ᾱ. νὸδνι-
 γῶχῶ.

Βοζνῖᾶῶ. ὀдудц, νὸζνῖῶ. прὸтᾱжῆннὸе νῖζνῖᾶᾶχῶ.

Προλιῖᾶῶ. ὀυ/δυ/σῆе, прὸλῖῶ. ω^τ ἰζλι
 ψ ἑγχῆῦω. /I656/

ἑγχῆῦω. ᾶδρῆσῑτὸс, ᾶ. ἑνῆχῆᾶ. καῖ ἑνῆχῆῦᾶ, αῖὸλῆκῶс.

Ἐδραμὸν, ᾶπὸ τοῦ τρέχῶ, δραμῶμαι. ᾶδρ, β. ἔδρα-
 μῆν.(!) ᾶπὸ τοῦ δρέμῶ.

Ἐζῶ. μέλλων, ἔсῶ, ᾶδρῆσῑτὸс. ᾶ. εῖсᾶ.

Ἐῖδῶ. ᾶχρησῑτὸν, μέλλων. εῖсῶμαι, καῖ εῖδῆῶ. ᾶπὸ
 τοῦ εῖδέῶ. ῶ. ᾶχρήсῑτὸυ. παρᾶκειῖμενὸс, εῖδῆκα. ᾶδρ,
 β. εῖδων. καῖ ποιηῑηκῶс, ῖδων. ὀ μέсὸс παρᾶκειῖ, ὀῖδα,
 ἑκ τοῦ εῖδῶ. ὑπερсυνῑτέλῆκῑс, ῆδῆν, καῖ εῖδῆν. τὸ
 ᾶπαρέμφᾶτὸν, εῖδέναῖ. ἠ μεῑοχῆ, ὀ εῖδῶс, τοῦ εῖδῶтὸс,
 τὸ μέν, εῖδέναῖ ᾶνῑῑ τοῦ εῖδῆκῆναῖ, καῖ εῖδῶс ᾶνῑῑ
 τοῦ εῖδῆκῶс. ᾶ γῆνὸνῑῑ καῑᾶ сυγκὸπην.

Ἐῖπα, ᾶδρῆσῑτὸс, прῶтὸс. καῖ εῖπὸν, ᾶδρῆσῑтὸс, β. ᾶπὸ
 τοῦ ἔπῶ, ᾶχρήсῑтὸυ.

Ἐῖρω. μέλλων, ἑрῶ. καῖ ἑρέῶ, ῶ. μ. ἠсῶ. παρᾶκειῖμε-
 νὸс, εῖрῆκα.

Ἐῖспλέῶ, μέλλων, εῖсплῆῑῦсῶ.(!) ᾶπὸ τοῦ плῆῦω.

Ἐῖῶ. καῖ εῖῶ, μέλλων, εῖсῶ, παρᾶκειῖμενὸс, εῖсᾶ. ὀ-
 θῆν, ῆῖᾶ. ὑπερсυνῑτέλῆκῑс, ῆῖῆν.

Ἐκκαῖῶ, καῖ ἑκκαῶ ᾶтῑηκῶс, μέλλων, ἑκκαῦсῶ.

Ἐλῶ. ὀθῆν ᾶδρῆσῑтὸс, β. εῖλὸν.

Ἐμμορα. μέсὸс παρᾶκειῖ, ᾶπὸ τοῦ μὸрῆῶ, μὸрῶ, μέμμορα.
 καῖ ἔμμορα, ῆ ᾶπὸ τοῦ μῆῖрῶ μῆрῶ. μέμμορα καῖ ἔμμορα.

Εμπαζω. καί ἐσπάζομαι./-ἐμπ-/ μέλλων, ἐμπάσω. καί
ἐμπάσομαι. παρακεί. ἐμπέπακα, καί ἐμπέπασμαι.

Εμπίπρημι. μέλλων, ἐμπρήσω. παρακεείμενος, ἐμπίπρηκα.
καί ἐμπίπραμαι, παθητικόν.

Εμπίπτω. μέλλων, ἐμπεσοῦμαι. παρακεείμενος, ἐμπτεπτω-
κα.(!) ἀόριστος, β. ἐνέπεσον.

Επαινέω, ὦ. μέλλων, ἐπενέσω.(!) παρακεί, ἐπήνεκα.

вáю.

/I66/

вáю. непре^д. ã. пролїáхъ. ѝ ѝзлїхъ, ёóлїчески.

Текóхъ. ω^т теку, бѣжу. непредѣльное, в̄. течáхъ. ω^т теку.

Сѣжу, бóдущее, сáду. непре^д, ã. сѣдóхъ.

Вѣмъ, непотрѣбное. бóдущее, оúвѣмъ. ѝ увѣдаю. ω^т вѣдаю,

непотрѣбнаго. протажé, видáхъ. непредѣльное, в, видѣхъ. ѝ

твóрческїй, видѣхъ. срѣднее, протажé, видá^х, ω^т вїжду.

пресовершѣное видáа^х, ѝ видѣхъ. неóбáвное, вѣдати. при-

чáстїе, вѣдїй, вѣдущаго. ёже оúбо вѣдати в мѣсто знáемаго.

Ѥже бывáютъ по оúсѣчѣнїю.

Рѣхъ. непредѣльное, ã. ѝ речѣ. непредѣльное, в. ω^т реку
непотрѣбнаго.

Гл̄ю. бóдущее, реку, ѝ гл̄ю. бóдущее, реку. бывáетъ же

ѝ реку бóдущее, протажé, рѣхъ.

Плава́ю. бóдущее, поплóву. ω^т плава́ю.

Прїхо^жд̄у. ѝ хожд̄у. бóдущ, прїид̄у. протажé, прихода^х.

ω^тн̄оду же ѝ приходи^х. пресовершѣ, прїхождаа^х.

Возгарáю, ѝ возжигáю áттїческїй. бóдущ, зажг̄у.

Взимáю. ω^тн̄оду же непредѣльное, в̄. взáхъ.

Раздѣлáхъ. срѣднее протажén, ω^т раздѣлáхъ. раздѣлáхъ, ѝ

роздѣлáхъ. ѝлї ω^т чествую, раздѣл̄ю. раздѣлáхъ. ѝ роздѣлáхъ.

Пекусá, ѝ старáюсá. бóдущее, попекусá. ѝ постарáюсá.

протажé, попечѣнїе ѝмѣá^х ѝ старáле^мсá.

Разгарáю. бóдущее, ражг̄у. протажé, распалá^х ѝ разди-
зáхъсá стрáдáтелнїй.(!)

Въпадáю. бóдущее, вопад̄у. протажé, вопада^х. непредѣл-
ное, ã. вопадóхъ.

Похвалáю, бóдущ, похвал̄ю. протажé, похвалá^х.

ἀόριστος

/I666/

ἀόρ/ι/στος, á. ἐπήνεσα.

Ερομαι. μέλλων, ἐρήσομαι. παρακεί, εἴρημαι. μέσος

ἀόριστος, β. ἤρομην.

Ερχομαι. μέλλων, ἐλεύσομαι. μέσος παρακεί, ἤλυθα.
καὶ ἀττικῶς ἐλήλυθα. ἀόριστος, β. ἤλυθον. καὶ ἤλθον.
ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω.

Ευρίσκω. μέλλων, ἐυρήσω. παρακείμενος, ἔυρηκα ἀό-
ριστος, β. ἔυρον. παρακείμενος, παθητικός, ἔυρημαι. (!)
ἀόριστος, α. ἐυρέθην. ἀπὸ τοῦ ἐυρέω, ὦ. ἀχρήστου.

Εχω. μέλλων, ἔξω. παρακείμενος, ἔσχηκα. ἀόρ, β.
ἔσχον. ἀπὸ τοῦ σχέω, σχῶ, ἀχρήστου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Ζ.

Ζευγνύω, καὶ ζεύγνυμι, μέλλων, ζεύξω ἀπὸ τοῦ ζεύγω.
Ζωννύω, καὶ ζῶννυμι. (!) μέλλων, ζώσω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Η.

Ηκαχεν. ἀπὸ τοῦ ἄχω.

Ημύω. μέλλων, ἠμύσω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Θ.

Θάπτω. μέλλων, θάψω. ἀόριστος, α. ἔθαψα, ἀόρι, α.
παθητικός, ἐτάφην.

Θέλω. μέλλων, θελήσω. ἀόριστος, α. ἐθέλησα. καὶ
ἐθέλω, ἐθελήσω.

Θνήσκω. μέλλων, θανοῦμαι, καὶ τεθνήξομαι. ἀόριστος,
β. ἔθανον. ἀπὸ τοῦ θείω.

непредѣ- /167/

непредѣльное, ѣ. похваляхъ.

Вопрошаю. будущее, вопрошу. прота, вопрошахъ среднее
непредѣльное, ѣ. вопросихъ.

Граду. будущее, прийдѹ. среднее протажѣнное, прихождахъ
и аттическй прихождахъ, непре^д, ѣ. приидохъ, и приходихъ.
ω^т прихождѹ.

Обрътаю, будущ, обращу. протажѣ, обръта^х непредѣльное,
ѣ. обрътѹхъ, протажѣ, страдателное, обрътахъсѣ, непредѣл,
ѣ. обрътѹхъсѣ. ω^т обрътаю, непотребнаго.

Имѣю. буд, имѣти буду. протажѣ, имѣяхъ. непре^д, ѣ. и-
мѣхъ, ω^т имѣю, непотребнаго.

НАЧАЛО, З.

Спрагаю, и спрагаю. будущ, оупрагѹ. ω^т спрагаю.

Опоасую, и препоасую. бу^д. препоашѹ.

НАЧАЛО, И.

Πовредῖ ω^τ повреждаю.
 Помизάю. будущее, помизάτι б́уду.

НАЧАЛО. Θ.

Πογρεβάю. будущее, πογρεβῦ. непре^д, ᾱ. πογρεβο^х. непре-
 дѣ, ᾱ. страдáте. πογρεβο^хсλ
 Хоῶу. будущее, восхоῶу, непр/е/дѣ. ᾱ. восхсѣхъ. ἢ хоῶу,
 восхоῶу.
 Ούмираю. будущее. ούμρῦ. ἢ ούμρῦ. непредѣльное, ᾱ. ούμρῶ.
 ω^τ ούмираю.

παρακειίμε-

/1676/

παρακειί, τέθνηκα. ἀπό τοῦ θνῶ, θνήσω, ἀχρήστου. καί ἰω-
 νικῶς, τέθναα. τὸ προστακτικόν, τέθναθι. τὸ ἐνκτικόν,
 τεθναίην. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθνάναι. ἡ μετοχή. ὁ τεθ-
 νάς, τοῦ τεθνάντος. ἀπό τοῦ τέθνημι, ὃ γίνεται ἀπό τοῦ
 τεθνάω, ᾱ. ἀχρήστου. τεθνιώς μὲν παρακειιμένου χρόνου.
 ἀπό τοῦ τέθνεια, ὅθεν τεθνεῶς ἀποβολῆ τοῦ ι. ἐξ οὗ
 τεθνηκώς, τρέπεται τὸ ε, εἰς η. ἐξ ᾧ μὲν τεθνηκώς,
 κοινόν ἐστί, τὰ δ ἄλλα ποιητικά.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Ι.

Ἰκνοῦμαι ὅθεν ἀφικνοῦμαι μέλλων, ἴξομαι. καί ἀφίξο-
 μαι. μέσος ἀόριστος β. ἰκόμην. ὅθεν ἀφικόμην. παρακειί-
 μενος ἴγαμαι, (!) καί ἀφίγαμαι. ἀπό τοῦ ἴκομαι ἀχρήστου.
 Ἰλάσκομαι. μέλλων, ἰλάσσομαι. μέσος ἀόριστος, α. ἰ-
 λασάμην.

Ἰπταμαι, ὅθεν ἀφίπταμαι. ὁ μέλλων, πτήσομαι. μέσος
 ἀόρ, α. ἰπτάμην. ἴπτω. ἴπτατω. ὅθεν μέσος ἀόρ, α. ἀπ-
 επτάμην ἀόρι, β. ἔπτην. καί ἀπέπτην, ἀπό ἴπτημι. ἀχρή-
 στου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Κ.

Καθαιρέω. ᾱ. ἀόριστος, β. καθεῖλον. ἀπό τοῦ καθέλω.
 Καθαίρω. μέλλων, καθαρῶ. παρακειί.

протáжен-

/168/

протáжé, ούмира^х. ω^τ ούмираю, ἢ ούμρῦ. непотре́днаго ἢ ἰόνн-
 ческiй, ούмираю. повелiтeлное, ούμрi. молiтвенное, ἢ да у-
 мрῦ. неóбáвное. ούмрѣти. причáстiе, ούмѣрый, с́умиракцаго.
 ω^τ ούмираю, ἕже бывáе^τ, ω^τ ούмираю, непотре́днаго. ούмрiй

ὁ. протажέ време. ω^т ούмираю. ω^т нюду же оумерый ω^т ло-
 жение^м і. ω^т него же оумерый, претварает^тса е. на и ω^т
 нихъ же оумерый, (!) ὄбще. е^с, іна же творческа.

НАЧАЛО, I.

Прихожду ω^т нюду же ω^т хожду будущее прійду ω^т иду. сре-
 днее непредѣльное в е. приходи^х ω^т нюду же ω^т ходи^х. прота-
 женное приходяхъ, и ω^т хождяхъ. ω^т прихожду непотребнаго.
 Очищая^с. будущее, очіщу^с. сре^д непредѣльное, а. очис-
 ти^хса.

Лѣтаю. ω^т нюду же ω^т лѣтаю, будущ полещу, среднее непре-
 дѣ, а. ω^т летѣхъ. возлетаю, возлеташе. ω^т нюду же сре^днее не-
 пре^д, а. ω^т летѣхъ, непре^д, в. возлетѣ^х и ω^т летѣ^х. ω^т лѣ-
 таю непотребнаго.

НАЧАЛО К.

Низвергаю, непредѣльно. в. разрушаю. ω^т разрушаю.
 Очищая. будущее, очіщу. протаже.

Κεκάθαρκα.

/I686/

κεκάθαρκα. ἀόριστος, α. ἐκάθηρα.

Καθέζω, καθέζομαι, παρατατικός, ἐκαθεζόμεν. μέλλων,
 καθεδοῦμαι.

Κάθημαι. μέλλων, καθήσομαι.

Καίω, καί κάω. μέλλων, κάυσω. ἀόριστος, β. παθητι-
 κός. ἐκάστην. (!)

Καθίημι. μέλλων, καθήσω. παρακεί, κεκάθηκα. ἀόρισ-
 τος, α. καθῆκα.

Κάμνω, μέλλων, καμῶ. ἢ καμοῦμαι. ἀόριστος, β ἔκαμον.
 παρακείμενος, κέκμηκα. ἀπό τοῦ κμῶ. μέλλων, κμήσω.

Κείρω. μέλλων, κερῶ, ἀόριστος, α. ἔκειρα, παρακεί-
 μενος, κέκαρκα.

Κορεννύω, καί κορέννυμι. μέλλων, κορέσω. ἀπό τοῦ ἀ-
 χρήστου.

Κεραννύω, καί κεραννύμι, (!) μέλλων, κεράσω. παρακεί,
 κεκέραμαι, καί συγκοπή κέκραμαι.

Κλάζω. μέλλων, κλάγξω, ἀπό τοῦ κλάγγω, ἀχρήστου, ἀ-
 όριστος, α. ἔκλαγξα. μέσος παρακ/ε/ι, κέκληγα.

Κράζω, μέλλων, κράξω. μέσος παρακεί, κέκραγα ἀόρισ-
 τος, β, ἔκραγον.

Κρεμάζω, καί κρεμάω, ω̄. μέλλων, κρεμάσω. παρακείμε-

νος, κερρέμαμαι.

Κρύπτω. μέλλων, κρύψω. άόριστος, β. παθητικός. έκρύβην, ή μετοχή. ό κρυβείς. άπό τοϋ κρύπτομαι ή κρύβω, κρύβομαι παλεοϋ.(!)

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Λ.

Λαγχάνω. μέλλων, κληρόσομαι, άπό τοϋ κληρώ, ω. μέσος παρακείμενος,

протаже

/169/

όчищахъ. непредѣльное, ѣ. очистихъ.

Сѣдаю, и сѣжу. мимошедшее, сѣдѣхъ. будущ. сяду.

Сажуся, будущее, посажуся.

Вожигаю, и палю. будущее, сожгу. непредѣ, ѣ. страдательное, возжегохся.

Свѣшаю. будущее, свѣшу. протаже, свѣсахъ. непредѣльное, ѣ. свѣсѣхъ.

Труждаюся. будущ, оутруждаюся, или труждаюся, непредѣ, ѣ. оутрудихся. протаже, труждахся ω^Т труждаюся, будущее, оутруждаюся.

Стрыгу, будущее, пострыгу, непре^Д, ѣ. пострыгохъ. протаженное, стрыгахъ.

Насыщаю, и насыщаюся. будущее, насыщу. ω^Т непотребного.

Наливаю. и наливаюся. будущее, налью. протаженное, наливахъ. и по усѣченію налѣхъ.

Крычу. будущ, воскрикну. ω^Т крычу, непотребного. непре^Д, ѣ. воскрикну. сре^Д. протаже, крычахъ.

Возываю. будущее, взову. сре^Днее протаженное возывахъ, непредѣльное, ѣ. возвахъ.

Вѣшаю, и завѣшую. будущ, повѣшу. протаже завѣсахъ, повѣсахъ.

Сокриваю. будущее, сокрию. непре^Д, ѣ. страдательное сокрихся. причастиε, сокривься. ω^Т скриваюся. или крию. криюся дрѣвнаго.

НАЧАЛО, Л.

Посагаю. будущее, наслѣжду. ω^Т наслѣдую, сре^Днее протаженное.

θ

λέλογχα.

/1696/

λέλογχα. άπό τοϋ λήχω. μέλλων, λήξω. άόρι. β. έλαχον.

Λαμβάνω. παρατατικός, ἐλάμβανον. μέλλων, λήψομαι, ἀπό τοῦ λήβω. ὄθεν ἄορ, β. ἔλαβον. παρακείμενος, λέληθα. καί ἀττικῶς, εἴληθα. ὑπερσυντέλικος, εἰλήφειν.
 Αανθάνω. παρατατικός. ἐλάνθανον. μέλλων, λήσομαι ἀπό τοῦ λήθω. μέσος παρακεί, λέληθα. ἄοριστος, β. ἔλαθον. παρακεί, λέλησμαι. μέσος ἄορ, β. ἐλαθόμην.
 Λεῖπω. μέλλων, λείψω ἄορ, ἄ, ἔλειψα. ἄορι, β. ἔλειπον. (!)

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Μ.

Μαίνομαι. μέλλων, μανοῦμαι, ἢ μανήσομαι. μέσος παρακείμενος, μέμηκα. (!)
 Μανθάνω. παρατατικός, ἐμάνθανον. μέλλων, μαθήσομαι. ἀπό τοῦ μαθέω, ῶ. παρακείμενος, μεμάθηκα. ἄορ, ἄ. ἐμάθησα. ἄορ, β. ἔμαθον. ἀπό τοῦ μήθω. ἀχρήστου.
 Μέλομαι, τὸ φροντίζω. μέλλων, μελήσω. ἀπό τοῦ μελέω, ῶ. μέσος παρακεί. μέμηλα, πονητικῶς. (=ποιη-)
 Μείρω, καί μείρομαι. μέσος παρακεί. μέμορα, καί ἔμορα.
 Μάχομαι. μέλλων, μαχοῦμαι, καί μαχέσομαι, ἀπό τοῦ μάχομαι, μέσος

постигáхъ

/170/

постигáхъ. ω^T постигáю, б́удущее, пости́гну. непред́ѣльное второе, постигòхъ.

Прі́ймаю. мимош́едшее, прі́ахъ. б́удущее, прі́ймѹ. ω^T воспрі́ймаю. ω^T н́оду же непред́ѣльное, ѵ́. прі́ахъ. протаж́енное, прі́ймахъ. и́ ἀττικῶς. пріемл́ахъ. пресоверш́енное, пріемла́хъ.

Пота́ю. мимош́едшее пота́ихъ, б́удущее, потаѹ. ω^T таѹ, ср́еднее протаж́е, та́ахъ, непре^Д, ѵ́. та́ихъ. протаж́е, пота́ахъ. сре^Д непре^Д, в. пота́ихъ.

Лиш́аю, б́удущее, лишѹ. непред́ѣ, á. лиш́ихъ. непред́ѣльное, в. лиш́ихъ.

НАЧАЛО, Μ.

б́ѣснѹса. б́удущ, зб́ѣшуса, и́ли б́ѣсйтиса има^М. протаж́е, б́ѣсáхъса.

О́учуса. мимоше^Дше, о́учихса. б́удущее, нау́чуса. ω^T о́учуса. протаж́енное о́учáхъса. непред́ѣльное, ѵ́. науч́ихъса. непред́ѣльное, ѵ́. науч́ихъса, ω^T о́учуса непотр́ѣбно.

Πέκυσα, σίρѣчь старάюσα, б́удущее ποπέκυσα, ω^T πρίλεजू, сρέ^Днее протаже́, прилежа^X, творчески́.

Раздѣлajú. ѝ раздѣлájоσα, сρέ^Днее протаже́, раздѣла^X. ѝ раздѣлájхъ.

βορύσα, б́удуще, ποβορύσα. ѝ б́ратисα ѝμάμъ, ω^T βορύσα сρέ^Днее.

ἀόριστος /1706/

ἀόριστος, ἀ. ἐμαχεσάμην.(!)

Μάω, ω̄. μέσος παρακείμενος, μεμαα.

Μένω. μέλλων, μενω̄. ἀόρι. ἀ. ἔμεινα. παρακείμενος μεμένηκα.

Μέμνημαι, ἀπό τοῦ μνάομαι. ὑπερσυντέλικος. ἐμεμνήμην, ἀόριστος, ἀ. ἐμνήσθην, μέλλων, πρῶτος μνησθήσομαι.

Μιγνύω. καί μίγνυμι. μέλλων, μίξω. ἀόρι, β. παθητικός, ἐμίγην, ἀπό τοῦ μίγω ἀχρήστου.

Μοργνύω. μέλλων, μόρξω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Ν.

Νέω, μέλλων, νήσω. παρακείμενος. νενήκηκα.(!) καί

νέω, μέλλων, νέυσω. ἀντί τοῦ νέυω.

Νέμω. παρακείμενος, νενέμηκα. ἀδρ, ἀ. ἔνειμα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Ξ.

Ξυνίημι. μέλλων, Ξυνήσο.(!) ἀόριστος, ἀ. Ξυνήκα, καί Ξυνέηκα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Ο.

Οζω. μέλλων, ὄσω. μέσος παρακείμε, ὄδα, καί ἀττικῶς, ὄδωδα.

Οἶομαι. καί συγ/κο/πῆ, ὄιμαι. ὄιει. ὄιεται. παρατατικός, ὤμην, μέλλων, ὀιήσομαι. ἀπό τοῦ ὀιέομαι. ὀιοῦμαι, ἀχρήστου.

непредѣльное /171/

непредѣльное, ѣ. б́рjхъса.

Οὔstromлájоσα. протаженное, οὔstromлájхса.

Πομινάю, ω^T воспоминάю. пресовершенное, воспоминáхъ.

непредѣльное, ѣ. воспомина́хъ. б́удущ, ѣ воспомина́у.

Пребывáю. б́удуще, преб́уду, непредѣльное, ѣ. преб́ыхъ. протаже́, пребывáхъ.

Смѣшáю, ѝ смѣшáю. б́удуще, смѣш́у. непре^Д, ѣ страдáтелное, смѣс́иχъса. ω^T мѣш́у, непотрѣбнаго.

όчищάю, бύдущее, όчищу.

НАЧАЛО Η.

Πλαβάю, бύдущ, попллову. прота^Ж, плава^Χ ή πλαβάю. бύ-
дущ, поплыну, во мѣ^Сто, помаеваю.

Πασу, протаженное, паса^Χ, непредѣльное, ѣ. пасόхъ.

НАЧАЛО Ξ.

Разумѣваю. бύдущее, вразумѣю. непре^Δ. ѣ, разумѣва^Χ. ή
оуразумѣ^Χ.

НАЧАЛО, Ο.

Вонаю, бύдущ, просмержу, прота^Ж, вона^Χ. ή по аттическо-
му смердѣхъ.

Μνή, ή ούσѣченіемъ, мнѣ. мніши. мніть. мимосѣдшее, мнѣ^Χ.
бύдущ, возмнѣ. ω^Τ мнѣмаю непотребнаго.

άόριστος ά.

/1716/

άόριστος, ά. ψήθην.

Ολολύζω. μέλλων, όлоλύξω, παρακειί, όлδлуχα.

Οιμώζω, μέλλων, οίμώξω. άόριστος, ά. ѡιμωξα. παρα-
κειίμενος, ѡιμωχα.

Ομνύω. και όμνυμι. όμώ, ѡ. μέλλων, όμώσω και όμοϋ-
μαι. παρακειίμενος, ѡμοκα. και аттικῶς. όμώμοκα.

Ομόργνυμι. μέλλων. όμόρξω.

Ονόω, ѡ. μέλλων, όνόσω.

Οΐχομαι, μέλλων, οίχήσομαι, άπό τοϋ οίχέομαι οίχοϋ-
μαι, άχρήστου. άόρ, β. ώχόμην.

Οπτομαι. μέλλων, όψομαι, άοριστος, πρῶτος. ѡφθην.

Οράω, ѡ. παρατατικός, έώραον, και έώραων, аттικῶς.
παρακειί. έώρακα. ύπερσυντέλικος, έωράκειν.

Οφείλω. μέλλων, όφηλήσω.(!) άπό τοϋ όφειλέω, όφειλῶ
άχρήστου. και όφλω, όφλήσω, κατά συγκοπήν παρακειί,
ѡφληκα. άόριστος, ά. ѡφλησα, άόριστος β, ѡφλον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Π.

Πάρειμι, πάρει, πάρεστι.

Παρίημι. παρατατικός παρῆν.

Πάσχω, μέλλων πείσομαι. όπερ άντί τοϋ πάθω. και άν-
τί τοϋ πεισθήσομαι λαμβάνεται άπό τοϋ πείθομαι. και
άπό τοϋ πήθω. ό μέλλων πήσω. και μέσος μέλλ. πήσομαι.
και τροπή η, εις ει δίφθογγον, πείσομαι. άόρι, β. ε-

παθον. ἀπό τοῦ

непр- /172/

непредѣльное, ѣ. мнѣхъ.

Рыдаю. будущ, возрыдаю, протажѣное, рыдаа^х.

Стенáю. будущее, постогну. непредѣльное, ѣ. стенáхъ. протажѣнное, стогнáхъ.

Клъnúса, и кленúса, и клиnúса. будущее, заклинúса. и за-
кленúса, протажѣнное, клáхъса. и áттически, клáхъса.

Оутираю, будущее, óтру, оу́тру.

Оу́караю. будущее, оу́кору.

Прибывáю, будущее, при́буду. ω^т прихожду, непотрѣбнаго.
непредѣльное, в̄. прибѣхъ.

Видю. будущее, оу́видю. непредѣльное, ѣ. видѣхъ,

Зр̀у. мимошѣдшее, видѣхъ. и зр̀ехъ. áттически. протажѣ-
ное. зр̀ахъ. пресовершенство, зраа^х.Должѣнъ ѣсмь. будущее, задолжусь. и ω^т повиненъ ѣсмь
непотрѣбнаго. и повиненъ ѣсмь. повиненъ буду по усѣчѣнiю.
протажѣ, дóлженъ бы^х. непредѣ. ѣ. задолжiхса. непредѣ. в̄.
задолжiхса.

НАЧАЛО, П.

близъ в купѣ ѣсмь, еси, ѣсть.

В купѣ ѣсмь. мимоше^дшее, бѣхъ.Стра́жду, будущее, постра́жду, iже во мѣсто. терпл̀ю. и в
мѣсто, понужду^с приемле^тса. ω^т оу́вѣраюса. и ω^т терпл̀ю
постра́жду. и сре^д будущее, потерпл̀ю, и претворѣнiемъ, i,
на, ει. двóгласное оу́вѣруса. непредѣльное, в̄. пострада^х,
ω^т

πήθω.

/1726/

πήθω. μέσος παρακεί. πέπονθα, ἀπό τοῦ πονέω ω̄. μέλ-
λων πονήσω. παρακει. πεπόνηκα. μέσος πέπονα, καί
πλεονασμῶ τοῦ θ, πέπονθα.

Πείρω. μέλλων, περῶ. ἀόριστος, á. ἔπειρα.

Πέμπω, μέλλων, πέμφω, παρακείμενος, πέπομφα. ἀόρισ-
τος, á, ἔπεμφα.Πέπτω. καί πέσσω, καί πέμπτω. ποιητικῶς. μέλλων, πέμ-
ψω.

Πέρθω, ἀόριστος, β. ἔπραθον.

Πετάω, ω̄. καί πετάννυω. (!) μέλλων. πετάσω, παρακεί. πέ-
πτακα.

Πέφρικα, ἀπό τοῦ φρίττω. μέλλων, φρίζω. παρακεί-
μενος, ἡμαρτημένως, πέφρικα.

Πηγνύω. καί πήγνυμι, μέλλων, πήξω. μέσος παρακείμε-
νος, πέπηγα. ἀόριστος, ἐπάγην, ἀπό τοῦ πήγω.

Πίμπρημι, μέλλων, πρήσω.

Πίνω. μέλλων, πώσω. παρακείμενος, πέπωκα. ἀπό τοῦ
πώω. ῶ. ἀόριστος, β. ἔπιον, ἀπό τοῦ πίων.

Πλάττω. σσω, μέλλ, πλάσω. ἀόριστος, ἀ. ἔπλασα.

Πλέω. μέλλων. πλέυσω. ἀπό τοῦ πλέυω, ἢ πλέυσομαι,
καί ἀττικῶς, πλεουσῶμαι. παρακεί, πέπλευκα.

Πνέω. καί πνέω. μέλλων, πνέω, παρακείμενος, πέ-
πνευκα.

Πράττω. τό πολῶ. μέλλων. πράσω. παρακείμενος πέ-
πρακα.

Προΐεμαι. μέσοσος (!) ἀόριστος, προΐάμην.

Προστρέχω. μέλλων, προσδραμοῦμαι. ἀόριστος, β. προσ-
έδραμον, ἀπό τοῦ προσδρέμω.

терплѹ,
/173/

терплѹ. среднее протажѣ, страдѣхъ ω^T болѹ, будущее, побо-
лѹ, протажѣнное, болѣхъ, средне протажѣнное, болѣхъ, и оу-
множѣнїемъ, ѳ ты, страда^X.

Прохождѹ. будущ, пройдѹ. непредѣ, ѣ. пройдѹхъ.

Посылѣю, будущее, пошлѹ. протажѣнное, посылѣхъ. непре-
дѣльное, ѣ. послѣхъ.

шлѹ. и посылѣю, и шлѹ; творческо. будущее, пошлѹ.

Плѣнѹ, непредѣльное, ѣ. плѣнѣхъ.

Лѣтѣю. и лѣчѹ. будущее, полещу. протажѣнное лѣтѣхъ.

Трепетѣхъ, ω^T трепещѹ. будущее, вострепещу протажѣн-
ное, согрѣшївый. трепетѣхъ,

Оуглебѣю. оувѣзѣю, будущее, оуглебу, среднее протажѣ,
оувѣзаа^X. непредѣ, оуглебо^X, ω^T оугразѣю.

Палѹ. будущее, запалѹ.

Пїю. будущее, напїюса. протажѣнное, пїѣхъ. ω^T пїю непре-
дѣльное, ѣ. пїхъ. ω^T пїю

Здаю. будущ, создамъ. непредѣльное, ѣ. созда^X.

Плѣвлѹ, будущее, поплывѹ. ω^T плаваю. илї поплывѹ. и ат-
тїчески, поплывѹ. протажѣ, плава^X.

Дѣгу, и дѣхаю. будущее, дхнѹ. протажѣнное дышѣхъ.

Продаю́. продава́ю. будуще, прода́мъ, протажѣнное, прода-
 ѱхъ.

Презираю́. срѣднее непредѣльное, презрѣхъ.

Притѣкаю́. будуще, притѣгну. непредѣльное, ѿ притекѡхъ,
 ѡ^Т бѣжу.

υ

πτάω,

/1736/

Πτάω, ὦ. μέλλων, πτήσω. μέσος άόριστος, ά. έπτάμην.
 άόριστος, β. έπτη/ν/.

Πτήσω. μέλλων, πτήξω. παρακειί, πέπτηχα.

Πυνθάνομαι. μέλλων, πέυσομαι. άπό τοῦ πευθομαι πα-
 ρακειίμενος, πέπυσμαι. άόριστος, β. έπυθόμην.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Ρ.

Ρέω. μέλλων, ρέυσω, καιί ρύήσω. παρακειίμενος, έρρύη-
 κα. άόριστος, β. έρρύην. άπό τοῦ ρύέω. άχρήστου.

Ρηγνύω, καιί ρήγνυμι. μέλλων, ρήξω. άόριστος, β. πα-
 θητικός, έρράγην. άπό τοῦ ρήγω άχρήστου.

Ρωννύω, καιί ρώννυμι. καιί παθητικόν, ρωννύομαι. μέλ-
 λων, ρώσω, άπό τοῦ ρώω. καιί ρώσομαι. παρακειί. έρρώμαι.
 ύπερσυντέλικος, έρρώμην. έρρώσο. έρρώτω.(!) τό προστατι-
 κόν. έρρώσο, έρρώσθω. τό άπαρέμφατον, έρρώσθαι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Σ.

Σβεννύω, καιί σβέννυμι. μέλλων, σβέσω, καιί σβήσομαι.
 άπό τοῦ σβέω, άόριστος, β. έσβην. άπό τοῦ σβήμι ά-
 χρήστου.

Σέυομαι, άόριστος, ά. έσεβα,(!) άόρι, β. έσύθην.

Злѣтаю́.

/174/

Злѣтаю́. будуще. возлищу. срѣднее непредѣльное, ѡ. возле-
 тѣхъ, непредѣльное, ѿ. летѣхъ.

Поражаю́. будуще, поражу́. протажѣ, поража^Х.

Вопрошаю́. будуще, вопрошу́. ѡ^Т вопрошаю́. протажѣнное,
 вопрошахъ. непредѣльное, ѿ. вопроси^Х.

НАЧАЛО, Ρ.

Теку́, будуще, потеку́. иі течу́. протажѣнное. течахъ. не-
 предѣльное, ѿ. теко^Х. ѡ^Т теку́, непотрѣбнаго.

Προσάδαυσα. иі растерзаю́, будуще, προσάδυσα. непредѣ,
 ѿ. страдательное, προσάδο^Хσα, ѡ^Т разсѣдаюса. непотрѣбнаго.

Ουκρѣπλάю иі κрѣπλή, иі страдательное, κрѣπλύσα. будущ,

οὐκρῆπλῶ. ω^T κρῆπλῶ. ἢ οὐτverжáюca. протажé, ὑκρῆπλ^X, пре-
совершé, οὐκρῆπλ^X, οὐκρῆπλ^αль ёси, οὐκρῆπλ^α. повелίτηλный.
здравствѹй да здравствѹетъ, неοδávное, возмагáти.

НАЧАЛО С.

Γαῶу, ἢ πογашáю, бѹдущ. οὐγαῶу ἢ πογашῶу, ω^T γαῶу, не-
предѣлное, ѿ. οὐγасéихъ. ω^T γαῶу, непотрѣбнаго.

Смущáюca, непредѣлное, ѿ, смýтíхca, непредѣлное, ѿ, сму-
тíхъ.

Σήπομαι.

/I746/

Σήπομαι. μέλλων, σήψομαι. άόριστος πρῶτος. έσάπην.

Σπένδω. μέλλων, σπείσω. άόριστος, ά. έσπεισα.

Στάζω, καί σταλάζω. μέλλων, στάξω.

Στίζω, μέλλων, στίξω.

Στένω, στενάζω, μέλλων, στενάξω.

Στορένнуμι. μέλλων, στορέσω. άόρι, ά. έστόρεσα.

Στρωννύω, μέλλων, στρώσω, άόριστος, ά. έστρωσα.

Συγκεραννύω. μέλλων, συγκεράσω. παρακείμενος. συγκέ-
κρακα.

Συμβαίνω, μέλλων, συμβήσομαι. παρακείμενος συμβέ-
βηκα. άόριστος, β. συνέβην.

Σχέω, σχῶ. μέλλων, σχήσω, άόρι, β. έσχον. ὅθεν τὸ
προστακτικόν, σχέcs, σχέτω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Τ.

Τάζω. μέλλων, τάξω. άόρ, β. έταγον παρακείμενος,
τέταγα. ὅθεν ὁ ταγών.

Ταννύω. καί τάνω, μέλλων, τάσω.

Τέμνω. μέλλων, τμήξω. ὅθεν άποτμήξας. καί τμήσω.

άόρ, β. έταμον, άπό τοῦ τμήγω άχρήστου.

Τυγχάνω. παρατατικός, έτύγχανον μέλλων, τέυξομαι.

άπό τοῦ τέυχω. παρακείμενος, τετύχεκα, (!) άπό τοῦ τυ-

χέω. ὦ. ἢ τέτυχα, άόρ, β. έτυχον,

Τήκω, μέλλων, τήξω. παρακεί, τέτιχα. (!)

Τίκτω. μέλλων, τέξω. άόρ, β. έτεκον.

Γηοῶ.

/I75/

Γηοῶ. бѹдущее, cognoῶ. непредѣлное первое. cognoῶихъ.

Жрѹ. бѹдущее, пожрѹ, непредѣлное, ѿ. пожрῆ^X.

Κάπλυ. ἢ κάπαю, бѹдущее, сýканῶу.

Ούρανάю. бѹдущее, ούράню.
 Воздыхάю. στογνή, бѹдущее, стенάνіе сотворѹ.
 Ούтиשאю, бѹдущ, ούтишу. непре^Д, ѱ. ούтиши^Х.
 Постилаю. бѹдущ, постелѹ. непре^Д, ѱ. посла^Х.
 Растварάю. бѹдущее, растворѹ, протаженое, растворάхъ.
 Случάюса. бѹдущ, случѹса. протаже, случая^Хса непредѣл-
 ное, ѱ. случіхъса.
 Обдержѹ, іма́мъ. бѹдущ, ούдержѹ. непре^Д, ѿ. обдержа^Х, ω^Т-
 нѹду же повеліте, ούдержі, да удержі^Т.

НАЧАЛО, Т.

Натага́ю. бѹдущ, натагνή. непре^Д, ѿ. натаго^Х, прота^Ж,
 натага^Х, ω^Тнѹду^Ж напраго^Х.
 Простираю. і растага́ю, бѹдущ, простру.
 Сѣкѹ. бѹдущее. ούсѣкѹ, ω^Тнѹду же, ω^Тсѣкѹй, і ούтну, не-
 предѣльное, ѿ. ούсѣкѹхъ. ω^Т сѣкѹ, непотрѣбнаго.
 Получάю. мимошѣдшее, получіхъ. бѹдущее. полуѹ. ω^Т по-
 лучάю. протажѣнное, получа^Х. ω^Т получάю, ілї получіхъ. не-
 предѣльное, ѿ. получіхъ.
 Таю, бѹдущ, растάю, протаже, істаа^Х.
 Рожѹ. бѹдущ, порождѹ, непре^Д, ѿ, роди^Х.

τίνω

/1756/

τίνω. καί τίω, μέλλων, τίσω.
 Τιτρώσκω. παρατατικός, ἐτίτρωσκον, μέλλων. τρώσω,
 ἀόριστος, ἀ. ἔτρωσα. παρακειμένος, τέτρωκα ἀπό τοῦ
 τρώω, ῶ.
 Τλάω, ῶ. μέλλων, τλήσω. ἀόριστος, β. ἔτλην. ἀπό τοῦ
 τλήμι.
 Τρέφω, μέλλων. θρέψω. ἀόριστος, ἀ. ἔθρεψα, μέσος
 παρακειμένος, τέτροφα.
 Τρέω. μέλλων, τρέσω,
 Τρώγω, μέλλων, φαγοῦμαι. ἀόριστος, ἔφαγον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Υ.

Υπέχω. μέλλων, ὑφέξω. παρακεί, ὑπέσχηκα. ἀόριστος,
 β. ὑπεσχον.
 Υπνώττω. μέλλων, ὑπνώσω.
 Υπισχ/ν/οῦμαι. μέλλων, ὑπο/σ/χήσομαι, ἢ ὑποστήσομαι.
 ἀπό τοῦ ὑφίσταμαι. ὅθεν ὑπέστην, ἀόριστος, β. πα-

ρακείμενος, ὑπέσχημαι. ἀόριστος, α. παθητικός, ὑπεσχέ-
θην, μέσος ἀόριστος, β. ὑπεσχόμην ἀπό τοῦ ὑποσχέομαι,
ὑποσχοῦμαι, ἀχρήστου.

Υποδύω. μέλλων, ὑποδύσω. ἀόρ, β. ὑπέδην, (!) ἀπό τοῦ
ὑποδύμι.

Υποστερίσκω. μέλλων, ὑποστερίσω.

Υω. μέλλων, ὕσω. παρακείμενος. ὕκα.

чтѹ,
/I76/

Чтѹ. ѣ почитаю. будуще, почитѹ.

Снѣдаю. мимошедшее, снѣдохъ. будущ, снѣмъ непредѣльное,
ѣ. снѣдохъ. протажѣное, снѣдахъ. ω^T ѣмъ.

Ждѹ. будуще, пождѹ. непредѣльное, ѣ. ждахъ ω^T ождаю.

Питаю. будуще, воспитаю. непредѣльное, ѣ. воспитахъ.

срѣднее протажѣнное. питахъ.

Трепещѹ. будуще, вострепещѹ.

Ѡамъ. будуще, буду. Ѡасти, непредѣ, адохъ.

НАЧАЛО, Υ.

Подлагаю. будуще, подложѹ, протажѣ, подлага^X, непредѣ-
льное, ѣ. подложихъ.

Сплѹ. будуще, оуснѹ.

Обѣщаваю, будуще, обѣщаю. ѣли подлѣгу, ω^T подлежѹ. ω^T-
нѹду же, подлѣго^X. непредѣльное, ѣ. протажѣ, обѣщахъса. не-
предѣльное, ѣ. страдателное, обѣща^Xса срѣднее, непредѣл-
ное, ѣ. обѣсахъ. ω^T обѣщаваяса. обѣщаваю, непотрѣбнаго.

Облачѹ, будуще, облекѹ. непредѣльное, ѣ. облекохса. ω^T
облачуса.

Лишаюса. будуще, лишуса.

Одождаю. будуще, одождѹ, протажѣнное, одождяхъ.

Αρχη

/I766/

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Φ.

Φάσκω. παρατατικός, ἔφασκον. καί πλέον οὔ.

Φέρω. μέλλων, οἶσω. ἀπό τοῦ οἶω, ἀχρήστου, μέσος
παρακεί, ἐνήνοχα, ἀττικῶς ἀπό τοῦ ἐνέχω. ἀόριστος, α.

ἦνεγκα, ἀόριστος, β. ἦνεγκον. ἀπό τοῦ ἐνέγκω.

Φεύγω. μέλλ, φευξοῦμαι. μέσος παρακείμενος, πέφευγα,
ἀόρ, β. ἔφυγον.

Φημί. φής, φησί, φατόν, φατόν. φαμέν, φατέ, φασί,
μέλλων, φήσω, ἀόρ, α ἔφησα, ἀόρι, β. ἔφην, ἀπαρέμφα-

τον, φᾶναι.

Φθάνω, παρατατι, ἔφθανον. μέλλων φθάσω. παρακεί.
ἔφθακα. ἀόριστος, ἀ. ἔφθασα. ἀόριστος β. ἔφθην. ἀπό
τοῦ φθῆμι. ἡ μετοχή, ὁ φθάς.

Φθείρω, μέλλων, φθερῶ. παρακείμε. ἔφθαρκα. μέσος πα-
ρακείμενος ἔφθορα,

Φθίνω, μέλλων φθίσω. ἀπό τῶ φθίω ἀχρήστου.

Φοινίκω καὶ φοινίζω, μέλλων φοινίξω.

Φρίττω, μέλλων φρίξω. μέσος παρακεί. φέφρικα./=πέ-/
ἀπό τῶ φρίκω ἀχρήστου.

Φύω, μέλλων φύσω. παρακεί, πέφυκα. ἀόρι, β. ἔφυν.
ἀπό τοῦ φύμι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Χ.

Χαίρω, μέλλων χαρήσομαι. ἀπό τοῦ χαρέω, ῶ. ἀχρήστου.
ἀόρι, β. παθητικός ἐχάρην.

начало

/177/

НАЧАЛО Ф.

Глѹ. мимошѣдшее, глѹхъ. ѝ множѣе нѝ.

Несѹ. бѹдущее, принесѹ. ω^T несѹ непотрѣбнаго, срѣднее
протѣжѣ, ношѹхъ. ἀπτίчески./=ἀтт-/ ω^T приношѹ, непредѣ, ѣ.
принесо^X непре^Д, в. принесѹхъ, ω^T приношѹ.

Ѡбѣгаю, бѹдущее, оѹѠбѣгну. срѣднее протѣженное, Ѡбѣгахъ,
непре^Д, ѵ, оѹѠбѣго^X.

Глѹ. глѣши, глѣтъ, глѣва. глѣта. глѣмъ, глѣголете. глѹтъ.
бѹдущее. реку. непредѣльное, ѣ. реко^X. непредѣльное. ѵ.
рѣхъ, неѠбѣвный, рещѝ.

Варѹю. мимошѣдшее, варѹхъ. бѹдущее. предваړу протѣжен-
ное, варѹхъ. непредѣльное, ѣ. предвари^X. непредѣльное, ѵ.
предварихъ. ω^T варѹю. причѣстїе варѹвъ.

Растлѣваю. бѹдущее, растлѣю, протѣженное. растлѣхъ,
сре^Днее протѣженное, растлѣхъ.

Тлѹсѹ. бѹдущ, растлѹсѹ, ω^T тлѣю, непотрѣбнаго

Червленѹ. ѝ чирвонѹ. бѹдущее, оѹчервленѹ.

Трепѣсѹ. бѹдущее, вострепѣсѹ. срѣднее протѣженное. тре-
петѹхъ, ω^T трепѣсѹ. непотрѣбнаго.

Прозѣбаю. бѹдущее, прозѣбѹ, протѣжѣ, прозѣбѹхъ. непре-
дѣльное, ѵ, прозѣбѹхъ, ω^T всажѹю.

НАЧАЛО Х.

Рѹдѹсѹ. бѹдущее, вѹзрѹдѹсѹ, ω^T рѹдѹсѹ. непотрѣбнаго.

непре^д, ѿ. страдательное, возрадова^хсѧ.

Χαλεπαίνω,

/1776/

Χαλεπαίνω, μέλλων χαλεπανῶ. ἀδρι. ἐχαλέπηνα.
 Χάσκω, μέλλων χανοῦμαι. μέσος παρακεί, κέχηκα. (!)
 ἀδριστος β. ἔχανον. ἀπό τοῦ χαίνω ἀχρήστου.
 Χρωννύω, μέλλων χρώσω.
 Χωννύω, καί χώννυμι, μέλλων χύσω. ἢ χώσω, ἀπό τοῦ (!)
 χῶω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ψ.

Ψάλλω. μέλλων ψαλῶ. παρακείμε, ἔψαλκα. ἀδριστος
 πρῶτος ἔψηλα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω.

Ωθέω ῶ. μέλλων ῶσω. ἀπό τοῦ ῶθω ἀχρήστου. ἀδρι,
 ἄ. ἔωσα. παρακείμενος παθητικός ἔωσμαι.
 Ωνέομαι οὔμαι. μέλλων ὠνήσομαι. παρακείμενος ὠνη-
 μαι. καί ἐώνημαι ἀττικῶς. ὄθεν ἐωνημένος.
 Ορούω. μέλλων ὀρούσω. ἀδριστος ἄ. ὠρουσα. καί κα-
 τά συγκοπήν, ὠρσα. ἢ Οῤῷ, ὄρσω, ὠρσα ἀιολικῶς.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΩΝ.

Προσῳδία ἐστὶ τάξεις ἐγγραμάτων φωνῆς, ἢ τόνος πρὸς ὃν ἄ-
 δομεν. Εἰσὶ δὲ προσῳδαίαι δέκα.
 Οξεῖα ´, Βαρεῖτα ´, Περισπωμένη ~, ἢ ^, Μακρά ¯, Βραχεῖα
 ˘, Δασεῖτα ´, Ψιλή ´, Απόστροφος ¨ ὑφέν ˘, καὶ ὑποδια-
 στολή ;.
 Διαιρεῖται δὲ ἡ προσῳδία εἰς τέσσατα, εἰς τόνους. εἰς
 χρόνους. εἰς πνεύματα. καὶ εἰς πάθη.

ΠΕΡΙ ΤΟΠΩΝ.

Ἐστὶ μὲν τόνος ἐπίτασις, ἢ ἄνεσις, ἢ μεσότης συλλαβῶν
 εὐφωνίαν ἔχουσα. ἡ μὲν ὀξεῖα τὸ ἐπιταμένον ἔχει τοῦ τό-
 νου. ἡ δὲ βαρεῖτα τὸ ἀνεείμενον. ἡ δὲ περισπωμένη, τὸ μέ-
 σον

Лютъ

/178/

Лютъ ѣсмь. будущее, лю^т буду. непре^д, лю^т бы^х.
 Зѣвѧю. будущее, зѣну. среднее протажѧ, зѣлхъ, непредѧ,
 ѿ. зѣлхъ. ω^т зѣвѧю. непотрѧбногѧ.
 Коснѧ. будущее. закоснѧ.
 Пѣрсть ссѣпю. будущ, пѣрсть ссѣплю. ссѣпю.

НАЧАЛО Ψ.

Поѡ. бѹдуще, воспоѡ. протажѣнное, пѣвахъ. непредѣльное,
ѡ. воспѣхъ.

НАЧАЛО Ω.

ω^Тганѡю. илѣ ω^Тривѡю. бѹдущ, ω^Тженѹ. ω^Т ω^Тлагѡю непотрѣ.
непре^Д, ѡ. ω^Тгна^Х. прота, страдѡ. ω^Тгона^Хсѡ.

Купѡю. бѹдуще. куплѡ. протажѣ, куповахъ. и куповахъ,
ѡттѣчески. ω^Тнѡду, куплѣнный.

Налагѡю. бѹдуще, наложѣ. (!) непредѣльное, ѡ. наложѣхъ. и
по усѣченѣемъ, наложѣхъ. илѣ

Воздвизѡю, воздвѣгну, воздвѣгѡхъ, ѡолически.

ω ΠΡΟΣΟΔΙИ.

Πросѡдѣѡ ѣсть протажѣнѣе ω^Т писмѣннаго глѡса, илѣ оѹдарѣнѣе
со нѣмъ же пое^М. сѹтъ же просѡдѣѡ дѣса^Т.

Οξѣѡ ' , Βαρѣѡ ' , Οβлечѣннаѡ ~ , Δѡлгаѡ ~ , Βραχѣѡ ~ , Σιπλѣ-
ваѡ ' , Τονκѡѡ ' , Αποστροφ ' , Σοεινѣιτѣлнаѡ ~ , и подстоѡлиѡ ; .

Раздѣлѡетъ же сѡ просѡдѣѡ на четѣри. нѡ оѹдарѣнѣѡ. на време-
нѡ. на дѹхи. и нѡ страѣти.

Ο УДАРЕНИИ.

Есть оѹдарѣнѣе напρажѣнѣе, илѣ ѡслаблѣнѣе илѣ посρѣдство
слоговъ. ѡлгогласѣе иѣмѹющее. ѡξѣѡ ѡѡ, напρажѣнное иѡмѡтъ оѹ-
дарѣнѣѡ, βαρѣѡ же ѡслабѣитѣльное, ѡβлечѣннаѡ же срѣднее.

τόνοι /1786/

Τόνοι μѣν ѣισѣι τρѣѣς. ἡ ѡξѣѡ. ἡ βαρѣѡ. καὶ ἡ περισπω-
μѣνη. Οἷς χρѡμεθα ἑπѣι τѡις λѣξεσι. Πᾶσα γάρ λѣξεις (!)
ἑπιδѣχѣται τѡνον ἕνα. ἢ ἑν τῆι ληγѡύση, ἢ παραληγѡύση.
ἑν μѣν τῆι ληγѡύση ἑπιδѣχѣται. ѡξѣѡν, βαρѣѡν, καὶ πε-
ρισπωμѣνην. ἑν δѣ τῆι παραληγѡύση, ἢ ѡξѣѡν ἢ περισπωμѣ-
νην. ἑν δѣ τῆι προπαραληγѡύση, μѡνην τѣιθεμεν τῆν ѡξεѣαν.

ΤΟΠΟΙ ΤΗΣ ΟΞ/Ε/ΙΑΣ.

Τριῶν γοῦν τѡπων τῆς ѡξѣѡς ὄντων. ληγѡύσης, παραληγѡύ-
σης, προπαραληγѡύσης.

Οξѹνѣται μѣν ἁѣι ἡ λῆγѡυσα βραχεѣα ὄυσα. ὄιон, ἁγαθός.
ἑπάνω γάρ βραχεѣας περισπωμѣνη οῦ τѣιθѣται. καὶ ὄταν μακ-
ρᾶ ἢ καὶ ἁσυναίρετος. ὄион, θεατῆς ἁμπελѡν. Πᾶσα γάρ
ἑυθεѣа καὶ ἁιτѣιατѣκη, μῆ οῦσα ἁπο συναирѣσεως, ѡξѹнѣται.

Η δὲ παραλήγουσα ὀξύνεται. ὅταν ἡ αὐτὴ τε βραχεῖα ἦ, καὶ ἡ λήγουσα. ὄιον, λόγος. ἢ αὐτὴ τε μακρὰ, καὶ ἡ λήγουσα. οἶον, ἦρως. ἢ αὐτὴ τε μὲν βραχεῖα, ἡ λήγουσα δὲ μακρὰ. οἶον ἔρως.

Η προπαραλήγουσα δὲ ὀξύνεται ἀεὶ. ἂν μὴ ἡ λήγουσα μακρὰ οὔσα κωλύη. μακρᾶς γὰρ οὔσης ἐπὶ τέλους, οὐ δύναται προπαροξυθῆναι (!) λέξεις κοινῆ.

ΤΟΠΟΙ ΤΗΣ ΒΑΡΕΙΑΣ.

Τῆς δὲ βαρείας, ἐνὸς ὄντος τόπου, τῆς ληγούσης φημί. βαρύεται αὕτη. ὅταν ἡ βραχεῖα οὔσα τυγχάνει. οἶον, ἀγαθὸς ἄνθρωπος. ἢ μακρὰ καὶ ἀσυναίρε-

Оудареніа

/179/

Оудареніа οὐδο сѹть трѣ. ὀξίа. варіа, ἢ ὀблечѣннаа. Или љже /=Ими же ?/ оупотреблѣмса, ѡ наречѣніахъ. Всѣко бѡ речѣніе пріѣмлетъ оудареніе єдинѡ. или во кончаемѣмъ, или предкончаемѣмъ, или пропредкончаемѣ^М. во кончаемѣ^М οὐδο пріѣмле^Т ὀξію, варію, ἢ ὀблечѣннѹю. во предкончаемѣ^М или ὀξію, или ὀблечѣннѹю. На предкончаемѣ^М, єдинѹ полагаю ὀξію.

ΜΨΤΑ ΟΞΙИ.

Трѣмъ οὐδο мѣстомъ ὀξіа сѹшимъ. кончаемѹ предкончаемѹ, пропредкончаемѹ.

ὀξіа οὐδο полагаѣтса прѣ^Сно на кончаемѡмъ кра^Ткому сѹщѹ. љако бѣлгій. над краткою бѡ ὀблечѣннаа не полагаѣтса. И егдѡ дѡлгій бѹдетъ љ нестиснѣный љако, ѹеаттїсь. Виноградъ. всѣкъ бо правый. љ винѡвный. нѣ сѣй ѡ^Т стиснѣніа ὀбѡострѣ^Тса.

Предъкончаемый же, ὀбѡострѣтса. егдѡ тѡй же краткій бѹдетъ, љ кончаемый, љако, слѡво. или тѡжде дѡлгій, љ кончаемый. љако, љросъ. или тѡжде οὐδο кра^Ткій, кончаемый же дѡлгій, љако, пѡхо^Т.

Пропредъкончаемый же ὀбострѣтса прѣ^Сно, тѡкмо кончаемый дѡлгый сѣй возбранѣетъ. дѡлгому бо сѹщѹ на концї, не мѡже^Т пропре^Добострати^С ре^Снїе ὀбщее.

ΜΨΤΑ ΒΑΡΙИ.

Варіа же, єдинѹ сѹщѹ мѣстѹ кончаемѹ гѣю. варіа бо полагаѣтса над сѣмъ, егдѡ или краткій сѣй слѹчитса, љако, благый. чловѣкъ. или дѡлгый. љ не

тос.

/1796/

τος. οἶον, ἀμπελών ἐυφορώτατος. καὶ μάλιστα ἐν συνεπείᾳ. Πᾶσα γὰρ λέξις ὀξυνομένη. ἐν τῇ συνεπείᾳ τὴν ὀξειάν εἰς βαρεῖαν τρέπει. οἶον, ὁ σοφὸς πρὸς ἀρετὴν ἐπεκτείνεται.

ΤΟΠΟΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΗΣ.

Τῆς δὲ περισπωμένης τόπων δύο ὄντων. ληγούσης, καὶ παραληγούσης. Ἡ μὲν λήγουσα περισπᾶται/ι/ ὅταν μακρὰ. ἢ ἀπὸ συναίρεσεως. οἶον, φᾶος, φῶς, Πᾶσα γὰρ συναίρεσις, ἐξ ὀξειας, βαρείας, περισπωμένην ποιεῖ.

Ἡ δὲ παραλήγουσα περισπᾶται. ὅταν ἡ αὐτὴ τε ἢ φύσει μακρὰ, καὶ ἡ λήγουσα φύσει βραχεῖα. οἶον, δῆμος. Πᾶσα γὰρ φύσει μακρὰ, προ βραχείας ληκτικῆς, ἐν ἐνὶ μέρει λόγου οὔσα, καὶ ἐφ' ἐαυτῆς. ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται. ἐπάνω δὲ θέσει μακρὰς, περισπωμένη οὐ τίθεται.

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΟΥ.

Χρόνος δὲ ἐστίν. ἔκστασις ἢ σύστολή φωνήεντος ἢ συλλαβῆς. ἐκτείνεται μὲν γὰρ τῇ μακρᾷ, συστέλλεται δὲ τῇ βραχεῖᾳ.

Χρόνοι δὲ δύο, ἡ μακρὰ $\bar{\quad}$, καὶ ἡ βραχεῖα $\acute{\quad}$

Οἷς ἐχρῶντο οἱ παλαιοί, ἐπὶ τοῖς διχρονοῖς. ὡς σημείοις δηλοῦντες, τὸ μακρὸν. καὶ τὸ βραχύ. οἶον, ἀκούω. ὀρίνω. ὀτρύνω. ἄρης.

ΠΕΡΙ ΠΥΕΥΜΑΤΟΝ./=ΠΝ-ΩΝ/

Πνεῦμα ἐστίν ἐκφορὰ λέξεως, ἀρθρώς ἢ μετρίως παραλαμβανόμενη.

сти /180/

стиснѣмый. Ἰακο, виногра́дь о̀лгоплодо́вѣтый. а̀ наипѣче во снимѣнїи. всѣко бо речѣнїе о̀боостраемое во снимѣнїи о̀ξїю во варїю претварѣеть. Ἰако, премудѣрый ко добро́дѣтели.

МѢСТА ѠБЛЕЧЕНЬЦА.

Ѡблечѣнный мѣстомъ двѣомъ сущимъ кончѣемому, ѝ предкончѣемому. Кончѣемый о̀убо о̀блачѣтса ѐгда̀ до̀лгїи, ѝлїи ѱ^т стиснѣнїа. Ἰако, сѣѣтъ.

Всѣко бо̀ стиснѣнїе, ѱ^т о̀ξїи, варїи, о̀блечѣнную тѣорить.

Предкончѣемый же о̀блачѣтса. ѐгда̀ то̀й же б̀удеть ѐстество́мъ до̀лгїи, ѝ кончѣемый ѐстество́мъ краткїи. Ἰако, собѣръ. Всѣкъ бо̀ ѐстество́мъ до̀лгїи пред краткимъ кончѣщимса во единой ча̀-

сти слѡва ѡ на себѣ ѡмѣющъ оударѣнїе ѡблачїтса. на долго^М же положѣнїемъ, ѡблечѣннаа не полагаѣтса.

Ω ВРЕМЕНИ.

Врема же ѣсть, оужасъ ѡлї ѡслаблѣнїе гласнаго. ѡлї слѡга. напрагаѣтса оубо долгимъ, ѡслабле^Т же са краткимъ.

Времена же два. долгаа [~]. ѡ краткаа [~]

Или ѡже /-Ими же ?/ оупотреѡлахуса дрѣвнїи ѡ двовременных^Х. ѡко, знаменїа ѡавлѡющей, долгое, ѡ краткое. ѡко слышу. смущаю. оустромлаю. ѡрїсь.

Ω ДΟΥСЪХЪ.

Духъ же ѣсть ѡношенїе речѣнїа, согромадїтелно ѡлї мѣрно приѣмлемо.

πνέυματα /1806/

Πνέυματα δὲ δύο. ἡ δασεῖτα, καὶ ἡ φιλή. Αἱ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν ἀπὸ φωνηέντων ἀρχομένων τίθενται λέξεων. ἕκαστον γὰρ τῶν φωνηέντων ὄν λέξεως. ἡ δασύνεται, ἡ φιλοῦται.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΩΝ.

Πάθος ἐστὶ, φωνῆς πεπονθείσης σημεῖον. τὰ ἠνωμένα, ἢ τὰ διακεχωσμένα διακρίνον.

Πάθη δὲ τρία. ἡ ἀπόστροφος, ἡ ὑφέν [~] καὶ ἡ ὑποδιαστολή; Ἡ μὲν ἀπόστροφος τίθεται ἐν τοῖς πάθεσι τῶν λέξεων ἐπὶ τέλους ἐπομένου φωνήεντος. ἀντὶ τεσσάρων γραμμάτων. ἀντὶ βραχέος, α. οἶον, ἀρ' οὔτος ἔγραψεν, ἀντὶ ἄρα οὔτος. ἀντὶ, ε. οἶον, φερ' εἶπέ ἀντὶ, φέρε εἶπέ. ἀντὶ, ο. οἶον, τοῦτ' ἐμὸν. ἀντὶ τοῦτο ἐμὸν. ἀντὶ βραχέος, ι, οἶον, ἐπ' αὐτὸν, ἀντὶ ἐπὶ αὐτὸν. οἱ ποιηταὶ δὲ, καὶ ἀντὶ, αι. καὶ ἀντὶ, οι. διφθογγου τῆ ἀποστροφῆ χρῶνται. οἶον, βούλομ' ἐγῶ. καὶ οἶμ' ὡς ἄχθομαι.

Ἡ δὲ ὑφέν, τίθεται ὑπὸ κάτω ἐν συναφείᾳ δυσῶν λέξεων, φύσει διηρημένων. καὶ ἐν τοῖς συνθέτοις (!) ὀνόμασι.

οἶοι, την_αρχήν. το_πρῶτον. θεό_δωρος. φιλό_σοφος.

Ἡ δὲ ὑποδιαστολή, ἐν ταῖς διαστολαῖς τῶν συνημμένων λέξεων. οἶον, ὄ, τι. τό, τε. καὶ ἐν ταῖς ἐρωτήσεσι μετὰ στιγμῆς. οἶον, σύ ταῦτα λέγεις;.

Духи же /181/

Духи же два. сиплїваа, ѡ тонкаа. ѡже в началѣхъ ѡ гласныхъ начинающихся полагаются речѣнїй, на кождо бѡ гла^Сныхъ

бущемъ реченія. илї сиплїваа полагаѣтса, илї тонкаа,

Ω СТРАСТИ.

Страсть ѣсть глѣса страждущаго знаменїе. соединѣнаа илї раздѣлѣннаа разсуждаючи.

Страсти же три. ἀπόστροφῷ ' . соединителнаа √ , иподїастόλι ; Апόστροφῷ οὐβο полагаѣтса во страстехъ реченїй на концѣхъ послѣдующу глѣсному. во мѣсто четырёхъ писмѣнъ. во мѣсто краткаго, α. ἴαко, οὐβο сей написа. во мѣсто οὐβο сѣй. во мѣсто, ε. ἴαко, несї рцї, во мѣсто принеси рецї. во мѣсто о, ἴαко, сѣ моѣ. во мѣсто сїе моѣ. во мѣсто краткаго, ι. ἴαко, на нь, во мѣсто на негò. творци же и во мѣсто, αι. и во мѣсто, οι. двоглѣснаго ἀπόστροφомъ οὐпотреблѣютса. ἴαко, хошѹ азъ. и οὐβῶ мнѣ ἴαко ведѹса.

Соединїтелнаа же, полагаѣтса долу во прикасанїи двòхъ реченїй, естествомъ раздѣлѣныхъ. и во слòжныхъ именахъ, ἴαко, начало пѣрвѣе. θεόδωρ̄.

/И/Подїастόλι же, въ растоάνια^x слагѣемыхъ реченїй. ἴαко. тогда. и въ вопрошенїяхъ съ тóчкой. ἴαко, тѣ лї сїа глаголѣши;
конецъ

/I8I6/

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΣΥΝΟΔΟΥ τῆς νικαίας κατὰ τοῦ ἀρίου, σύνθεσις τῆς πίστεως τῆς ἀγίας μεγάλης θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας (!) ἡμῶν.

Πιστεύω εἰς ἓνα θεόν, πατέρα παντοκράτορα ποιητὴν ὕρανοῦ /-οὐρ-/ καὶ γῆς, ὀρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα κ̄ν ἰ̄ν χ̄ν, τὸν υἱὸν τοῦ θ̄υ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ π̄ρς γεννηθέντα, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός θεὸν ἀληθινόν, ἐκ θ̄υ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα ὁμοούσιον τῷ πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀν̄ους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σ̄ριαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐ̄νῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ πν̄ατος ἀγίου, καὶ μαρίας τῆς παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. στ̄ρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ ποντίου πιλάτου. Καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ π̄ρς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

ΙΔΟΥ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΣΥΝΟΔΟΥ τῆς κωνσταντινουπόλεως κατὰ

τοῦ μακεδονίου τοῦ πνευματομάχου.

Καί εἰς τὸ πν̄α, τὸ ἅγιον. τὸ κ̄ν, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ π̄ρς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν πατρὶ, καὶ υἱῷ συνπροσκυνοούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν, καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. Ομολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

/182/

ПЕРВАГО СОБОРА НИКѣйскаго на Ариа, изложѣніе вѣры, сѣмъ великіа бѣжа католиктскіа и апостолскіа цркви нашеа.

Вѣрую въ єдинάго бѣга ω^тца всѣдержителя, творца небу и земли, видимы^м же всѣмъ и невидимымъ. И во єдинάго бѣга іс̄ х̄а, с̄на бѣжиа єдинорόднаго, ѣже ω^т оца рождѣннаго прѣжде всѣхъ вѣкъ. Свѣта ω^т свѣта, бѣга ѣстинна, ω^т бѣга ѣстинна, рождѣнна а не сотворѣнна єдиносушна ω^тцу, ѣмъ же всѣ бѣша. На^с ради члкъ, и нашего ради спасѣніа сошѣдшаго со небесъ, и воплотившася ω^т дѣха сѣа, и мариа дѣвы и въчловечшася. Распатаго за ны, при понтѣйстѣмъ пилатѣ. И страдавша, и погребѣна, и въскрѣсшаго въ трѣтій дѣнь по писаніи^х. И возше^дшаго на небеса, и сѣдащаго о десную ω^тца. И паки градущаго съ славою судити живымъ, и мртвымъ^м, єго же црѣствію нѣсть конца.

СЕ ЖЕ ВТОРАГО СОБОРА константинопѣла на македоніа духоборца. И въ дѣуха свѣта, гόспода, животворащаго, ѣже ω^т ω^тца исходащаго, ѣже съ ω^тцѣмъ и съ сномъ съпокланѣема, и съславима, глаголавшаго прорόки. И въ єдину, сѣую, соборную, и ап^сльскую црковь. Исповѣдую єдино крещѣніе во ѡставлѣніе грѣховъ. Чаю въскрѣсѣніа мѣртвымъ, и жизни бѣдущаго вѣка, амѣнь.

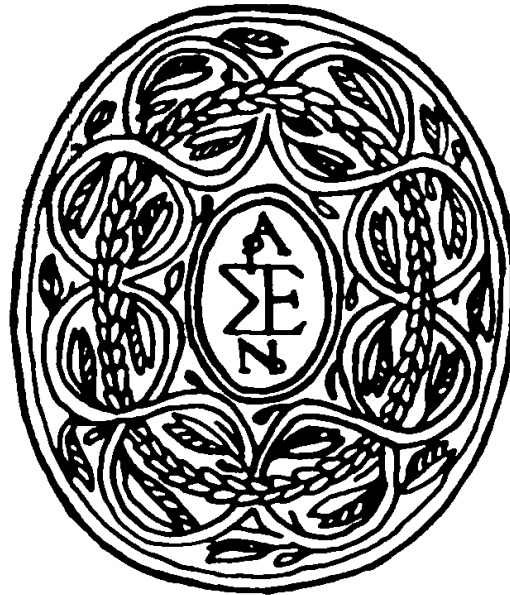
/1826/

θεοῦ δίδοντος οὐδέν ἰσχύει θφόνος. /φθό-/

Καὶ μὴ δίδοντος οὐδέν ἰσχύει κόπος.

Бόгу дающу зависть ничтѣ же возмѣже.

И не дающу тру^д оуспѣеть ничтѣ же.

INHALTSÜBERSICHT

Vorwort . . . . . I-XVI

Ἀδελφότης I-212

Πισμενα грецкіи (1), Λεώπολις (2), Правовѣрныиъ (3-5), Ἀδελφότης (5), Титлы (6), Περί γραμματικῆς (6), Περί διαιρέσεως τῶν γραμμάτων (7-8), Περί συλλαβῆς (9), Περί λέξεως, Π. λόγου (10), Περί ἄρθρου (11), Περί γένους, Π. ἀριθμοῦ, Π. πτώσεως (12), Κλίσις ἄρθρων (13), Περί ὀνόματος, Π. γένους (14), Περί εἴδους, Π. σχήματος, Π. ἀριθμοῦ, Π. πτώσεως (15), Περί διαιρέσεως τῶν ὀνομάτων, Π. ἀκλίσεως (16-18), Περί β' κλίσεως (18-19), Περί γ' κλίσεως (19-21), Περί δ' κλίσεως (21-24), Περί ε' κλίσεως τῶν περιττοσυλλάβων (24-32), Τὸ ὄφελος καὶ εἶδος, ἄλικτα (32-35), Περί ἑτεροκλίτων ὀνομάτων, Π. τῶν συνηρημένων κλίσεων (35-36), Περί ἀκλίσεως τῶν συνηρημένων (36-38), Περί β' κλίσεως τῶν συνηρημένων (38-40), Περί γ' κλίσεως τῶν συνηρημένων (40-41), Περί δ' κλίσεως τῶν συνηρημένων (41), Περί ε' κλίσεως τῶν συνηρημένων (42-43), Περί τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομάτων (43-45), Περί τῶν καταληξέων τῶν ἐπιθέτων (45-47), Περί τῶν ἐπτά εἰδῶν τῶν παραγῶν ὀνομάτων. Σχηματισμοὶ πατρονυμικῶν (47-49), Σχηματισμοὶ κτητικοῦ (49-50), Σχηματισμοὶ συγκριτικοῦ καὶ ὑπερθετικοῦ (50-54), Σχηματισμοὶ ὑποκοριστικοῦ (54-55), Σχηματισμοὶ παρωνύμου (55-56), Περί ῥηματικοῦ (56-58), Περί ἀντωνυμίας, Π. γένους, Π. εἴδους, Π. ἀριθμοῦ, Π. προσώπου (58), Περί πτώσεως, Π. πρωτοτύπου, Κλίσις πρωτοτύπων (59-60), Περί κτητικοῦ (60-61), Περί δεικτικοῦ, Κλίσις δεικτικῶν (61-63), Περί ἀναφορικοῦ (63-64), Περί συνθέτου (64-66), Περί ῥήματος, Π. ἐγκλίσεως, Π. γένους, Π. εἴδους (66), Περί σχήματος, Π. ἀριθμοῦ, Π. προσώπου, Π. χρόνου (67), Περί συζυγίας, Π. ἀ' συζυγίας τῶν βαρυτόνων (68), Περί β', Π. γ', Π. δ' (69-70), Περί ε', Π. ς' (70), Ῥ ἤ μ α, ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, δια-

θέσεως δὲ ἐνεργητικῆς, συζυγίας α΄ τῶν βαρυτόνων (71-72), Προστακτικῆς ἐνεργητικῆς, Εὐκτικῆς ἐνεργητικῆς (72-73), Ὑποτακτικῆς ἐνεργητικῆς (73), Ἀπαρεμφάτου ἐνεργητικῆς, Περί μετοχῆς, Μετοχή ἐνεργητικῆς (74-75), Ῥῆμα, ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ παθητικῆς (75-76), Προστακτικῆς παθητικῆς (76-77), Εὐκτικῆς παθητικῆς (77-78), Ὑποτακτικῆς παθητικῆς, Ἀπαρεμφάτου παθητικῆς, Μετοχή παθητικῆς (78-79), Ῥῆμα, ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ μέσης (79-80), Προστακτικῆς μέσης (80-81), Εὐκτικῆς μέσης (81-82), Ὑποτακτικῆς μέσης, Ἀπαρεμφάτου μέσης, Μετοχή μέσης (82-83), Περί τῶν περισπωμένων ῥημάτων (83), Ῥῆμα, ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ ἐνεργητικῆς, συζυγίας α΄ τῶν περισπωμένων (84), Προστακτικῆς ἐνεργητικῆς, Εὐκτικῆς ἐνεργητικῆς (85), Ὑποτακτικῆς ἐνεργητικῆς, Ἀπαρεμφάτου ἐνεργητικῆς, Μετοχή ἐνεργητικῆς (86-87), Ῥῆμα, ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ παθητικῆς (87-88), Προστακτικῆς παθητικῆς, Εὐκτικῆς παθητικῆς (88-89), Ὑποτακτικῆς παθητικῆς, Ἀπαρεμφάτου παθητικῆς, Μετοχή παθητικῆς (89-90), Ῥῆμα, ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ μέσης (90-91), Προστακτικῆς μέσης, Εὐκτικῆς μέσης, Ὑποτακτικῆς μέσης (91-92), Ἀπαρεμφάτου μέσης, Μετοχή μέσης, Περί τῆς β΄ συζυγίας τῶν περισπωμένων, Ῥῆμα, ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ ἐνεργητικῆς, συζυγίας β΄ τῶν περισπωμένων (92-93), Προστακτικῆς ἐνεργητικῆς (93-94), Εὐκτικῆς ἐνεργητικῆς, Ὑποτακτικῆς ἐνεργητικῆς (94-95), Ἀπαρεμφάτου ἐνεργητικῆς, Μετοχή ἐνεργητικῆς, Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ παθητικῆς (95-96), Προστακτικῆς παθητικῆς (96-97), Εὐκτικῆς παθητικῆς, Ὑποτακτικῆς παθητικῆς (97-98), Ἀπαρεμφάτου παθητικῆς, Μετοχή παθητικῆς (98-99), Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ μέσης, Προστακτικῆς μέσης, Εὐκτικῆς μέσης (99-100), Ὑποτακτικῆς μέσης, Ἀπαρεμφάτου μέσης, Μετοχή μέσης (100-01), Περί τῆς γ΄ συζυγίας τῶν περισπωμένων, Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ ἐνεργητικῆς, συζυγίας γ΄ τῶν περισπωμένων (101-02), Προστακτικῆς ἐνεργητικῆς, Εὐκτικῆς ἐνεργητικῆς (102-03), Ὑποτακτικῆς ἐνεργητικῆς, Ἀπαρεμφάτου ἐνεργητικῆς, Μετοχή ἐνεργητικῆς (103-04), Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ παθητικῆς (104-05), Προστακτικῆς παθητικῆς, Εὐκτικῆς παθητικῆς (105-06), Ὑποτακτι-

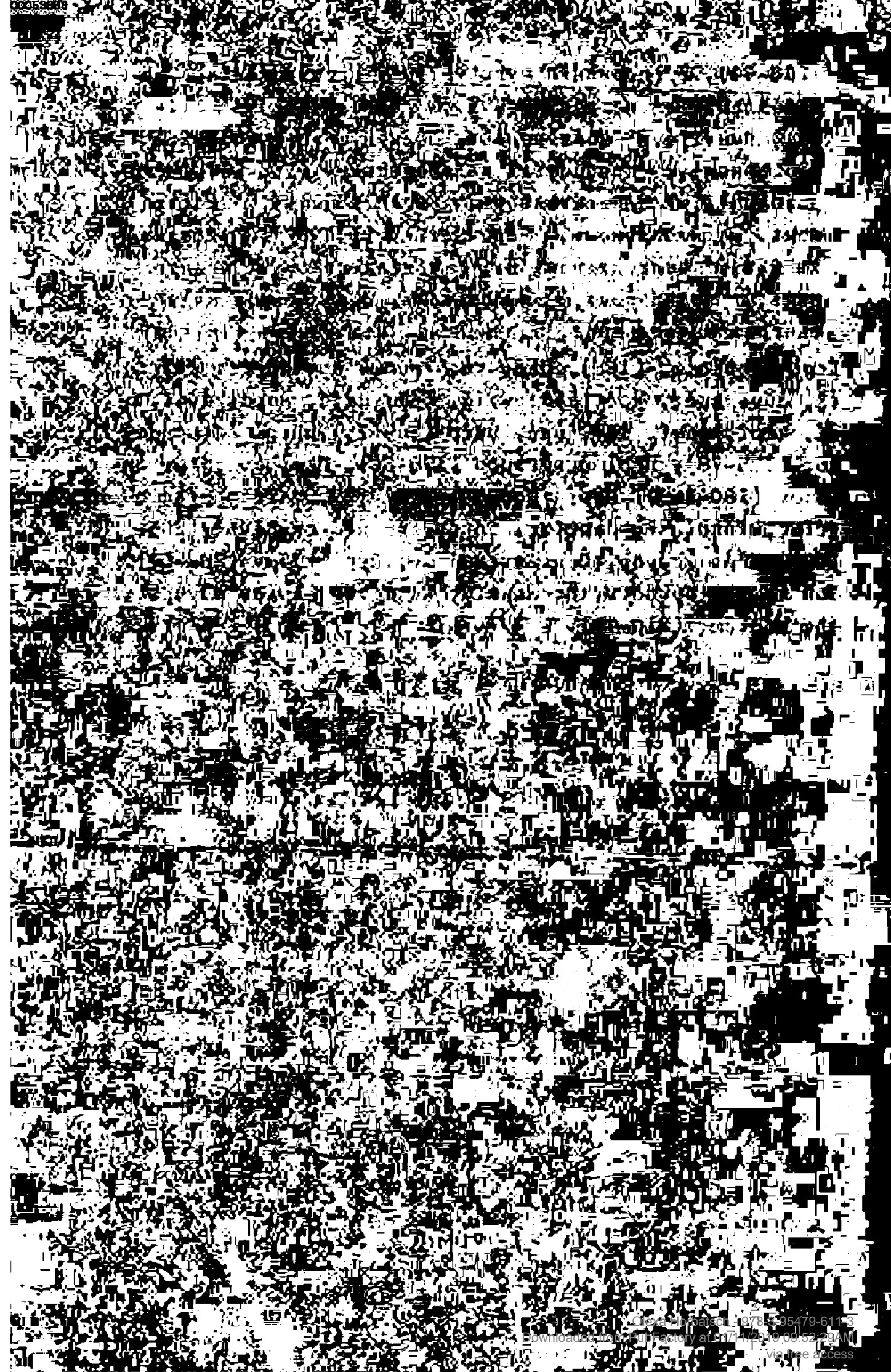
κῆς παθητικῆς, Ἄπαρεμφάτου παθητικῆς (I06-07), Μετοχή παθητικῆς, Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ μέσης (I07-08), Προστακτικῆς μέσης, Εὐκτικῆς μέσης (I08), Ὑποτακτικῆς μέσης, Ἄπαρεμφάτου μέσης, Μετοχή μέσης, Περί τῶν εἰς -μι ῥημάτων (I09), Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ ἐνεργητικῆς, συζυγίας δὲ α': τῶν εἰς -μι (I10-11), Προστακτικῆς ἐνεργητικῆς, Εὐκτικῆς ἐνεργητικῆς (I11-12), Ὑποτακτικῆς ἐνεργητικῆς, Ἄπαρεμφάτου ἐνεργητικῆς, Μετοχή ἐνεργητικῆς (I12-13), Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ παθητικῆς (I13-14), Προστακτικῆς παθητικῆς, Εὐκτικῆς παθητικῆς (I14-15), Ὑποτακτικῆς παθητικῆς, Ἄπαρεμφάτου παθητικῆς (I15), Μετοχή παθητικῆς, Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ μέσης (I16-17), Προστακτικῆς μέσης, Εὐκτικῆς μέσης, Ὑποτακτικῆς μέσης (I17), Ἄπαρεμφάτου μέσης, Μετοχή μέσης, Περί τῆς β': συζυγίας τῶν εἰς -μι, Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ ἐνεργητικῆς, συζυγίας β': τῶν εἰς -μι (I18-19), Προστακτικῆς ἐνεργητικῆς (I19-20), Εὐκτικῆς ἐνεργητικῆς (I20-21), Ὑποτακτικῆς ἐνεργητικῆς, Ἄπαρεμφάτου ἐνεργητικῆς, Μετοχή ἐνεργητικῆς (I21-22), Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ παθητικῆς (I22-23), Προστακτικῆς παθητικῆς, Εὐκτικῆς παθητικῆς (I23-24), Ὑποτακτικῆς παθητικῆς, Ἄπαρεμφάτου παθητικῆς (I24-25), Μετοχή παθητικῆς, Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ μέσης (I25-26), Προστακτικῆς μέσης, Εὐκτικῆς μέσης, Ὑποτακτικῆς μέσης, Ἄπαρεμφάτου μέσης (I26-27), Μετοχή μέσης, Περί τῆς γ': συζυγίας τῶν εἰς -μι, Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ ἐνεργητικῆς, συζυγίας γ': τῶν εἰς -μι (I27-28), Προστακτικῆς ἐνεργητικῆς (I28-29), Εὐκτικῆς ἐνεργητικῆς, Ὑποτακτικῆς ἐνεργητικῆς (I29-30), Ἄπαρεμφάτου ἐνεργητικῆς, Μετοχή ἐνεργητικῆς, Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ παθητικῆς (I30-31), Προστακτικῆς παθητικῆς (I31-32), Εὐκτικῆς παθητικῆς, Ὑποτακτικῆς παθητικῆς (I32-33), Ἄπαρεμφάτου παθητικῆς, Μετοχή παθητικῆς (I33), Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ μέσης, Προστακτικῆς μέσης, Εὐκτικῆς μέσης (I34-35), Ὑποτακτικῆς μέσης, Ἄπαρεμφάτου μέσης, Μετοχή μέσης, Περί τῆς δ': συζυγίας τῶν εἰς -μι (I35), Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ ἐνεργητικῆς, συζυγίας δ': τῶν εἰς -μι, Προστακτικῆς ἐνεργητικῆς, Ἄπαρεμφάτου ἐνεργητικῆς, Μετο-

χή ἐνεργητικῆς (I36-37), Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ παθητικῆς, Προστακτικῆς παθητικῆς, Ἀπαρεμφάτου παθητικῆς, Μετοχή παθητικῆς, Περί τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος εἶμι (I37-38), Προστακτικῆς ὑπαρκτικοῦ, Εὐκτικῆς ὑπαρκτικοῦ, Ὑποτακτικῆς ὑπαρκτικοῦ, Ἀπαρεμφάτου ὑπαρκτικοῦ, Μετοχή ὑπαρκτικοῦ (I38-39), Περί ἑτεροκλίτων ῥημάτων, Περί ἀπροώπου ῥημάτων (I39-40), Περί τῆς συγγενείας τῶν χρόνων, καί μεταβολικῶν καί ἀμεταβόλων φωνηέντων καί διφθόγγων, καί περί σχηματισμοῦ τῶν χρόνων (I40-68)

ὡ настоіащемъ глаголь на -ω ἢ ὡ назданіи мимощедшаго, Гласнии ω^Тмѣннии (I40-41), Двогласнии ω^Тмѣннии, Вынѣтіе двое, ὡ сложеніи предлогъ (I41-42), Вынѣтіе, Внимаи, ὡ возрастѣ свойственныхъ ὀбразовъ глѣ, ὡ непредѣльномъ второмъ (I42-43), ὡ оусмотреніи предконечнаго, Канонъ ѡ., К. Ѣ., К. Г., Вынѣтіе ѡ., В. Ѣ., К. Д., К. Ё. (I43-144), ὡ боудоущемъ Ѣ., ὡ боудоущемъ ѡ. пѣрвыхъ трехъ супружествъ, ὡ будущемъ ѡ. д-го супружества, Канонъ ѡ., К. Ѣ., ὡ будущемъ ѡ.м ѵ.го супружества (I45-46), ὀбразъ сокращеніа предконечнаго, ὡ будущемъ ѡ.м ѵ.го супружества, ὡ непредѣльномъ ѡ. (I46-47), ὡ протіаженомъ ѡ.го, Ѣ.го, Г.го, Д.го ἢ Ё.го супружества, Вынѣтіе ѡ., В. Ѣ., Свѣйственномъ ѡ.го супружества, ὡ протіаженомъ ѵ.го супружества, Внимаи, ὡ предконечномъ (I47-48), ὡ пресовершеномъ, Канонъ ѡ., К. Ѣ. (I48-49), ὡ повелителномъ, ὡ молитвенномъ, ὡ подчинномъ (I49), ὡ необавномъ, ὡ причастіи глаголь на -ω. ὡ сихъ склоненію (I50-52), Греческаго ѣззыка оученикомъ (I52), ὡ страдателныхъ глаголѣхъ на -ω, ὡ протіажѣнномъ, Канонъ ѡ., Ѣ., Г. ὡ лицахъ протіажѣннаго, Вынѣтіе (I53-55), ὡ пресовершеномъ, ὡ творенію лицъ, ὡ по малѣ будущемъ, ὡ непредѣльномъ ѡ., ὡ непредѣльномъ Ѣ., ὡ будущемъ ѡ.м ἢ Ѣ.мъ. (I55-56), ὡ повелителномъ, ὡ лицахъ, ὡ молитвенномъ (I56-57), ὡ подчинномъ (I57-58), ὡ необавномъ, оуказъ необавнаго, ὡ причастіахъ ихъ (I58-59), ὡ среднихъ глаголѣхъ на -ω. ὡ изіавителномъ, ὡ протіажѣномъ, Вынѣтіе, ὡ предкснечномъ протіажѣннаго (I59-60), ὡ пресовершенномъ, ὡ повелителномъ, ὡ молитвенномъ (I60-61), ὡ подчинномъ, ὡ необавномъ, ὡ причастіахъ ихъ (I61-62), ὡ облеченіи глаголь, ὀбразъ ѡ., Ѣ., Г. (I62-63), ὡ глаголѣхъ на -ѣ

(163-64), ὡς познаниі супружествъ, Предхранѣніа, ὡς ми-
 мошѣдшемъ, ὡς непредѣлномъ Ѣ., ὡς повелителномъ (164-
 65), Вынѣтіе, ὡς мслитвеномъ, Внимѣій, ὡς подчинномъ, ὡς
 необавномъ, ὡς причѣстіахъ дѣлѣтелныхъ ихъ (165-66), ὡς стра-
 дателныхъ, ὡς повелѣителномъ, ὡς молѣтвенномъ, ὡς подчѣн-
 номъ, ὡς необѣавномъ, ὡς причѣстіахъ (166-67), ὡς средни-
 хъ ихъ, ὡς непредѣлномъ Ѣ., ὡς повелѣителномъ, ὡς молѣтвен-
 номъ, ὡς подчѣинномъ, ὡς необѣавномъ, Образъ спрѣаганіа
 глаголь на вса лица, ѣ.й канонъ, Ѣ.й канонъ (167-68)

Περὶ προθέσεως (168), Περὶ τῆς τούτων συντάξεως. ἐν, εἰς,
 ἐξ, σύν, πρός, πρό, ἀνά, κατά, διά, μετά, παρά, ἀντί, ἐ-
 πί, περί, ἀμφί, ἀπό, ὑπό, ὑπέρ (169-75), Περὶ ἐπιρρήμα-
 τος (175-78), Περὶ συνδέσμου (178-80), Περὶ ἀνομάλων ῥη-
 μάτων (180-205), Περὶ προσωδίων, Π. τόνων, Τόποι τῆς ὀ-
 ξείας, Τόποι τῆς βαρείας, Τόποι τῆς περισπωμένης (205-
 208), Περὶ χρόνου, Περὶ πνευμάτων, Περὶ πάθων (208-09),
 Τοῦ πρώτου συνόδου τῆς Νικαίας κατὰ τοῦ Ἀρίου σύνθεσις
 τῆς πίστεως (210-II).

SPECIMINA PHILOLOGIAE SLAVICAE

Herausgegeben von

Olexa Horbatsch und Gerd Freidhof

1. Lavrentij Z i z a n i j: Hrammatika Slovenska, Wilna 1596. Herausgegeben und eingeleitet von Gerd Freidhof, Frankfurt am Main 1972; XVI, 93 S., DM 14.-
2. A d e l p h o t e s. Die erste gedruckte griechisch-kirchenslavische Grammatik, L'viv-Lemberg 1591. Herausgegeben und eingeleitet von Olexa Horbatsch, Frankfurt am Main 1973; XVI, 217 S., DM 22.-
3. Gerd F r e i d h o f: Notizen und Materialien zur russistischen Linguistik. Unterlagen für die Seminararbeit, Nr. 1, Frankfurt am Main 1973; 101 S., DM 9.- (für Studenten 6.-)

Bayerische
Staatsbibliothek
München